

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

Call No. M330.047 Acc. No. 80153

Author എ.എ. സി.എ.സി. റ്റീ

Title കമ്മ്യൂണിസം

BOOK To READER

- * Thank you for not tearing my pages.
- * Grateful for not Writing Comments or putting unsightly markings.

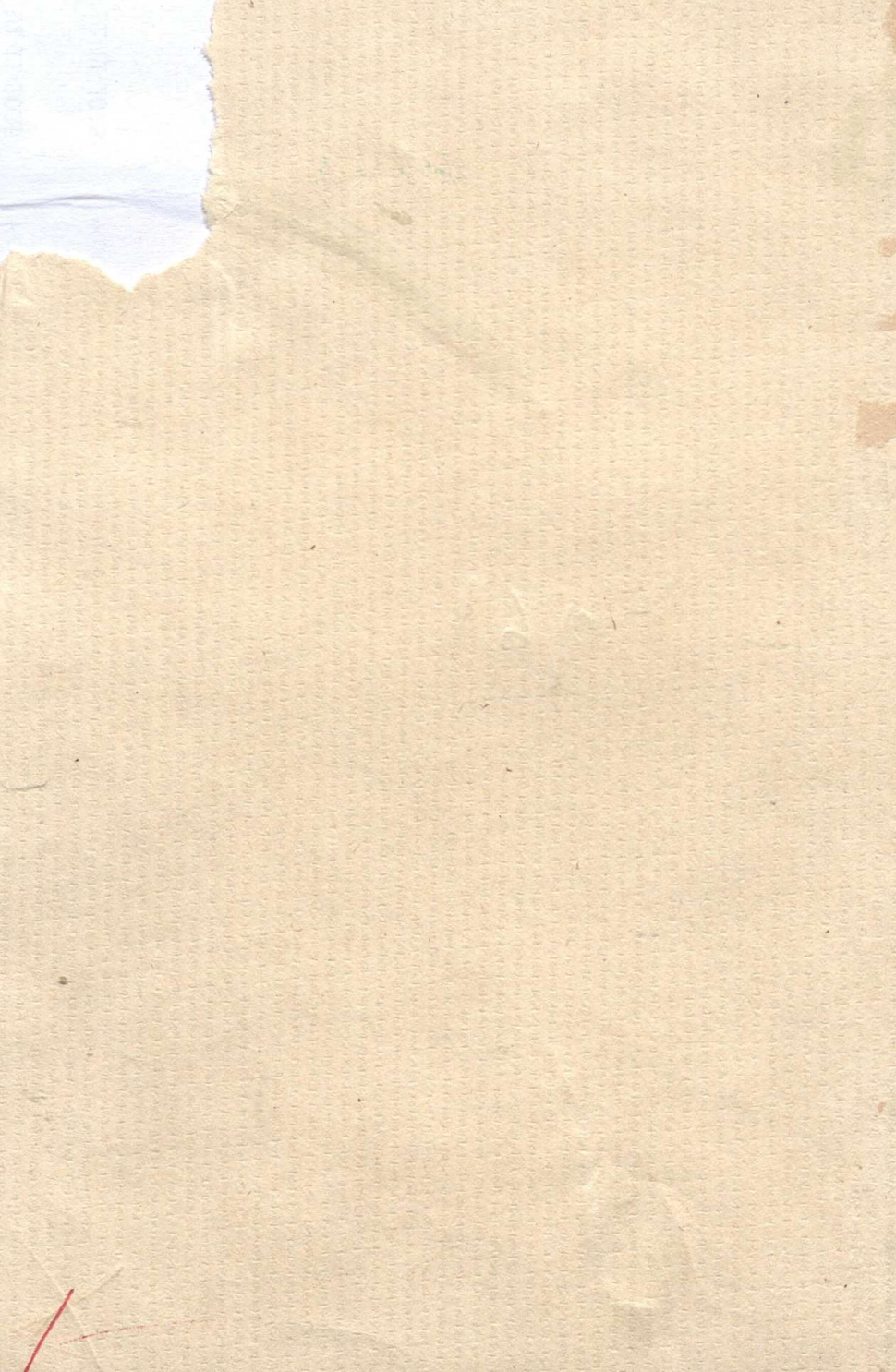
CALLING URGENT ATTENTION

1. Tearing of pages causes permanent damage to the Book. Please think of the Reader who finds missing pages after reading that far. It is cruelty to the innocent.
2. Writing Comments and putting markings disfigure the Book. Please take care.

Secretary

961

ധനവും കടവും

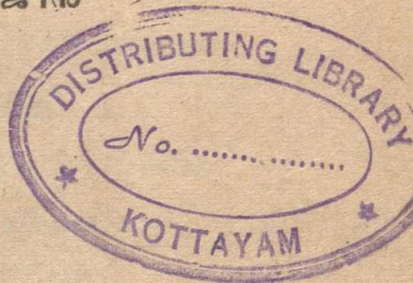
Endors.

~~20695~~

ഗ്രന്ഥകർത്താ:

വി. ചെരസ്‌ലിജിൻ

വിവർത്തകൻ:

സി. ആർ. കുഞ്ഞുണ്ണി

പ്രസാധകൻ: 3058

α

കറൻറ് ബുക്സ്, തൃശൂർ

വില: 3-00

330-947

LIG.F

330-947

LIG.F

330-947

DHANAVUM KATAVUM

(FINANCE & CREDIT)

First Impression August 1967

Copies: 1000

Price Rs. 3-00

by

PERESLEGIN

Translated by

G. R. KUNJUNNY

Cover: Sankarankutty

Blocks: Sankar Blocks

Rights Reserved

Printed at: Current Printers, Trichur

Publishers: Current Books, Trichur

ഭാഗം ഒന്ന്:

സ്റ്റേയിറ്റ് സാമ്പത്തികസമ്പ്രദായം

പൊതുധനം	7
സ്റ്റേയിറ്റ് ധനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ആധുനികാഭിപ്രായം	15
യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആറിലെ സാമ്പത്തികസമ്പ്രദായം	37

ഭാഗം രണ്ട്:

സോവിയറ്റ് ബഡ്ജറ്റ് സമ്പ്രദായം

സോവിയറ്റ് ബഡ്ജറ്റ് സമ്പ്രദായത്തിന്റെ ഘടന	60
സോവിയറ്റ് ബഡ്ജറ്റ് സമ്പ്രദായത്തിന്റെ പ്രാഥമികവികസനം	67
സോഷ്യലിസം പടുത്തുയർത്തുമ്പോഴുള്ള ബഡ്ജറ്റ് സമ്പ്രദായം	91
സോവിയറ്റ് സ്റ്റേയിറ്റ് ബഡ്ജറ്റിന്റെ ആസൂത്രണവും രൂപീകരണവും നിർവ്വഹണവും	96

ഭാഗം മൂന്ന്:

വാത്സാസമ്പ്രദായത്തിന്റെ ഘടന

വാത്സാസമ്പ്രദായത്തിന്റെ നിർവ്വചനം	110
സോവിയറ്റ് വാത്സാസമ്പ്രദായം	124
ഇന്നത്തെ സോവിയറ്റ് വാത്സാസമ്പ്രദായം	146

ഭാഗം ഒന്ന്

അദ്ധ്യായം ഒന്ന്

സ്ത്രീയാർ സാമ്പത്തികസമ്പ്രദായം

പൊതുധനം

അതികസമ്പത്തിന്റെ ഉല്പാദനവും വിതരണവും— പുരുഷങ്ങളിൽ സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥ—സംരക്ഷണവിധികളിന്റെ ഏകദേശവും പ്രധാനമായ വശമാണ്. ധനത്തിന്, പ്രാബല്യം പൊതുധനത്തിന്, സാമ്പത്തികവികസനവുമായി അടുത്ത ബന്ധമുണ്ട്. ഗവൺമെന്റുടമസ്ഥതയിലുള്ളതും രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികൾക്കും സാമ്പത്തികകാര്യങ്ങളിലും പ്രശ്നങ്ങളിലും താല്പര്യമുണ്ട്. ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ സാമ്പത്തികപ്രശ്നങ്ങളുമായി ആ രാജ്യത്തിലെ മിക്കവാറും എല്ലാ പൗരന്മാർക്കും ഇടപെടേണ്ടി വരും.

അതുകൊണ്ടാണ് പൊതുധനകാര്യത്തിൽ ജനങ്ങൾ താല്പര്യം കാണിക്കുന്നതും അതിന്റെ പ്രചർമ്മനങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതും. ധനത്തിന്റെ ഉല്പാദനങ്ങളെപ്പറ്റിയും പങ്കിടുന്നതിനെപ്പറ്റിയും സംരക്ഷണവികസനത്തിന് ധനം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിനെപ്പറ്റിയും പ്രതിപാദിക്കുന്ന വിജ്ഞാനസമുച്ചയമാകുന്ന സാമ്പത്തികശാസ്ത്രം, അവർ അന്വേഷിക്കുകയും ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന, ഉത്തരങ്ങൾ നൽകുന്നു.

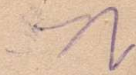
എന്താണ് ധനം?

ന. നാഭി വ്യവസ്ഥയുടെ ഒരു ഘടകമാണ് ധനമെന്ന് ആദ്യമായി പറയാം. അത് പണങ്ങളെയും പണം സമൂഹത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനേയും സംബന്ധിക്കുന്നതാണ്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ആദായങ്ങളുടെയും ഉപയോഗിക്കുകയും ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്ന, പണസംബന്ധമായ, പ്രശ്നങ്ങളായി ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങളെ ധനം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

എത്ര ആദായവും നോക്കുമായി വാങ്ങുന്നതും നോക്കുമായി കൊടുക്കുന്നതും ധനം സംബന്ധിച്ചുള്ള ഒരു മണ്ഡലമാണ് ധനം. അതിനുള്ള വരുവുകളുടേയും ചിലവുകളുടേയും നമ്പ്രായങ്ങളിലായാണ്:

1. പണ രൂപത്തിലുള്ളവയാണ്;
2. ജനങ്ങൾ, സ്ഥാപനങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ സംഘടനകൾ എന്നിവയുടെ പ്രവർത്തനഫലമായിട്ടുള്ളവയാണ്.
3. ആദായം ലഭിക്കുന്ന വഴിയിലും ചിലവഴിക്കുന്ന രൂപവും പ്രത്യേക ജീവിതസ്ഥിതികളേയും സാമൂഹ്യവികസത്തിന്റെ തീലവാരത്തേയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നവയും രാഷ്ട്രത്തിന്റെ തീലനിർപ്പുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയുമാണ്.

ജനങ്ങളും വ്യക്തികളും ഒരു ഭാഗത്തും രാഷ്ട്രം മറുഭാഗത്തുമായിട്ടുള്ള, പണസംബന്ധമായ ബന്ധങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച, ഒന്നാണ് ധനമെന്ന് ഇതിനാൽ സിദ്ധിക്കുന്നു. അതനുസരിച്ചാണ് പണധിക്കേപങ്ങൾ (ആദായങ്ങൾ) സ്വരൂപിക്കപ്പെടുന്നതും വിതരണം ചെയ്യപ്പെടുന്നതും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നതും. (ചിലവുകൾ) പണമായിട്ടുള്ള ആദായങ്ങളും അവയുടെ ശേഖരണവുമാണ് ധനംഗമമാർഗ്ഗങ്ങളാക്കുന്നത്. ഇവയുടെ ഉപയോഗം ജനങ്ങളുടേയും സ്ഥാപനങ്ങളുടേയും വ്യക്തികളുടേയും രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും വിവിധാവശ്യങ്ങൾക്കുള്ള പണമുണ്ടാക്കുന്നു.

വ്യക്തികളുടെ സ്വകാര്യസ്വത്തുക്കളെല്ലാം ചൊതുരസ്വത്താണ് സമൂഹമുജീവിതത്തിലും രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലും പ്രധാനവും വഹിക്കുന്നത്. ആധുനിക സാമ്പത്തികശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തെ ചൊതുരധനം പൂർണ്ണമായി തുറന്നുകാട്ടുന്നു. സാമ്പത്തികവിഭവങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുകയും ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളെ അത് വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ സാമ്പത്തികകാര്യങ്ങൾ, സാമ്പത്തികനയം, സമ്പാത്തിക നിയമനിർമ്മാണം, സ്ഥാപനങ്ങളുടേയും സംഘടനകളുടേയും സാമ്പത്തിക പ്രവർത്തനങ്ങൾ, നികുതികൾ, വായ്പകൾ, രീതിവകുപ്പുകൾ, ധനസഹായങ്ങൾ എന്നിവ ചൊതുരധനത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്.

എന്താണ് ചൊതുരധനം? What is Commonwealth?

ഗവൺമെന്റ് ധനം, ചൊതുരസ്ഥാപനങ്ങളുടെയും സംരംഭങ്ങളുടേയും ധനം, പൊതുസംഘടനകളുടെ ധനം എന്നിവ ചൊതുരധനത്തിലുൾപ്പെടുന്നു. ഗവൺമെന്റിന്റെ ധനവും (ബഡ്ജറ്റ്), ഗവൺമെന്റ് സ്ഥാപനങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ആദായം മുതലായവ) പ്രാദേശിക ഗവൺമെന്റ് സമിതികളുടേയും സ്ഥാപനങ്ങളുടേയും ധനവും കൂടിയതാണ് രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ധനം. ഈ ഭാഗത്തിന്റെ രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിൽ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ധനത്തിനെപ്പറ്റി കൂടുതലായ വിശദീകരണം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

സഹകാരസംഘങ്ങൾ, വായ്പ നൽകുന്ന സ്ഥാപനങ്ങൾ (സംഘടനകൾ) ഇൻഷുറൻസ് കമ്പനികൾ, സമൂഹസേവന സമിതികൾ മുതലായ ചൊതുരസ്ഥാപനങ്ങളും സംരംഭങ്ങളും ഒരേ രാജ്യത്തിലുണ്ട്. ഈ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ പണരൂപത്തിലുള്ള വരുമാനങ്ങളും പണശേഖരണവും വിനിയോഗവും ഏറിയകൂടും സ്വകാര്യധനത്തേക്കാൾ ചൊതുരധനവുമായിട്ടാണ് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

രാഷ്ട്രീയപ്പാർട്ടികൾ, ഭരണീയ യൂണിയനുകൾ (തൊഴിലാളിസംഘടനകൾ), ക്രോഡിറ്റ് (വായ്പ) യൂണിയനുകൾ, സ്പോ

ട്ട്സ് (വിനോദങ്ങൾ) സംഘടനകൾ മുതലായ പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളുടെ ധനവും പൊതുധനത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണ്. ഗവണ്മെന്റിന്റെയും പൊതുസ്ഥാപനങ്ങൾ, സംഘടനകൾ, സംരംഭങ്ങൾ എന്നിവയുടേയും ധനം കൂട്ടിച്ചേർന്നതാണ് പൊതുധനം. മേൽപറഞ്ഞവയെ പൊതുധനമെന്ന പേരുകൊണ്ട് വ്യവഹരിക്കുന്നത് ഒരു ശരിയായിരിക്കുകയില്ല. സ്വകാര്യധനത്തിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമാണെന്നുള്ളതാണിത്. അവയ്ക്കുള്ള പൊതുവായിട്ടുള്ള സ്വഭാവം. ഗവണ്മെന്റ് ധനത്തിന്റെ സംരംഭിക്കുമായ ഉള്ളടക്കം, ജ്യാതയങ്ങളുടെ (വരവുകൾ) ഉറവിടങ്ങളും രൂപങ്ങളും, പണം വീതനം ചെയ്യുന്ന (ചിലവുകൾ) ന്യായങ്ങളും ഉദ്ദേശങ്ങളും പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളുടെ ധനത്തിന്റെതിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമാണ്. ഗവണ്മെന്റ്, നീകരിക്കുകയും വൃദ്ധിയും പീരിയറ്റുകളും ചെയ്യുന്നു. പൊതുസ്ഥാപനങ്ങൾക്കു് കെയ്യാർ കഴിയുകയില്ല; കെയ്യാർ പാടില്ലതാനും. ഗവണ്മെന്റിന്റെ ചിലവുകളും പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളുടേയും സംഘടനകളുടേയും ചിലവുകളും തമ്മിൽ വളരെയധികം വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഭേദിഡ് യൂണിയനുകളുടെ ധനവും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ധനവും തമ്മിൽ രൂപതീലും ഉള്ളടക്കത്തിലും പ്രധാനമായ വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ട്. പൊതുധനത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കവും ഘടനയും ഭാരത രാജ്യത്തിലും ഭാരത വിധമാണ്. എന്നാൽ മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളിലെ പൊതുധനവും സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലെ പൊതുധനവും തമ്മിൽ വ്യക്തമായ വ്യത്യാസമുണ്ട്.

മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളിലെ പൊതുധനം

സംരംഭിക്കുക-രാഷ്ട്രീയസംഘടനകളിലുള്ള അടിസ്ഥാനപരമായ വ്യത്യാസങ്ങളും മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളുടേയും സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളുടേയും സ്വഭാവത്തിലും പ്രവർത്തനങ്ങളിലുമുള്ള വൈജാത്യങ്ങളും മുതലാളിത്തപൊതുധനത്തെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പൊതുധനത്തിൽനിന്നു സമൂലം വേർതിരിക്കുന്നു. ഉല്പാദനം

പകരണങ്ങളായും അലപാതഫലത്തിന്റെയും സ്വകാര്യ ഉഭയ
 വകാശം മുതലാളിത്തസമ്പ്രദായത്തിന്റെ സമ്പ്രദായതയാണ്.
 സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയുടെ ഭൂരിഭാഗവും തരക്കോൽ സ്ഥാനങ്ങളും
 കത്തകമുതലാളിത്തത്തിന്റെയും, വ്യക്തികളായ മുതലാളിമാരുടെ
 കയ്യിലായിരിക്കും. മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളിൽ ഉല്പാദ
 നവും ചെറുസ്ഥാപനങ്ങളുടേയും സംരംഭങ്ങളുടേയും സംസ്ഥ
 ത്തികപ്രവർത്തനങ്ങളും തങ്ങളെപ്പറ്റിപ്പറ്റി ലാഭത്തിനുചേർന്നിരുന്ന
 ണ്. (അതുകൊണ്ട് മുതലാളിത്തത്തിന് കീഴിലുള്ള ചെറുതലമുറ
 രാജ്യത്തിന്റെ മുഴുവൻ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു
 നില്ക്കുന്നു) ഭരിച്ച സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയുടെ ഒരു ചെറിയ ഭാഗത്തെ
 മാത്രം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഗവർണ്മെന്റിന്റെ സാമ്പത്തികപ്ര
 വർത്തനങ്ങളും സഹകരണസംഘങ്ങൾ, ചെറുസംഘടനകൾ,
 സംരംഭങ്ങൾ എന്നിവയുടെ സാമ്പത്തിക പ്രവർത്തനങ്ങളുമാ
 യിട്ടെ ചെറുതലമുറയ്ക്ക് ബന്ധമുള്ള. സഹകരണസംഘങ്ങൾ,
 ചെറുസംരംഭങ്ങൾ, ചെറുസ്ഥാപനങ്ങൾ (സംഘടനകൾ,
 ഇൻഷുറൻസ് കമ്പനികൾ മുതലായവ) എന്നിവയുടെ അതിമ
 ലക്ഷ്യം ലാഭസമ്പാദനമാണ്. ഏറ്റവും കൂടുതൽ കയ്യി
 ലുള്ളവരാണ് ഇവയെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്. ഈ സംരംഭങ്ങളുടേ
 യും സംഘടനകളുടേയും സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥകൾ, സ്വതന്ത്രപ
 രമായ നേട്ടമുദ്രിപ്പുകൾ, ഉപാധഗമ്യപ്പെടുത്തുന്ന മുതലാ
 ളിത്തങ്ങളും നേത്രസ്ഥാനത്തുള്ള മുതലാളിമാരുടെ വ്യക്തികളു
 ളാണ്. ചെറുതലമുറ ഗണ്യമായി സൂക്ഷ്മതയോടെയല്ലാതെ
 തെ, ഉല്പാദനമനുസര്യങ്ങളുടെ അനുസരണപരമായ, സ്വകാര്യസ്വ
 ത്വ് അനുസരണമുള്ളതെങ്കിലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്—തരംഗിപ്പാളി
 കളും കൃഷിക്കാരും—രാജ്യത്തിന്റെയും ചെറുസ്ഥാപനങ്ങളു
 ളുടേയും സംരംഭങ്ങളുടേയും ധനപരമായ ക്രമം ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ
 പ്രധാന പങ്കുവഹിക്കുന്നു. സംരംഭങ്ങൾക്കു ലാഭമുണ്ടാക്കിക്കൊ
 ളുടേന്നത് അവരുടെ അലപാതയാണ്. കൂടുതൽ, അവരുടെ
 സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയ്ക്കു കരു കിട്ടാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിലും സ്ഥാപനത്തിനുപ

യോഗിക്കുവൻ എല്ലിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ കൊടുക്കുന്ന ധനംകൊടുക്കുന്നത് സാമ്പത്തികചിലവങ്ങൾ (ആദായമാർഗ്ഗങ്ങൾ) സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നതു്. അങ്ങിനെ സ്ഥാപനങ്ങൾ കെട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആദായങ്ങൾ ജനങ്ങളുടെ ആശുഭങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാനല്ല ഉപയോഗിക്കുന്നതു്; ഈ സ്ഥാപനങ്ങളും സംരക്ഷണങ്ങളും നിയന്ത്രണങ്ങളും സ്വന്തമാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ പോഷണത്തിനുവേണ്ടിയാണു് വിനിയോഗിക്കുന്നതു്.

മുതലുള്ളിത്തരവും സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയിൽ ഉടലെടുക്കുന്ന അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതിനിടയിൽ മുതലുള്ളിത്തരവും അതിന്റെ സാമ്പത്തികപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നതു്, ചില ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സമ്പത്തിനു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അവകാശപ്പെടുന്നതുപോലെ, ജനങ്ങളുടെ താല്പര്യത്തിനുവേണ്ടിയല്ല പ്രകൃത മുതലുള്ളിമാരുടെയും മുതലുള്ളിത്തരവുണ്ടെന്നു കരുതുന്നതുപോലെ താല്പര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയാണു്. നികുതിചിരിവു പഴി, തൊഴിലാളികളുടെ വരുമാനത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം ഗവണ്മെന്റു് ചിരിച്ചെടുക്കുകയും ഈ പണം മുതലുള്ളിമാർക്കു ലഭിക്കുവാൻ ധനസഹായങ്ങൾ (Subsidy) ഗ്രാന്റുകൾ, പട്ടണങ്ങളുൾക്കൊള്ളുന്ന കർഷകർക്കും, റേഡിയോകൾക്കും, കെട്ടിടങ്ങൾക്കും എന്നും മുതലായ ഗവണ്മെന്റു് ചിലവുകൾക്കുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നികുതിദായകന്മാരുടെ കീഴകളിൽനിന്നു് കെട്ടിക്കൊടുക്കുന്ന പണത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണിങ്ങിനെ മുതലുള്ളിമാരുടെ കീഴകളിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊടുക്കുന്നതു്. അങ്ങിനെ മുതലുള്ളിമാരും അവരുടെ കുടുംബസംഘടനകളും അവരുടെ സാമ്പത്തികതൽപര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി റേഡിയോകൾക്കും മൂലം ചെയ്യുന്നു. ഈ സമ്പ്രദായം നിവർത്തിയവർ പണവും പരമ്പരയും ആവശ്യമാണു്; മുതലുള്ളിത്തരവും ഈ പരമ്പര ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പോലീസ്സു് സേന, കോടതികൾ, ജയിലുകൾ എന്നിവ നിവർത്തിയവരും ഈ സമ്പ്രദായത്തിന്നു കൂലിയായി പ്രവർത്തനം നടത്തുവാനും (പട്ടണങ്ങൾ, റേഡിയോ മുതലായവഴി) മുതലുള്ളിത്തരവും അങ്ങിനെ സാമ്പത്തികന്റെ ഒരു ഭാഗം ഉപയോഗിക്കുന്നു.

കുന്നു. മുതലാളിത്തത്തിന് കീഴിലുള്ള പൊതുധനം ജനങ്ങളുടെ ജീവിതം മെച്ചപ്പെടുത്തുകയില്ലെന്നാണിതു കാണിക്കുന്നത്. നേരമറിച്ച് അതു ജനങ്ങളുടെ വരുമാനം മുതലാളിത്തക്കു വീണ്ടും വീതിച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ട് ജനങ്ങളുടെ ജീവിതസൗകര്യങ്ങൾ കൂടുതൽ മോശമാക്കുന്നു.

സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലെ പൊതുധനം

സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ ഉല്പാദനോപകരണങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്കുടമസ്ഥതയുള്ള പദം (ഗവൺമെന്റൽ) ഭാരം കൂടുമ്പോഴും ജനങ്ങൾക്കുള്ള പദം (സഹകരണമുതൽ) ആണ്. ദേശീയ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയുടെ അടിസ്ഥാനസ്ഥാനങ്ങൾ ഗവർണ്മെന്റിന്റെ കൈവശമാണ്. പൊതുധനമടങ്ങിയ ദേശീയ സമ്പത്തിന്റെ മുഴുവൻ ഭാഗത്തെയും അല്ലെങ്കിൽ മിക്കവാറും മുഴുവൻ ഭാഗത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. സംസ്കാരം സഹകരണത്തിലുള്ള ഉൽപാദനമാണ് അതിന്റെ ഭൗതികമായ അടിസ്ഥാനം. ഗവർണ്മെന്റ് നടത്തുന്നതും സഹകരണസ്ഥാപനങ്ങൾ നടത്തുന്നതുമായ സംരംഭങ്ങളുടെ ആദായവും മുതലാണ് ഗവർണ്മെന്റിന്റെ വരുമാനമാർഗ്ഗങ്ങൾ. ഭൗതിക സമ്പത്തിന്റെ ഉൽപാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കാനും ജനങ്ങളുടെ ഉല്പാദന സാ.സ്കാരികാവശ്യങ്ങൾ നിവൃത്തിയാക്കാനും ഈ ഗവൺമെന്റ് ധനം ഉപയോഗിക്കുന്നു.

ഇക്കാരണത്താൽ പൊതുധനം സംബന്ധിച്ച ആസൂത്രണം ആവശ്യമായി വരുന്നു. ഗവർണ്മെന്റും സഹകരണസ്ഥാപനങ്ങളും ഒരു കോല്ലെക്ടിവിസയിലോ കമ്മ്യൂണിക്കറ്റുകളിലോ ജയിലായി കോളെക്ടിവിസയിലോ തങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കാമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന വരുമാനത്തിപ്പറ്റിയും ഉൽപാദനത്തിനും പൊതുജനസൗകര്യങ്ങൾക്കും വേണ്ടിയെന്ന ചിലവുകളുടെ സമ്പ്രദായം, സംഖ്യ, ഉദ്ദേശം എന്നിവയെപ്പറ്റിയും തീരുമാനിക്കുന്നു. ലഭിക്കാവുന്ന വരുമാനത്തിൽ കണക്കി വെക്കുന്ന...

ഞാൻ എസ്റ്റിമേറ്റുകൾ (മതിപ്പുകൾ) ശ്രീയോഗിസ്ഥാൻ
 ത്തിൽ തയ്യാറാക്കുന്നത്. അങ്ങിനെ സൂക്ഷ്മ സാമ്പത്തിക
 വികസനത്തിനും സമൃദ്ധത്തിന്റെ വലിച്ചുവരുന്ന രാജകീയവും
 സാംസ്കാരികവുമായ ആവശ്യങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനും
 വേണ്ട വിധത്തിൽ പൊതുധനം ഉപയോഗിക്കുവാൻ സോഷ്യൽ
 ഡിസ്ക്രീമിനേഷൻ സാധിക്കുന്നു.

ഗവർണ്മെന്റുടനും മുതലാളിത്തരംങ്ങളുടേയും സോഷ്യൽ
 ഡിസ്ക്രീമിനേഷനുടേയും പൊതുധനത്തിന്മേൽ നിർണ്ണായകമായ
 പങ്കാണ് വഹിക്കുന്നത്.

അദ്ധ്യായം രണ്ടു്

സ്ത്രീയിരവനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ആധുനികാഭിപ്രായം

സ്ത്രീയിരവ (ഗവർമ്മെന്റ്) യനത്തിന് ഒരു നീണ്ട ചരിത്രമാണുള്ളതു്. രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തോടൊപ്പം അതു് തിലചിൽവരികയും രാഷ്ട്രത്തോടൊപ്പം വളരുകയും ചെയ്തു. ഭരിക്കൽ സാമൂഹ്യജീവിതത്തിന്റെ പ്രധാന മേഖലയായിത്തന്നെ ധനം ഇപ്പോൾ മുതലാളിത്തരംജൂങ്ങളിൽ, പ്രത്യേകിച്ചു് സോഷ്യലിസ്റ്റ് രംജൂങ്ങളിൽ ഒരു സങ്കീർണ്ണവസ്തുവായിട്ടുണ്ടു്.

സ്ത്രീയിരവനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള നിവൃ്ചനം

ഗവർമ്മെന്റും ജനവഗ്ഗങ്ങളും വീരഗങ്ങളും തമ്മിലുള്ള പണസംബന്ധമായ ബന്ധങ്ങളുടെ ഒരു സമ്പ്രദായമാണു് ആധുനിക സ്ത്രീയിരവനത്തിനു് പൊതുജനപരമായ പേരും. ഈ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പണനിയോഗങ്ങൾ സ്വപ്രകാശങ്ങളാകയും അതിന്റെ പല കടമകൾ നിവൃ്ചിതമാക്കുന്നതിനും പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനും ഉപായഗുപ്തങ്ങളാകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ ചുരുങ്ങിയ വിവരണം സ്ത്രീയിരവനത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തെ പൂർണ്ണമായും വ്യക്തമാക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇതു് വിവരണം, പണമല്ലാപ്പണബന്ധങ്ങളാണു് അതിന്റെ ഉള്ളടക്കം. ഭിന്നരംജൂങ്ങളിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു. പണസംബന്ധമാക

യാർ, ഈ ബന്ധങ്ങൾക്ക് സംവത്സരികവും സർവ്വകാലവുമായ സ്വഭാവമുണ്ട്. ഇവ ഉണ്ടാകുകയും ഗൗരവമുള്ളതും കർമ്മശൂന്യം ജനവൃഗങ്ങളും വീടുകളിലും സമൂഹത്തിലെ അംഗങ്ങളും മറ്റേ ഗതുമായി നിലനില്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നികുതികൾ പരത്തുകയും കടപ്പത്രങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ഭരണകൂടത്തെയും സൈന്യത്തെയും നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യുന്ന രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ആഗ്രഹം (ഇച്ഛ) ഇങ്ങിയെടുക്കുന്ന ബന്ധങ്ങളെ ജനകൂലിക്കുകയും നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഗവർണ്മെന്റ് പണം ശേഖരിക്കുകയും അതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളും കടമകളും നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന് ആ പണം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളുടെ, പ്രത്യേകിച്ചു, സാമ്രാജ്യത്തരാജ്യങ്ങളായ അമേരിക്ക, ഫ്രീമെന്റൻ, ഗ്രാൻസ് എന്നീ രാജ്യങ്ങളുടെ, ചുരുക്കത്തിൽ പ്രവർത്തനങ്ങളും സേവിയററയുന്നിന്ത്, പോളണ്ട് മുതലായ സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളുടെ ചുരുക്കത്തിൽ വളരെക്കുറച്ചു സാമ്രാജ്യങ്ങളും കേരളത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതിൽനിന്നും അടുത്തകാലത്തു വിമോചിതമായവയും സ്വതന്ത്രമായി വികസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവയുമായ മാർക്സി, എൻ.ജി.പി.യ, ഫലായ മുതലായ രാജ്യങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളും ചുരുക്കത്തിൽ മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളുടേതിൽനിന്നും വളരെ വ്യത്യസ്തമാണ്. ഈ രാജ്യങ്ങളിലെ സ്റ്റേയ്ററധനത്തിന് വ്യത്യസ്തമായ ഉള്ളടക്കവും ഘടനയുമാണുള്ളതു്. ഈ രാജ്യങ്ങളിലെ പണബന്ധങ്ങളുടെ സ്വഭാവവും ഗവർണ്മെന്റധനത്തിനുള്ള കടമകളും ഉദ്ദേശങ്ങളും വ്യത്യസ്തമാണ്.

വിവിധരൂപങ്ങളിലുള്ള രാജ്കുടുംബങ്ങളുടെ സ്വഭാവം, കടമകൾ, ഉദ്ദേശങ്ങൾ എന്നിവയിലുള്ള അവസരങ്ങളുമാണ് ഈ വ്യത്യസ്തതയ്ക്ക് രൂപംകൊടുക്കുന്നതു്.

സ്റ്റേയ്ററധനത്തിന്റെ പങ്ക്

മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളിൽ മുതലാളിത്തവൃഗങ്ങളുടെ നാല്പതു ശതമാനം ഗവർണ്മെന്റ് പണിന്റധനമാണ്. മുതലാളിത്ത

പ്രത്യേകിച്ചു കർത്തകമുതലാളിമാർ, അങ്ങേയറ്റത്തു ലഭിക്കാൻ അടിമുട്ടുന്നതിനുവേണ്ടി സ്റ്റേയിററിയനം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു. നികുതിക്കു ത്തിന്റെ സിംഹഭാഗവും, ഗവണ്മെന്റിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി, തൊഴിലാളിമുട്ടത്തിന്റെ തലയിൽ ബുഷ്‌പാസി കെട്ടിവെയ്ക്കുന്നു. വ്യവസായവിലവേണ്ടുള്ള വിലകൾ വർദ്ധിപ്പിച്ചും കഷ്ടിവിവേങ്ങളുടേയും അസംസ്കൃതപദാർത്ഥങ്ങളുടേയും വിലകളിടിച്ചും കൊണ്ടാണ് ബുഷ്‌പാസി ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത്. കോളനികളെ മുഷണം ചെയ്യണമെന്നും ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് അവിടങ്ങളിലും ഇതേ നയംകൈനയാണ് സ്വപ്രാജ്ഞ ശക്തികൾ പിന്തുടരുന്നത്. തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം നൽകുന്ന നികുതികളാണ് മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളിലെ പ്രധാന വരുമാനമാർഗ്ഗം. തങ്ങളുടെ അധ്വാനഫലത്തിന്റെ മൂന്നിലൊന്നും ഗവർണ്മെന്റിനു കയ്യടയ്ക്കുവാൻ ഗവർണ്മെന്റിന്റെ നികുതിനയം തൊഴിലാളികളെ നിബ്രഹ്മിപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ ബുഷ്‌പാസിന്റെയും അതിന്റെയും കോളനികളിലേയും ജനങ്ങളെ കൂടുതലായിട്ടുള്ള മുഷണത്തിന് വിധേയമാക്കുന്നു. സ്വപ്രാജ്ഞഗവണ്മെന്റ് അതിന്റെ സമ്പത്തിന്റെ വലിയ ഭാഗം ഗവണ്മെന്റിനുവേണ്ടി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത്. ഉദാഹരണത്തിന്, പടക്കോപ്പനിർമ്മാണപരതം നടത്തുന്നതിനുവേണ്ടി സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയെ യുദ്ധകാലാടിസ്ഥാനത്തിലാക്കുക, ജനങ്ങളെ അടിമുട്ടർത്തുവാൻ ഉപയോഗിക്കുകയും പട്ടാളത്തെയും നിലനിർത്തുക, (പോലീസ്, കോടതി, ജയിൽ) മുതലാളിമാർക്കും ജന്മിമാർക്കും സർക്കുലർ ഉന്നവദിക്കുന്നതിനും ഭരണവർഗ്ഗങ്ങളുടെ ഭവനയന്ത്രസൗകര്യം ജനവിരുദ്ധമായ നടപടികൾ എടുക്കുന്നതിനും മറ്റുമായ സംഖ്യകൾ ചിലവുവെക്കുക മുതലായവ.

സേഷ്യൂബിസത്തിനു കീഴിലുള്ള സ്റ്റേയിററിയനത്തിന്റെ ഫലം, ഉദ്ദേശം, ആവശ്യം എന്നിവ ക്യാപ്പിറ്റലിസത്തിന് (മുതലാളിത്തത്തിന്) കീഴിലുള്ളവയെപ്പോലെയല്ല, തീരെ വ്യത്യസ്തമാണ്. അതുകൊണ്ട് അവ ജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ

തിരെ വ്യത്യസ്തമായ പങ്കാണ് വഹിക്കുന്നത്. സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യത്തിന്റെ വരുമാനത്തിൽ 50-95 ശതമാനവും ഉണ്ടാകുന്നത് ദേശീയസമ്പദ് വ്യവസ്ഥയിൽ കൂടിയുള്ള ആദായംകൊണ്ടും ധനശേഖരണംകൊണ്ടുമാണ്. ഗവൺമെന്റിന്റെ ജന്മനത്തിൽ വന്നുചേരുന്ന പണനികേപങ്ങളുടെ ഭൂരിഭാഗവും ഉല്പാദനക്ഷമങ്ങളായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയാണ് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്. ഉല്പാദനം വലിപ്പിക്കുവാനും പുതിയ ദേശീയ ഫാക്ടറികൾ തുറക്കുവാനും, പുതിയ തൊഴിലാളികൾക്കു പരിശീലനം നൽകുവാനും, തൊഴിലാളികളുടെ വേവശ്ശ്യം വലിപ്പിക്കുവാനും, ശാസ്ത്രജ്ഞ പുരോഗമിപ്പിക്കുവാനും, ജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തോടു തർത്തുവാനും ഈ ധനനികേപങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ജനങ്ങളുടെ ഫേതുവായിട്ടുള്ളതും വൃഷ്ടിചരമായിട്ടുള്ളതുമായ താല്പര്യങ്ങളെ പരിസേവിക്കുവാൻവേണ്ടി സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യം അതിന്റെ സമ്പത്തികപ്രവർത്തനങ്ങൾ എങ്ങനെ സംഘടിപ്പിക്കുന്നുവെന്ന് കൂടുതൽ വിശദീകരിക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

കോളണിനകത്തിൽനിന്ന് സ്വന്തം വിഭജനചിന്തയായവയും സ്വതന്ത്രമായ വികസനം ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളവയുമായ രാജ്യങ്ങളിലെ സ്ത്രീനിറയതും കൂടുതൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത് രാഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തികവുമായ ജീവിതം പുനഃസംഘടിപ്പിക്കുവാനും താഴ്വരാഴിത്തക്കിന്റേയും കോളണിഭാണസമ്പ്രദായത്തിന്റേയും അവശിഷ്ടങ്ങൾ തുടച്ചുമാറ്റുവാനുമാണ്. അതായത് സരത്തിൽ തിരുന്ന വികസിച്ചുവരുന്ന പല രാജ്യങ്ങളിലും സോഷ്യലിസം ഉപയോഗിക്കുന്നവരുമായ തടപടികളും എടുത്തു പഠിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ രാജ്യങ്ങളിൽ ഗവർണ്മെന്റിന്റെയും ഗവർണ്മെന്റുധനത്തിന്റെയും ചെറു കോല്ലുംതോറും വർദ്ധിച്ചുവരികയാണ്. വ്യവസായങ്ങളും കൃഷിയും വികസിച്ചുവരാനും സംസ്കാരികരും രാജ്യങ്ങളുണ്ടാക്കുവാനും ധനം കൂടുതലായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തി വരുന്നു. രാജ്യകരങ്ങളിൽ പുതിയ ജനവിഭാഗങ്ങൾ പെരുക്കുന്നതു കൂടുതലും സമ്പത്തികവും ഉപയോഗിയുമായ രാജ്യങ്ങളിലുള്ള

പ്രാദേശിക സ്വയംഭരണസമിതികളുടെ, മുൻകയ്യിനെ ഗവർണ്മെന്റുകൾ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

തങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കിടയ്ക്ക് എല്ലാ രാജ്യങ്ങളും പ്രത്യേകമായ സാമ്പത്തികസമ്പ്രദായങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സ്റ്റേയിറ്റ് സാമ്പത്തികസമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരണം

സ്റ്റേയിറ്റ് സാമ്പത്തികസമ്പ്രദായം ഒന്നാമതായി, വരുമാനം ഉണ്ടാക്കുകയും ഉപായോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന് ഒരു ഗവൺമെന്റ് സ്വീകരിക്കുന്ന രൂപങ്ങളിൽനിന്നും മാറ്റങ്ങളിൽനിന്നും ഉത്ഭവിക്കുന്ന പണസംബന്ധമായ ബന്ധങ്ങളുടെ ആകൃതികളാണ്; രണ്ടാമതായി, വരുമാനം സ്വരൂപിക്കുകയും ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു രാജ്യത്തിലെ സമ്പത്തുപുറപ്പെടുന്ന സമിതികളുടേയും സ്ഥാപനങ്ങളുടേയും സമ്പ്രദായമാണ്.

ഈ വിവരണത്തിന്റെ പ്രഥമഭാഗം സാമൂഹ്യ-സമ്പ്രദായിക സത്തയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതും രാഷ്ട്രത്തിന്റെ മാറ്റസ്വഭാവത്തോടു അടുത്തബന്ധമുള്ളതുമാണ്. ദ്വിതീയഭാഗം രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സാമ്പത്തികനയം തടപ്പിലാക്കുന്ന ഗവർണ്മെന്റ് സാമ്പത്തികസമിതികളുടെയും സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും ഘടനയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

താഴെപ്പറയുന്ന കണ്ണികൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് സ്റ്റേയിറ്റ് സാമ്പത്തികസമ്പ്രദായം:

ബഡ്ജറ്റ് സമ്പ്രദായം: ഈ സമ്പ്രദായത്തിൽ പ്രധാന പങ്കുവഹിക്കുന്നത് സ്റ്റേയിറ്റ് ബഡ്ജറ്റാണ് (ആയവ്യയക്കണക്ക്). ഒരു കോല്ലത്തിൽ ലഭിക്കുമെന്നു കരുതുന്ന വരവിന്റേയും ചിലവിന്റേയും വാഷിക എസ്റ്റിമേറ്റ് (പ്രതീക്ഷ).

നികുതിസമ്പ്രദായം: ഒട്ടനേകയുള്ള നികുതി (ബഡ്ജറ്റിലെ യ്ക്കുള്ള നിർബ്ബന്ധസംഭാവനകൾ) പിടിക്കുന്നതിന് ഒരു ഗവർ

ത്തേക്ക് സ്വീകരിക്കുന്ന രൂപങ്ങളും മാറ്റങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതു്.

ഗവൺമെന്റ് (സ്റ്റേയിററ്) കടം: പലിശയോടുകൂടി കടക്കി ക്കൊടുക്കേണ്ടതായ പണം, താല്പരമാധികാരശൃംഖലയോടുകൂടി, ഗവൺമെന്റ് സ്വീകരിക്കുക. കടംവാങ്ങിയും കടപ്പത്രങ്ങൾ (Bonds) പുറപ്പെടുവിച്ചും ഗവൺമെന്റ് സെക്യൂരിറ്റികളിൽ (ഇടകളിൽ) ജനങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന പണം സ്വീകരിച്ചും ഉണ്ടാക്കുന്നവ.

സ്റ്റേയിററ് സംരംഭങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ഓരോ: ഇട സംരംഭങ്ങൾ അവയുടെ ഖരത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം ഗവൺമെന്റിൽ നിക്ഷേപിക്കുന്നു.

തിരുവകരം: പുറത്തുവെച്ചിട്ടുള്ള തിരുവകളും നികുതികളും (Excise duty)

ഗവൺമെന്റിന് ധനമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന സംരംഭകരിൽനിന്നുപോലെയോ പ്രധാന കണ്ണികളാണു് മേൽപറഞ്ഞവ.

ഗവൺമെന്റുടനും ഉപയോഗിക്കുന്നതിനേ (ചിലവുകൾ) സംബന്ധിച്ചുണ്ടാകുന്നതുള്ള ഗവൺമെന്റ് സംരംഭകരിൽനിന്നുപോലെയോയെടുക്കുന്നവയാണു്:

1. ഗവൺമെന്റിന്റെ വിവിധ ആവശ്യങ്ങൾക്കും ബാധ്യതകൾക്കും പണം നൽകുന്നു. അതായതു ഗ്രാൻറ്, സബ്സിഡി മുതലായവ നൽകുകയും സൈനികം, പോലീസ്, ശാസ്ത്രവികസനം മുതലായവയ്ക്കുള്ള ചിലവുകൾ വഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നർത്ഥം.
2. മറ്റു രാജ്യങ്ങൾക്കും ബാധ്യതകൾക്കും സംഘടനകൾക്കും വായ്പ നൽകുന്നു.
3. ആദ്യം പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വായ്പകൾക്കും മറ്റും പലിശ നൽകുന്നു.
4. ഗവൺമെന്റിന്റെ കടങ്ങൾ മുതലായവ വീട്ടുന്നു.

ഗവൺമെന്റിന്റെ പ്രധാന ചിലവുകളാണു് മേൽ പറഞ്ഞവ.

ജ്യോതിരദ് സംസ്ഥാനികസമ്പ്രദായത്തിന്റെ കാര്യം കണ്ണി
യുടേയും സംസ്ഥാനികരായ ഉള്ളടക്കവും ഘടനയും പകരം തിണ്ണ
യിടപ്പെടുന്നതു് കാരണം രാജ്യത്തിലെയും സാമൂഹ്യസമ്പ്രദായ
വും മറ്റു സ്വഭാവവും പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ സരീച്ചാണ്.

ഈ രാജ്യത്തിലെ സാമൂഹ്യ-സംസ്ഥാനികനിയമയും രാഷ്ട്രീ
യസമ്പ്രദായവും ആ രാജ്യത്തിലെ സമ്പത്തു് ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്ന
സമീകിതങ്ങളുടെ ഘടന തിണ്ണയിക്കുന്നതാണ്.

തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ വ്യംപ്തി-പരിധികൾക്കനു
സരിച്ചു് ജ്യോതിരദ് സംസ്ഥാനികസ്ഥാപനങ്ങൾ രാജ്യ പരത
ങ്ങൾവഴി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. (a) രാജ്യവ്യംപകരായ അടിസ്ഥാ
നത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഹേതു സ്ഥാപനങ്ങൾ. (b) പ്രാദേശിക
കാര്യസ്ഥനത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന പ്രാദേശികസ്ഥാപനങ്ങൾ
(മേഖല, ജില്ല, സംസ്ഥാനം, സമൂഹം.)

സംസ്ഥാനികപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ സ്വഭാവമനുസരിച്ചു് അവയെ
ഉത്തര തരം തിരിച്ചിരിക്കുന്നു.

- a) ബഡ്ജറ്റു് ധനം തർക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളും സമീതി
കളും.
- b) നികുതിയംപ്തിസ്സുകൾ.
- c) കടം ഇൽക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങൾ. (ബാങ്കുകൾ, സേവി
ങ്ങു്സ് ബാങ്കുകൾ, സഹകരണസംഘങ്ങൾ, സംഘടനകൾ.)

മതലംഗിതരാജ്യങ്ങളിൽ സംസ്ഥാനികസമ്പ്രദായത്തെ പ്ര
തിനിധീകരിക്കുന്നതു് ധനകാര്യമന്ത്രികാര്യംവയമാണ്. ബഡ്ജ
റ്റു് കയ്യററക്കുക, അതു നടപ്പിലാക്കുക, നികുതിചിരിവിൻറെ
പുതല വഹിക്കുക, സംസ്ഥാനികനിയമങ്ങളുടേക്കുക, ചിലവു
കൾക്കുള്ള ധനം സംഘടിപ്പിക്കുക മുതലായ കാര്യങ്ങൾ ഉപമന്ത്രി
കാര്യംവയം തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. പല രാജ്യങ്ങളുടേയും സംസ്ഥാനി
ക-ബഡ്ജറ്റു്-നികുതിചിരിവുസമ്പ്രദായങ്ങളിൽ വലിയ
വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ട്. മത ലംഗിതരാജ്യങ്ങളുടേയും സോഷ്യലി
സ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളുടേയും സംസ്ഥാനികസമ്പ്രദായങ്ങളിലുള്ള സ്വഭാവം

വികരായ വ്യക്യാസങ്ങളെപ്പറ്റിമാത്രമേ ഇവിടെ പറയുന്നുള്ളൂ. പ്രധാന സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യമായ യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആറിൽ ധനവും കടവും സംഘടിപ്പിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചുള്ള തത്വങ്ങൾ ഈ പുസ്തകത്തിൽ കൂടുതലായി വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളിലെ സാമ്പത്തികസമ്പ്രദായം

എല്ലാ ആധുനികരാജ്യങ്ങളിലേയും സാമ്പത്തികസമ്പ്രദായങ്ങളുടെ സവിശേഷസ്വഭാവങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്:

a) ഗവൺമെന്റ് സാമ്പത്തികസമ്പ്രദായത്തിന്റെ പരിമിതമായ സ്വഭാവം. ഇതു രാജ്യത്തിന്റെ സാമ്പത്തികസമ്പ്രദായത്തിൽ മിക്കവാറും ശ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

b) ആധുനിക മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളുടെ ബഹുമാനപ്രദമായതിന്റെ കെട്ടുപിണഞ്ഞതും വ്യാപിക്കപ്പെട്ടതും ജനധിപത്യവിരുദ്ധമായ സ്വഭാവം.

മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളുടെ ബഹുമാനപ്രദമായതിലേ പ്രധാന വരുമാനമാറ്റം ജന്മ നികുതികളാണ്. അവയടികവും ചിലവഴിക്കപ്പെടുന്നത് സൈനികവശ്യങ്ങൾക്കുമാണ്. ബഹുമാനപ്രദമായതിലേ കത്തി കഴുകുമാണ്. (വരവിനേക്കാളധികം ചിലവ്)

മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളിലെ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥ മുതലാളിമാരുടെയും അവരുടെ സംഘടനകളുടേയും (കിത്തകകര) ഹസ്തങ്ങളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. സമ്പത്തു്, ഉൽപാദനം എന്നീ ധനവും നിർണ്ണായകവുമായ കണ്ണികളെ മുതലാളിത്തരാജ്യം നിയന്ത്രിക്കുന്നില്ല. മുതലിന്റെ ഉടമകളായ ബുഷ്യാസിയുടെ ഭാസനായിട്ടാണ് ഭരണകൂടം പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. ഇക്കാരണംകൊണ്ട് രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പങ്കു്, പരിധി, പ്രവർത്തനങ്ങൾ എന്നിവ പ്രത്യേകമായിരിക്കുന്ന സ്റ്റേയ്റററബഡ്ജറ്റിൽമാത്രം കേന്ദ്രീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈ രാജ്യങ്ങളിലെ സ്റ്റേയ്റററധനം. മുതലാളിത്ത ബഹുമാനപ്രദമായതിലേ വരവും ചിലവും ഭരണകോല്ലഭനേതന്മാരെ നേരി

ദ്രുതിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ളതല്ല; രാഷ്ട്രത്തിന്റെ താല്പര്യത്തിനുവേണ്ടി (പ്രധാനമായും കർമ്മകരുതലാർത്ഥത്തിന്) ദേശീയ വരുമാനത്തെ ഭരണപരമായി പുനർവിതരണം ചെയ്യുകയെന്ന ഭരണാഭിപ്രായം അടിസ്ഥാനമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്.

നിലവിലുള്ള വകുപ്പുകളും പുഷ്കലസംഭരണവുമായ ബന്ധങ്ങൾക്കുമപ്പുറം തൊഴിലുകളും അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് മുതലാളിത്ത രാജ്യങ്ങളിലെ ബഡ്ജറ്റുസമ്പ്രദായം നിലക്കൊള്ളുന്നത്. ഈ തത്വം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതായിട്ടുള്ള രാജ്യങ്ങളിലെ പ്രാദേശിക ഭരണഘടനകൾക്കും (ബില്ല, സംസ്ഥാനം മുതലായവ) സാമ്പത്തികമായി സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ള കേന്ദ്രസ്ഥാപനങ്ങളുടെ ബഡ്ജറ്റുകൾക്കും (അല്ലെങ്കിൽ എസ്റ്റിമേറ്റുകൾക്കും) ബന്ധമുണ്ട്.

പല തരത്തിലുള്ള മുതലാളിത്തബഡ്ജറ്റുകളും എസ്റ്റിമേറ്റുകളും ഹബ്ബുകളുമാണു്കിലും ബഡ്ജറ്റുസമ്പ്രദായം ആണു്കിയതായ ക്രൈസ്തുമില്ല. പലപ്പോഴും ഒരു രാഷ്ട്രത്തിലെ മുതലാളിത്തബഡ്ജറ്റ് പ്രാദേശികഘടനകളുടെ ബഡ്ജറ്റുകളിലെ വരുമാനമാർഗ്ഗങ്ങളെ ഏകീകരിക്കുന്നില്ല. പല പ്രാദേശിക മുതലാളിത്ത സമിതികളുടെ ബഡ്ജറ്റുകളും കേന്ദ്ര മുതലാളിത്തബഡ്ജറ്റിന് കീഴെയുള്ളവയല്ല. ഗവൺമെന്റുസ്ഥാപനങ്ങളുടെ ബഡ്ജറ്റും അല്ലെങ്കിൽ വേറെയുള്ള എസ്റ്റിമേറ്റുകളും ബഡ്ജറ്റിന് പുറമെയുള്ള പ്രത്യേകങ്ങളും പ്രാദേശികഭരണസമിതിയുടെ ബഡ്ജറ്റുകളോടൊപ്പം നിലവിലുണ്ടാകുന്നു. അങ്ങനെയൊരിക്കലുമില്ലാത്തതാണ് രാഷ്ട്രീയവികസന ഏജൻസിയുടെയും മറ്റും തിരികൾ ഗവൺമെന്റുബഡ്ജറ്റിന്റെ ഒരു ഭാഗമാകുന്നില്ല. ബ്രിട്ടീഷ്ഗവൺമെന്റു ബഡ്ജറ്റിലെ വരുമാനം ചിലവുകളുടെ ഭാഗങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ധനകാര്യഘടനയ്ക്കു് ലഭിക്കേണ്ട സഹായ വരുമാനങ്ങളെയും രാജകുടുംബങ്ങൾക്കും മനുസ്യങ്ങൾക്കും മാറ്റമുള്ള ചിലവുകളെയും മറ്റും അങ്ങനെയെന്ന് ഒന്നാകുന്നു. (Budget above the line)

റാസ്റ്റർ കോടിക്കൽ, ഗവണ്മെന്റുകൾ വീട്ടിൽ, ദേശാപ്ലിവി സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് ധനസഹായം നൽകി, മറ്റു ചില പട്ടാളപ്പി ലവകൾ ചെയ്ത സഞ്ചന്ധിപ്പള്ളി ധനകാര്യലക്ഷ്യത്തിന്റെ പവ തനങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്നതാണ് രണ്ടാമത്തേതു്. (Budget below the line) ഗ്രാൻറിന് കരു ട്വേറ്റിററബഡ്ജറ്റ് 20 പ്ര ത്യേകം കണക്കുകളും, സപ്ലിമെന്ററി ബഡ്ജറ്റുകളും, സ്വതന്ത്ര ബഡ്ജറ്റുകളും പ്രത്യേകനിയമങ്ങളും, അസാധാരണനിയമങ്ങളും ഉണ്ടു്. ആറജീവിയായിരുന്ന കോളണിയുദ്ധക്കാലത്തു് "വടക്കെ ആഫ്രിക്കയിൽ അസാധാരണമായ ചിലവുകൾക്കായി" ഗ്രാൻ സ് കരു മതിപ്പിച്ച ചിലവുപോലും തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു. ഹൃദയമ ജർമ്മനിക്ക് സാധാരണവും അസാധാരണവുമായ ബഡ്ജറ്റുകളുണ്ടു്. ഇത്തരം രണ്ടു ബഡ്ജറ്റുകളുൾക്കൊള്ളുന്ന 'മൂലധനത്തിന്റെ പ്രയാണം' എന്ന പേരുള്ള മൂന്നാമത്തേതു ബഡ്ജറ്റുകി യുണ്ടു് ഇററലിക്ക്. ഗവർണ്മെന്റുബഡ്ജറ്റിനു പുറമെ വസൽ കണക്കിലുള്ള പ്രത്യേക കണക്കുകൾ ജപ്പാനിലുണ്ടു്.

ബഡ്ജറ്റുകൾ, നിയമങ്ങൾ, കണക്കുകൾ, എസ്റ്റിമേറ്റുകൾ എന്നിവയുടെ നമുലിമൂലം ഗവർണ്മെന്റുധനത്തിന്റേലുള്ള പാർ ലിമെന്ററി നിയന്ത്രണം കെട്ടുപിണഞ്ഞതായിത്തീരുന്നു. പ്രാദേശിക ഗവർണ്മെന്റുസമിതികളുടെ, വളരെയധികം നിയന്ത്രിതമായ, സമ്പ്രതികാപകശക്തികൾ മുതലാളിത്തം ഹിറ്റ്ലർന്റെ ബഡ്ജറ്റുപ്രദായത്തിനു് ജലധിപത്യ ചിരലായ സ്വഭാവം നൽകുന്നു. കേന്ദ്രഗവണ്മെന്റിന്റെ ഹസ്തു ക്ഷമലാണ് രാഷ്ട്രത്തിന്റെ വരുമാനമാർഗ്ഗങ്ങൾ കൂടുതലായും കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അതേ അവസരത്തിൽ തന്നെ പ്രാദേശികധനകൃതസമിതികളുടെ സമ്പ്രതികവരുമാനങ്ങളെയും, അധികാരങ്ങളെയും തുടർച്ചയായി വെട്ടിക്കുറച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നു. കഴിഞ്ഞ 40 കോളനുകാലത്തിനിടയിൽ (1913-1955) അമേരിക്കയിലെ ചെറുതുബഡ്ജറ്റിൽ പ്രാദേശികബഡ്ജറ്റുകളുടെ ഭാഗം അമ്പത്തിയെട്ടിൽനിന്നു് 16 ശതമാനമായി കുറഞ്ഞു. ബ്രിട്ടനിൽ ഈ കുറവു് 41-ൽനിന്നു് 20 ശതമാനമായി.

പ്രധാന മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളിലെ ബഡ്ജറ്റാഭാവത്തിന്റെ 85 മുതൽ 95 ശതമാനം വരെയുള്ളത് നികുതികളാണ്. അമേരിക്കൻ ബഡ്ജറ്റിലെ മൊത്തം വരവിന്റെ 55-60 ശതമാനവും ബ്രിട്ടീഷ് ബഡ്ജറ്റിലെ മൊത്തം വരുമാനത്തിന്റെ 45-50 ശതമാനവും ജനങ്ങളിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന നേരിട്ടുള്ള നികുതികളാണ്. അമേരിക്കൻ ഫെഡറൽ ബഡ്ജറ്റിലെ 80 ശതമാനത്തിലധികവും നൽകുന്നത് ഫാക്ടറി തൊഴിലാളികളും ഓഫീസ് ജീവനക്കാരും കൃഷിക്കാരാണ്. ഫ്രാൻസിൽ ബഡ്ജറ്റുവരുമാനത്തിന്റെ 80 ശതമാനത്തിലധികവും ലഭിക്കുന്നത് തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം നൽകുന്ന പ്രത്യേകവും പരോക്ഷവുമായ നികുതികൾ മുഖേനയാണ്. നികുതികൾ ഭേദിച്ചുള്ള ബഡ്ജറ്റുവരുമാനം (ഗവണ്മെന്റ് ഉടമയ്ക്കുള്ള സംരംഭങ്ങൾ, വസ്തുവിലുണ്ടായ മുതലായവ) അമേരിക്കയിൽ 5 ശതമാനവും ബ്രിട്ടനിൽ 7 ശതമാനവും ഫ്രാൻസിൽ 5 ശതമാനവുമാണ്.

മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളുടെ നല്ലൊരു ചിലവുകളിൽ സൈനിക ചിലവുകൾക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകിയിരിക്കുന്നു. സൈന്യത്തിന്റേതായുള്ള നേരിട്ടുള്ള ചിലവ്, പട്ടാളക്കാർക്കുള്ള പെൻഷൻ, ഗവണ്മെന്റിന്റെ കടംവീട്ടൽ (പ്രധാനമായും യുദ്ധവും യുദ്ധത്തിന് തയ്യാറെടുപ്പും സംബന്ധിച്ച ചിലവുകൾ) എന്നിവയ്ക്കും അമേരിക്കയുടെ മറ്റൊരുകയുള്ള ബഡ്ജറ്റുചിലവുകൾ 70-80 ശതമാനം നീക്കിക്കൊടുക്കുന്നു. ബ്രിട്ടനിൽ ഇവയുടെ അനുപാതം 12-15 ശതമാനവും ഫ്രാൻസിൽ 42-44 ശതമാനവുമാണ്.

വിദ്യാഭ്യാസം, പൊതുജനാരോഗ്യം, വീട്ടുനിർമ്മാണം മുതലായ ദേശീയവേശ്യങ്ങൾക്ക് ബഡ്ജറ്റുവരുമാനത്തിന്റെ 6 ശതമാനമായ ചെറിയ തുക മാത്രമാണ് അമേരിക്കയിൽ ചിലവഴിക്കുന്നത്. ബ്രിട്ടനിൽ ഇത് 12 ശതമാനവും ഫ്രാൻസിൽ ഏകദേശം 15 ശതമാനവുമാണ്.

സാമ്രാജ്യത്വകാലഘട്ടത്തിൽ ബഡ്ജറ്റ് കമ്മികൾ അനുഭവപ്പെടുകയുണ്ടായപ്പോൾ മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളിൽ സാധാരണ

മായിരുന്നു. 1914 മുതൽ 1959 പരേയ്ക്കും അമേരിക്കയിൽ 29 പ്രാവശ്യം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ജാദകളുണ്ടാക്കി. ബ്രിട്ടനിൽ 32 പ്രാവശ്യവും ഫ്രാൻസിൽ 42 പ്രാവശ്യവും ഇതേ കാലഘട്ടത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ജാദകളുണ്ടാക്കിയിരുന്നു. 1959-നശേഷവും വലിയ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ജാദകൾ ഉണ്ടാക്കുകയും തടച്ചിടുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ബഡ്ജറ്റുകൾ നികത്തുവാൻ വേണ്ടി മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളിൽ നികുതി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും കടപ്പത്രങ്ങളും വലിയ സംഖ്യകൾക്കുള്ള കറൻസിയനാടുകളും ഇറക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തന്മൂലം കറൻസിയുടെ വാങ്ങാനുള്ള കഴിവ് കുറയുന്നു (നോട്ടീന്റെ വില ഇടിയുന്നു). അധികാരിവർഗ്ഗങ്ങളുടെ കീഴടിച്ചിടുന്ന വാൻവേണി സാമ്രാജ്യത്തരാജ്യങ്ങൾ ആശ്രിതരാജ്യങ്ങളുടെയും കോളനികളുടെയും ബഡ്ജറ്റുകളിൽനിന്ന് പണം ചോർത്തിയെടുക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള പണം അടിച്ചെടുക്കുന്നത്, ഈ ആശ്രിതരാജ്യങ്ങളിൽ ഭരണം നിലനിർത്താനും പോലീസിനേയും പട്ടാളത്തേയും സംരക്ഷിക്കുവാനും പലിശ വസൂലിക്കുവാനുമാണെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ്. ഇങ്ങനെയെടുക്കുന്ന പണം തന്റെ ഒരു ഭാഗം കത്ത മുതലാളിമാർക്ക് ലാഭകരമായ വിധത്തിൽ അത്യാവശ്യമായ അസംസ്കൃതസാധനങ്ങൾ മുതലായവിലേക്ക് ലഭിക്കുവാനും രായിൽവേനിക്കുമാണെന്നും മറ്റു സൗകര്യങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുവാൻ അവരുടെ സഹകരണം സമ്പാദിക്കുവാനും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു.

മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളിലെ ഗവണ്മെന്റ് ബഡ്ജറ്റുകൾ സസ്യകൃഷി പരിവർദ്ധിപ്പിക്കുന്നപക്ഷം ഈ ബ്യൂജറ്റ് ഗവണ്മെന്റുകൾ നികുതിദായകന്മാരുടെ ഭാരം വലിപ്പിക്കുകയും ആശ്രിതരാജ്യങ്ങളിലെയും കോളനികളിലെയും ജനങ്ങളെ കോളനിയജിപ്പിക്കുകയും പട്ടാളപ്പിരിയ്ക്കലും വലിപ്പിക്കുകയും കടലാസുപണം സൃഷ്ടിക്കുകയും ഉല്ലാസനാശമല്ലാത്ത വൻചിലവുകൾ ചെയ്യുകയുമാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയെടുക്കുന്നതുമൂലം ഈ ഗവണ്മെന്റ്

ഏകദേശം സാമ്പത്തികവികാസത്തെ തുടങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും നമ്മുടെ ഭാഗ്യം കൈമാറുകയും ചെയ്യുന്നു.

സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലെ സാമ്പത്തികസമ്പ്രദായം

സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലെ സാമ്പത്തികസമ്പ്രദായം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ അടിസ്ഥാനമായിട്ടുള്ളത് പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണ്. അതിന്റെ വ്യത്യസ്തവും പുരോഗമനപരവുമായ സ്വഭാവങ്ങളിലെയാണ്:

എ) അത് അനേകം ശാഖകളുള്ള ഏക സമ്പ്രദായമാണ്.

ബി) അതിന്റെ കണ്ണികൾ സമുദായപരമായി പരസ്പരം ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

സി) അതിന്റെ ഭൗതികാടിസ്ഥാനം ഉറപ്പുതന്നെ.

ഡി) അത് വികസിക്കുന്നതും പ്രവർത്തിക്കുന്നതും പദ്ധതി അനുസരിച്ചാണ്.

ഇ) അത് എല്ലാ മേഖലകളുടെയും താല്പര്യങ്ങളെ പരിശോധിക്കുന്നു.

സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലെ ഗവൺമെന്റ് സാമ്പത്തികസമ്പ്രദായം ശാഖാപരമാകുകയും ചെയ്യുന്നു; (ശാഖകളോടടുപ്പിപ്പിക്കാൻ പാർശ്വീകരിക്കുന്നതാണ്) അനേകം കണ്ണികൾ, ശാഖകൾ, കൂട്ടായ സമ്പ്രദായങ്ങൾ എന്നിവയുൾപ്പെടുന്നതാണ്. ഇവയിൽ ഉദാഹരണമായി ബഡ്ജറ്റിനടിസ്ഥാനം, വായ്പ, സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസ്, വസ്തു-മേഖല ഇൻഷുറൻസ്, അപായ ഇൻഷുറൻസ് രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും സഹകരണസംരംഭങ്ങളുടെയും, സംഘടനകളുടെയും ധനം എന്നിവയാണ്. മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ഈ കണ്ണികൾ ഒരൊറ്റ സ്റ്റേയിംഗ് സാമ്പത്തികസമ്പ്രദായമാണ് സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. അതിന്റെ ഭാരം കണ്ണിക്കും ആ സമ്പ്രദായത്തിനൊട്ടാകെയും ഒരേ സാമൂഹ്യം അടിസ്ഥാനമാണുള്ള

തു. സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളുടെ സമ്പന്നീകരണ പ്രദായം സോഷ്യലിസ്റ്റ് തത്വങ്ങളെയാണ് പിൻതുടരുന്നത്. ആ നമ്പ്രദായം സോഷ്യലിസ്റ്റ് കീഴ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്; രാഷ്ട്രം അതിനെ ഉപദേശം നൽകുകയും ഗവർണ്മെന്റിന്റെയും ജനങ്ങളുടെയും ചൊതുരതയ്ക്കു കൃത്യരംഭാവത്തിൽ അതിന്റെ എല്ലാ കണ്ണികളെയും വികസപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ സമ്പ്രദായത്തിലെ ഒരേ കണ്ണിയും മുകളിലായി നില്ക്കുന്നില്ലെങ്കിലും ചൊതുരമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതുമാണ്. എല്ലാ കണ്ണികളും പരസ്പരബന്ധമുള്ളവയാണ്; ബന്ധം ഇതര കടത്തിനോടും കടം ബന്ധം ജനനോടും. സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസ് (സാമൂഹ്യരക്ഷാഭാഗം) ബന്ധം ജനനോടും സംരക്ഷണങ്ങളുടെ മുതലുകളോടും ബന്ധം ജനനും സംരക്ഷണങ്ങളുടെ മുതലുകളും സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസിനോടും ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മന്ദ്ര, മേഖല ഇൻഷുറൻസ്, അപായ ഇൻഷുറൻസ് എന്നിവ ബന്ധം ജനനോടും സഹകരണ സംരക്ഷണങ്ങളുടെ മുതലിനോടും ബന്ധമുള്ളവയാണ്. സോഷ്യലിസ്റ്റ് സംരക്ഷണങ്ങളുടെ ധനം പ്രഥമീകമായി ബന്ധം ജനനോടും ലഭ്യമായ വസ്തുവകയും ബന്ധമുള്ളതാണ്. ഈ ധനത്തിന് മറ്റു കണ്ണികളുമായി ബന്ധമുള്ളതാണ്.

ഈ കണ്ണികളുടെയും ഒന്നാകെയുള്ള സമ്പന്നീകരണ പ്രദായത്തിന്റെയും ഭേദമാണ് ഇവയുടെ ഭൗതിക സ്ഥാനം സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്. അതുണ്ടാക്കുന്നത് സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഉല്പാദനമാണ്. ഈ ഉല്പാദനത്തിന്റെ നിർണ്ണായകമായ ഭാഗം ഗവൺമെന്റ് നിയന്ത്രണത്തിലാണ്. ഗവൺമെന്റിന്റെയും അതിന്റെ സമ്പന്നീകരണ പ്രദായത്തിലെ എല്ലാ കണ്ണികളുടെയും പ്രധാനവും സ്ഥിരവുമായ വരുമാനമാർഗ്ഗം സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയിലെ ധനാഭാവമാണ്.

ആസൂത്രികമാണ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലെ സമ്പന്നീകരണ പ്രദായം. ആ നമ്പ്രദായത്തിലെ ഒരേ കണ്ണിയും

വരുമാനവും അതിന്റെ വിനിയോഗവും ആസൂത്രിതമാണ്. സമ്പത്തികപലതികൾ ബദ്ധ്യസ്ഥനെയുള്ളവയാണ്. ഓരോ കണ്ണിയുടേയും സമ്പ്രദായത്തിന്റെ നന്നായുള്ള വികസനം പലതരം ഗതികളും ഈ സമ്പത്തികപലതികൾ നിർണ്ണയിക്കുന്നു. ഗവണ്മെന്റ് അതിന്റെ സമ്പത്തികനയം തടപ്പി ലക്ഷകരും സമ്പത്തികപലതികൾവഴി രാജ്യത്തിന്റെ സമ്പത്തികജീവിതത്തിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. സമ്പത്തികപലതികൾ ആവിഷ്കരിക്കുന്നതിന് സമ്പത്തിക സൂത്രണസമ്പ്രദായത്തെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. അങ്ങനെയൊരു നയം ഈ രാജ്യങ്ങൾ, കേന്ദ്രീകൃതനൂതനത്തെ പ്രാദേശിക ഭരണസമിതികളുടേയും സമ്പത്തുല്പാദിപ്പിക്കുന്ന സംഘടനകളുടേയും മുൻകയ്യും സ്വതന്ത്രമായ പ്രവർത്തനങ്ങളും കനടലിലുള്ളവർക്കിടയിൽ സർവ്വതരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി ചേർന്നുപിടിക്കുന്നു.

സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമ്പത്തികനയം ജനകീയരാഷ്ട്രത്തിന്റേതാണ് സേവിക്കുന്നത്. സമ്പത്തു സംഘടിപ്പിക്കലും സംസ്കരണവും വിദ്യഭ്യാസപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തലുമാണ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ പ്രധാന കർത്തവ്യങ്ങൾ. ഇവ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഗവണ്മെന്റ് പണമുണ്ടാക്കുകയും ഉല്പാദനം വലിപ്പിക്കുന്നതിനും ശാസ്ത്രം, സംസ്കാരം, വിദ്യഭ്യാസം എന്നിവ വികസിപ്പിക്കുന്നതിനും രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ആരോഗ്യം പരിരക്ഷിക്കുന്നതിനും ജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തോടു് ഉയർത്തുന്നതിനും രാജ്യങ്ങൾ ശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും അതുപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളുടെ ബഡ്ജറ്റിന്റെ പുരോഗമനനയവും ജനകീയവുമായ സ്വഭാവം ഭരണാനുമതിയിൽ തന്നെ വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. മിക്ക സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളുടേയും ബഡ്ജറ്റുകളിലെ ഒട്ടോടകയുള്ള വരുമാനത്തിന്റെ 60-70 ശതമാനവും ലഭിക്കുന്നത് സോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥകൾ വഴിയാണ് കണ്ടാവുന്നതാണ്. ജനങ്ങളിൽനിന്ന് പിടിച്ചെടുക്കുന്നവയാണ് കണ്ടാവുന്നതാണ്. ജനങ്ങളിൽനിന്ന് പിടിച്ചെടുക്കുന്നവയാണ് കണ്ടാവുന്നതാണ്.

അന്ന തീകിതി 5-10 ശതമാനം മാത്രമാണ്. സ്റ്റേജിംഗ് ബഡ്ജറ്റിലെ വിലവുകളിൽ 43-65 ശതമാനം സംസ്ഥാനകവികസനത്തിനും 23-38 ശതമാനം സാമൂഹ്യ-സംസ്കാരികപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും (വിദ്യാഭ്യാസം, പൊതുജനാരോഗ്യം മുതലായവ) 5-15 ശതമാനം സൗകര്യവകുപ്പിനും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. എല്ലാ സംസ്കൃതിയും രാജ്യങ്ങളുടേയും ബഡ്ജറ്റുകളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. ഈ ബഡ്ജറ്റുകളിൽ തയ്യാറാക്കുന്നതും തദ്ദേശീയരും വ്യത്യസ്തവും കണ്ടിട്ടുണ്ടാകാതെ (ചിലവിടയാതെ വരുന്ന കൂടിയിരിക്കുന്നതും).

ഒട്ടനവധി സംസ്ഥാനകസംഗ്രഹത്തിന്റെ കെട്ടിപ്പിടിക്കലും ഇത് ഉറപ്പുനൽകുന്നു.

സംസ്കൃതിയും രാജ്യങ്ങളിലെ ഗവണ്മെന്റുടേയും ജനങ്ങളുടെ താല്പര്യങ്ങളെ സേവിക്കുന്നതും അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നതും ആണെന്നും മേൽപറഞ്ഞവ സ്മൃത വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഈ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി അന്നയോട് ഫാക്ടറിത്തൊഴിലാളികൾക്കും ആഫീസ് ജീവനക്കാർക്കുമുള്ള സാമൂഹ്യ ഇൻഷുറൻസ് നൽകിയിരിക്കാൻ തീർക്കുന്നതും ഇത് ഗവണ്മെന്റിന്റെ കീഴിലുള്ള ജീവനക്കാർക്കും സഹകരണസ്ഥാപനങ്ങളിലെ ജോലിക്കാർക്കും താല്പര്യമുള്ളവർക്കും സമരം ആയ ജീവശത ഏല്പിടാനും (വയസ്സുകാലം, സുഖക്കേട്, ഗർഭധാരണം, പ്രസവാനന്തരസമയം) സഹായം നൽകുകയും പൊതുജനാരോഗ്യം, പൊതുനന്മ, സംസ്കാരികസൗകര്യം ഇതുമായി പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് പണം ചിലവുകൾക്കും ചെലവുണ്ടാകുന്നു. സംസ്കൃതി ഇൻഷുറൻസ് തിരിയിലേയ്ക്കും ഒട്ടനവധി കൂലിയുടെ തോതനുസരിച്ചുള്ള സംഖ്യ ഗവണ്മെന്റുടേയും സംരംഭങ്ങളും സ്ഥാപനങ്ങളും നൽകുന്നു. കൂലിനൽകുന്നതിനായിട്ടുള്ള ഒരു കേൾപ്പെട്ട ഈ സംഖ്യ ഈ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യത്തിൽനിന്നും ഈ സംഖ്യ കിഴിവുചെയ്യപ്പെടുന്നു. സംസ്കൃതി ഇൻഷുറൻസ് നിയമം കേൾപ്പെട്ടതിനാൽ ഇതിനുള്ള പദ്ധതികൾ പൂർത്തിയാക്കുന്നതും.

സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികസമ്പ്രദായമാണ് ഏറ്റവും മധ്യകം ഉറച്ചതും കേരം അററതുമെന്ന് അവയുടെ പ്രായോഗിക അനുഭവം വ്യക്തമാക്കുന്നു. ആ സമ്പ്രദായം സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതും ജനങ്ങളെ സേവിക്കുന്നതും ഉല്പാദനം വികസിപ്പിക്കുന്നതും സാംസ്കാരിക നിലവാരത്തെ മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതുമാണ്.

വികസിച്ചുവരുന്ന രാജ്യങ്ങളിലെ സാമ്പത്തിക സമ്പ്രദായം

കോളണി ആശ്രിതത്വം വലിച്ചെറിഞ്ഞു സ്വതന്ത്രമായ വികസനത്തിനുവേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളിലെ ഗവണ്മെന്റ് സാമ്പത്തിക സമ്പ്രദായം പിൻതുടരുന്നതു് അതിന്റെ സ്വന്തം തത്വങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. വികസിച്ചുവരുന്ന രാജ്യങ്ങളിലെ സാമ്പത്തികസമ്പ്രദായം പുനഃസംഘടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് വരികയാണ്. ദേശീയവ്യവസായം പടുത്തുയർത്തുവാനും ഭൂപരിഷ്കാരം നടപ്പിലാക്കുവാനും നാടുവാഴിപ്രഭുത്വത്തിന്റെയും കോളണിഭരണത്തിന്റെയും അവശിഷ്ടങ്ങൾ തുടച്ചുനീക്കുവാനും വിദ്യാഭ്യാസം, പൊതുജനാരോഗ്യം, സംസ്കാരം എന്നിവ വികസിപ്പിക്കുവാനും ഗവണ്മെന്റ് ധനം കൂടുതലായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു. ഈ രാജ്യങ്ങളിലെ സാമ്പത്തിക സമ്പ്രദായത്തിന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ കണ്ണി ബഡ്ജറ്റാണ്. ബഡ്ജറ്റുകളുടെതായ സമ്പ്രദായം കേന്ദ്രസ്റ്റേയിംഗ് ബസ്റ്റേയിംഗിനെയും സ്റ്റേറ്റ്-സംസ്ഥാന-ജില്ലാബഡ്ജറ്റുകളെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ്. ഭരണയന്ത്രം, സൈന്യം എന്നിവ നിലനിർത്തുന്നതിനുള്ള ചിലവുകൾ ചെയ്യുന്നതിനു പുറമെ, ദേശീയ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥ വികസിപ്പിക്കുക, വ്യവസായം, ട്രാൻസ്പോർട്ട്, കൃഷി, വാർത്താവിതരണം എന്നിവയിലെ ഗവണ്മെന്റ് മേഖല വികസിപ്പിക്കുകയും ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക, നിരക്കുരത്വം ഇല്ലാതാക്കി ജനതയുടെ സാമൂഹ്യവും സാംസ്കാരികവുമായ നിലവാരം ഉയർത്തുക, പൊതുജനാരോഗ്യം നന്നാക്കുക, വിദ്യാലയ

10/3/2024

ങ്ങളും സാംസ്കാരികസ്ഥാപനങ്ങളും നിർമ്മിക്കുക മുതലായ കൃത്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനും സ്റ്റേയിററ്ബഡ്ജറ്റുകൾ ഉപയോഗപ്പെടുന്നു. (ബഡ്ജറ്റിൽ പറയുന്ന വരവുകൾ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നു സാരം.) വികസിച്ചുവരുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽ ഓരോ കൊല്ലവും സ്റ്റേയിററ്ബഡ്ജറ്റിന്റെ വലിയ ഒരു ഭാഗം സാമ്പത്തികപുനഃസംഘടനയ്ക്കും വികസനത്തിനുമുള്ള, ദീർഘകാല പദ്ധതിയിൽ നിഷ്കഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള, മൂലധനനിക്ഷേപത്തിനായി ചിലവിടുന്നു.

വികസിച്ചുവരുന്ന രാജ്യങ്ങളിലെ സാമൂഹ്യവും സാമ്പത്തികവുമായ മാറ്റങ്ങൾക്ക് ഗവണ്മെന്റ് ധനവുമായി ഒരു ബന്ധമുണ്ട്. സാമ്പത്തികരംഗത്ത് ജനാധിപത്യപരമായ മാറ്റങ്ങളാണ് ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. കേന്ദ്രബഡ്ജറ്റിനോടൊപ്പം പ്രാദേശിക ബഡ്ജറ്റുകളും വികസിക്കുന്നു. തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെമേൽ ചുമത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നികുതികൾ ക്രമേണ കുറച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നതോടൊപ്പം പണക്കാരടെയും നാടുവാഴികളുടെയുംമേൽ കൂടുതൽ നികുതികൾ ചുമത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം, പൊതുജനാരോഗ്യം, സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസ് എന്നിവയ്ക്ക് കൂടുതൽ പണം ചിലവാക്കുന്നു. ദേശീയസൈന്യത്തെ സംഘടിപ്പിക്കുക, ദേശീയസ്വാതന്ത്ര്യം സംരക്ഷിക്കുവാനും എല്ലാവിധത്തിലും അതിനെ വികസിപ്പിക്കുവാനുമുള്ള ഭരണകൂടത്തെ നിലനിർത്തുക എന്നിവയ്ക്കുവേണ്ടി ബഡ്ജറ്റുവരവിലെ നല്ല ഒരു ഭാഗം വിനിയോഗിക്കപ്പെടുന്നു.

പുതുതായി സ്വാതന്ത്ര്യംനേടിയ നാടുകളിലെ സാമ്പത്തികസമ്പ്രദായത്തിന് പല വൈഷമ്യങ്ങളോടും മല്ലിടേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. അവയുടെ സ്റ്റേയിററ്ബഡ്ജറ്റുകൾ മിക്കപ്പോഴും കമ്മിയിൽ കലാശിക്കുന്നു. ആവശ്യമുള്ള പണം ഉണ്ടാക്കുവാൻ അവയുടെ വരുമാനങ്ങൾ മതിയാകുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അവയിൽ ചിലവരങ്ങളുടെ മുന്പത്തെ യജമാനരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു ഇപ്പോഴും “സഹായം” സ്വീകരിക്കുന്നു. ഈ രാജ്യങ്ങൾ സഹായം നൽകുന്നത് മുന്പത്തെ കോളനികളിൽ തങ്ങൾക്കുള്ള സ്വാധീനശക്തി നിലനിർത്തുവാൻ

ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടാണ്. എന്നാൽ വികസിച്ചുവരുന്ന രാജ്യങ്ങളിലെ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയിൽ വരുന്ന മാറ്റങ്ങളും സാമ്പത്തിക പരിഷ്കാരങ്ങളും ഗവണ്മെന്റ് സാമ്പത്തിക സമ്പ്രദായത്തെ ഉറപ്പിക്കുകയും അതിനെ തങ്ങളുടെ പുറമ്പുറമുറപ്പാക്കാനായി കൂടുതൽ കൂടുതൽ സ്വതന്ത്രമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കൂടുതൽ ഉറപ്പുള്ള സാമ്പത്തിക അടിസ്ഥാനവും ഉപയോഗത്തിന് കൂടുതൽ ധനാഗമമാറ്റങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതിനാൽ സാമ്പത്തിക വികാസം ത്വരിതപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഈ രാജ്യങ്ങൾക്ക് കഴിയുന്നു. യു. എസ്. എസ്. ആം മറു സോഷ്യൽ രാജ്യങ്ങളും ഇവയ്ക്ക് നിസാപത്ഥമായി നൽകുന്ന സാമ്പത്തിക സഹായം വളരെയധികം ആശ്വാസകരമാണ്.

പുതുതായി സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ച കീനിയ റിപ്പബ്ലിക്കിലെ സാമ്പത്തിക സമ്പ്രദായത്തിലും മാറ്റങ്ങൾ കാണാനുണ്ട്.

കീനിയയിലെ സ്റ്റേയിറ്റ് ധനം

കീനിയ ബ്രിട്ടീഷ് കോളനിയായിരുന്ന 70 കൊല്ലക്കാലങ്ങളിൽ ആ രാജ്യത്തിലെ ധനത്തിന്റെ ഭൂരിഭാഗവും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതു ഭരണകൂടത്തെയും പോലീസ് സേനയെയും നിലനിർത്താനായിരുന്നു. സാമ്പത്തിക-സാമ്പത്തിക വികസനത്തിന് തുച്ഛമായ സംഖ്യമാത്രമാണ് ചിലവഴിച്ചിരുന്നത്. സ്റ്റേയിറ്റ് ബഡ്ജറ്റ് കമ്മിയിലായിരുന്നു. ബഡ്ജറ്റ് കമ്മി നികത്തുന്നതിനുവേണ്ടി, കീനിയയിൽനിന്നു ലഭിച്ച സമ്പത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം ബ്രിട്ടൻ ആ രാജ്യത്തിന് നൽകി. വലിയ പലിശനിരക്കോടുകൂടിയാണ് ബ്രിട്ടൻ ഈ രാജ്യത്തിനു വാസ്തു നൽകിയത്. ബ്രിട്ടനുമത്രമായി കീനിയ കൊടുത്തുതീർക്കാനുള്ള കടം 100000000 പവനാണ്.

1962 ഡിസംബർ 12-ാം-നാണ് കീനിയയ്ക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചത്. ആ രാജ്യത്തിന്റെ സാമ്പത്തികവും ധനപരവുമായ കാര്യങ്ങളിൽ ബ്രിട്ടീഷ് മൂലധനത്തിന്റെയും ബാങ്കുകളുടെയും സഹായം ഇപ്പോഴും ഉണ്ട്.

സ്വാതന്ത്ര്യമായ വികസനത്തിലേയ്ക്കു കീനിയ നീങ്ങിയതിനു ശേഷം (1963) കോളനിഭരണത്തിന്റെ അവശിഷ്ടമായ ദാരിദ്ര്യം സുഖക്കേട്, നിരക്ഷരത്വം എന്നിവയെ നേരിടുന്നതിനും സാമ്പത്തികവികസനം കൈവരുത്തുന്നതിനും ബഡ്ജറ്റുവരുമാനത്തിന്റെ വലിയ ഒരു ഭാഗം ചിലവഴിച്ചു. ഈ ചിലവുകൾ മുറയ്ക്കുവലിച്ചുകൊണ്ടുവരികയാണ്. സാധാരണ ബഡ്ജറ്റ് (നടപ്പുള്ളത്) വികസന ബഡ്ജറ്റ് (മൂലധനനിക്ഷേപത്തിനുള്ളത്) എന്നിവ അടങ്ങിയതാണ് കീനിയായുടെ ബഡ്ജറ്റ് സമ്പ്രദായം.

സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചു 2 കൊല്ലങ്ങൾക്കുള്ളിൽ കീനിയ ബഡ്ജറ്റിനുണ്ടായ വികാസം താഴെ പറയുന്ന കണക്കുകളിൽ കൂടി വ്യക്തമാകുന്നു. (ദശലക്ഷപവൻകണക്കിൽ)

	1962-63 സാമ്പത്തിക വർഷം	1963-64 സാമ്പത്തിക വർഷം
എ) സാധാരണ ബഡ്ജറ്റ്		
വരവ്	32,4	35,1
ചിലവ്	36,5	31,0
ബി) വികസന ബഡ്ജറ്റ്		
വരവും ചിലവും	14,0	14,10

സാധാരണ ബഡ്ജറ്റിലെ വരവിലധികവും, പരോക്ഷ നികുതികൾക്ക് പ്രാമാണ്യമുള്ള, നികുതികൾ (80 ശതമാനം) മുഖേനയാണ്.

സാമ്പത്തികവികസനത്തിന് കൂടുതൽ സംഖ്യകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കീനിയോഗവണ്മണ്ണ് സ്വകാര്യകമ്പനികളുടെ മേൽ തിരുവയും നികുതിയും വലിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. അത്യാവശ്യമല്ലാത്ത സാധനങ്ങളുടെ മേൽ ഉള്ള (മോട്ടോർകാറുകൾ, ചിലതരം തുണികൾ മുതലായവ) പരോക്ഷനികുതികളും വലിച്ചിട്ടു.

എന്നിട്ടും കീനിയായുടെ ബഡ്ജറ്റ് കമ്മിതന്നെയാണ് കാണിക്കുന്നത്. ധനസഹായം, വായ്പകൾ എന്നിവയുടെ രൂപത്തിൽ ബ്രിട്ടീഷ് "സഹായം" സ്വീകരിക്കുവാൻ കീനിയ ഇപ്പോഴും നിർബ്ബന്ധിതമാണ്. അമേരിക്ക മുതലായ മറ്റു മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും കീനിയോഗവണ്മണ്ടിന് കടം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഉല്പാദനക്ഷമമല്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള ചിലവുകൾ കുറച്ചു. കൂടുതൽ വരവുകൾ ഉണ്ടാക്കിയും മറ്റും ബഡ്ജറ്റിനെ സമീകൃതമാക്കുകയെന്നതാണ് കീനിയായുടെ കേന്ദ്രസാമ്പത്തികച്ചുമതല. അതേയവസരത്തിൽതന്നെ സ്റ്റേയിറ്റ് ഡനം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനും ധനസ്ഥിതി ഉറപ്പിക്കുവാനും വരുമാനവർദ്ധനവ് രാജ്യത്തിന്റെ സാമ്പത്തികവും സാംസ്കാരികവുമായ വികസനത്തിനുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുവാനും ഗവണ്മണ്ട് മാറ്റങ്ങൾ ആരായുന്നുണ്ട്.

സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചതിനുശേഷം, മറ്റു പല താഴ്ന്നരാജ്യങ്ങളെപ്പോലെ, സാമ്പത്തികസ്വാതന്ത്ര്യം നേടുകയെന്ന പ്രശ്നമാണ് കീനിയായെയും അഭിമുഖീകരിച്ചത്. സാമ്പത്തികസാമൂഹ്യവികസനത്തിന് ഏതു മാറ്റം സ്വീകരിക്കണമെന്ന കാര്യം കീനിയായ്ക്ക് തീരുമാനിക്കേണ്ടിവന്നു.

വ്യസനകരമായ പഴയ അനുഭവങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിലും കീനിയായ്ക്ക് മുമ്പ് സ്വതന്ത്രമായ രാജ്യങ്ങളുടെ സ്വതന്ത്രമായ വികസനമാറ്റങ്ങളെ അനുകരിച്ചും ശാസ്ത്രീയസോഷ്യലിസത്തിലേയ്ക്ക് കൂടുതൽ കൂടുതൽ നീങ്ങണമെന്ന അഭിപ്രായത്തോടു് ഗവണ്മണ്ടിലേയും ആഫ്രിക്കൻ നാഷണൽ യൂണിയനിലേയും പുരോഗമനവാദികൾ ആനുകൂല്യം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

ആ വഴിക്കുള്ള പ്രഥമനടപടികൾ കീനിയ എടുത്തുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. തൊഴിലില്ലായ്മക്കെതിരായി ഗവർണ്മണ്ട് സമരം ചെയ്യുന്നു; നിരക്ഷരനിർമ്മാജ്ജനത്തിനുവേണ്ടി പദ്ധതികൾ ആവിഷ്കരിക്കുന്നു; ഭൂമിയില്ലാത്ത കഷ്ടകഷ്ട ഭൂമി നൽകുന്നു; സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു; ചില കോപ്പറേഷനുകൾ

ദേശവല്ലരിക്കുന്നതിന് നടവടികൾ സ്വീകരിച്ചുവരുന്നു. 1964 ജൂണിൽ കീനിയ പാർലിമെന്റിൽ ഒരാറുകൊല്ലക്കാലപദ്ധതി (64 ജൂലായി 1-70 ജൂൺ 30) ഗവർണ്മെന്റ് സമർപ്പിച്ചു. 370,000,000 പവന്റെ മൂലധനനക്ഷേപത്തിന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള പദ്ധതിയായിരുന്നു അത്. ഇത്രയും വലിയ ഒരു തുക ശേഖരിക്കുകയെന്നത് എഴുപ്പമായ കാര്യമല്ലെന്ന മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടുതന്നെയാണ് പദ്ധതി തയ്യാറാക്കിയത്. കീനിയൻ ജനതയ്ക്ക് സോഷ്യലിസത്തിൽകൂടി സന്തോഷവും സമൃദ്ധിയും കൈവരുന്നതാണ്. ഈ മാറ്റത്തിൽകൂടി സഞ്ചരിക്കുന്ന കീനിയ റെറിയായി നിക്ഷേപിച്ചു. കർത്തകമുതലാളിമാരുടെയും വിദേശ ബാങ്കുകളുടെയും സമ്മനസ്സിനെ ആ രാജ്യം ഇനി ആശ്രയിക്കുകയില്ല. പുതുതായി സ്വാതന്ത്ര്യം നേടിയ പല ആഫ്രിക്കൻരാജ്യങ്ങളും സോഷ്യലിസ്റ്റ് വികസനമാറ്റം സ്വീകരിച്ചതായി കീനിയയിലെ പുരോഗമനവാദികൾക്കറിയാം.

ചരിത്രപരമായ കാരണങ്ങളാൽ, സോഷ്യലിസം പടുത്തുയർത്തുവാൻ ഒരുമ്പെടുകയും വിജയത്തോടുകൂടി ആ കടമ നിവൃത്തിക്കുകയും ചെയ്ത ആദ്യത്തെ രാജ്യം സോവിയറ്റ് റഷ്യണിയാണ്.

സാമ്പത്തിക സമ്പ്രദായം, സ്റ്റേയിറ്റ് സാമ്പത്തിക സമ്പ്രദായത്തിന്റെ ഘടന, ധനവിഭവങ്ങൾ ശരിയ്ക്കുപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് സോഷ്യലിസത്തിനുവേണ്ട പശ്ചാത്തലം മുൻകൂട്ടി സജ്ജമാക്കൽ എന്നിവ സോവിയറ്റ് റഷ്യണിയിൽ സോഷ്യലിസം പടുത്തുയർത്തുന്നതിൽ വലിയ പങ്കു വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ധനവും കടവും സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിൽ സോവിയറ്റ് റഷ്യണിയൻ നേടിയ പരിചയം കീനിയയിലേയും മറ്റു വികസിച്ചുവരുന്ന രാജ്യങ്ങളിലേയും ജനങ്ങൾക്ക് വലിയ സഹായമായിത്തീരുന്നതാണ്. ഈ രാജ്യങ്ങൾ സാമ്പത്തിക-സാംസ്കാരിക വികസനത്തിനുവേണ്ടി നടത്തുന്ന പരിശ്രമങ്ങൾക്ക് സഹായം നൽകുവാൻ സോവിയറ്റ് റഷ്യണിയനു കഴിയുന്നതാണ്.

Financial System of
Soviet Russia

അദ്ധ്യായം മൂന്നാം

യു. എസ്സ്. എസ്സ്. റ്ററിലെ
സാമ്പത്തിക സമ്പ്രദായം

കെട്ടുപിണഞ്ഞതും, വിഷമകരവുമായ ഒരു പന്ഥാവിനെയാണ് സോവിയറ്റ് സാമ്പത്തികസമ്പ്രദായം 47 കൊല്ലങ്ങൾക്കൊണ്ടു് തരണംചെയ്തതു്. സോഷ്യലിസം പടുത്തുയർത്തുന്നതിനുള്ള ചരിത്രപരമായ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിൽ സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ അതിന്റെ സാമ്പത്തികസമ്പ്രദായത്തെ, നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന പ്രത്യേക സാമ്പത്തിക സ്ഥിതികൾക്കും യഥാർത്ഥവും പ്രായോഗികവുമായ കടമകൾക്കും അനുസൃതമായി, സ്വീകരിച്ചു. സോഷ്യലിസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനവും സാഹചര്യങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കൽ, സോഷ്യലിസം പടുത്തുയർത്തിൽ, കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ ഭൗതികവും സാങ്കേതികവുമായ അടിസ്ഥാനം നിർമ്മിക്കൽ എന്നിവ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന കാലഘട്ടങ്ങളിൽ സോഷ്യലിസം സാമ്പത്തികസമ്പ്രദായത്തിനു് വിരുദ്ധ സ്വഭാവങ്ങളോടുകൂടിയ പ്രശ്നങ്ങളുമായി ഇടപെടേണ്ടിവന്നുവെന്നുള്ളതു് ശ്രദ്ധേയമാണു്.

പ്രാരംഭവികസനം

ഒരു സോഷ്യലിസം സമ്പദ്വ്യവസ്ഥ കെട്ടിപ്പിടുക്കുക എന്നതായിരുന്നു സോഷ്യലിസം വിപ്ലവത്തിനും ആഭ്യന്തര വിപ്ലവത്തിനും ശേഷമുള്ള സോവിയറ്റ് ഘടനയുടെ അടിയ

ന്തിരകടമ. 1918-ന്റെ ആരംഭത്തിൽ സോവിയറ്റ് ജനതയുടെ നേതാവും പുതിയ സോവിയറ്റ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സ്ഥാപകനുമായ ലെനിൻ ഇപ്രകാരം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു:

“എത്ര വില കൊടുത്തും നാം ഭദ്രമായ സാമ്പത്തിക പരിഷ്കാരങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കണം; നമ്മുടെ സാമ്പത്തികനയം വിജയകരമാകാത്തപക്ഷം ഏതു പുരോഗമനപരമായ പരിഷ്കാരങ്ങളും പരാജയപ്പെടുമെന്ന് നാം ഭാഷ്കയും വേണം.”* സാമ്പത്തിക പുനഃസംഘനയുടെ പ്രഥമ ഘട്ടങ്ങളിൽ, സാമ്പത്തികസമ്പ്രദായം സംഘടിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ, പ്രായംകുറഞ്ഞ സോവിയറ്റ് രാഷ്ട്രത്തിന് വമ്പിച്ച വിഷമങ്ങൾ നേരിടേണ്ടിവന്നു. സ്റ്റേയിറ്റ് ബാങ്കിൽ വമ്പിച്ച കമ്മിയായിരുന്നു. പണത്തിന് വില കുറയുകയും സാധനവിലകൾ കുതിച്ചുകയറുകയും ചെയ്തു. വിദേശ രാജ്യങ്ങൾക്ക് വമ്പിച്ച സംഖ്യകൾ കൊടുക്കേണ്ട ബാധ്യത ഗവൺമെന്റിനുണ്ടായിരുന്നു. മുന്പത്തെ സാറിസ്റ്റ് ഗവൺമെന്റ് വരുത്തിവെച്ച കടമായിരുന്നു ഇത്. സ്റ്റേയിറ്റ് ഇൻഷുറൻസ് തീരണ്ടും അസംഘടിതമായിരുന്നു. ആഭ്യന്തരസമരം അവസാനിച്ചസമയത്ത് (1921) ദ്രുതഗതിയിൽ വില കുറഞ്ഞുകൊണ്ടുവന്ന കടലാസുനോട്ടുകൾ അടിച്ചിറങ്ങുക എന്നതായിരുന്നു ഗവൺമെന്റിന്റെ പ്രധാന വരുമാനമാർഗ്ഗം. അതുകൊണ്ടു സോവിയറ്റ് ധനസ്ഥിതി ശക്തിപ്പെടുത്തുവാനുള്ള കടമ ലെനിൻ വ്യക്തമാക്കി. ഇത് പ്രഥമ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നതാണെന്നും അന്താരാഷ്ട്രീയ മൂലധനത്തിൽനിന്നുള്ള സോവിയറ്റ് രാഷ്ട്രയുടെ മോചനവും രാജ്യത്തിന്റെ സാമ്പത്തികവും സാംസ്കാരികവുമായ വികാസവും ഇതിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കി.

സോവിയറ്റ് ഗവൺമെന്റ് സാറിസ്റ്റ് ഭരണയന്ത്രം നശിപ്പിക്കുകയും പുതിയ ഭരണകൂടം സൃഷ്ടിക്കുകയും വഴിയിാനുകൂല്യ

* വി. ഐ. ലെനിൻ, കളക്ടഡ് വർക്ക്, മോസ്കോ, 1965 വാല്യം 27 പേജ് 383

ങ്ങളും ദേശീയ മദ്യനവം അവസാനിപ്പിക്കുകയും ദേശീയ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയിലെ നിർണ്ണായകസ്ഥാനത്തെ കരസ്ഥമാക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ പരിശ്രമങ്ങൾ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകുന്നതിൽ സാമ്പത്തികനടപടികൾ ഒരു പ്രധാന പങ്കുവഹിച്ചു. അവയിൽ പ്രധാനമായവ താഴെ പറയുന്നവയാണ്.

- (1) ബാങ്ക് ദേശവൽക്കരണം
- (2) റഷ്യൻ ജന്മിമാരും ബൃഷ്പാസിയും വരുത്തിവെച്ച കടങ്ങൾ റദ്ദാക്കൽ
- (3) എല്ലാ തരത്തിലുമുള്ള ഇൻഷുറൻസിന്റെ മേൽ ഗവണ്മെന്റ് നിയന്ത്രണം ഏറ്റെടുത്തൽ; പിന്നീട് ഇൻഷുറൻസ് ഗവണ്മെന്റ് കുത്തകയാക്കൽ.

രാജ്യത്തിലെ സാമ്പത്തികസമ്പ്രദായത്തിന് വരുമാനം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും പണം ചിലവാക്കുന്നതിൽ കർശനമായ നിയന്ത്രണം പാലിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു. വില കുറയുന്ന കടലാസ് പണം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത് കുറയ്ക്കുകയും ഒടുവിൽ നിർമ്മൂലകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു. സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയിലെ സ്റ്റേയിറം മേഖലകളുടെ വളർച്ചയ്ക്ക് ബാങ്കിങ്ങ് വികസിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. ബസ്സുജനകമ്മി കുറയ്ക്കുകയും പിന്നീട് തീരെ ഇല്ലാതാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാവശ്യമായിവന്നു. അതായത് ചിലവ് ചുരുക്കുകയും വരവ് വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് ബസ്സുറം സ്വീകൃതമാക്കേണ്ടിയിരുന്നു എന്നു സാരം.

ഈ ഉദ്ദേശസാധ്യത്തിനുവേണ്ടി ഒരു നാണുപരിഷ്കാരം നടപ്പിലാക്കി. വിലകുറഞ്ഞ പഴയ കടലാസ്സുനാണുത്തിന്റെ സ്ഥാനം പുതിയ സോവിയറ്റ് ഷേറി നോട്ടുകളും വെള്ളി-ചെമ്പ് നാണയങ്ങളും കരസ്ഥമാക്കി. നാണുപരിഷ്കാരത്തോടൊപ്പം ബസ്സുറം-നികുതിപരിഷ്കാരങ്ങളും നിലവിൽ വരുത്തി. ഇവ ഗവണ്മെന്റിന്റെ സാമ്പത്തികനയത്തെ ഒരുപടി മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോയി. തൊഴിലാളി വർഗ്ഗവും, കൃഷിക്കാരും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം അത് ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചൂഷണാസക്തമായ മുതലാളിത്താല്പര്യ

ങ്ങൾക്കെതിരായ സോഷ്യലിസ്റ്റ് മൂലകങ്ങളുടെ (Elements) പങ്കിന് ബലം കൂട്ടുകയും ചെയ്തു. വ്യവസായം, ഓൻസ്പോർട്ട്, കൃഷി എന്നിവയുടെ പുനഃസംഘടനയ്ക്കു വേണ്ടതായ പണം ബഡ്ജറ്റും നികുതിസമ്പ്രദായവും നൽകേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. ഗവണ്മെന്റ് ഉടമയിലുള്ളതും സഹകരണസംഘങ്ങൾ നടത്തുന്നതുമായ പ്രസ്ഥാനങ്ങളേയും അവയ്ക്കു സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയിലുള്ള സ്ഥാനത്തേയും ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും പണക്കാരും ചൂഷകന്മാരുമായ മുതലാളിമാരെ പിന്നണിയിലേയ്ക്കു തള്ളിനിക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്ന ഉദ്ദേശം മുൻനിർത്തി ലഭിക്കാവുന്നത്ര പണം വിതരണം ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു.

ബഡ്ജറ്റിലെ കമ്മി ഇല്ലാതാക്കുവാൻ നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചു. ചിലവുകൾ ചുരുക്കുകയും സാധനങ്ങൾക്കും സേവനങ്ങൾക്കും റെക്കമായി പണം കൊടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഏറ്റെടുത്തിക്കൊണ്ടു് ഗവണ്മെന്റ് ഉടമയിലുള്ള സംരംഭങ്ങളുടെ വരവു് വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. നികുതി സാധനങ്ങളായി പിരിക്കുന്നതിനു പകരം റെക്കമായി പിരിക്കുകയും അങ്ങിനെ നികുതിവരുമാനം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയ്ക്കു് ആവശ്യമായ കൈമാറ്റധനം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു് കടമിടപാടുകൾ വികസിപ്പിച്ചു. ബഡ്ജറ്റു മുഖേന സംരംഭങ്ങൾ നേരിട്ടു നടത്തുന്ന സമ്പ്രദായം ഉപേക്ഷിച്ചു. ഈ പരിഷ്കാരത്തിനുമുമ്പു് ഈ സംരംഭങ്ങളുടെ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കുമുള്ള പണം ബഡ്ജറ്ററാണ് നൽകിയിരുന്നതു്. ഇവയുടെ ഉല്ലാഭിത സാധനങ്ങൾക്കു് ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു പണം ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. പ്രാദേശിക ബഡ്ജറ്റുസമ്പ്രദായം (മേഖല, ജില്ല, പ്രദേശം, റിപ്പബ്ലിക്) ഏറ്റെടുത്തി. ചില ചിലവുകൾ (പ്രധാനമായും പ്രാദേശീകാവശ്യങ്ങൾക്കുള്ളവ) കേന്ദ്രബഡ്ജറ്റിൽനിന്നു് പ്രാദേശിക ബഡ്ജറ്റുകളിലേക്കു് മാറ്റി. ഭരണകൂടത്തിന്റെ ചിലവു് കുറയ്ക്കുവാൻവേണ്ടി അനേകം ഗവർണ്മെന്റ് ആപ്പീസുകളുടേയും അവയുടെ ജീവനക്കാരുടെയും എണ്ണം കുറച്ചു. ബഡ്ജറ്റുചിലവുകൾ കുറച്ചതോടൊപ്പം വരുമാനത്തിനുള്ള പുതിയ

മാറ്റങ്ങൾ ആരാഞ്ഞു. ജനങ്ങൾക്കു വില്പിച്ചെടുത്ത ഗവൺമെന്റ് ബോണ്ടുകൾ റെക്കം പണമുണ്ടാക്കുവാനുള്ള പ്രധാനമാറ്റമായി.

1922-23-ൽ പ്രസ്ഥകാലവായ്പയും ദീർഘകാലവായ്പയുമായി 81.9 ദശലക്ഷം രൂബിളും 1924-25-ൽ 130.5 ദശലക്ഷം രൂബിളും 1925-26ൽ 146 ദശലക്ഷം രൂബിളും ലഭിച്ചു.

വ്യവസായനികുതി (വ്യവസായം, കരകൗശലം, വ്യാപാരം എന്നിവയിന്മേൽ) ആദായ-വസ്തു നികുതി, പിന്തുടച്ചാവകാശ-സമ്മാനനികുതി, ഗവൺമെന്റ് വീട്ടുനികുതി എന്നിവയും വീഞ്ഞും, പുകയിലവസ്തുക്കൾ, തീപ്പെട്ടി, ഉപ്പ്, പഞ്ചസാര, ചായ മുതലായവയിന്മേലുള്ള നികുതികളും തീരുവകളും ഏല്പിച്ചു. 1923-24-ൽ 785.5 ദശലക്ഷം രൂബിൾ നികുതിവരവുണ്ടായിരുന്നതു് 1925-26ൽ 1791.2 ദശലക്ഷം രൂബിളായി വർദ്ധിച്ചു. ഈ രണ്ടു കൊല്ലങ്ങൾക്കൊണ്ട് ലഭത്തിൽനിന്നുള്ള കിഴിവ് 48.9 ദശലക്ഷം രൂബിളായി വർദ്ധിച്ചു. ഗവൺമെന്റുവസ്തുക്കളിൽനിന്നുള്ള ആദായം 64.6 ദശലക്ഷരൂബിളിൽനിന്നു് 256.8 ദശലക്ഷരൂബിളായി ഉയർന്നു.

1923 മുതൽ 1925 വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ ബഡ്ജറ്റ് വരുമാനം നാലിരട്ടിയായി ഉയർന്നു. 1925 ആയതോടുകൂടി ബഡ്ജറ്റ് കമ്മി നികത്തപ്പെട്ടു. ലഭിക്കാവുന്ന പണത്തിലധികവും സമ്പദ്വ്യവസ്ഥ വികസിപ്പിക്കുവാനും സംസ്കാരത്തെയും പൊതുജനാരോഗ്യത്തെയും നന്നാക്കുവാനും വിനിയോഗിച്ചു. അക്കാലത്താണ് റ്റേഡിംഗ് സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസ് പദ്ധതികൾ ആവിഷ്കരിച്ചതു്. എല്ലാ വിധത്തിലും രൂപത്തിലുമുള്ള ഇൻഷുറൻസുകൾ ഗവൺമെന്റ് കൂത്തകയാക്കി. റ്റേഡിംഗ് ഇൻഷുറൻസിന്റെ പ്രധാന ഭരണം 1921ൽ ധനകാര്യമന്ത്രികാര്യലയത്തിന്റെ (പീപ്പിൾസ് കമ്മിസ്സറിയററ്) കീഴിലാക്കി. 1922-ൽ റ്റേഡിംഗ് ഇൻഷുറൻസ് പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതു് കോസ്റ്റ് അക്കൗണ്ട്

ണ്ടിംഗ് (Cost accounting)* അടിസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നു. വസ്തു ഇൻഷൂറൻസിനു പുറമെ ലൈഫ് ഇൻഷൂറൻസ് പദ്ധതിയും നടപ്പിലാക്കി.

കൂലിക്ക് പണിയെടുക്കുന്നവർക്കുള്ള സോഷ്യൽ ഇൻഷൂറൻസ് സംബന്ധിച്ച് 1921-ൽ സോവിയറ്റ് ഗവണ്മെന്റ് ഒരു കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഈ കല്പനയനുസരിച്ച് സംരംഭങ്ങളും ആപ്പീസ്സുകളും ഇൻഷൂറൻസ് ഫീസ്സുകൾ നൽകി. ഉയർന്നിരക്കിലുള്ള ഫീസ്സാണ് സ്വകാര്യമേഖലയ്ക്കു നൽകേണ്ടിവന്നത്.

സോഷ്യൽ ഇൻഷൂറൻസിന്റെ ഉദ്ദേശവും വ്യവസ്ഥകളും നിറുപ്പിച്ചിരിക്കപ്പെട്ടു.

ഇൻഷൂറൻസ് ആപ്പീസ്സുകളാണ് സോഷ്യൽ ഇൻഷൂറൻസ് നടത്തിയിരുന്നതു്. 1923 വരെ സോഷ്യൽ ഇൻഷൂറൻസ് സമ്പ്രദായത്തിനു കീഴിലായിരുന്നു ഈ ആപ്പീസുകൾ. പിന്നീടു് തൊഴിൽകാര്യമന്ത്രികാര്യലയത്തിന്റെ (പീപ്പിൾസ് കമ്മിസ്സാറിയറ്റ്) കീഴിലാക്കി.

ട്രെയിഡ് യൂണിയൻ സമ്മേളനത്തിൽ വെച്ചാണ് ഇൻഷൂറൻസ് ആപ്പീസ്സുകൾ നടത്തുന്ന കമ്മറികളെ തിരഞ്ഞെടുത്തതു്. ഇൻഷൂറൻസ് സമിതികൾക്കാവശ്യമായ സംഘടനാപരവും താത്പര്യമായ നേതൃത്വം നൽകുവാൻ ട്രെയിഡ് യൂണിയനുകളെ

* സോഷ്യലിസ്റ്റ് സംരംഭങ്ങളിൽ പദ്ധതിയനുസരിച്ചുള്ള ധനകാര്യമേൽനോട്ടത്തിന്റെ ഒരു സമ്പ്രദായമാണ് കോസ്റ്റ് അക്കൗണ്ടിംഗ്. സംരംഭങ്ങളുടെ സ്വന്തം വരുമാനങ്ങളിൽ നിന്ന് അവയ്ക്ക് ചിലവാകുന്ന പണത്തിന് പരിഹാരമുണ്ടാക്കുന്നവിധത്തിൽ ഉല്പാദിതവസ്തുക്കൾക്കും സാമ്പത്തിക പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുമുള്ള ചിലവ് അതു പണത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തുകയും ഉല്പാദനം ലാഭത്തിൽ നടത്തുന്നതിന് ഉറപ്പുവരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

അധികാരപ്പെടുത്തി. തൊഴിലാളികൾക്ക് താല്പാലികാവശതയെ
 പ്പെടുമ്പോഴും ഗർഭധരിച്ചിരിക്കുമ്പോഴും പ്രസവിക്കുമ്പോഴും വേണ്ട
 തായ സാമ്പത്തികസഹായം ഇൻഷുറൻസ് ആപ്പീസ്സുകൾ നൽകി.
 പ്രസവകാലത്ത് ഗ്രാൻറ് നൽകുക, ശവദാഹിച്ചിലവുകൾ നിർവ്വഹി
 ക്കുക, തൊഴിലില്ലായ്മവേതനം നൽകുക, സുഖക്കേട്, പരുക്ക്, വയ
 സ്സുകാലം എന്നിവ സംഭവിക്കുമ്പോൾ പെൻഷൻ നൽകുക, ഫാ
 ക്ടറി-ആപ്പീസ്സ് ജീവനക്കാർക്ക് വൈദ്യസഹായം നൽകുക മുതലായ
 വയും ഈ ആപ്പീസ്സുകൾ ചെയ്യും.

1933ൽ പ്രാദേശിക സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസ് ആപ്പീസ്സുക
 ള്ൾ വേണ്ടെന്നുവെക്കുകയും ഫാക്ടറിജോലിക്കാരുടെയും ആപ്പീസ്സ്
 ജീവനക്കാരുടെയും ഏറ്റവും വലിയ ബഹുജനസംഘടനയായ
 ട്രെയിഡ് യൂണിയനുകൾക്ക് സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസ് ഏല്പിച്ചു
 കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. സ്റ്റേയിററ്റ് സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസിന്റെ
 ഫണ്ടുകളും മുതലുകളും ട്രെയിഡ് യൂണിയനുകളുടെ ഹസ്തങ്ങളിലേ
 യ്ക്കു മാറി. ഇവയിപ്പോൾ സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസിന്റെ മേൽ
 നോട്ടം വഹിക്കുകമാത്രമല്ല ഭരണം നിർവ്വഹിക്കുകകൂടി ചെയ്യുന്നു.

ഒരു പുതിയ സാമ്പത്തിക സമ്പ്രദായം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന്
 നാലഞ്ചുകൊല്ലം എടുത്തു. ഈ സമ്പ്രദായത്തിന് ഭദ്രമായ ഒരു
 സാമൂഹ്യ-സാമ്പത്തികാടിസ്ഥാനമുണ്ടായി. സോഷ്യലിസത്തി
 ന്റെയും സോഷ്യലിസ്റ്റ് നിർമ്മാണത്തിന്റെയും ഭൗതികവും സാ
 ക്ഷേതികവുമായ അടിസ്ഥാനമുണ്ടാക്കുന്നതിനെ സഹായിക്കുവാനുള്ള
 ശക്തമായ ഒരു ആയുധമെന്ന നിലയിൽ അത് വർത്തിച്ചു. സോ
 ഷ്യലിസ്മിന്റെ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയുടെ അടിസ്ഥാനം കെട്ടിപ്പടുക്ക
 ന്നതിനു വ്യവസായ വികസനം, പ്രത്യേകിച്ച് ഘനവ്യവസായ
 വികസനം, തപരിതപ്പെടുത്തുകയും സഹകരണകൃഷിയും സമ്പദ്
 വ്യവസ്ഥയുടെ സോഷ്യലിസ്മിന് (ചൊതു) മേഖലയം വികസി
 പ്പിക്കുകയും ജനങ്ങളുടെ സാംസ്കാരികനിലവാരവും ജീവിതത്തോ
 ൽ ഉയർത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു.

സോഷ്യലിസത്തിന്റെ ഭൗതികവും സാങ്കേതികവുമായ അടിസ്ഥാനം നിർമ്മിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ വ്യവസായങ്ങളൊന്നാകെ വികസിപ്പിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. അതിലും പ്രധാനമായി ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത് ഉല്പാദനോപകരണങ്ങൾ (യന്ത്രങ്ങൾ, ഉപകരണങ്ങൾ, കൽക്കരി, ലോഹം മുതലായവ) ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്ന ഗവൺമെന്റ് വ്യവസായ വിഭാഗം സൃഷ്ടിക്കുകയും വികസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്നതായിരുന്നു.

വികസനത്തിന്റേതായ ഈ മാറ്റം സോഷ്യലിസം വ്യവസായികരണമെന്നറിയപ്പെട്ടു. സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ ഈയാവശ്യത്തിലേക്ക് പണം കടം കൊടുക്കുവാൻ മുതലാളിത്ത രാഷ്ട്രങ്ങൾ വിസമ്മതിച്ചു. അതുകൊണ്ട്, ഇതിനാവശ്യമായ പണം രാജ്യത്തിനകത്തുനിന്നുതന്നെ ഉണ്ടാക്കണമെന്ന് വന്നു.

കോളനികളെ കൊള്ളയടിക്കുക, യുദ്ധംവഴി പിടിച്ചുപറി നടത്തുക, അവ്യവസ്ഥിതമായ വായ്പകളനുവദിക്കുക, ചങ്ങലക്കിട്ടു നന്നാക്കലുങ്ങൾ നൽകുക എന്നീ മുതലാളിത്തമാറ്റങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ സോവിയറ്റ് രാഷ്ട്രത്തിനു കഴിഞ്ഞില്ല. ഇവ സോവിയറ്റ് ഗവൺമെന്റിന്റെ തത്വങ്ങൾക്കെതിരായതാണ്. ഒരൊറ്റ മാറ്റംമാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ—ലേനിൻ കാണിച്ചുതന്ന സോഷ്യലിസം സമ്പദ്ശേഖരണം. ജനങ്ങളുടെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള ഭൂമി; ദേശവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട വ്യവസായം, വിദേശവ്യാപാരകുത്തക, ഗവൺമെന്റ് നിയന്ത്രിതമായ ആഭ്യന്തരവ്യാപാരം, ബാങ്കിങ് സമ്പ്രദായം, ബഡ്ജറ്റ് എന്നിവയായിരുന്നു ഈ സമ്പദ്ശേഖരണത്തിനുള്ള മാറ്റങ്ങൾ.

എന്നിരുന്നാലും സമ്പദ്ശേഖരണം ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രം പ്രശ്നം പരിഹരിക്കപ്പെട്ടില്ല. ശേഖരിക്കപ്പെട്ട ധനം ശാസ്ത്രീയമായും ലാഭകരമായും ചിലവഴിക്കപ്പെടേണ്ടിയിരുന്നു. പണം ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതും സോഷ്യലിസം വ്യവസായവല്പരണത്തിന്റെ പൊതുസ്വഭാവത്തിൽനിന്ന് വ്യതിചലിക്കുന്നതും തടയേണ്ടിയിരുന്നു.

സോഷ്യലിസ്മിന്റേ സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയുടെ അടിസ്ഥാനം നിർമ്മിക്കുന്നവസരത്തിൽ സോവിയറ്റ് സാമ്പത്തിക സമ്പ്രദായത്തിനു പ്രധാനമായും സങ്കീർണ്ണമായ കടമകളാണ് നിർവ്വഹിക്കേണ്ടിവന്നത്. സോഷ്യലിസ്റ്റ്‌വ്യവസായവല്ലഭരണം ശീഘ്രമായി നടപ്പിലാക്കുവാനും കൃഷി സഹകരണാടിസ്ഥാനത്തിൽ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കുവാനും രാജ്യത്തിനകത്തുനിന്ന് വമ്പിച്ച സംഖ്യകൾ ഉണ്ടാക്കേണ്ടിവന്നു. വ്യവസായത്തിലും വ്യാപാരത്തിലും സമ്പദ്‌ശേഖരണം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ (ഉല്പാദനച്ചിലവ് കുറച്ചും അലുപനത്തോടു വർദ്ധിപ്പിച്ചും) നടപടികൾ എടുക്കേണ്ടിവന്നു. ബഡ്ജറ്റും കടമെടുപ്പും ഉപയോഗിച്ച് ധനം സ്വരൂപിക്കുന്നത് കൂടുതൽ വർദ്ധിപ്പിച്ചു. പട്ടണങ്ങളിലും ഗ്രാമങ്ങളിലുമുള്ള പൈസക്കാക്കി കൂടുതൽ നികുതി ചുമത്തലായിരുന്നു മറ്റൊരു നടപടി. വിദേശ വ്യാപാരമിച്ചു കൂടുതലായി. പുതിയ ഫാക്ടറികളും ഖനികളും നിർമ്മിക്കുവാനും നിലവിലുള്ള ഘനവ്യവസായം പുനഃസംഘടിപ്പിക്കുവാനും ചെറുതും ഇടത്തരവുമായ കൃഷിസ്ഥലങ്ങളെ സഹകരണ കൃഷിയാക്കി മാറ്റുവാനും ഗവർണ്മെന്റിന്റെ വർദ്ധിച്ചുവന്ന വരുമാനങ്ങൾ കൂടുതലായി ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു. പണം ആവശ്യത്തിനു മാത്രമായി ഉപയോഗിക്കുകയെന്നതായിരുന്നു മുദ്രാവാക്യം. സോഷ്യലിസ്റ്റ്‌സാമ്പത്തികാടിസ്ഥാനനിർമ്മാണത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് ഒന്നാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതി (1928-32) ആവിഷ്കരിച്ചത്.

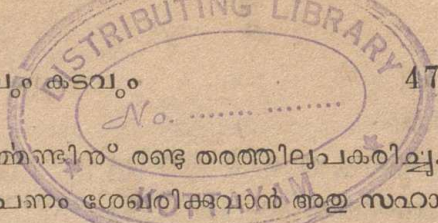
എസ്. എസ്. ആറിലെ ധന-കട സമ്പ്രദായം സോഷ്യലിസ്റ്റ്‌സമ്പദ്‌ശേഖരണത്തിനുവേണ്ടിയാണ് ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയത്. രാജ്യത്തെ വ്യവസായവല്ലഭീകരന്മാർക്കിടയിൽ ലഭ്യമായ ഓരോ റൂബിളും ഉപയോഗപ്പെടുത്തി.

വ്യവസായവല്ലഭരണത്തിന്റെ പുരോഗതി ഗവർണ്മെന്റിന്റെ വരുമാനത്തിൽ വലിയ വർദ്ധനവുണ്ടാക്കി. 1925 മുതൽ 1930 വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയിൽപ്പെട്ട സംരംഭങ്ങൾ കേന്ദ്ര-റിപ്പബ്ലിക്കൻ ബഡ്ജറ്റുകളിൽ

ലേക്ക് നൽകിയ ആദായവും നികുതികളും ഏകദേശം പതിനൊന്ന് ഇരട്ടിയായി വർദ്ധിച്ചു. (202 ദശലക്ഷത്തിൽനിന്ന് 2218 ദശലക്ഷമായി) ആദായക്കിഴിവ് ആറിരട്ടിയായി. (172 ദശലക്ഷത്തിൽനിന്ന് 2218 ദശലക്ഷം റൂബിളായി) എക്സൈസ് നികുതി വരുമാനം മൂന്നിരട്ടി വർദ്ധിച്ചു. (842 ദശലക്ഷത്തിൽനിന്ന് 2643 ദശലക്ഷം റൂബിൾ) അതേയവസരത്തിൽതന്നെ ഗവർണ്മെന്റ് ചില്ലറ വിലകൾ കുറയ്ക്കുകയും ഉല്പാദന-വിതരണ മേഖലകളിൽനിന്ന് സ്വകാര്യ മുതലാളിമാരെ കുറെയ്ക്കുകയായി മാറിനിൽക്കുകയും ചെയ്തു.

വ്യവസായവല്ലരണത്തോടൊപ്പം മുതലാളിത്ത മൂലകങ്ങളും (elements) സോഷ്യലിസ്റ്റ് മൂലകങ്ങളും തമ്മിൽ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥാരംഗത്തിൽ കടുത്ത മത്സരം നിന്നു. ഈ മത്സരത്തിനിടയിൽ സോഷ്യലിസ്റ്റ് മേഖല അനുകൂലം വികസിക്കുകയും ഗ്രാമങ്ങളിലെ പണക്കാരായ ചൂഷകന്മാരും നഗരങ്ങളിലെ സ്വകാര്യ വ്യാപാരികളും കരകൗശല-ശില്പപ്പണിക്കാരും കൂടുതലായി നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുകയും ക്രമേണ പുറന്താക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഒരു വശത്ത് സോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസായവല്ലരണത്തിനുള്ള ധനം സംഭരിക്കുവാനും മറുഭാഗത്ത് മുതലാളിത്ത മൂലകങ്ങളെ പുറന്തള്ളിക്കൊണ്ട് സോഷ്യലിസ്റ്റ് സഹകരണ കൃഷിസമ്പ്രദായം വികസിപ്പിക്കുവാനും നികുതിനയം ഉപകരിച്ചു.

നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെ നികുതിനയത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം ആദ്യഘട്ടത്തിൽ സാധനങ്ങളായുള്ള നികുതിപിരിവിന്റെ സ്ഥാനത്തു് റോക്കുമായി നികുതി പിരിക്കുകയും പിന്നീട് ഓരോ കൃഷിസ്ഥലത്തിന്റെയും കഴിവും ഗുണവും നോക്കി നികുതിയുടെ തോത് നിശ്ചയിക്കുകയുമായിരുന്നു. കാഷികാദായനികുതി, പുരോഗമനപരമായ ആദായനികുതിയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളതാകേണ്ടിയിരുന്നു. സഹകരണകൃഷിസമ്പ്രദായവികസനം ത്വരിതപ്പെടുത്തുന്നതിനും സ്വകാര്യ മുതലാളിത്ത മൂലകങ്ങളെ പരാജയപ്പെടുത്തുന്നതിനും എല്ലാ വരുമാനമാറ്റങ്ങളെയും ആശ്രയിക്കേണ്ടിവന്നു.

സാമ്പത്തികസമ്പ്രദായം ഗവണ്മെന്റിന് രണ്ടു തരത്തിലുപകരിച്ചു. വ്യവസായവല്ലർണത്തിനുള്ള പണം ശേഖരിക്കുവാൻ അതു സഹായകമായി; സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയിലെ മുതലാളിത്തമൂലകങ്ങളെ എതിർക്കുന്നതിന് അതൊരായുധവുമായി.

ഒന്നാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയുടെ സാമ്പത്തികപരിപാടി നിറവേറുകമാത്രമല്ല, അതിനെ കവച്ചുവെക്കുകയ്ക്കി ചെയ്തു. പ്ലാൻചെയ്തു 91,600 ദശലക്ഷം രൂബിളിനു പകരം 1,20,100 ദശലക്ഷം രൂബിൾ പിരിച്ചു. നികുതിവരുമാനത്തിന്റെ ഘടന തന്നെ മാറി. ഒട്ടാകെയുള്ള വരവിനങ്ങളിൽ 69.6 ശതമാനം സാമൂഹ്യവല്ലർണിക്കുപ്പെട്ട സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയിൽനിന്നും 5.3 ശതമാനം സ്ഥായിയായ മുതലുകളിൽനിന്നുള്ള തേമാനഫണ്ടിൽനിന്നും 17.9 ശതമാനം ജനങ്ങളുടെ നിക്ഷേപങ്ങളിൽനിന്നും (വായ്പ, നിക്ഷേപം, വലിച്ചു സേവിംഗ്സ് നിക്ഷേപങ്ങൾ) 7.2 ശതമാനം മറ്റു വരുമാനങ്ങളിൽനിന്നുമായിരുന്നു. (പൊതുസംഘടനകളുടെ ഫണ്ടുകൾ, തീരുവകൾ മുതലായവ). സോഷ്യലിസം വ്യവസായം വികസിപ്പിക്കുക, സഹകരണകൃഷി പുരോഗമിപ്പിക്കുക, സഹകരണകൃഷിസ്ഥലങ്ങൾക്കു സഹായങ്ങൾ നൽകുക (യന്ത്രങ്ങൾ, വിത്തു്, കടം മുതലായവ) ജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തോതു് ഉയർത്തുക എന്നീ കാര്യങ്ങൾക്കാണ് ഗവർണ്മെണ്ടു് ഈ പണം ഉപയോഗിച്ചതു്. ഒട്ടാകെ ചിലവാക്കിയ 120100 ദശലക്ഷം രൂബിളിൽ 66.8 ശതമാനം ദേശീയസമ്പദ്വ്യവസ്ഥയ്ക്കും 20 ശതമാനം സാമൂഹ്യ-സാംസ്കാരികനടവടികൾക്കും (പൊതുജനാരോഗ്യം, വിദ്യാഭ്യാസം, ശാസ്ത്രവികസനം) 7.5 ശതമാനം രാജ്യരക്ഷയ്ക്കും 1.9 ശതമാനം ആഭ്യന്തരവായ്പകൾക്കു പലിശനൽകുവാനും 3.8 ശതമാനം മറ്റു ചിലവുകൾക്കുമാണു് (കോടതി മുതലായവ) വിനിയോഗിച്ചതു്.

ഒന്നാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിക്കാലത്തു് സോഷ്യലിസം മേഖലയ്ക്കു വ്യവസായത്തിലും വ്യാപാരത്തിലും മേധാവിത്വം സിദ്ധിച്ചു. ചെറിയ കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ, യന്ത്രവല്ലർണിക്കുപ്പെട്ട സഹ

കരണകൃഷിയിൽ ലയിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. വിദ്യാഭ്യാസ-സാംസ്കാരിക വികസനം സംബന്ധിച്ച് സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ ലോകത്തിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു മുന്നേറുകയും ജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തോടു ഗണ്യമായി ഉരുങ്കുകയും ചെയ്തു. സോഷ്യലിസം സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയുടെ അസ്തിവാദനിർമ്മാണം പൂർത്തിയായി.

സോഷ്യലിസം പടുത്തുയർന്നുകാല

ത്തുള്ള സാമ്പത്തികസമ്പ്രദായം

ഒന്നാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയുടെ അവസാനത്തോടുകൂടി (1932) സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയുടെ സോഷ്യലിസം രൂപങ്ങൾ സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ മേധാവിത്വം വഹിച്ചു. സോഷ്യലിസം വ്യവസായത്തിന്റെയും വ്യാപാരത്തിന്റെയും മുതലുകൾ മുറയ്ക്കുവഴി വലിച്ചുവന്നു. സ്വകാര്യമുതലാളിത്തമേഖലയെ കഴിച്ചു കൂടി. സഹകരണകൃഷി അതിവേഗം പുരോഗമിച്ചു. ഒന്നാം പഞ്ചവത്സര പദ്ധതിക്ക് മുമ്പുള്ളതും വിവിധങ്ങളുമായ നികുതിസമ്പ്രദായം മാറിയ പരിതസ്ഥിതികൾക്കു യോജിക്കാതായി. ദേശീയ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയിൽ സ്വകാര്യമേഖലയ്ക്കുമാത്രം പ്രാധാന്യമുള്ളപ്പോഴായിരുന്നു, 1930 വരെ നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്ന, നികുതിസമ്പ്രദായം രൂപപ്പെടുത്തിയിരുന്നതു്. അക്കാലത്തു് ഉല്പാദിതവസ്തുക്കളുടെ മേൽ, നികുതിയ്ക്കു പുറമെ നികുതിയെന്നവിധത്തിൽ, അവയുടെ ഉല്പാദനഘട്ടത്തിലും വിതരണഘട്ടത്തിലും നികുതികൾ ചുമത്തപ്പെട്ടിരുന്നു. സാമ്പത്തികാസൂത്രണത്തിലും വിലനിയന്ത്രണത്തിലും ഈ സമ്പ്രദായം തടസ്സങ്ങളുണ്ടാക്കി. അതുകൊണ്ടു്, സോഷ്യലിസം സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയിലെ സംരംഭങ്ങളുടെയും സംഘടനകളുടെയും നികുതികൊടുക്കൽസമ്പ്രദായം ഏകീകരിക്കുകയും ഇതിനു് ബസ്റ്ററുമായുള്ള ബന്ധം ലളിതമാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു.

1930-31ൽ ഒരു നികുതിപരിഷ്കാരം ഏറ്റെടുത്തി. സാമൂഹ്യവല്ലരിക്കപ്പെട്ട സമ്പദ് വ്യവസ്ഥ അതുവരെ കൊടുത്തിരുന്ന അനേകം നികുതികൾ രണ്ടായി ചുരുക്കി; ഗവർണ്മെന്റ് സംരംഭ

ങ്ങളുടെ മേലുള്ള ട്രേണറാവാൻ നികുതിയും (മൊത്തം ഉല്പാദനത്തിന്മേലോ വിൽപനയിന്മേലോ ഉള്ള നികുതി) ആദായക്കിഴിവു സഹകരണസ്ഥാപനങ്ങളുടെ മേലുള്ള ട്രേണറാവാൻ നികുതിയും ആദായനികുതിയും.

സഹകരണ കൃഷി വികസിച്ചതോടുകൂടി നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ ഗവർണ്മെന്റ് സമിതികളാവശ്യമായിവന്നു. നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികാടിസ്ഥാനം ഏകീകരിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. റിപ്പബ്ലിക്കൻ ബഡ്ജറ്റിന്റെയും പ്രാദേശിക ബഡ്ജറ്റിന്റെയും വരുമാനമാറ്റങ്ങൾ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുകയും ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു. ഗവർണ്മെന്റിന്റെയും പ്രാദേശികസമിതികളുടേയും വരുമാനചലതികൾ നിർവ്വേദവാൻ റിപ്പബ്ലിക്കൻ-മേഖല-ജില്ല-നഗരസമിതികളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. ട്രേണറാവാൻ നികുതിയുടെ ഒരു ഭാഗം റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെ ബഡ്ജറ്റുകൾക്കനുവദിച്ചുകൊണ്ട് ഇത് സാധിച്ചു. റിപ്പബ്ലിക്കൻ ബഡ്ജറ്റുകൾക്കുളള ഈ വരുമാനത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം പ്രാദേശിക ബഡ്ജറ്റുകൾക്കനുവദിച്ചു. ഇത് റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടേയും പ്രാദേശിക ഭരണസമിതികളുടേയും വരുമാനത്തെ, സ്റ്റേറ്റിന്റെ ബഡ്ജറ്റിന്മേലേണ്ടി നികുതികൾ പിരിക്കുന്നതിൽ ഇവ നേടുന്ന വിജയപുരമായി, ബന്ധിപ്പിച്ചു.

അതേയവസരത്തിൽതന്നെ നിർബ്ബന്ധിത കാഷിക ഇൻഷുറൻസ് പുനഃസംഘടിപ്പിച്ചു. 1931 ഒക്ടോബർ 1-ാം-നിലവിലിരുന്ന ഏകീകൃത നിരക്കുകൾക്ക് പകരം വ്യത്യസ്തമായ ഇൻഷുറൻസ് നിരക്കുകൾ നടപ്പിലാക്കി. സഹകരണസംഘങ്ങൾക്കുള്ള നിരക്കുകൾ വളരെ കുറയ്ക്കുകയും ചൂഷകന്മാർക്കുള്ളത് അല്പം നിരക്കുന്ന കർഷകകുടുംബങ്ങൾക്കുള്ളതിന്റെ ഇരട്ടിയായിക്കുകയും ചെയ്തു.

സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുവാനും കൃഷിയിലെ ചൂഷണമില്ലാതാക്കുവാനും അസാധാരണമായ നികുതികൾ ചുമത്തപ്പെട്ടു. സഹകരണ സ്ഥാപനങ്ങളെ സഹായിക്കുവാനും കാ

ഷികോല്ലാദനവർദ്ധനവിനുവേണ്ടി അവയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുവാൻ കാഷിക നികുതിസമ്പ്രദായം പുനഃസംഘടിപ്പിച്ചു. അതേയവസരത്തിൽതന്നെ നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെ മുതലാളിത്തമൂലകങ്ങളെ നിർമ്മാജ്ജനം ചെയ്യുവാൻ നികുതിപിരിവുസമ്പ്രദായം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി. ഓരോ കുടുംബത്തിന്മേലും അസാധാരണമായ ലെവി (പിരിവ്) ചുമത്തപ്പെട്ടു. ഈ ലെവിയുടെ തോളും പലവിധത്തിലായിരുന്നു. കൃഷിസ്ഥലം ഏതിനത്തിൽ പെടുമെന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചാണ് ഈ ലെവി ചുമത്തപ്പെട്ടത്. സാംസ്കാരിക നികുതി, വീട്ടുനികുതി എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഈ തപംതന്നെയാണ് സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടത്.

രാജ്യത്തിൽ സാമ്പത്തികാചടക്കം നിലനിർത്തുന്നതിനുവേണ്ടി 1932 അവസാനത്തോടുകൂടി നനകർദ്ദ-ബഡ്ജറ്റ് പരിശോധനാസമ്പ്രദായം നടപ്പിലാക്കി. ബഡ്ജറ്റുവരുമാനം ചിലവഴിക്കുന്നതിൽ, ഈ പരിശോധനാസമ്പ്രദായം പരിപൂർണ്ണമായേ നിയന്ത്രണം ചെയ്യുന്നതിയിരുന്നു. പരിശോധിക്കപ്പെടുന്ന സ്ഥാപനത്തിലെ കണക്കുകൾ സ്ഥലത്തുവെച്ചുതന്നെ, ആ സ്ഥാപനത്തിലെ ജോലിക്കാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി, ആഡിറ്റ് ചെയ്യപ്പെടുന്നതാണ്.

സോഷ്യലിസറ്റ് പുനഃസംഘടനയുടെ കാലത്ത് സാങ്കേതിക പുനഃസംഘടനയും മുഴുവൻ ഉയർച്ചയും മുഴുമിപ്പിക്കുവാനും ജനങ്ങളുടെ ഭൗതികവും സാംസ്കാരികവുമായ നിലവാരം ശീഘ്രമായി ഉയർത്തുവാനും സാമ്പത്തികസമ്പ്രദായം സഹായിച്ചു. താഴെ പറയുന്ന ചുമതലകൾ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ സാമ്പത്തിക സമ്പ്രദായത്തെ നിയോഗിച്ചു.

—വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന സാമ്പത്തിക—സാമൂഹ്യ—സാംസ്കാരികാവശ്യങ്ങൾക്ക് വേണ്ടതായ വരുമാനമാർഗ്ഗങ്ങൾ ശേഖരിക്കുക.

—ഗവർണ്മെന്റ് ധനവും ദേശീയസമ്പദ്വ്യവസ്ഥയുടെ വരുമാനമാർഗ്ഗങ്ങളും ഏറ്റെടുക്കുകയും ഫലപ്രദമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള വരുത്തുക.

Handwritten signature and date

—സോഷ്യലിസം പൊതുജനങ്ങൾക്കുള്ള കാര്യങ്ങളിലും വികസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിൽ പൊതുതാല്പര്യവും വ്യക്തിതാല്പര്യങ്ങളും യോജിപ്പിക്കുക.

—അധ്വാനത്തോടും പൊതുസ്വത്തിനോടും സോഷ്യലിസം റദ്ദാക്കാനോ വളർത്താനോ വളർത്തുക.

അധ്വാനഫലം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനും ഉല്പാദനച്ചിലവുകൾ കുറയ്ക്കുവാനും വേണ്ടി ഭൗതികപ്രചോദനമെന്ന തത്വത്തെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി. ഉല്പാദനച്ചിലവും വിലയും തമ്മിൽ മുന്പുണ്ടായിരുന്ന വിടവ് ഇല്ലാതാക്കുവാനും ഘനവ്യവസായങ്ങൾക്ക് ലാഭമുണ്ടാക്കുവാനും വേണ്ടി 1936ൽ വ്യാവസായികോല്പാദനവസ്തുക്കളുടെ മൊത്തവിലകളിൽ വേണ്ടതായ മാറ്റം വരുത്തി. ഘനവ്യവസായോല്പാദിതവസ്തുക്കളുടെ വിലവർദ്ധനവിന് പരിഹാരമായി ചെറുകിട വ്യവസായങ്ങൾ നൽകുന്ന ടേബിൾ റോം നികുതിയിൽ കുറവ് വരുത്തി. വ്യാവസായികോല്പാദനച്ചിലവ് കുറയ്ക്കുവാൻ വേണ്ടിയു. എസ്. എസ്. ആർ. സ്പെഷ്യൽ റെഗുലേഷൻ, ടീ-ലാൻഡ് നിക്കുട്ടി പബ്ലിക് സേവിംഗ്സ് ബാങ്കുകൾ എന്നിവ കുറഞ്ഞ പലിശ നിരക്കുകൾ ഏർപ്പെടുത്തി.

കുറച്ചത്രങ്ങൾക്ക് ഗവർണ്മെന്റ് നൽകുന്ന പലിശ 8 ശതമാനത്തിൽനിന്നു 4 ശതമാനമാക്കി കുറച്ചുകൊണ്ടും മുൻപുണ്ടായ വായ്പകൾ തിരിച്ചടക്കേണ്ട കാലാവധി 10 കൊല്ലത്തിൽനിന്നു 20 കൊല്ലമാക്കിക്കൊണ്ടും ഒരു പുതിയ നിയമം കൊണ്ടുവന്നു.

സാമ്പത്തിക നിയന്ത്രണസമിതികളെ പുനഃസംഘടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു സാമ്പത്തികാച്ചടക്കം ശക്തിപ്പെടുത്തി. യു. എസ്. എസ്. ആർ. ധനകാര്യകമ്മിസ്സറിയെ റിപ്പോർട്ടിൽ ഒരു പ്രത്യേക മേലന്വേഷണപരിശോധനാവകുപ്പ് ഏർപ്പെടുത്തിയതു ഒരു പ്രധാന നടപടിയായിരുന്നു.

1936ൽ കൂടുതൽ സമഗ്രതയ്ക്കായി നികുതി ചുമത്തുന്നതിൽ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തി. പലതരം സരിച്ച് കൃഷിയിറക്കിയ ഓ

രോ ഹെക്ടയറും അതിലെ വിളവും അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് കൂട്ടുകൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ അതുവരെ കാഷികദായനികൃതി നൽകിയിരുന്നത്. കോഴി-മൃഗവളത്തുകേന്ദ്രങ്ങളേയും മിക്ക നാണുവിളവുകളേയും നികൃതിയിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കിയിരുന്നു. നാണുവിളവുകൾ, മൃഗവളത്തുകേന്ദ്രങ്ങൾ, തോട്ടകൃഷി, കരകൈശലം എന്നിവയിൽനിന്നും കൂട്ടുകൃഷിസ്ഥലങ്ങൾക്ക് വർദ്ധിച്ച ആദായമുണ്ടായി. അവയുടെ ധാന്യകൃഷിയിൽനിന്നുള്ള ആദായത്തിന്മേൽ നികൃതി കുറയ്ക്കുവാൻ ഇത് സഹായകമായി. കൂടുതൽ വിളവുണ്ടാക്കുവാൻ വേണ്ടി അലുപാനിക്കുവാനും കൂടുതൽ സ്ഥലത്തു കൃഷിയിറക്കുവാനും ഇതൊരു പ്രചോദനമായി. കാഷികദായനികൃതിയുടെ സ്ഥാനത്തു ആദായനികൃതി ഏല്പിച്ചു. കൂട്ടുകൃഷിസ്ഥാപനത്തിന്റെ വാർഷികറിപ്പോർട്ടിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ മുൻകൊല്ലത്തിലെ മൊത്താദായത്തിന്മേലാണ് ഈ ആദായനികൃതി കൊടുക്കേണ്ടിയിരുന്നത്. സോഷ്യലിസ്മിനു സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയുടെ വളച്ചു, രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിപ്രകാരമുള്ള (1933-37) സാമ്പത്തിക പരിപാടി ലക്ഷ്യത്തേക്കുള്ള പരിയായി നടപ്പിലാക്കുവാൻ സഹായകമായി. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ 4,69,400 ദശലക്ഷം റൂബിൾ നികൃതി വരുമാനമായി സംഭരിക്കപ്പെട്ടു. ഇത് ഒന്നാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിക്കാലത്തു പിരിച്ചുതിന്നേക്കാൾ ഏകദേശം നാലിരട്ടിയിലധികമായിരുന്നു. ലക്ഷ്യത്തിന്റെ 32 ശതമാനം കൂടുതലെന്നത്. സോഷ്യലിസ്മിനു സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയിൽനിന്നുള്ള വരുമാനം 3,91,700 റൂബിളായിരുന്നു. ജനങ്ങൾ നൽകിയത് 45200 ദശലക്ഷം റൂബിൾ മാത്രവും. ദേശീയ സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയുടെ ആവശ്യത്തിനായി 2,60,000 ദശലക്ഷം റൂബിളും സാമൂഹ്യ-സാംസ്കാരിക വികസനത്തിനു 1,16,000 ദശലക്ഷം റൂബിളും നീക്കിവെച്ചു. സോവിയറ്റ് റ്റിയറി റ്റിയറി ബഡ്ജറ്റ് നിണ്ണായക പ്രാധാന്യമുള്ളതായിരുന്നു. രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിക്കാലത്തു ആ ബഡ്ജറ്റിലെ വരുമാനം 3,83,500 ദശലക്ഷം റൂബിൾ അല്ലെങ്കിൽ രാ

ജ്യോതിന്റെ ഒട്ടാകെയുള്ള സാമ്പത്തിക വരുമാനത്തിന്റെ 81.7 ശതമാനമായിരുന്നു. ബഡ്ജറ്റ് ചിലവ് 3,69,800 ദശലക്ഷ രൂബിളും. ഒട്ടാകെയുള്ള ബഡ്ജറ്റ് ചിലവിൽ 184000 ദശലക്ഷ രൂബിൾ ദേശീയ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയുടെ ചിലവുകൾക്കായും 93,700 ദശലക്ഷ രൂബിൾ സാമൂഹ്യ-സാംസ്കാരികാവശ്യങ്ങൾക്കായും നീക്കിവെച്ചു.

മൂന്നാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിക്കാലത്തു (1938—42) സോവ യറ്റ് സാമ്പത്തിക സമ്പ്രദായം കൂടുതൽ വികസിക്കുകയുണ്ടായി നികുതിപിരിവ് സമ്പ്രദായം പരിഷ്കരിച്ചു. ആദായനികുതി കൃഷിയിൽ വ്യാപകമാക്കി. സഹകരണസ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് പരസ്യ വിപണിയിൽ സാധനസാമഗ്രികൾ വിറ്റഴിക്കുന്ന ലാഭത്തിന്മേലുള്ള നികുതികൾ വർദ്ധിപ്പിച്ചു. വ്യക്തികളുടെ ഉപയോഗത്തിലിരുന്ന ഭൂമിയിന്മേൽ നികുതി കൂട്ടി. 1940ൽ കരകൊശലക്കാരും ശിൽപ്പികളും നൽകിയിരുന്ന നികുതികൾ പുതുക്കി. അവരുടെ യഥാർത്ഥവരുമാനത്തിന്മേലാണ് നികുതി ചുമത്തിയത്.

നഗരങ്ങളിലേയും നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലേയും ജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തോടു ഉയർന്നുകയറ്റം, മൂന്നാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയുടെ ത്വരിതമായ പുതികരണത്തിനു, മുടങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന പണം ഉപയോഗിക്കുവാൻ സാധിച്ചു. (ജീവിതത്തോതിന്റെ വർദ്ധനവു മൂലം ജനങ്ങളുടെ പക്കൽ കൂടുതൽ പണമുണ്ടായെന്നും അതു ഉപയോഗിക്കാതെ, മുടങ്ങിക്കിടക്കുന്ന പണമായെന്നും അതു പദ്ധതി ചിലവുകൾക്കു ലഭിച്ചുവെന്നും സാരം.) മുടങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന ഈ പണം (idle money) ശേഖരിക്കുവാൻ സാമ്പത്തിക സമ്പ്രദായത്തെ നിയോഗിച്ചു. ഗവർണ്മെന്റ് കടപ്പത്രങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്തുകൊണ്ടും സേവിങ്ങ്സ് ബാങ്കുകൾ വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുമാണ് ഈ പണം സംഭരിച്ചത്. 1938ൽ കൈമാറ്റം ചെയ്യാവുന്ന ഷോഡ് തികടപ്പത്രങ്ങൾ ഗവർണ്മെന്റ് പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഇവ എല്ലാ സേവിങ്ങ്സ് ബാങ്കുകളിലും വാങ്ങുകയും വില്ക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ഭരണകൂടത്തെ കൂടുതൽ ഫലപ്രദമാക്കുവാനും അതിന്റെ ചിലവുകൾ കുറയ്ക്കുവാനും 1940ൽ നടവടികൾ സ്വീകരിച്ചു. ഗവണ്മെന്റ് ഉടമയിലുള്ള സംരംഭങ്ങളുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥ ലിസ്റ്റും ശമ്പളനിധികളും നിയന്ത്രിക്കുവാൻ സമ്പദ്സമതീകരണം കൂടുതൽ അധികാരങ്ങൾ നൽകി.

സോഷ്യലിസം പടുത്തുയർത്തുന്ന കാലഘട്ടത്തിലെ സാമ്പത്തികസമ്പ്രദായത്തിന്റെ ഘടന അടുത്തുവരുന്ന പട്ടികയിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

1945ൽ ഫാസിസ്റ്റ് ജർമ്മനിയുടെ മേൽ വിജയം കൈവരിച്ച ശേഷം സോവിയറ്റ് ജനത സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയെ പുനരുദ്ധരിക്കുകയും അതിനെ വളരെയധികം പുരോഗമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വിജയങ്ങളിൽ സാമ്പത്തികസമ്പ്രദായത്തിന് പ്രധാനപങ്കുണ്ടായിരുന്നു. യുദ്ധത്തിനുശേഷം (1947) സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ നടപ്പാക്കിയ പണപ്പരിഷ്കാരം, കൂലിയുടെയും കോസ്റ്റ് എക്കൗണ്ടിംഗ്, വിലകൾ, ലാഭം, ധനം, കടം എന്നീ മറ്റു സാമ്പത്തികോത്തോലകളുടെയും (economic levers) യഥാർത്ഥമൂല്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തോളം സാംസ്കാരികനിലവാരവും ഉയർത്തുവാൻ നടപടികളെടുത്തു; പ്രത്യേകിച്ചും 1953ന് ശേഷം. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ തൊഴിൽദിവസത്തിന്റെ ദൈർഘ്യം കുറയ്ക്കുകയും കൂലി കൂട്ടുകയും സാമൂഹ്യസംരക്ഷണസമ്പ്രദായം നന്നാക്കുകയും കൂടുതൽപേർക്ക് ചെറുപ്പം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും സെക്കണ്ടറി സ്കൂളുകളിലെ ഉയർന്ന ക്ലാസ്സുകളിലും യൂണിവേർസിറ്റി നിലവാരത്തിലുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളിലും ഫീസ്റ്റ് വേണ്ടെന്നുവെക്കുകയും താഴ്ന്ന ശമ്പളക്കാരുടെ നികുതി കുറയ്ക്കുകയും ചില സംഗതികളിൽ ഭാഗികമായി വേണ്ടെന്നുവെക്കുകയും ചെയ്തു. 1961 ജനുവരി 1-ാംനൂ-യുടെ ആരംഭത്തോടുകൂടി പഴയ പണത്തിന്റെ പത്തിരട്ടി മൂല്യമുള്ള പുതിയ പണം പ്രചാരത്തിലാക്കി.

യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആറിലെ സാമ്പത്തിക സമ്പ്രദായം

സോഷ്യലിസ്റ്റ് സംരംഭങ്ങളുടെ
ധനവും ദേശീയ സമ്പദ് വ്യവ
സ്ഥയുടെ ശാഖകളും

സ്റ്റേറ്റ് ഓഫീസ് ധനം

ഗവൺമെന്റ്
ഉടമയിലുള്ള
സംരംഭങ്ങളു
ടേയും സംഘ
ടനകളുടേയും
ധനം

സഹകരണ
സംരംഭങ്ങ
ളുടെ ധനം

യു. എസ്സ്.
എസ്സ്. ആർ.
സ്റ്റേറ്റ് ഓഫീസ്
ബഡ്ജറ്റ്

സ്റ്റേറ്റ് ഓഫീസ്
സോഷ്യൽ
ഇൻഷുറൻസ്

സ്റ്റേറ്റ് ഓഫീസ്
വെൽ-വേർ-
അപ്പായ
ഇൻഷുറൻസ്

വിവിധ
കടങ്ങൾ

ജനങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥവരുമാനം 250 ശതമാനവും അതിലധികവുമാക്കുവാൻ പ്ലാനിട്ടിട്ടുണ്ട്. ബാലശുശ്രൂഷാകേന്ദ്രങ്ങളിൽ കുട്ടികളെ സൗജന്യമായി പഠിപ്പിക്കുക, മരുന്നുകൾ സൗജന്യമായി വിതരണം ചെയ്യുക, വാടകകൂടാതെ വീടുകൾ നൽകുക, സൗജന്യമായ സാമൂഹ്യസേവനങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തുകൊടുക്കുക, സൗജന്യമായ മൂന്നിരട്ടിപ്പാൻ ഭാഗ്യം നേടാൻ, ടെലിഫോൺ മുതലായവ അനുവദിക്കുക എന്നീ സൗകര്യങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. സൗജന്യമായ പൊതുഭക്ഷണം ഏറ്റെടുത്തു പലതരം ആരംഭിക്കുന്നതായിരിക്കും.

ഇതിനാവശ്യമായവിധത്തിൽ ദേശീയസമ്പദ് വ്യവസ്ഥ വികസിപ്പിക്കുവാൻ വമ്പിച്ച ധനാഗമമാറ്റങ്ങളാവശ്യമായി വരുന്നതാണ്. ഈ 20 കൊല്ലങ്ങൾക്കിടയിൽ മൂലധനനിക്ഷേപം തന്നെ 20,00,000 ദശലക്ഷം രൂപയുടെ വേണ്ടി വരുന്നതാണ്. സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ നിലവിൽ വന്നശേഷം ഈയാവശ്യത്തിനുവേണ്ടി ചിലവാക്കിയ സംഖ്യയുടെ ആറിരട്ടി വരുന്നതായി സംഖ്യ.

കമ്മ്യൂണിസം പടുത്തുയർത്തുന്നതിനുള്ള പദ്ധതികൾ നടപ്പിലാക്കുവാൻ സാമ്പത്തികസമ്പ്രദായം സഹായകമാകേണ്ടതാണ്. അതിന്റെ എല്ലാ മേഖലകളും എല്ലാ മാറ്റങ്ങളും, ആവശ്യമായ വരുമാനം ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്, കേന്ദ്രീകരിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. സംരംഭങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ കൂടുതൽ വൈദഗ്ദ്ധ്യം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനും അദ്ധ്വാനോല്പാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും ഉല്പാദിതവസ്തുക്കളുടെ ഗുണവും ഉല്പാദനവും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയുടെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും സമ്പദ് ശേഷമുള്ള ഉദ്യമങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനും സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയ്ക്കു സമരം ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

വൻകിട നിർമ്മാണപദ്ധതികളിലുള്ള നിക്ഷേപങ്ങൾ ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായിരിക്കണം. കഴിയുന്നത്ര കൂടുതൽ ലാഭവും നിക്ഷേപിക്കുന്ന ഓരോ രൂപയ്ക്കുമനുസരിച്ച്, കഴിയുന്നത്ര കൂടുതൽ ഉല്പാദനവും ഉണ്ടാക്കുവാനും അനേകം സംരംഭങ്ങളിൽ ഒരേസമയത്ത് വരുമാനം ചിന്നിച്ചിതരുന്നതു നിർമ്മാണത്തിനായിരിക്കണം.

ലുള്ള സംരംഭങ്ങൾ വേഗം മുഴുമാക്കിപ്പിക്കുവാനുതകുന്ന വിധത്തിൽ നിക്ഷേപങ്ങൾ കേന്ദ്രീകരിക്കുവാനും സാധിക്കണം.

കൂലി-ബോണസ്സ് സമ്പ്രദായം മെച്ചപ്പെടുത്തുക, സംരംഭങ്ങളും അവയിലെ ജോലിക്കാരും ചെയ്യുന്ന ജോലിയുടെ അളവും ഗുണവും നിയന്ത്രിക്കുക, കോസ്റ്റ് അക്കൗണ്ടിംഗ് പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചും വികസിപ്പിച്ചും വരുമാനത്തിൽ മിച്ചമുണ്ടാക്കുക, ചിലവു ചുരുക്കി സംരംഭങ്ങളുടെ ആദായം വർദ്ധിപ്പിക്കുക എന്നീ കാര്യങ്ങൾ സോവിയറ്റ് സാമ്പത്തിക സമ്പ്രദായത്തിന്റെ എല്ലാ കണ്ണികളും സാധിക്കേണ്ടതാണ്. സാമ്പത്തികസമ്പ്രദായത്തിന്റെ ഓരോ കണ്ണിയും സാമ്പത്തികപദ്ധതികൾ വിജയകരമായി നിറവേറുന്നതും കർശനമായി ചിലവുകൾ ചുരുക്കുന്നതും ജനങ്ങളുടേതായ (സ്റ്റേയിററിനേർയൊ സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തിനേർയൊ) ഓരോ രൂപിളും യാഥാർത്ഥ്യബോധത്തോടുകൂടി, ചിലവു ചെയ്യുന്നതും സോവിയറ്റ് ജനതയുടെ കമ്മ്യൂണിസത്തിലേയ്ക്കുള്ള പുരോഗതി ത്വരിതപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ ഭൗതികവും സാങ്കേതികവുമായ അടിസ്ഥാനം നിർമ്മിക്കുവാനും ജനങ്ങളുടെ ഭൗതികവും സാംസ്കാരികവുമായ നിലവാരം ഉയർത്തുവാനും വികസിപ്പിച്ചുവരുന്ന രാജ്യങ്ങൾക്ക് സാമ്പത്തികസഹായം നൽകുവാനും ആവശ്യമായ സമ്പത്തു ശേഖരിക്കുന്നതിൽ സ്റ്റേയിററ്ബഡ്ജറ്റ് ഒരു പ്രധാന പങ്കുവഹിക്കുന്നു. ഗവണ്മെന്റ് പണം ഫലപ്രദമായും ദുർവ്യയമില്ലാതെയും ഉപയോഗിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ സ്റ്റേയിററ്ബഡ്ജറ്റ് വഹിക്കുന്ന പങ്ക് വമ്പിച്ചതാണ്.

ഭാഗം രണ്ടു്

സോവിയറ്റ് ബ്ലോക്ക് സമ്പ്രദായം

സോവിയറ്റ് സാമ്പത്തികസമ്പ്രദായത്തിന്റെ പ്രധാന കണ്ണിയാണ് ബ്ലോക്ക് സമ്പ്രദായം. സോവിയറ്റ് റിപ്പബ്ലിക് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടയുടനെ അതിന്റെ പ്രധാന പങ്ക് പ്രകടമായി. സോഷ്യലിസ്റ്റ് സാമ്പത്തികവ്യവസ്ഥ പടുത്തുയർന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ—സോഷ്യലിസത്തിന്റെ മുന്നോടിയായ സാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും വികസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന കൊല്ലങ്ങളിൽ—അതു് രൂപംപ്രാപിച്ചു. യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആറിൽ കമ്മ്യൂണിസം പൂർണ്ണമായതോതിൽ പടുത്തുയർന്നുവോഴുള്ള അതിന്റെ സാമ്പത്തിക പ്രാധാന്യം ഇനിയും വർദ്ധിക്കുന്നതാണ്.

അദ്ധ്യായം ഒന്നു്

സോവിയറ്റ്

ബഡ്ജറ്റ് സമ്പ്രദായത്തിന്റെ ഘടന

ആധുനികമായ ഭാരത രാജ്യത്തിനും ബഡ്ജറ്റ് സമ്പ്രദായമുണ്ട്. ഈ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ സാമൂഹ്യ-സാമ്പത്തികോദ്ദേശവും അതിന്റെ ഘടനയും അതിന്റെ കണ്ണികൾ തമ്മിലുള്ള പരസ്പരപ്രവർത്തനവും സ്റ്റേയിറ്റിന്റെ സ്വഭാവം, വ്യക്തസ്വഭാവം, സ്റ്റേയിറ്റ് സമ്പ്രദായം എന്നിവയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും. ബഡ്ജറ്റ് സമ്പ്രദായത്തിന്റെ സ്വഭാവങ്ങളും മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളിലേയും സ്റ്റേയിറ്റ് ബഡ്ജറ്റുകൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങളും ഒന്നാംഭാഗത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനമുക്ക് സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ ബഡ്ജറ്റ് സമ്പ്രദായം പരിശോധിക്കാം.

ഒരു ബഡ്ജറ്റ് സമ്പ്രദായത്തെ പഠിയ്ക്കുകയുള്ള പൊതുവിവരണം

ഒരു രാജ്യത്തിലെ സാമൂഹ്യസമ്പ്രദായം പരിഗണിക്കാതെ ബഡ്ജറ്റ് സമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുന്നപക്ഷം, അതിനെ ഭരണമണ്ഡലത്തിന്റെയും പ്രാദേശികമേഖലകളുടെയും രാജ്യത്തിലെ സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും ബഡ്ജറ്റുകളുടെ സമാഹാരമെന്നു്—മൊത്തത്തിലുള്ളതെന്നു്—വിവരിക്കാം. മൊത്തത്തിലുള്ള ബഡ്ജറ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനം താഴെപ്പറയുന്നവയാണു്.

- 1. സമുദായത്തിൽ നിലനില്ക്കുന്ന സാമ്പത്തികബന്ധങ്ങൾ.
- 2. ഭരണതലത്തിലും പ്രാദേശികതലത്തിലും വിവിധ ഗവണ്മെന്റ് സ്ഥാപനങ്ങളിലും അധിഷ്ഠിതമായ നീതിന്യായനിലവാരം.

സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ ബഡ്ജറ്റ് സമ്പ്രദായം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്, രാജ്യത്തിലെ എല്ലാ നിലവാരത്തിലുള്ള ബഡ്ജറ്റുകൾക്കൂടെ മൊത്തത്തെയും ബഡ്ജറ്റ് തയ്യാറാക്കുക, അംഗീകരിക്കുക, നടപ്പിലാക്കുക എന്നിവ സംബന്ധിച്ച് കേന്ദ്ര-പ്രാദേശിക ഘടകങ്ങളുടെ പ്രാപ്തി തീരുമാനിക്കുന്ന നീതിന്യായനിലവാരത്തെ യുമാണ്.

യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. ബഡ്ജറ്റ് സമ്പ്രദായത്തിന്റെ ഘടന

സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ ഇന്നത്തെ ബഡ്ജറ്റ് സമ്പ്രദായം താഴെ പറയുന്നവ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. എ) യൂണിയൻബഡ്ജറ്റ്. ബി) 15 യൂണിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെ ബഡ്ജറ്റുകൾ. സി) സ്റ്റെയിറ്റ് സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസ് ബഡ്ജറ്റ്. ഈ ബഡ്ജറ്റുകളെല്ലാം കൂടിയതാണ് യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. സ്റ്റെയിറ്റ് ബഡ്ജറ്റ്. സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ എല്ലാ യൂണിയനുകളുടെയും കേന്ദ്രീകൃതനിധിയുടെ രൂപീകരണം, വിനിയോഗം എന്നിവ സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രധാന സാമ്പത്തികപദ്ധതിയാണ് യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. സ്റ്റെയിറ്റ് ബഡ്ജറ്റ്. ദേശീയ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയുടെ വിവിധ ശാഖകൾ, യൂണിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കുകൾ, സാമ്പത്തിക മേഖലകൾ എന്നിവയ്ക്കു ദേശീയവരുമാനത്തിന്റെ പ്രധാന ഭാഗം വിതരണം ചെയ്യുവാനും പുനർവിതരണം നടത്തുവാനും ഗവണ്മെന്റ് സ്റ്റെയിറ്റ്ബഡ്ജറ്റിനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു. ദേശീയവരുമാനത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം, ബഡ്ജറ്റ് വഴി, ഗവണ്മെന്റിന്റെ കേന്ദ്രീകൃതനിധിയിലേയ്ക്കു ചെന്നുചേരുന്നു. ദേശീയ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥ, പൊതു വിദ്യാഭ്യാസം, ശുദ്ധപനപരിശീലനം, പൊതുജനാരോഗ്യം, സാമൂഹ്യസംരക്ഷണം

രാജ്യരക്ഷാവികസനം എന്നിവയ്ക്കാണ് ഈ പണം ചിലവാക്കപ്പെടുന്നത്.

മറ്റൊരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, സാമ്പത്തികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ കടമകൾ നിവൃത്തിക്കുവാൻ സ്റ്റേറ്റ് ഡെവ്ലപ്മെന്റ് സഹായിക്കുന്നുവെന്നു സാരം.

രാജ്യത്തിന് മുഴുവനും പ്രാധാന്യമുള്ളതും ബാധകവുമായ സംരംഭങ്ങൾക്കാണ് കേന്ദ്രബഡ്ജറ്റ് ധനസഹായം ചെയ്യുന്നത്. രാഷ്ട്രത്തിന്റെ വരുമാനത്തിൽ ഒരു ഭാഗം യൂണിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കുകൾക്കായി പുനർവിതരണം നടത്തുന്നു. റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെ സമ്പദ്സ്ഥിതി നന്നാക്കുവാനും ജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തോളം സാംസ്കാരിക നിലവാരവും ഉയർത്തുവാനുമാണിത് ചെയ്യുന്നത്.

റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെ ഭരണാധികാരികൾ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ള സാമ്പത്തിക സാംസ്കാരിക പരിപാടികൾ നിവൃത്തിക്കുന്നതിനാവശ്യമായ പണം 15 യൂണിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെ സ്റ്റേറ്റ് ഡെവ്ലപ്മെന്റുകൾ നൽകുന്നു.

ട്രെയിഡ് യൂണിയനുകളാണ് സ്റ്റേറ്റ് ഡെവ്ലപ്മെന്റ് സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസ് ബഡ്ജറ്റ് തയ്യാറാക്കുന്നതും നടപ്പിൽവരുത്തുന്നതും.

സംരംഭങ്ങൾ, സംഘടനകൾ, സ്ഥാപനങ്ങൾ എന്നിവ നൽകുന്ന സംഖ്യകൾകൊണ്ടാണ് സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസ് ബഡ്ജറ്റിലേയ്ക്കുള്ള വരുമാനമുണ്ടാക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് സ്റ്റേറ്റ് റിൻ്റെ ചിലവിലാണ് യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആറിൽ സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസ് നടപ്പിലാക്കുന്നതെന്ന് കാണാം. ചെൻഷൻ നൽകുക, രോഗികൾക്ക് ആനുകൂല്യങ്ങളനുവദിക്കുക, ഗർഭധാരണ കാലത്തും പ്രസവക്കാലത്തും സ്ട്രീകുകൾക്ക് ഗ്രാൻറ് നൽകുക, ചികിത്സാകേന്ദ്രങ്ങളിലും വിശ്രമകേന്ദ്രങ്ങളിലും ആളുകളെ അയച്ചു സേവനങ്ങൾ നൽകുക മുതലായി ജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികവും സാംസ്കാരികവുമായ നിലവാരം ഉയർത്തുന്ന നടവടികൾക്കായി

20695

ട്ടാണ് സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസിന്റെ പണം വിനിയോഗിക്കുന്നത്.

സോവിയറ്റ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെ യൂണിയനിൽ സേപ്താനുസരണം അംഗമായിട്ടുള്ള ഓരോ സോവിയറ്റ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് റിപ്പബ്ലിക്കിനും അതിന്റേതായ സ്റ്റേയിറ്റ് ബഡ്ജറ്റുണ്ട്.

യൂണിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെ സ്റ്റേയിറ്റ് ബഡ്ജറ്റുകളിൽ യൂണിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ റിപ്പബ്ലിക്കൻ ബഡ്ജറ്റുകൾ ഓട്ടോണോമസ് (സ്വയംഭരണാധികാരമുള്ള) റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെ സ്റ്റേയിറ്റ് ബഡ്ജറ്റുകൾ (യൂണിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കിൽ ചേർത്തത്) പ്രാദേശിക ബഡ്ജറ്റുകൾ എന്നിവ ഉൾപ്പെടുന്നു. സ്വയംഭരണാധികാരമുള്ള റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെ സ്റ്റേയിറ്റ് ബഡ്ജറ്റുകളിൽ സ്വയംഭരണാധികാരമുള്ള റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെ റിപ്പബ്ലിക്കൻ ബഡ്ജറ്റുകളും, പ്രാദേശിക ബഡ്ജറ്റുകളും ഉൾപ്പെടും. സ്വയംഭരണാധികാരമുള്ള റിപ്പബ്ലിക്കിലോ യൂണിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കിലോ പെട്ട മേഖല, സ്വയംഭരണമേഖല, പ്രദേശം, ജില്ല, നഗരം, വില്ലേജ് സോവിയറ്റുകൾ എന്നിവയ്ക്ക് പ്രാദേശിക ബഡ്ജറ്റ് എന്നറിയപ്പെടുന്ന അവയുടേതായ ബഡ്ജറ്റുകളുണ്ട്.

ഓരോ യൂണിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെയും നിയമനിർമ്മാണനസരിച്ചാണ് യൂണിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെ സ്റ്റേറ്റ് ബഡ്ജറ്റിലെ വരുമാനവും ചിലവും യൂണിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെ റിപ്പബ്ലിക്കൻ ബഡ്ജറ്റുകൾക്കും ഓട്ടോണോമസ് റിപ്പബ്ലിക്കുകളിലെ സ്റ്റേയിറ്റ് ബഡ്ജറ്റുകൾക്കും, പ്രാദേശിക ബഡ്ജറ്റുകൾക്കും വിതരിക്കപ്പെടുന്നത്. ഓരോ യൂണിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെയും നിയമനിർമ്മാണനസരിച്ചാണ്. താഴെ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന വിധത്തിലാണ് യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആറിലെ ബഡ്ജറ്റുസമ്പ്രദായത്തിന്റെ ഘടന.

യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. സ്റ്റേയ്ററ്റ് ബഡ്ജറ്റ്
സ്റ്റേയ്ററ്റ് സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസ് ബഡ്ജറ്റ്

യൂണിയൻ ബഡ്ജറ്റ്

യൂണിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെ
സ്റ്റേയ്ററ്റ് ബഡ്ജറ്റുകൾ

ആട്ടോണമസ് റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെ
ബഡ്ജറ്റുകൾ

യൂണിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെ
റിപ്പബ്ലിക്കൻ ബഡ്ജറ്റുകൾ

പ്രാദേശിക ബഡ്ജറ്റുകൾ

<p>മേഖല (പ്രാദേശിക) ബഡ്ജറ്റുകൾ</p>	<p>റിപ്പബ്ലിക്കൻ കീഴ്വള്ള നഗരങ്ങളുടെയും പട്ടണങ്ങളുടെ യും ബഡ്ജറ്റുകൾ</p>	<p>ജില്ലാ (പ്രാദേശിക) ബഡ്ജറ്റുകൾ</p>	<p>നഗര പട്ടണ ബഡ്ജറ്റുകൾ</p>	<p>തൊഴിലാളി കളുടെ പട്ടണ ബഡ്ജറ്റുകൾ</p>	<p>ഗ്രാമസോവിയറ്റ് ബഡ്ജറ്റുകൾ</p>
--	---	--	---------------------------------	--	--------------------------------------

ഇപ്പോൾ സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ പതിനായിരക്കണക്കിനു ബഡ്ജറ്റുകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും അവയെല്ലാംകൂടി ഏകീകൃതവും അനുരഞ്ജനപരവുമായ ഒരു ബഡ്ജറ്റുസമ്പ്രദായം ഉണ്ട്. യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. സ്റ്റേറ്റ് ബഡ്ജറ്റിന്റെ അഭേദ്യമായ ഭാഗങ്ങളാണ് ഈ ബഡ്ജറ്റുകൾ എന്നുള്ളത് ഈ സമ്പ്രദായത്തിനു ഉറപ്പുനൽകുന്നു. സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഏകീകൃതമായ രാഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തികവുമായ അടിസ്ഥാനവും രാജ്യത്തിലെ അധികാരത്തിന്റെയും ഭരണത്തിന്റേയും ലക്ഷ്യങ്ങളിലും ചുമതലകളിലുമുള്ള ഐക്യവുമാണ് ഈ യോജിപ്പിനു നിദാനം. ഈ ഐക്യത്തിന്റെ അർത്ഥം, ബഡ്ജറ്റ് സമ്പ്രദായം ദേശീയ സാമ്പത്തികപദ്ധതിയാൽ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നുള്ളതാണ്. സോവിയറ്റ് സ്റ്റേറ്റിന്റെ നയമനുസരിച്ചുള്ള സാമ്പത്തിക സാമൂഹ്യവികസനവ്യവസ്ഥകളേയും ലക്ഷ്യങ്ങളേയും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണ് ദേശീയസമ്പദ് വ്യവസ്ഥ.

ഏകീകൃതമായ സാമ്പത്തികപദ്ധതിയനുസരിച്ച് വികസിക്കുന്ന സോഷ്യലിസ്റ്റ് സാമ്പത്തികസമ്പ്രദായം യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. ബഡ്ജറ്റ് സമ്പ്രദായത്തിന്റെ ഭദ്രതയ്ക്ക് ഉറപ്പുനൽകുന്നു. അതിന്റെ എല്ലാ ഘടകങ്ങളും സ്റ്റേറ്റ് വരുമാനമെന്ന ഏകീകൃതസമ്പ്രദായത്തിന്മേൽ അധിഷ്ഠിതമാണെന്ന പരമാർത്ഥം അവയുടെ സംഘടനാപരമായ ഐക്യത്തിനു കാരണമാകുന്നു. യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. സ്റ്റേറ്റ് ബഡ്ജറ്റിന്റെ ഐക്യം ബഡ്ജറ്റുസമ്പ്രദായത്തിന്റെ ഘടന നിർണ്ണയിക്കുന്നു. ഈ സമ്പ്രദായമാണ് സോഷ്യലിസം പടുത്തുയർത്തുവാൻ സഹായിച്ചത്; അതിപ്പോൾ കമ്മ്യൂണിസം പടുത്തുയർത്തുന്നതിനുവേണ്ടി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ കേന്ദ്രപ്രാദേശികസമിതികളുടെ താല്പര്യങ്ങൾ തമ്മിൽ എതിർപ്പ്

• ഉണ്ടാകാൻ ഇടയില്ല.

ഇന്നു നിലവിലുള്ള സമ്പ്രദായത്തിലേയ്ക്കു യ. എസ്സ്. എസ്സ്
 ആർ. ബഡ്ജറ്റ് ക്രമേണയാണു വളർന്നതും. സോഷ്യലി
 സ്റ്റ് സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയ്ക്കു മുന്പുണ്ടായിരിക്കേണ്ട സ്ഥിതിയും
 അടിസ്ഥാനവും നിമിഷിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിലും സോഷ്യലിസം
 പടുത്തുയർത്തുന്ന കാലഘട്ടത്തിലും സോവിയറ്റ് സോഷ്യലി
 സ്റ്റ് രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ബഡ്ജറ്റുസമ്പ്രദായം എങ്ങിനെ രൂപ
 പ്പെടുത്തുമെന്നും എങ്ങിനെ പ്രവർത്തിച്ചു എന്നും ഗ്രഹിക്കുന്നതു്
 രസാവഹമായിരിക്കും.

അദ്ധ്യായം രണ്ടാം

സോവിയറ്റ് ബഡ്ജറ്റ് സമ്പ്രദായത്തിന്റെ പ്രാഥമികവികസനം

വിദേശശക്തികളുടെ സൈനികമായ ഇടപെടൽ അവസരത്തിലും ആഭ്യന്തരസമരഘട്ടത്തിലും സോവിയറ്റ് രാഷ്ട്രത്തിന് ഉറച്ച ഒരു ബഡ്ജറ്റ് സമ്പ്രദായമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ദേശീയ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥ പുനഃരൂഢനിലയിലും സോഷ്യലിസം പടുത്തുയർത്തുന്നതിനാവശ്യമുള്ള പരിതഃസ്ഥിതി സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന് രാജ്യം പരിശ്രമിച്ചതുടങ്ങിയതോടുകൂടിയാണ് ബഡ്ജറ്റ് സമ്പ്രദായം വികസിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചത്.

ബഡ്ജറ്റ് രൂപീകരണവും പ്രാഥമികനടപടികളും

ശൈശവപ്രായത്തിലുള്ള സോവിയറ്റ് രാഷ്ട്രത്തിൽ, ആഭ്യന്തരസമരം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നകാലത്തും, ഒരു രണ്ടാംതരം പങ്കാണ് ബഡ്ജറ്റ് വഹിച്ചിരുന്നത്. സാധനങ്ങളിൽ (നികുതികളും മറ്റും സാധനങ്ങളായി കൊടുക്കൽ) കൂടിയുള്ള സാമ്പത്തിക ബന്ധങ്ങളാണ് സാമ്പത്തികരംഗത്തു മേധാവിത്വം വഹിച്ചിരുന്നത്. നോട്ടുടിച്ചും പണക്കാരുടെ പക്കൽനിന്നു സംഭാവനകൾ വാങ്ങിയും അവർക്കു നികുതിച്ചുമത്തിയുമാണ് രാജ്യത്തിന്റെ പണം മായുള്ള വരുമാനത്തിലധികവും സംഭരിച്ചിരുന്നത്. കൊല്ലത്തിൽ

രണ്ടു ബഡ്ജറ്റുകളുണ്ടായിരുന്നു. (ജനുവരി 1 മുതൽ ജൂലായ് 1 വരെയും, ജൂലായ് 1 മുതൽ ഡിസംബർ 31 വരെയും) വിവിധ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകൾ സമർപ്പിക്കുന്ന എസ്റ്റിമേറ്റുകളെ (പ്രതീക്ഷകളെ) അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളവയായിരുന്നു രാജ്യത്തിന്റെ ബഡ്ജറ്റ് എസ്റ്റിമേറ്റുകൾ. നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന വിലവർദ്ധനവുമൂലം ബഡ്ജറ്റുവരുമാനവും ചിലവും ശതലക്ഷക്കു ബിംബങ്ങളിലും സഹസ്രശതലക്ഷക്കു ബിംബങ്ങളിലും ചെന്നെത്തി.

അടുത്തു് ദേശവല്ലരിക്കപ്പെട്ട സംരംഭങ്ങൾക്കാവശ്യമായ പണം ബഡ്ജറ്റിൽനിന്നു (ജനകീയകമ്മിസ്റ്റാറിയേറ്റുകൾ മുഖേന) ലഭിച്ചു. അവയ്ക്കു ലഭിക്കുന്ന എല്ലാ പണവും ബഡ്ജറ്റിലേയ്ക്കു കൊടുത്തു.

ആഭ്യന്തരസമരം അവസാനിച്ചപ്പോൾ രാജ്യത്തിനു് അതിന്റെ വ്യവസായവും കൃഷിയും ഓൻസ്പോർട്ടും സമൃദ്ധിക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിനു് അനേകം ഗവണ്മെന്റുനടപടികൾ എടുക്കേണ്ടിവരുകയുണ്ടായി. ഉറച്ച കുറൻസിസമ്പ്രദായം നൽകിയ പണപരിഷ്കാരം രാജ്യത്തിനു് വളരെ സഹായകമായിരുന്നു. ഉറച്ചതും സമീകൃതവുമായ ബഡ്ജറ്റ് ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള നടപടികൾ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു.

കോസ്റ്റ് അക്കൗണ്ടിങ്ങ് അടിസ്ഥാനത്തിൽ വ്യവസായം സ്വാശ്രയമായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചു. കൃഷിയിൽനിന്നിനു് സാധനങ്ങളായി നികുതികൾ വാങ്ങിക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു് റെക്കമായി വാങ്ങിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം നടപ്പിലാക്കി. ചിലിറ്റു വ്യാപാരം വികസിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചു.

ഗവണ്മെന്റുവരുമാനങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും രാജ്യത്തിന്റെ വരുമാനം ചിലവുചെയ്യുന്നതു് അങ്ങേയറ്റം കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു. ചൊതുഖജനാവിന്റെ താല്പര്യവും അധികാരവും അങ്ങേയറ്റം ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു കല്പന 1921-ന്റെ അവസാനത്തിൽ സോവിയറ്റ് ഗവണ്മെന്റ് പുറപ്പെടുവിച്ചു. എസ്റ്റിമേറ്റു

കളേയും അഖില യൂണിയൻ ബഡ്ജറ്റിനേയും പറ്റി പരിചിന്തിക്കുവാനും എസ്റ്റിമേറ്റുകളുടേയും ബഡ്ജറ്റുകളുടേയും മേൽ പരിശോധന നടത്തുവാനും രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പരമോന്നതസമിതി ഒരു പ്രത്യേക ബഡ്ജറ്റുകമ്മീഷനെ നിയമിച്ചു. അതുവരെ ഒന്നായിരുന്ന അഖിലയൂണിയൻ ബഡ്ജറ്റും പ്രാദേശികബഡ്ജറ്റുകളും വെച്ചുറെയാക്കി. പ്രാദേശികബഡ്ജറ്റുകളുടെ വരുമാനം ഉറച്ച അടിസ്ഥാനത്തിലാക്കുകയും അവയുടെ വരവുചിലവുകൾ ഏതെല്ലാമാണെന്ന് വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ബഡ്ജറ്റുകൾ എങ്ങിനെ തയ്യാറാക്കുകയും അംഗീകരിക്കുകയും നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് നിർണ്ണയിച്ചു. പ്രാദേശിക സോവിയറ്റുകളുടെ ബഡ്ജറ്റുസംബന്ധിച്ച അധികാരാവകാശങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടു.

പ്രാദേശിക ഗവണ്മെന്റ്സമിതികൾക്ക് ഭരണം നടത്തുവാനും പ്രാദേശികപ്രാധാന്യമുള്ള സാമൂഹ്യ-സാംസ്കാരികനടപടികൾ നിർവ്വഹിക്കുവാനും സംരംഭങ്ങൾ നടത്തുവാനുമുള്ള ചിലവിൽ ഒരു ഭാഗം വഹിക്കുവാൻ പ്രാദേശികബഡ്ജറ്റുകൾക്ക് അധികാരം നല്കി. പ്രാദേശികബഡ്ജറ്റുകളെ യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. റ്റൈറ്റിററ് ബഡ്ജറ്റിൽനിന്ന് വേർതിരിച്ചത് പ്രാദേശികഭരണസമിതികൾക്ക് സ്വന്തം വരുമാനമാഗ്ഗങ്ങൾ തേടുവാനും പ്രാദേശിക സ്വത്തുക്കൾ കൂടുതൽ നന്നായി ഉപയോഗിക്കുവാനും പ്രാദേശിക സോവിയറ്റുകളാൽ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്ന സംരംഭങ്ങൾ കൂടുതൽ നന്നായി നടത്തുവാനുമുള്ള പ്രചോദനം നല്കി.

1922-ൽ ചേർന്ന അഖിലരാഷ്ട്ര സോവിയറ്റ് കോൺഗ്രസ്സ് ഇപ്രകാരം തീരുമാനിച്ചു: “സോവിയറ്റ് നിർമ്മാണത്തിനും സാമ്പത്തിക മുൻകൈ എടുക്കുന്നതിനും പ്രദേശങ്ങൾക്കു വേണ്ടതായ പണം നല്കുന്ന യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. റ്റൈറ്റിററ് ബഡ്ജറ്റിന്റെ പ്രധാന അനുബന്ധമായ (Supplement) പ്രാദേശികബഡ്ജറ്റുകളിലേയ്ക്കുള്ള മാറ്റത്തെ ഈ കോൺഗ്രസ്സ് അംഗീകരിക്കുന്നു. പ്രാദേശികബഡ്ജറ്റുകളുടെ വരുമാനം, നികുതികളേയും പ്രാദേശിക

ശീകസംരംഭങ്ങളുടെ വർദ്ധനവായ ലാഭത്തേയും മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കിട്ടുള്ളതാകയാൽ—കടലാസ് പണം പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടില്ല—സാമ്പത്തികസമ്പ്രദായം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുള്ള ഫലപ്രദമായ ഉപാധികളാണ് പ്രാദേശികബഡ്ജറ്റുകൾ എന്ന് ഈ കോൺഗ്രസ്സ് വിശ്വസിക്കുന്നു.”

അക്കാലത്ത് എടുത്ത നടപടികൾ സ്റ്റേയിറ്റ് ബഡ്ജറ്റിലേയ്ക്ക് കൂടുതൽ വരുമാനം ഭൂകുമാൻ ഇടയാക്കുകയും ദേശീയസമ്പദ് വ്യവസ്ഥയ്ക്കും സാമൂഹ്യവും സാംസ്കാരികവും മറ്റുമായ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഗവർണ്മെന്റിന് കൂടുതൽ പണം നീക്കിവെയ്ക്കുവാൻ സാധിക്കുകയും ചെയ്തു.

1922 മുതൽ കൊല്ലംതോറും ബഡ്ജറ്റുകൾ രൂപീകരിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചു. സാമ്പത്തികവേഷം ഒക്ടോബർ 1-ന് ആരംഭിച്ച് സെപ്റ്റംബർ 30-ന് അവസാനിക്കുന്നു. ബഡ്ജറ്റിന് കൃഷിയുമായി അടുത്ത ബന്ധമുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങനെ നിശ്ചയിച്ചത്.

ദേശീയസമ്പദ് വ്യവസ്ഥയെ പുനരുദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിലാണ് (1922—26) സോവിയറ്റ് റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ ബഡ്ജറ്റുസമ്പ്രദായം ആവിഷ്കരിച്ചത്. 1924-ൽ പാസ്സാക്കിയ യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. ഭരണഘടനയിൽ ബഡ്ജറ്റുരൂപീകരണവ്യവസ്ഥകൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഭരണഘടനയനുസരിച്ച് യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. ബഡ്ജറ്റ് താഴെ പറയുന്നവ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു: അഖിലയൂണിയൻ സ്റ്റേയിറ്റ് ബഡ്ജറ്റ്, യൂണിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെ സ്റ്റേയിറ്റ് ബഡ്ജറ്റുകൾ, ആട്ടോണമസ് റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെ സ്റ്റേയിറ്റ് ബഡ്ജറ്റുകൾ, പ്രാദേശികഭരണസമിതികളുടെ ബഡ്ജറ്റുകൾ. വിവിധബഡ്ജറ്റുകൾ തമ്മിൽ വരുമാനങ്ങളും ചിലവുകളും വീതിക്കുന്ന കാര്യം വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഏകീകൃതമായ സ്റ്റേയിറ്റ് ബഡ്ജറ്റ് അംഗീകരിക്കുവാനും അഖിലയൂണിയൻ നികുതികളും മറ്റും നടപ്പിലാക്കുവാനും അവയിൽനിന്നുള്ള കിഴിവുകൾ (വിഹിതം) തീരുമാനിക്കുവാനും

ഉള്ള അധികാരം ഭരണാധികാരത്തിന്റെ പരമോന്നതസമിതിയായ യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. കേന്ദ്ര എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മിറ്റിക്കാണെന്നു ഭരണഘടന പ്രഖ്യാപിച്ചു.

താഴെ പറയുന്നവിധത്തിൽ ബഡ്ജറ്റുകൾക്കു വരവും ചിലവും വിതരണം ചെയ്യപ്പെടാവുന്നതാണ്.

അഖിലയൂണിയൻ പീപ്പിൾസ് കമ്മിസ്റ്റാറിയേറ്റുകളുടെയും (മന്ത്രികാര്യലയങ്ങൾ) വകുപ്പുകളുടെയും സാമ്പത്തികമായ മതിപ്പുകൾ അനുസരിച്ച് നിശ്ചയിക്കപ്പെടുന്ന, നികുതികൾ ഒഴിച്ചുള്ള, എല്ലാ വരുമാനങ്ങളും അഖിലയൂണിയൻ സ്റ്റേയിറ്റ് ബഡ്ജറ്റിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. പ്രത്യക്ഷനികുതികൾ വഴിക്കുള്ള എല്ലാ വരുമാനങ്ങളും തീരുവകളും ഗവണ്മെന്റിലേയ്ക്കുള്ള ബാധ്യതകളും—യൂണിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കുകൾക്കവകാശപ്പെട്ട, പ്രത്യേകം നിശ്ചിതമായ കിഴിവുകളോ കൂട്ടലുകളോ ഒഴികെ—അഖിലയൂണിയൻ സ്റ്റേയിറ്റ് ബഡ്ജറ്റിലേയ്ക്കുള്ളവയാണ്. എല്ലാ പരോക്ഷനികുതികളും അഖിലയൂണിയൻ സ്റ്റേയിറ്റ് മുതലിൽനിന്നുള്ള ആദായം എന്നിവയും അഖിലയൂണിയൻ സ്റ്റേയിറ്റ് ബഡ്ജറ്റിന് ചേർന്നുവരുന്നു.

അഖിലയൂണിയൻ സ്റ്റേയിറ്റ് ബഡ്ജറ്റിന്റെ ചിലവിൽ അഖിലയൂണിയൻ പീപ്പിൾസ് കമ്മിസ്റ്റാറിയേറ്റിനേയും വകുപ്പുകളുടെയും സാമ്പത്തികപ്രതീക്ഷകളിൽ കാണിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ ചിലവുകളും വകുപ്പുകളുടെ അഖിലയൂണിയൻ പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചിലവുകളും ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്. യൂണിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കൻ ബഡ്ജറ്റുകളിൽ റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെ കേന്ദ്ര എക്സിക്യൂട്ടീവുകമ്മിറ്റികളുടെയും പീപ്പിൾസ് കമ്മിസ്റ്റാർ കൗൺസിലുകളുടെയും ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളുടെയും സാമ്പത്തികമതിപ്പുകൾ അനുസരിച്ച് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട നികുതികൾ ഒഴികെയുള്ള എല്ലാ സ്റ്റേയിറ്റ് വരുമാനങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നു.

റിപ്പബ്ലിക്കിനുചേർന്ന എല്ലാ പ്രത്യക്ഷനികുതികളും ലഭിക്കേണ്ടതായ മറ്റു വരുമാനങ്ങളും അഖിലയൂണിയൻ നികുതികളിൽനിന്നും തീരുവകളിൽനിന്നും മറ്റുമുള്ള വിവിധതങ്ങളും സ്റ്റേയി

റൗകടമെടുപ്പിന്റെ വിഹിതവും, ബഡ്ജറ്റ് കമ്മിയാണെങ്കിൽ, അഖിലയൂണിയൻ സ്റ്റേയിറൗബഡ്ജറ്റിൽനിന്നുള്ള ധനസഹായവും റിപ്പബ്ലിക്കൻ ബഡ്ജറ്റിന്റെ വരുമാനമാറ്റങ്ങളിൽപ്പെട്ടവയാണ്. റിപ്പബ്ലിക്കിലെ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളും സ്ഥാപനങ്ങളും നിലനിൽക്കുക, റിപ്പബ്ലിക്കൻബഡ്ജറ്റിനോടു് ബന്ധമുള്ള സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയ്ക്കു പണം നൽകുക എന്നിവ ചിലവുകളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

പ്രാദേശിക ഭരണഘടകങ്ങൾ എന്ന നിലയിൽ പ്രാദേശിക സോവിയറ്റുകളാണ് പ്രാദേശിക സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയുടെ ഉത്തരവാദിത്തം വഹിച്ചിരുന്നത്. അതുകൊണ്ടു് അവയ്ക്കും ബഡ്ജറ്റ് സംബന്ധിച്ച അധികാരങ്ങൾ നൽകി. 1924ലെ ലോക്കൽ ഫൈനാൻസ് നിയമപ്രകാരം പ്രാദേശികബഡ്ജറ്റുകളുടെ വരുമാനം താഴെപ്പറയുന്നവയാണ്.

1) പ്രാദേശികസോവിയറ്റുകളുടെ കീഴിലുള്ള സംരംഭങ്ങളിൽനിന്നും വസ്തുക്കളിൽനിന്നുമുള്ള, നികുതിയൊഴികെയുള്ള, ആദായം.

2) അഖിലയൂണിയൻ നികുതികളിൽനിന്നുള്ള കിഴിവുകളും വരുമാനങ്ങളും.

3) പ്രത്യേകമായ പ്രാദേശികനികുതികളും ലഭിക്കേണ്ടതായ മറ്റു വരുമാനങ്ങളും.

നികുതികൾ ഒഴിച്ചുള്ള വരുമാനത്തിൽ ഓംവെ, പവർപ്ലാൻറകൾ, വ്യവസായം, ചില്ലറവ്യാപാരം, അഖിലയൂണിയൻ—റിപ്പബ്ലിക്കൻ സെററുകളുമായി ബന്ധപ്പെടാത്ത കാഷിക—ഓൻസുപോർട്ടു് സംരംഭങ്ങൾ മുതലായ സാമൂഹ്യസേവനോപാധികളിൽനിന്നുള്ള ആദായങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്നു. മരം, പട്ടണത്തിലെ ഭൂമി, അതിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന വാടക, വസ്തു, വനം, പ്രാദേശികസമിതികളുടെ കീഴിലുള്ള ധാതുവിഭവങ്ങൾ എന്നിവയിൽനിന്നുള്ള ആദായങ്ങളും പ്രാദേശിക സോവിയറ്റുകൾക്കു ചേർന്നതാണ്. 1923-25 കാലഘട്ടത്തിൽ ഈ വക ആദായങ്ങൾ, പ്രാദേശികബഡ്ജറ്റുകളുടെ ഒട്ടാകെപ്പുള്ള വരുമാനത്തിന്റെ 35 ശതമാനത്തോളമായിരുന്നു.

അഖിലയൂണിയൻവരമാനത്തിൽനിന്നും ഏകീകൃതമായ കാഷ്ചിനികതിയിൽനിന്നും വ്യവസായനികതിയിൽനിന്നുമുള്ള കിഴി വകളായിരുന്നു (വിഹിതം) ഇവയുടെ പ്രധാന വരമാനമാറ്റങ്ങൾ.

സ്റ്റേയിറ്റ് നികതികളിൽനിന്നുള്ള വിഹിതത്തിന് പുറമെ ആദായനികതിയിന്മേലും സ്റ്റേയിറ്റ് വ്യവസായനികതിയിന്മേലും പ്രത്യേക നികതി ചുമത്തുവാൻ പ്രാദേശികസോവിയറ്റുകളെ അധികാരപ്പെടുത്തി. ഇങ്ങിനെ പ്രത്യേകം ചുമത്തുന്ന നികതി ചിലപ്പോൾ, ആദ്യമേപ്പെടുത്തിയ നികതിയെ അപേക്ഷിച്ച്, 200 മുതൽ 300 ശതമാനംവരെ കൂടുതൽ ആകാറുണ്ട്.

മൂന്നാമത്തെ ആദായമാറ്റം സോവിയറ്റുകളുടെ പ്രാദേശിക കോൺഗ്രസ്സുകളോ, എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മിറ്റികളുടെ പ്ലീനറിയോ ഗങ്ങളോ ചുമത്തുന്ന പ്രാദേശികനികതികളും ഈടാക്കുന്ന സംഖ്യകളുമാണ്. അവയിൽ ഏറ്റവും വലുത് കെട്ടിടങ്ങളിന്മേലുള്ള പ്രാദേശികനികതിയാണ്. ഗതാഗതസൗകര്യം, മൃഗങ്ങളെയും മറ്റും വളർത്തൽ മുതലായവയിൽനിന്നുള്ള നികതികളും പ്രാദേശികബഡ്ജറ്റുകൾക്ക് ചേർന്നുവരുന്നു.

1922-24ൽ ആകെയുള്ള പ്രാദേശിക ബഡ്ജറ്റുവരമാനത്തിന്റെ 10 മുതൽ 12 ശതമാനംവരെയായിരുന്നു ഈ പ്രാദേശികനികതികൾ.

സ്റ്റേയിറ്റ്ബഡ്ജറ്റും പ്രാദേശികബഡ്ജറ്റും ഒരേ ഘടകത്തിന്തന്നെ സമാന്തരമായി പണം ചിലവാക്കുന്നത് ഇല്ലാതാക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കുകയുണ്ടായി.

പ്രാദേശികഭരണസമിതികൾക്കുള്ള ചിലവ്, അവയുടെ പ്രവർത്തനം കേന്ദ്രാധികൃതന്മാരുമായി പ്രത്യേക ബന്ധമുണ്ടാക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അല്ലെങ്കിൽ അവയ്ക്കു പ്രത്യേകം സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടെങ്കിൽ, പ്രാദേശികബഡ്ജറ്റുകൾ നിർവ്വഹിച്ചുപോന്നു. അങ്ങിനെ പ്രാദേശികധനവകുപ്പുകൾ, കർഷക-തൊഴിലാളി പരിശോധനാധിപ്പാർട്ടുമെന്റു ആഫീസുകൾ, പ്രാദേശിക ഖജനാവുകൾ മുതലായവ നിലനിർത്തിവന്നത് അഖിലയൂണിയൻ ബഡ്ജറ്റാണ്. സാംസ്കാരിക-സാമൂഹ്യാവശ്യങ്ങൾക്കു പണം ചിലവാക്കുകയെന്നതാണ്

പ്രാദേശികബഡ്ജറ്റുകളുടെ പ്രധാന ചിലവ് (വിദ്യാഭ്യാസം, പൊതുജനാരോഗ്യം) 1) തൊഴിൽവിദ്യാലയങ്ങൾ. 2) വിദ്യാഭ്യാസം. 3) സാംസ്കാരികവും വിദ്യാഭ്യാസപരവുമായ സ്ഥാപനങ്ങളും സംഘടനകളും എന്നിവയ്ക്കാണ് പ്രധാനമായും പണം ചിലവിട്ടിരുന്നത്. ഒന്നാംഗ്രൂപ്പിൽ താഴ്ന്ന നിലവാരത്തിലുള്ള തൊഴിൽ വിദ്യാലയങ്ങൾ (സാങ്കേതിക-സാമ്പത്തിക-സംഗീത സ്കൂളുകൾ) നടത്തുക എന്നത് ഉൾപ്പെടുന്നു. രണ്ടാംഗ്രൂപ്പിൽ പ്രൈമറി-സെക്കൻററി സ്കൂളുകൾ നടത്തുകയും മൂന്നാംഗ്രൂപ്പിൽ വായനശാലകൾ, സാമൂഹ്യകേന്ദ്രങ്ങൾ, പ്രാദേശിക ലൈബ്രറികൾ, വയോജനവിദ്യാലയങ്ങൾ നടത്തുകയും ഉൾപ്പെടുന്നു.

വൈദ്യസേവനസ്ഥാപനങ്ങൾ, ഒരുപേഷ്യൻ പ്രാദേശിക ക്ലിനിക്കുകൾ, ആരോഗ്യകേന്ദ്രങ്ങൾ, അവശിഷ്ടമന്ദിരങ്ങൾ, മറ്റു പൊതുജനാരോഗ്യസൗകര്യങ്ങൾ എന്നിവ സംഘടിപ്പിക്കുക, അവയ്ക്കുള്ള സജ്ജീകരണങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തുകൊടുക്കുക, അവയ്ക്കുള്ള ചിലവുകളെല്ലാം വഹിക്കുക എന്നീ ചുമതലകളും പ്രാദേശികബഡ്ജറ്റുകൾ നിർവ്വഹിച്ചുപോന്നു. കൂടാതെ പ്രാദേശിക സാമൂഹ്യസേവനങ്ങൾ, ഗ്രാമങ്ങളിൽ റോഡുകൾ ഉണ്ടാക്കൽ, പ്രാദേശികപ്രാധാന്യമുള്ള ഭൂപരിഷ്കാരം, കാഷികക്കെടുതികൾക്കെതിരായുള്ള സമരം എന്നിവയ്ക്കും പ്രാദേശികബഡ്ജറ്റുകളാണ് പണം ചിലവാക്കുന്നത്.

രാജ്യത്തിലെ വ്യവസായം, കൃഷി എന്നിവയുടെ പുനർനിർമ്മാണം, അവയുടെ ഏകീകരണം, വ്യാപാരവികസനം, സാധനങ്ങളുടെ ഉല്പാദനത്തിലും വരുമാനത്തിലുമുള്ള വർദ്ധനവ്, ധനസ്ഥിതി ശക്തിപ്പെടുത്തൽ, 1922 മുതൽ 1926 വരെയുള്ള ജനങ്ങളുടെ ജീവിത-സാംസ്കാരികത്തോളം ഉയർത്തൽ എന്നിവ സ്റ്റേയിററ്ബഡ്ജറ്റിന്റെയും അതിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളുടെയും വളർച്ചയിൽ പ്രതിഫലിപ്പിച്ചിരുന്നു.

സ്റ്റേയിററ്ബഡ്ജറ്റുവരുമാനം 1922-1923 സാമ്പത്തിക വർഷത്തിലെ 925 ദശലക്ഷം രൂപയിൽനിന്ന് 1926-27-ൽ 5877

ദേശലക്ഷ്യരൂപീകൃത ആയി വർദ്ധിച്ചു; ആറിരട്ടിയിൽ അധികം വർദ്ധനവുണ്ടായി എന്നു സാരം. അതനുസരിച്ചുള്ള സ്റ്റേയിററുചിലവുകളും ഉണ്ടായി. മറ്റു ബഡ്ജറ്റുകളുടെ വരുമാനവർദ്ധനവും യൂണിയൻ ബഡ്ജറ്റുവർദ്ധനവിനോടൊപ്പമായിരുന്നു. എല്ലാ ബഡ്ജറ്റുകളുടേയും വികസനം താഴെ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന, ദേശലക്ഷ്യരൂപീകൃതകണക്കിലുള്ള, ബഡ്ജറ്റുചിലവുകൾവഴി വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

സാമ്പത്തിക വർഷം	മൊത്തം ചിലവ്	ഉറപ്പുടെ		
		യൂണിയൻ ബഡ്ജറ്റു	റിപ്പബ്ലിക്കൻ ബഡ്ജറ്റുകൾ	പ്രാദേശിക ബഡ്ജറ്റുകൾ
1923__24	2022	1227	272	523
1924__25	3065	1825	388	852
1925__26	4210	2344	654	1212
1926__27	5779	3259	858	1662

എല്ലാ ചിലവുകളുടേയും 50 ശതമാനത്തിലധികം യൂണിയൻ ബഡ്ജറ്റു വഹിച്ചു. സ്റ്റേയിററിലെ വരുമാനത്തിന്റെ 27-30 ശതമാനം പ്രാദേശികബഡ്ജറ്റുകൾ ചിലവാക്കി. 12-17 ശതമാനം റിപ്പബ്ലിക്കൻ ബഡ്ജറ്റുകളും. റിപ്പബ്ലിക്കൻ ബഡ്ജറ്റുകളുടേയും പ്രാദേശികബഡ്ജറ്റുകളുടേയും വളർച്ച ദ്രുതഗതിയിലായിരുന്നു.

സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമ്പദ്വ്യവസ്ഥ, വ്യവസായവൽക്കരണം, കൂട്ടുകൂട്ടിയിലേയ്ക്കുള്ള പരിവർത്തനം എന്നിവയ്ക്കുള്ള അടിസ്ഥാനം നിർമ്മിക്കുന്നതുപോലെ ബഡ്ജറ്റുസമ്പ്രദായത്തിന്റെ ഘടനയിൽ പ്രധാന മാറ്റമൊന്നുമുണ്ടായില്ല. ഒന്നാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിക്കു ലത്തു യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. സ്റ്റേയിററുബഡ്ജറ്റിൽ വരുത്തിയ മാറ്റങ്ങൾ വരുമാനത്തിന്റെ ഘടനയേയും ചിലവുകളേയും മാത്രമേ ബാധിച്ചുള്ളൂ.

സോഷ്യലിസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം നിർമ്മിക്കു മ്പോഴുള്ള സ്റ്റേയിററ് ബഡ്ജറ്റ് വരുമാനം

സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയുടെ പുനർനിർമ്മിതിക്കും സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയുടെ അടിസ്ഥാനങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനും സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ വമ്പിച്ച ധനാഗമമാറ്റങ്ങൾ ആവശ്യമായി വന്നു. വൻകിടവ്യവസായങ്ങൾ എല്ലാവിധത്തിലും വികസിപ്പിച്ചും കൂട്ടുകൂടി വളർത്തിയും ഈ ലക്ഷ്യം സാധിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. വരുമാനമെന്ന നിലയിൽ ആവശ്യമായത്ര പണം സ്റ്റേയിററ് ബഡ്ജറ്റിൽ ഉണ്ടായി. ഈ വരുമാനമാറ്റങ്ങൾ താഴെ പറയുന്ന പട്ടികയിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. സ്റ്റേയിററ് ബഡ്ജറ്റ് വരുമാനം
(ദേശലക്ഷറൂബിളിൽ)

	സാമ്പത്തികവർഷം		
	1923-24	1925-26	1927-28
മൊത്തം വരുമാനം (താഴെ പറയുന്നവയുടെ)	2056	4246	7320
a) എല്ലാതരത്തിലുമുള്ള നികുതികൾ	991	2193	3523
b) നികുതികളൊഴികെ യുള്ള വരുമാനം	538	1237	2018
c) സ്റ്റേയിററ് വായ്പകൾ	184	146	727
d) സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസ് സിൽനിന്നു ലഭിക്കേണ്ടത്	—	670	1052

ദേശീയസമ്പദ്വ്യവസ്ഥ പുനരുദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന നാലു കൊല്ലക്കാലത്തു ബഡ്ജറ്റ് വരുമാനം 250 ശതമാനത്തിലധികം

വലിച്ചു. ഒട്ടാകെയുള്ള വരുമാനത്തിന്റെ 50 ശതമാനം നികുതികളിൽനിന്നായിരുന്നു. മറ്റു വരുമാനങ്ങളുടെ വർദ്ധനവ് മൂന്നിരട്ടിയിൽ അധികമായിരുന്നു. പുനഃരൂപരണഘട്ടത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ ആ നികുതിവരുമാനം ഒട്ടാകെയുള്ള ബഡ്ജറ്റുവരുമാനത്തിന്റെ 28 ശതമാനമായി.

സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയുടെ എല്ലാ ശാഖകളുടേയും പുനർനിർമ്മാണത്തിനുവേണ്ടി ധനാഗമമാഗ്നങ്ങൾ ശേഖരിക്കുക എന്ന കേന്ദ്രപ്രശ്നത്തേയും രാജ്യത്തിലെ സാമ്പത്തികനിലയേയും ആശ്രയിച്ചുള്ളതായിരുന്നു അക്കാലത്തെ നികുതിനയം. മൂന്ന് അടിസ്ഥാനസാമ്പത്തിക മേഖലകളാണ് അന്നുണ്ടായിരുന്നത്—സാമൂഹ്യവല്ലരിക്കപ്പെട്ട സ്റ്റേയിറ്റ് മേഖല, സ്വകാര്യമുതലാളിത്തമേഖല, കഷ്ടതത്തൊഴിലാളികളും ചെറിയ കരകൗശലക്കാരും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ചെറുകിട മേഖല. സാമൂഹ്യവല്ലരിക്കപ്പെട്ട സ്റ്റേയിറ്റ് മേഖലയുടെ പുനർനിർമ്മിതിയും വികസനവും സാധ്യമാക്കുക, പട്ടണങ്ങളിലും ഗ്രാമങ്ങളിലുമുള്ള സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയിലെ മുതലാളിത്തമൂലകങ്ങളെ തടഞ്ഞു പുറത്താക്കുക, കഷ്ടതത്തൊഴിലാളികളേയും ചെറിയ കരകൗശലക്കാരേയും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ച് അവരെ സഹകരണമാഗ്നത്തിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുവരിക—എന്നിവയായിരുന്നു സോവിയറ്റ് രാഷ്ട്രത്തിന്റെ അന്നത്തെ അടിസ്ഥാനപരമായ ചുമതല. ഇതനുസരിച്ചാണ് നികുതിനയം രൂപീകരിച്ചത്.

മുതലാളിത്തമൂലകങ്ങളാണ് നികുതികളിൽ അധികവും കൊടുത്തുവന്നത്. സ്വകാര്യമുതലാളിത്തമേഖലയെ നികുതികൾക്ക് വിധേയമാക്കുകമൂലം ഗവൺമെന്റിന് ധാരാളം പണം റൊക്കമായി ലഭിക്കുവാനും മുതലാളിത്തമേഖലയിൽ ധനം കുറയ്ക്കുന്നത് കുറയ്ക്കുവാനും സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയിൽനിന്ന് മുതലാളിത്തമേഖലയെ ക്രമേണ പുറംതള്ളുവാനും സാധിച്ചു.

കഷ്ടതയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഏകീകൃതമായ നികുതിനയം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സാധുക്രഷിക്കാരെ നികുതിയിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കുകയും ഇടത്തരം കൃഷിക്കാർക്ക് ചില നികുതിയാനുകൂല്യ

ങ്ങൾ അനുവദിക്കുകയും ധനികരായ (മുതലാളിത്ത) കൃഷിക്കാർക്ക് കൂടുതൽ നികുതി ചുമത്തുകയും ചെയ്തു. അന്ന് നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന നികുതികളെസ്സംബന്ധിച്ച പട്ടിക താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

ബഡ്ജറ്റ് നികുതിവരുമാനത്തിന്റെ ഘടന

(ദശലക്ഷരൂബിളിൽ)

	സാമ്പത്തികവർഷം		
	1923_24	1925_26	1927_28
മൊത്തം നികുതി വരുമാനം (താഴെപ്പറയുന്നവയുടെയും ചേർച്ച)	991	2193	3523
a) കാഷ്ചികനികുതി	231	252	354
b) വ്യവസായനികുതി	234	483	704
c) ആദായനികുതി	76	186	297
d) എക്സൈസ് തീരുവകൾ	241	842	1492
e) ചുങ്കം	67	151	260

ഈ നികുതികളെങ്ങിനെ ചുമത്തുന്നുവെന്നും ആർ കൊടുക്കുന്നുവെന്നും നമുക്കിനി പരിശോധിക്കാം.

കൃഷിക്കാരാണ് കാഷ്ചികനികുതി നൽകിയത്. ഒട്ടാകെയുള്ള കാഷ്ചികവരുമാനത്തിന്റെ ഒരു നിശ്ചിത ശതമാനമാണ് ഈ നികുതി. കുടുംബത്തിന്റെ വലുപ്പം, കൃഷിചെയ്യാവുന്ന ഭൂമി, വിളവ്, ലഭ്യമായ കന്നുകാലികൾ എന്നിവ കണക്കിലെടുത്തു കൊണ്ടാണ് നികുതി ചുമത്തപ്പെട്ടത്. അക്കാലത്ത് കാഷ്ചിക നികുതി ചെറിയ തോതിൽ മാത്രം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുള്ള കാരണം,

വളരെയധികം കൃഷിസ്ഥലങ്ങളെ നികുതിയിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കുകയോ ഭാഗികമായ നികുതിയൊഴിവു് അനുവദിക്കുകയോ ചെയ്തുകൊണ്ടുയിരുന്നു. 1923-24ൽ ഈ നികുതിയിൽനിന്നും രണ്ടു ശതമാനം കൃഷിസ്ഥലങ്ങളെ മാത്രമെ ഒഴിവാക്കിയിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ 1925-26ൽ 25 ശതമാനം കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ നികുതിയിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടു. സാധുകൃഷിക്കാരുടെ നില നന്നാക്കുവാൻ ഈ നയമുപകരിച്ചു.

അക്കാലത്തു് വ്യാവസായികനികുതി കൂടുതൽ പ്രധാനമായ പങ്കാണ് വഹിച്ചതു്. രണ്ടു ഉപശൃംഗങ്ങളായി അതു് വിഭജിക്കപ്പെട്ടു—ലൈസൻസ് ഫീസും സമീകരണ ലെവിയും. പ്രവർത്തനാവകാശത്തിനുവേണ്ടിയാണ് വ്യപാര-വ്യവസായ സംരംഭങ്ങൾ (ഗവൺമെണ്ടു്-സഹകരണ-സ്വകാര്യസംരംഭങ്ങൾ) ലൈസൻസ് ഫീസു് നല്കുന്നതു്. വിവിധ സംരംഭങ്ങൾക്കു്, അവയുടെ സ്വഭാവമനുസരിച്ചു്, വിവിധ ലൈസൻസുകളാണ് കൊടുത്തതു്. സംരംഭങ്ങളുടെ മൊത്തവില്പനയുടെ അല്ലെങ്കിൽ മൊത്തം ഉല്പാദനത്തിന്റെ ഒരു നിശ്ചിതശതമാനം ഈടാക്കുന്നതാണ് സമീകരണ ലെവി (Equalising levy). ഗ്രാമീണ കരകൗശലക്കാരെയും ശില്പികളെയും ഈ ലെവിയിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കി. (1924-25) പട്ടണങ്ങളിലെ കരകൗശലക്കാർക്കും ശില്പികൾക്കും ചില്ലറവ്യാപാരികൾക്കും ലെവിസംബന്ധിച്ചു് ചില ആനുകൂല്യങ്ങൾ നല്കി. വ്യവസായനികുതിവരുമാനത്തിന്റെ 50 ശതമാനം പ്രാദേശിക ബഡ്ജറ്റുകൾക്കനുവദിക്കപ്പെട്ടു.

1924ൽ ആദായ-വസ്തുനികുതിക്കു പകരം ആദായനികുതിയേപ്പെടുത്തി. ഒരു സംരംഭത്തിനോ സ്ഥാപനത്തിനോ ലഭിക്കുന്ന വരുമാനത്തിന്മേൽ ചുമത്തപ്പെടുന്ന ഈ നികുതി പ്രത്യക്ഷനികുതിയുടെ ഒരു പ്രധാന രൂപമായി. ലാഭം, പ്രതിഫലം (കൂലി), മറ്റു ആദായങ്ങൾ എന്നിവയിന്മേലാണ് ഈ നികുതി ചുമത്തപ്പെട്ടതു്. സ്വതന്ത്രമായ ആദായം ലഭിക്കുന്നവർ, ജോയിൻറ് സ്റ്റോക്കു് കമ്പനികൾ, സ്വകാര്യ-ഗവൺമെണ്ടു് സംരംഭങ്ങൾ, പണം കടം കൊടുക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങൾ, സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ പ്രവർ

ത്തനസഹായവും ലഭിച്ചിട്ടുള്ള വിദേശസ്ഥാപനങ്ങൾ എന്നിവയാണ് ഈ നികുതി കൊടുക്കുന്നത്. വിവിധ വിഭാഗങ്ങളിൽ പെട്ട നികുതിദായകന്മാർക്കു വിവിധ നിരക്കുകളിലുള്ള നികുതികളായിരുന്നു. മുതലാളിത്തമൂലകങ്ങളെ തടഞ്ഞുനിർത്തുവാനും പിന്നീടു പുറന്തള്ളുവാനുമുള്ള ഒരു ഉപകരണമെന്ന നിലയിലാണ് സോവിയറ്റ് ഗവണ്മെന്റ് ആദായനികുതിയെ ഉപയോഗിച്ചത്. പരിവർത്തനകാലഘട്ടത്തിൽ സ്വകാര്യമുതലാളിത്ത മൂലകങ്ങൾക്കുള്ള നികുതിത്തോതു വളരെ കൂടുതലും തൊഴിലാളികൾക്കുള്ളത് വളരെ ലഘുവുമായിരുന്നു. ബഡ്ജറ്റുവരുമാനത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന മാറ്റമായിരുന്നു ആദായനികുതി. എന്നിരുന്നാലും സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമ്പദ്വ്യവസ്ഥ വളർത്താനുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ മൊത്തം ബഡ്ജറ്റുവരുമാനത്തിൽ ഈ നികുതിയുടെ സ്ഥാനം കുറയുകയാണുണ്ടായത്.

എക്സൈസ് മുഖേനയുള്ള പരോക്ഷനികുതികൾ ബഡ്ജറ്റുവരുമാനത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന ഭാഗമായിരുന്നു. സാധനങ്ങളുടെ വിലകളിൽ ഇവ ഉൾപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരുന്നു. സാമ്പത്തികമേഖലകളുടെ വൈവിധ്യം, അവയനുസരിച്ച് നികുതികൾ പിരിക്കുവാനുള്ള സജ്ജീകരണങ്ങളുടെ അഭാവം എന്നിവയാണ് ഈ പരോക്ഷനികുതിസമ്പ്രദായത്തിന് പ്രേരകമായത്. കൂടാതെ, ദേശീയസമ്പദ്വ്യവസ്ഥയുടെ പുനർനിർമ്മിതിക്ക് വമ്പിച്ച സംഖ്യകൾ ഗവണ്മെന്റിനാവശ്യമായിവരികയും ചെയ്തു.

ബുർഷ്വാസിയെ തടയുന്നതിനും ഈ എക്സൈസ് നികുതിയെ ഗവണ്മെന്റ് ഉപയോഗിച്ചു. സുഖഭോഗവസ്തുക്കൾക്ക് വമ്പിച്ച എക്സൈസ് നികുതിയാണ് ചുമത്തിയത്. വീഞ്ഞ്, മദ്യം, ചില തൂണിത്തരങ്ങൾ, ഇറക്കുമതിചെയ്യപ്പെടുന്ന സാധനങ്ങൾ മുതലായവയ്ക്ക് കൂടുതൽ നികുതി ചുമത്തി. ഉപ്പ്, മണ്ണെണ്ണ, പഞ്ചസാര മുതലായവയ്ക്ക് നേരിയ നികുതികൾ മാത്രമേ ചുമത്തിയുള്ളൂ.

നികുതികളൊഴിച്ചുള്ള വരുമാനം ബഡ്ജറ്റുവരുമാനത്തിന്റെ ഒരു ചെറിയ ഭാഗം മാത്രമായിരുന്നു. ഈ വരുമാനം പ്രധാനമായും ഗവണ്മെന്റ് വ്യവസായ-വ്യാപാര സംരംഭങ്ങൾ, പണം വായ്പനല്ലെന്ന സ്ഥാപനങ്ങൾ, ഗുഹനിർമ്മാണ-ട്രാൻസ്പോർട്ട്

സ്ഥാപനങ്ങൾ എന്നിവയുടെ ലാഭങ്ങളിൽനിന്നുള്ള കിഴിവുകളായിരുന്നു.

വനങ്ങളിൽനിന്നുള്ള നികുതിയും മറ്റും വരുമാനമാറ്റങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു. വനനിയമങ്ങൾ ലംഘിക്കുക മുതലായവയ്ക്കു് ഈടാക്കിയിരുന്ന പിഴകളും ഈ വരുമാനത്തിൽ ഉൾപ്പെടും.

ഈ വരുമാനത്തിന്റെ മറ്റൊരു ഭാഗം ധാതുസമ്പത്തുകളായിരുന്നു. ഖനനത്തിനുവേണ്ടി ഭൂമി പാട്ടുത്തിനു കൊടുക്കുക, കരാറടിസ്ഥാനത്തിൽ വാടക പിരിക്കുക മുതലായവവഴിക്കാണു് ഈ വരുമാനം ഉണ്ടാക്കിയതു്.

മത്സ്യബന്ധനം, നായാട്ടു് എന്നിവകളിൽനിന്നും കോസ്റ്റു് എക്കുന്നണ്ടിങ്ങു് സമ്പ്രദായത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന കാർഷികസംരംഭങ്ങളിൽനിന്നും സ്റ്റേയിററു് ഇൻഷുറൻസിൽനിന്നും (ലാഭത്തിൽനിന്നു്) ഗവണ്മെണ്ടിനു് ആദായങ്ങൾ ലഭിച്ചിരുന്നു.

ഗവണ്മെണ്ടു് വായ്പകൾ, സേവിങ്ങു് സുബാങ്കകൾ എന്നിവയ്ക്കായി ബഡു്ജറ്റുവരുമാനത്തിലെ പ്രധാനമായ ഒരു ഭാഗം നീക്കിവെച്ചു.

സോവിയററു് ഗവണ്മെണ്ടു് പുറപ്പെടുവിച്ച കടപ്പത്രങ്ങൾ ഗവണ്മെണ്ടിനും കടപ്പത്രങ്ങൾ എടുക്കുന്നവർക്കും ഒരുപോലെ ഗുണകരമായിരുന്നു. നിക്ഷേപക്കാർക്കു് സമ്മാനങ്ങളും നിക്ഷേപസംഖ്യയിന്മേൽ പലിശയും ലഭിച്ചു. ഫംക്ടറിത്തൊഴിലാളികൾ, ആഫീസു്ജീവനക്കാർ മുതലായവർക്കും സ്റ്റേയിററു്—സഹകരണസംരംഭങ്ങൾക്കും മറ്റും കടപ്പത്രങ്ങൾ വിതരണംചെയ്തു. ഈ നടപടിയെ തുരങ്കംവെയ്ക്കുവാൻ പരിശ്രമിച്ച മുതലാളിത്തമൂലകങ്ങൾക്കു് ഈ കടപ്പത്രങ്ങൾ വിതരണംചെയ്തതു് നിബ്ബന്ധിച്ചുവായിരുന്നു. ലൈസൻസുകൾ സമ്പാദിക്കുമ്പോഴും ആദായ-വസ്തുനികുതികൾ കൊടുക്കുമ്പോഴും, കൊടുക്കുന്ന നികുതിയുടെ തോതനുസരിച്ചു്, ബോണ്ടുകൾ വാങ്ങുവാൻ മുതലാളിമാർ നിർബ്ബന്ധിതരായി.

പുനഃരുദ്ധാരണഘട്ടത്തിൽ അനേകം സേവിങ്ങു് സുബാങ്കകൾ ആരംഭിച്ചു. ഈ ബാങ്കുകളും ജനങ്ങളുടെ ജീവിതസൗകര്യങ്ങളും വർദ്ധിച്ചതോടുകൂടി ബാങ്കുമിച്ചങ്ങളും ക്രമേണ വർദ്ധിക്കുകയു

ണ്ടായി. സോഷ്യലിസ്റ്റ് പുനർനിർമ്മിതിക്കുവേണ്ടിയാണ് ഗവണ്മെന്റ് ഈ പണം ഉപയോഗിച്ചത്. ഈ ബാങ്കുകളിൽ താല്പാലികമായി മുടങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന പണം സ്റ്റേയിറ്റ് ബഡ്ജറ്റിന്റെ ആവശ്യത്തിനു വിട്ടുകൊടുത്തു.

സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയുടെ അടിസ്ഥാനം നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒന്നാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിക്കാലത്ത് ബഡ്ജറ്റിന്റെ സമ്പ്രദായത്തിൽ രണ്ടു പ്രധാന മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തുകയുണ്ടായി.

1. 1931 മുതൽക്കുള്ള സാമ്പത്തികവർഷം കലണ്ടർവർഷത്തിന് (ജനുവരി 1 മുതൽ ഡിസംബർ 31 വരെ) ഒപ്പമുള്ളതാക്കി.

2. നികുതിവസ്തുസമ്പ്രദായം പരിഷ്കരിച്ചു. 1930-ൽ സാമൂഹ്യവല്ലരിക്കപ്പെട്ട സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയിൽ കീഴിലുണ്ടായിരുന്ന നികുതികളെല്ലാം യോജിപ്പിച്ച് ട്രേഡ് ടാക്സി എന്ന ഒരൊറ്റ നികുതിയാക്കി. അപ്പോഴേക്കും സാമൂഹ്യവല്ലരിക്കപ്പെട്ട മേഖല വളരെയധികം വലുതാകുകയും സ്വകാര്യമേഖല ചുരുങ്ങുകയും സഹകരണസംരംഭങ്ങളും സംഘടനകളും വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ചുമത്തപ്പെട്ട അനേകം നികുതികൾ കണക്കാക്കുന്നതിലും പിരിക്കുന്നതിലും അനുഭവപ്പെട്ട സങ്കീർണ്ണതപം ഉല്പാദനത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിൽ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാക്കുകയും സാധനങ്ങളുടെ കൈമാറ്റത്തിന് തടസ്സമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. തന്നെയുമല്ല അത് വിലനെയത്തെ കുഴപ്പം പിടിച്ചതാക്കുകയും ചെയ്തു. സാമൂഹ്യവല്ലരിക്കപ്പെട്ട വ്യവസായത്തിന്റേയും വ്യാപാരത്തിന്റേയും ബഡ്ജറ്റുമായിട്ടുള്ള സങ്കീർണ്ണബന്ധങ്ങൾ ദേശീയസമ്പദ് വ്യവസ്ഥയുടെ മൊത്തത്തിലുള്ള ആസൂത്രണത്തേയും അതിന്റെ വിവിധ രംഗങ്ങളേയും വളരെ വഷളാക്കി.

അതുകൊണ്ട് നികുതിസമ്പ്രദായം പരിഷ്കരിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമായിവന്നു. സാമൂഹ്യവല്ലരിക്കപ്പെട്ട സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയിൽ നിന്ന് അന്ന് ലഭിച്ചിരുന്ന 61 വിവിധ സ്റ്റേയിറ്റ്-പ്രാദേശിക നികുതികളുടെ സ്ഥാനത്ത് രണ്ടുതരത്തിലുള്ള നികുതികൾ ഗവണ്മെന്റ് ഏർപ്പെടുത്തി. 54 വിവിധ നികുതികൾ ചേർന്ന ട്രേഡ്

ഓവർ നികുതിയും 7 നികുതികൾ ചേർന്ന ലാഭങ്ങളിൽനിന്നുള്ള കിഴിവുകളും.

സോഷ്യലിസ്റ്റ് സംരംഭങ്ങളുടെ ധനശേഖരണത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയിലെ ടേൺ ഓവർ നികുതി. സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രത്തിൽ, കേന്ദ്രീകൃതവരുമാനത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമെന്ന നിലയിൽ, ഈ നികുതി സാധനങ്ങളുടെ വിലയിൽ ചേർക്കപ്പെടുന്നു. സാധനങ്ങൾ വിലയ്ക്കുവോഴാണ് ഈ നികുതി ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിക്കുന്നത്. ഈ ടേൺ ഓവർ നികുതി മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളിൽ സാധാരണ ചുമത്തപ്പെടുന്ന ടേൺ ഓവർ നികുതിപോലെയല്ല. ഈ നികുതിയുടെ സാമ്പത്തികമായ ഉള്ളടക്കം എക്സൈസ് നികുതിയുടെ ഉള്ളടക്കത്തിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ്. സമുദായമുണ്ടാക്കുന്ന ശുദ്ധമായ ആദായത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണിത്. അത് തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ കൂലിയിൽനിന്നോ സ്വകാര്യോദായത്തിൽനിന്നോ, വില വലിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, ഒരു കിഴിവുവരുത്തലല്ല. ഭൂതീകോല്ലാദനമേഖലയിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന, സമുദായത്തിന്റേതായ, ശുദ്ധമായ ആദായത്തിന്റെ ഒരു രൂപമാണിത്. അതു മുഴുവനും രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഉപയോഗത്തിനു വേണ്ടി വിനിയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. സോഷ്യലിസ്റ്റ് സംരംഭങ്ങളുടെ റൊക്കുമായിട്ടുള്ള ധനത്തിന്റെ ഒരു നിശ്ചിതഭാഗം ഖജനാവു ഏറ്റെടുക്കുന്ന ഒരു മാഗ്ഗാണ് ടേൺ ഓവർ നികുതി.

നികുതിചുമത്തൽവഴി ഉണ്ടാകുന്ന ധനശേഖരണംപോലെ തോന്നും ഈ ടേൺ ഓവർ നികുതി (ഈ നികുതി നിർബ്ബന്ധിതമാണ്; കൊടുക്കേണ്ട വ്യവസ്ഥകളും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്; നികുതിദായകന് അതു മടക്കിക്കൊടുക്കുന്നതല്ല.) പക്ഷെ അതിന്റെ ബാഹ്യരൂപങ്ങൾ, അതിന്റെ പേരിനെപ്പോലെതന്നെ, അതിന്റെ ശരിയായ സാമ്പത്തിക ഉള്ളടക്കത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നില്ല.

ഗവണ്മെൻറ് സംരംഭങ്ങൾ, സമ്പദ്സംഘടനകൾ എന്നിവയുടെ ആദായങ്ങളിൽനിന്നുള്ള കിഴിവുസമ്പ്രദായമാണ് മറ്റെന്തെങ്കിലും ഒരു സംരംഭത്തിന്റെ വികസനപരിപാടിക്കും അതിന്റെ

പ്രചാരത്തിലുള്ള സ്വത്തുക്കളുടെ വർദ്ധനവിനും എത്ര പണം ആവശ്യമുണ്ടോ അതിനെ ആശ്രയിച്ചാണ് അതിന്റെ ലാഭത്തിൽ നിന്നുള്ള കിഴിവുസംഖ്യ ബഡ്ജറ്റിലേയ്ക്കു കൊടുക്കുന്ന കാര്യം നിർണ്ണയിക്കപ്പെടുന്നത്. പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയനുസരിച്ച് ഒരു സംരംഭം ഉപയോഗിക്കാത്ത ആദായ വിഭാഗമാണ് സ്റ്റേയിറ്റ് ബഡ്ജറ്റിലേയ്ക്കു പോകുന്നത്. ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയ കിഴിവ് ആദായത്തിന്റെ 10 ശതമാനവും ഏറ്റവും കൂടുതൽ 81 ശതമാനവും ആണ്.

ഒന്നാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിക്കാലത്ത് ബഡ്ജറ്റുവരുമാനം വളരെയധികം വർദ്ധിച്ചു. ആ വർഷത്തിന്റെ ഒരു പട്ടിക താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

സ്റ്റേയിറ്റ് ബഡ്ജറ്റ് വരുമാനം
(ദശലക്ഷക്കോടിയിൽ)

	സാമ്പത്തികവർഷം		
	1928-29	1931	1932
ഒട്ടാകെയുള്ള വരുമാനം (താഴെ പറയുന്നവയുടെയും)	8830	25,264	38,042
a) ട്രേസ് ഓവർ നികുതി	3146	11,672	19,595
b) ആദായക്കിഴിവ്	557	2158	2023
c) സഹകരണസ്ഥാപനങ്ങൾ, മറ്റു സംരംഭങ്ങൾ, സംഘടനകൾ	162	402	791
d) ജനങ്ങളിൽനിന്നുള്ള നികുതികൾ	1029	1876	2500
e) ഗവൺമെന്റ് പദ്ധതികൾ	725	3269	3922
f) സ്റ്റേയിറ്റ് സോഷ്യൽ വർക്ക്സ്	258	281	282
g) സ്റ്റേയിറ്റ് സോഷ്യൽ വർക്ക്സ്	1221	2242	3577

സാമൂഹ്യവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയിൽനിന്നുള്ള ഗണ്യമായ ബഡ്ജറ്റുവരുമാനവർദ്ധനവ് (ട്രേൺറോഡ് നികുതി, ആദായക്കിഴിവ്, സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസിൽനിന്നുള്ള വരുമാനം) രാജ്യത്തിന്റെ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയിൽവന്ന മാറ്റങ്ങളെയാണ് പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നത്. ഗവണ്മെന്റിന്റെ അധീനത്തിലുള്ള വ്യവസായം, വ്യാപാരം, കൃഷി എന്നിവയുടെ ദ്രുതഗതിയിലുള്ള വളർച്ച എന്ന് സാരം. ഉൽപാദക-ഉപഭോക്തൃ-കാഷ്ടിക സഹകരണ സംഘങ്ങളുടെ വികസനംമൂലം അവയുടെ ലാഭത്തിൽനിന്ന് കൂടുതൽ സംഖ്യകൾ, നികുതിവഴിയായി, ബഡ്ജറ്റിലേയ്ക്കു ചെന്നു:

സോഷ്യലിസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം നിർമ്മിക്കുമ്പോഴുള്ള സ്റ്റേയിറ്റ് ബഡ്ജറ്റ് ചിലവുകൾ

നിലവിലുള്ള ഫാക്ടറികളുടെ പുനഃസംഘടന, കാഷ്ടിക പുനരുദ്ധാരണം, സാമ്പത്തിക-സാമൂഹ്യ ജീവിതത്തിന്റെ ക്രമീകരണം എന്നിവ പുനരുദ്ധാരണഘട്ടത്തിൽ ആവശ്യമായിരുന്നു. വരുമാനമെന്നനിലയിൽ ബഡ്ജറ്റിൽ കടന്നുകൂടിയ ധനം ഈ ഉദ്ദേശം സാധിക്കുന്നതിന് സഹായകമായി.

അക്കാലത്തെ ബഡ്ജറ്റുചിലവുകളുടെ രൂപം താഴെക്കാട്ടു കണ പട്ടികയിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.

(പട്ടിക അടുത്ത പേജിൽ)

ബഡ്ജറ്റ് ചിലവിലധികവും (45-55 ശതമാനം) സാമ്പത്തിക പുനരുദ്ധാരണത്തിനും സാമൂഹ്യ-സാംസ്കാരിക നടവടികൾക്കുമായിരുന്നു. ദേശീയ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥക്കുള്ള മൊത്തം ചിലവിൽ 25 മുതൽ 35 ശതമാനംവരെയും വ്യവസായങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയിരുന്നു. (ഫാക്ടറികളുടെ പുനഃസംഘടനയ്ക്കും ക്യാപ്പിറ്റൽ റിപ്പയറുകൾക്കും) 15 മുതൽ 25 ശതമാനംവരെ ചിലവാക്കിയത് കൃഷിയുടെ പുനരുദ്ധാരണത്തിനായിരുന്നു. (പ്രധാനമായും വിവിധ സഹകരണ സംഘങ്ങളുടെ വികസനത്തിന്) കാഷ്ടിക സഹകരണസംഘങ്ങളും കടംകൊടുക്കുന്ന സഹകരണസംഘങ്ങളും

യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. സ്റ്റേയിററ് ബഡ്ജറ്റ് ചിലവുകൾ
(ദശലക്ഷരൂപിളിൽ)

	സാമ്പത്തികവർഷം		
	1923_24	1925_26	1927_28
ഒട്ടാകെയുള്ള ബഡ്ജറ്റ് ചിലവ് (താഴെ പറയുന്നവയുൾപ്പെടെ	2022	4210	7205
a) സാമ്പത്തിക പുനരുദ്ധാരണം	557	1224	2815
b) സാമൂഹ്യ-സാംസ്കാരിക വികസനം	355	746	1275
c) രാജ്യരക്ഷ	402	569	765
d) ഭരണച്ചിലവ്	283	532	477
e) സമ്മാനങ്ങൾക്കും സ്റ്റേയിററുകൾക്കുമുള്ള പലിശയ്ക്കും	75	123	300
f) സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസ്	—	670	1052

കൂടുതൽ വികസിപ്പിക്കുകയെന്നതായിരുന്നു അക്കാലത്തെ പ്രധാന കടമ. കാഷിംകോല്ലാറ്റനവസ്തുക്കൾ സംസ്കരിക്കുന്നതിനും അവ വിറ്റഴിക്കുന്നതിനും ഈ സംഘങ്ങൾ പരിശ്രമിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. സാധുക്കളും ഇടത്തരക്കാരുമായ കഷ്ടകരെ സഹായിക്കുക, അവർക്ക് ഉല്ലാഭനോപകരണങ്ങൾ നൽകുക, കൂടുതൽ സമ്പ്രദായം വികസിപ്പിക്കുന്നതിന് ധനസഹായം നൽകുക എന്നീ കടമകളും ഈ സംഘടനകൾക്ക് നിവൃത്തികേണ്ടിയിരുന്നു.

സ്വന്തം ഇഷ്ടമനുസരിച്ചാണ് കൃഷിക്കാർ കാഷികസഹകരണസംഘടനകളിൽ ചേർന്നത്. ഗ്രാമങ്ങളിൽ സഹകരണസംഘങ്ങൾ വളർത്തുവാനും അവയ്ക്ക് ഭദ്രമായ സാമ്പത്തികാടിസ്ഥാനം ഉണ്ടാക്കുവാനും വേണ്ടതായ സഹായം ഗവൺമെന്റ് നൽകി. 1924 ആരംഭത്തിൽ കാഷികസഹകരണസംഘങ്ങൾക്ക് 300 ലക്ഷം രൂബിളിന്റെ മുതലുണ്ടായിരുന്നു. 1925 അവസാനത്തോടുകൂടി ഇത് 9000 ലക്ഷം രൂബിളിലധികമായി. ഇതിൽ 1300 ലക്ഷം രൂബിൾ സംഘങ്ങളുടേയും 7700 ലക്ഷം രൂബിൾ ഗവൺമെന്റിന്റെയുമായിരുന്നു. സഹകരണസംഘങ്ങളുടെ വരുമാനത്തിന്റെ വലിയ ഒരു ഭാഗം സ്റ്റേയിറാബഡ്ജറ്റിൽനിന്നായിരുന്നു. കാഷിക വികസനത്തിന് 1923-24ൽ 89.8 ദശലക്ഷം രൂബിളും 1925-26-ൽ 282.8 ദശലക്ഷം രൂബിളും 1927-28ൽ 393.7 ദശലക്ഷം രൂബിളും സ്റ്റേയിറ്റ് ബഡ്ജറ്റ് ചിലവഴിച്ചു. ഈ നിക്ഷേപങ്ങളും വായ്പകളും ദ്രുതഗതിയിലുള്ള കാഷികപുനരുദ്ധാരണത്തെ സഹായിക്കുകയും ഉല്പാദനരംഗത്ത് ബഹുജനസഹകരണത്തിനുള്ള വഴിതെളിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

1924-കേരള 1928-വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ സാമൂഹ്യ-സാംസ്കാരികനടപടികൾക്കായുള്ള ചിലവ് നാലിരട്ടി വർദ്ധിച്ചു. ആ കാലഘട്ടത്തിലെ അവസാനത്തെ രണ്ടു കൊല്ലങ്ങളിൽ ഭരണച്ചിലവ് പത്തു ശതമാനത്തിലധികം കുറഞ്ഞു.

വ്യാവസായികരണത്തിന്റെയും കൃഷിയുടെ സഹകരണമാഗ്നത്തിലേയ്ക്കുള്ള പരിവർത്തനത്തിന്റെയും കാലഘട്ടത്തിൽ ദേശീയ സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയുടെ വളർച്ചയ്ക്കുള്ള ചിലവുകൾ കുത്തനെ കയറുകയുണ്ടായി. താഴെ കൊടുക്കുന്ന കണക്കുകളിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നതാണ്.

(പട്ടിക അടുത്ത പേജിൽ)

ഒന്നാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിക്കാലത്ത് എല്ലാ ബഡ്ജറ്റ് ചിലവുകളും 330 ശതമാനം വർദ്ധിച്ചു. സാമ്പത്തികവികസന

ബഡ്ജറ്റ് ചിലവുകൾ (ദേശലക്ഷണൂബിളിൽ)

	സാമ്പത്തികവർഷം		
	1928-29	1931	1932
മൊത്തം ബഡ്ജറ്റുചിലവ് (താഴെ പറയുന്നവ യുൾപ്പെടെ)	8784	25,097	37,995
a) സാമ്പത്തികവികസനം	3687	15,976	24,784
b) സാമൂഹ്യ-സാസ്തോരിക നടവടികൾ	2627	5396	7580
c) സോഷ്യൽ ഇൻഷു റൻസ്	1221	2242	3577

ത്തിന് നീക്കിവെച്ച തുകയിൽ 570 ശതമാനത്തിന്റെ വലുത
വുണ്ടായി.

വ്യവസായവികസനത്തിന് നീക്കിവെച്ച തുക 970 ശത
മാനവും കൃഷിയുള്ളത് 450 ശതമാനവും വലിച്ചു.

1932-ൽ ബഡ്ജറ്റുവരുമാനത്തിന്റെ 35 ശതമാനം
വ്യവസായികവികസനത്തിനും 10.4 ശതമാനം കൃഷിവികസന
ത്തിനുവേണ്ടി നീക്കിവെച്ചു. ഒട്ടകെയുള്ള ബഡ്ജറ്റുചില
വിന്റെ 10.6 ശതമാനം വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും 5.2 ശതമാനം
പൊജനാരോഗ്യത്തിനും 4.1 ശതമാനം തൊഴിലാളിസംരക്ഷണ
ത്തിനും സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസിനുവേണ്ടിയാണ് ചിലവിട്ടത്.

വ്യവസായവികസനത്തിന് നീക്കിവെച്ച തുകയിലധികവും
പുതിയ ഫാക്ടറികളും ഖനികളും നിർമ്മിക്കുവാനായിരുന്നു. (നീക്കേ
പണം) 46900 ദേശലക്ഷണൂബിളിന്റെ മൂലധനനീക്കേപത്തി

നാണ് പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ വ്യവസ്ഥചെയ്തിരുന്നതെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ നിക്ഷേപിച്ചത് 52500 ദശലക്ഷം റൂബിളായിരുന്നു. ഈ പണത്തിലധികവും ഘനവ്യവസായങ്ങളിലാണ് നിക്ഷേപിച്ചത്. 14700 ദശലക്ഷം റൂബിൾ ഈ വ്യവസായത്തിൽ നിക്ഷേപിക്കാനായിരുന്നു പദ്ധതിയിലെ വ്യവസ്ഥ. എന്നാൽ യഥാർത്ഥനിക്ഷേപം 21300 ദശലക്ഷം റൂബിളായി വർദ്ധിക്കുകയാണുണ്ടായത്. ഔദ്യോഗിക ബഡ്ജറ്റിൽനിന്നാണ് മൂലധനനിക്ഷേപത്തിന്റെ മൂന്നിൽ രണ്ടുഭാഗവും വന്നത്. ബാക്കിയുള്ളതാണ് വ്യവസായങ്ങളിൽനിന്ന് ലഭിച്ച സംഖ്യ. (ആദായങ്ങൾ, തേമാനഫണ്ട്)

പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിക്കാലത്തു കൂട്ടുകൂടി വികസിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി 9540 ദശലക്ഷം റൂബിൾ ബഡ്ജറ്റിൽ നീക്കിവെച്ചു. 1932-ൽ മാത്രമായി കൂടിക്കൂടി 3944 ദശലക്ഷം റൂബിൾ ബഡ്ജറ്റിൽനിന്നു ലഭിച്ചു. ഈ സംഖ്യയിൽ 78 ശതമാനത്തിലധികം ഗവണ്മെന്റ് കാഷികളുകളെങ്കിലും കാർഷികയന്ത്ര-ഉപകരണശൃംഖലകളും സംഘടിപ്പിക്കുവാനും വികസിപ്പിക്കുവാനും 22 ശതമാനം കൂട്ടുകൂടിസ്ഥലങ്ങൾക്ക് സഹായം നൽകുവാനും ഉപയോഗിച്ചു. കൃഷിക്കാവശ്യമായ ആധുനികോപകരണങ്ങൾ (ട്രാക്ടറുകൾ, വിതയന്ത്രങ്ങൾ മുതലായവ) സപ്ലൈചെയ്യുവാൻ കാരണം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ധനാഗമമാറ്റങ്ങളായിരുന്നു. (ബഡ്ജറ്റ്, വാസ്താവരുമാനം മുതലായവ) കാർഷികോപകരണങ്ങളും യന്ത്രങ്ങളും വാങ്ങുവാൻ കൃഷിക്കാരെ ഗവണ്മെന്റ് സഹായിച്ചതിനുപുറമെ അവർക്ക് നികുതിയാനുകൂല്യങ്ങളും വിത്തും, ഭക്ഷണം മുതലായവ വാങ്ങുന്നതിനും, അനുകൂലപ്രദമായ വ്യവസ്ഥകളിന്മേൽ, വായ്പകളും അനുവദിക്കുകയും ചിലപ്പോൾ അവരുടെ കടം എഴുതിത്തള്ളുകയും ചെയ്തു. 1933 ജനുവരി 1-ാംനൂ-യ്ക്കുമുമ്പ് അനുവദിച്ച കാർഷിക വായ്പപദ്ധതി—ഒട്ടാകെ 435 ദശലക്ഷം റൂബിൾ—1934-ൽ എഴുതിത്തള്ളി.

കൂട്ടുകൃഷിസ്ഥലങ്ങൾക്കു നല്കിയ സഹായവും തന്തുലമുണ്ടായ നേട്ടങ്ങളും സഹകരണമാറ്റത്തിന്റെ ഗുണം കൃഷിക്കാർക്കു ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാൻ കാരണമായി. ഒന്നാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയുടെ അവസാനത്തിൽ (1932) കാർഷികകുടുംബങ്ങളുടെ മിക്കവാറും മൂന്നിൽ രണ്ടുഭാഗവും ഉല്പാദകസഹകരണസംഘങ്ങളിൽ ചേർന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഒട്ടാകെയുള്ള കൃഷിസ്ഥലത്തിന്റെ 75 ശതമാനത്തെയാണിവർ പ്രതിനിധീകരിച്ചത്.

പദ്ധതിക്കാലത്ത് ബഡ്ജറ്റുവരുമാനങ്ങൾ ചിലവാക്കിയിരുന്നത് ഉല്പാദനക്ഷമമായ വിധത്തിലായിരുന്നു. ഇത് തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ താല്പര്യങ്ങൾക്കനുസൃതമായിരുന്നുതാനും. സോഷ്യലിസത്തിന്റെ അടിത്തറ പണിയുവാൻ ബഡ്ജറ്റ് സഹായിച്ചു. വലിയ ഘനവ്യവസായം സ്ഥാപിച്ചു; മിക്ക കൃഷിസ്ഥലങ്ങളും കൂട്ടുകൃഷിയുടെ പരിധിയ്ക്കുള്ളിലായി; ജനങ്ങളുടെ ജീവിതനിലവാരം ഉയർന്നു; രാജ്യരക്ഷ ശക്തിപ്പെട്ടു. ഘടകരിച്ചണ്ണിക്കുകളുടെ സാമ്പത്തിക വികസനത്തിനായി വമ്പിച്ച ധനാഗമമാറ്റങ്ങൾ കേന്ദ്രീകരിക്കുവാനും വിദ്യാഭ്യാസ-പൊതുജനാരോഗ്യസേവനങ്ങൾ നന്നാക്കുവാനും ശാസ്ത്രവും കലകളും വളർത്തുവാനും ബഡ്ജറ്റ് സഹായിച്ചു.

ഒന്നാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിക്കാലത്ത് സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയുടെ അടിസ്ഥാനമിടുന്നതിൽ സോവിയറ്റ് ബഡ്ജറ്റ് ഒരു പ്രധാന ഉപാധിയായിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം മൂന്നു്

സോഷ്യലിസം പടുത്തുയർത്തുമ്പോഴുള്ള ബഡ്ജറ്റു് സമ്പ്രദായം

യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആറിൽ സോഷ്യലിസത്തിനു സിദ്ധിച്ച വമ്പിച്ച വിജയം സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ദേശീയ സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയുടെയും ധനത്തിന്റെയും മേലുള്ള ആസൂത്രിത മേൽനോട്ടം പരിഷ്കരിക്കുകയും ബഡ്ജറ്റുസമ്പ്രദായത്തെ ഏകീകരിച്ചുറപ്പിക്കുകയുംചെയ്തു.

കൂടുതൽ വികാസം

യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആറിന്റെ ഏകീകൃത ഞെയിററ് ബഡ്ജറ്റു് നടപ്പിലാക്കുന്നതുസംബന്ധിച്ച റിപ്പോർട്ടും യൂണിയന്റെയും റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെയും പ്രാദേശികഭരണസമിതികളുടെയും നികുതികളും വരുമാനങ്ങളും സംബന്ധിച്ച തീരുമാനവും അംഗീകരിക്കുന്നതിനു് സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ സോഷ്യലിസ്റ്റ് റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെ ഭരണാധികാരികൾക്കു് അധികാരമുണ്ടെന്നു് 1936-ലെ പുതിയ ഭരണഘടനയിൽ വ്യവസ്ഥചെയ്തിരുന്നു. ബഡ്ജറ്റുസമ്പ്രദായത്തിൽ അടുത്തകാലത്തു് (1958-63) പ്രധാന മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തുകയുണ്ടായി. അതനുസരിച്ചു് വ്യവസായം, കൃഷി, നിർമ്മാണം എന്നിവയുടെ മാനേജ്മെൻറ് പുനഃസംഘടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. യൂണിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെയും പ്രാദേശിക ഭരണസമിതികളുടെയും അധികാരാവകാശങ്ങൾ ഗണ്യമായി വർദ്ധി

പ്പിച്ചു. മിക്ക സംരംഭങ്ങളും യൂണിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെ നിയന്ത്രണത്തിലായി. ഇതു ബഡ്ജറ്റു് ആകമാനം സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിലും വ്യവസായം, കൃഷി, വ്യാപാരം, സാമൂഹ്യ-സാംസ്കാരിക നടപടികൾ എന്നിവയ്ക്കു പണം കാണുന്നതിലും റിപ്പബ്ലിക്കൻ ബഡ്ജറ്റുകൾക്കുള്ള പങ്കു വർദ്ധിച്ചിട്ടു. സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയുടെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും വളർച്ച, പ്രാദേശിക ഭരണസമിതികളുടെ അധികാരവർദ്ധനവു്, വിജയകരമായ ദേശീയനയം എന്നിവമൂലം പ്രാദേശികബഡ്ജറ്റുകൾ വലുതാവുകയും പ്രാധാന്യം നേടുകയും ചെയ്തു. എന്നതന്നാലും അഖിലയൂണിയൻ നടപടികൾക്കു് വേണ്ടതായ പണം കാണുന്നതിലും അതു ദേശീയ വികസനപദ്ധതിയനുസരിച്ചു യൂണിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കുകൾക്കും ദേശീയ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയുടെ മറ്റു ശാഖകൾക്കും വിതരണം ചെയ്യുന്നതിലും യൂണിയൻ ബഡ്ജറ്റിനുള്ള പ്രധാന പങ്ക് കുറയ്ക്കുകയുണ്ടായില്ല.

സ്റ്റേയിററ് ബഡ്ജറ്റിന്റെ ഘടനയിലും വിവിധ ബഡ്ജറ്റുകൾക്കുള്ള പങ്കിലുമുണ്ടായ മാറ്റങ്ങൾ താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന പട്ടികയിൽനിന്നു് വ്യക്തമാകുന്നതാണു്.

(പട്ടിക അടുത്ത പേജിൽ)

റിപ്പബ്ലിക്കൻ ബഡ്ജറ്റുചിലവുകളുടെ വർദ്ധനവുമൂലം അവയുടെ വരുമാനമാറ്റങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചുറപ്പിക്കേണ്ടിവന്നു. റിപ്പബ്ലിക്കൻ ബഡ്ജറ്റുകൾക്കു് നീക്കിവെച്ചിരുന്ന ട്രേജർവാർ ഓഫീസിനു് വ്യക്തമായി നിർണ്ണയിച്ചുകൊണ്ടും വനംസംബന്ധിച്ച എല്ലാ നികുതികളും ഉപഭോക്തൃസഹകരണസംഘങ്ങളും കൂട്ടുകൃഷിസ്ഥലങ്ങളും നൽകുന്ന ആദായനികുതിയും കാർഷികനികുതിയും നീക്കിവെച്ചുകൊണ്ടുമാണു് ഇക്കാര്യം നിർവ്വഹിച്ചതു്.

നികുതികളും കിഴിവുകളും കണക്കാക്കുന്ന സാങ്കേതികമാറ്റങ്ങൾ, ബഡ്ജറ്റു് ധനവിതരണസമ്പ്രദായങ്ങൾ എന്നിവയിൽ ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തിയതൊഴിച്ചു്, റോവിയാറയൂണിയ

	സാമ്പത്തികവർഷം			
	1933	1940	1951	1961
യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ സ്റ്റെയിററ് ബഡ്ജറ്റ് (ആയിരം ദശലക്ഷം ബിൾ കണക്കിൽ) (താഴെപറയുന്നവ യുദ്ധപ്പട്ടെ—ശതമാനം)	4.2	17.4	44.3	76.3
a) യൂണിയൻ ബഡ്ജറ്റ്	79	75.8	78.1	44.8
b) യൂണിയൻ റിപ്പബ്ലി ഷകളുടെ ബഡ്ജറ്റ് കൾ (താഴെപറയുന്ന വയുദ്ധപ്പട്ടെ)	21	24.2	21.9	55.2
ആട്ടോണമസ് റിപ്പബ്ലി ഷകളുടെ ബഡ്ജറ്റുകളും പ്രാദേശിക ബഡ്ജറ്റുകളും	16.2	17.2	15.1	19.2

നിലെ ബഡ്ജറ്റ് സമ്പ്രദായത്തിൽ, മറ്റു അടിസ്ഥാനപരമായ മാറ്റങ്ങളൊന്നുമുണ്ടായില്ല.

സോഷ്യലിസം പടുത്തുയർത്തുന്ന കാലത്തുള്ള സ്റ്റെയിററ് ബഡ്ജറ്റ് വരുമാനവും ചിലവും

സോഷ്യലിസം പടുത്തുയർത്തുകയെന്നത്, പ്രത്യേകിച്ചു കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ ഭൗതികവും സാങ്കേതികവുമായ അടിസ്ഥാനം നിർമ്മിക്കുകയെന്ന പരിവർത്തനം സാധിക്കുകയെന്നത്, ബഡ്ജറ്റ് വരുമാനവും ചിലവും ദൃഢതയിൽ വർദ്ധിക്കുവാനിടയാക്കി. അങ്ങിനെ രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിക്കാലത്ത് (1933-37) സേ

ഷ്യൂലിസ്റ്റ് സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയിൽനിന്നുണ്ടായ വരുമാനം ഏകദേശം അഞ്ചിരട്ടി വർദ്ധിച്ചു. തുടർന്നുള്ള കൊല്ലങ്ങളിൽ ഈ വരുമാനം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു. 1961-ൽ ഇത് 71,000 ദശലക്ഷം രൂപയായി. 1940-നെയെ പക്ഷിച്ച് ഇത് 330 ശതമാനം കൂടുതലായിരുന്നു. ജനങ്ങളിൽനിന്നുള്ള നികുതിയുടെ പ്രാധാന്യം കുറഞ്ഞു. 1961-ൽ അത് ഒട്ടാകെയുള്ള ബഡ്ജറ്റുവരുമാനത്തിന്റെ 7.5 ശതമാനവും 1932-ൽ 18.4 ശതമാനമായിരുന്നു.

കൂട്ടുകൃഷിസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്ന് ലഭിച്ചിരുന്ന കാർഷികനികുതിയുടെ സ്ഥാനത്തു് 1936-ൽ ഒരാദായനികുതിയെപ്പുറത്തി. അതിനും തുടർവരുമ്പ. തങ്ങളുടെ ലഭ്യചേതക്കണക്കുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള മൊത്തം ആദായത്തിന്മേലാണ് കൂട്ടുകൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ ആദായനികുതി നൽകുന്നത്. പിന്നീട് നികുതിത്തൊതുകൾ സമീകരിക്കുകയും ആദായനികുതി ആദായത്തെ മാത്രം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാക്കുകയും ചെയ്തു.

സോഷ്യലിസ്റ്റ് നിർമ്മാണ കാലഘട്ടത്തിൽ ബഡ്ജറ്റുവരുമാനം അനുകൂലമായി വർദ്ധിച്ചു. സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയുടെ അനുസ്മൃതമായ വികസനവും ദേശീയവരുമാനത്തിന്റെ വർദ്ധനവുമാണിതിനു കാരണം.

എക്കാലത്തും വളർന്നുകൊണ്ടിരുന്ന സ്റ്റേയിററ് ബഡ്ജറ്റിലെ പ്രധാന ചിലവിനും ദേശീയസമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയ്ക്കും സാമൂഹ്യ-സാംസ്കാരിക നടപടികൾക്കുമുള്ള പണം കൊടുക്കലായിരുന്നു.

ഒന്നാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിക്കാലത്തെയപേക്ഷിച്ച്, രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിക്കാലത്തു് ദേശീയ സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയ്ക്കുള്ള ചിലവ് 230 ശതമാനം വർദ്ധിച്ചു. സാമൂഹ്യ-സാംസ്കാരികനടപടികൾക്കുള്ള ചിലവ് വർദ്ധന 310 ശതമാനമായിരുന്നു. 1940ൽ 5800 ദശലക്ഷം രൂപയുടെ ദേശീയ സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയ്ക്കുവേണ്ടി ചിലവാക്കിയപ്പോൾ 1961-ൽ ഇതേയാവശ്യത്തിനുവേണ്ടി ചിലവാക്കിയതു് 32,600 ദശലക്ഷം രൂപയായിരുന്നു. 1961ൽ ബഡ്ജറ്റുവരുമാനത്തിൽനിന്ന് 27,200 ദശലക്ഷം രൂപയുടെ സാമൂഹ്യ

ഹൃദയാസ്സാരികാവശ്യങ്ങൾക്കായി ചിലവഴിച്ചു. ഇതു 1940നെ അപേക്ഷിച്ചു 560 ശതമാനം അധികമായിരുന്നു.

1961ൽ ദേശീയ സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയ്ക്കും സാംസ്കാരിക-സാമൂഹ്യ നടവടികൾക്കും വേണ്ടി ബഡ്ജറ്റ്‌വരുമാനത്തിന്റെ 78.4 ശതമാനം ചിലവാക്കി. മറ്റു ചിലവുകൾ ഇവയായിരുന്നു. രാജ്യരക്ഷയ്ക്കു 15.2 ശതമാനം; ഭരണച്ചിലവിന് 1.4 ശതമാനം; ഗവണ്മെന്റിന്റെ വായ്പകൾ സംബന്ധിച്ച ചിലവിന് 1 ശതമാനം.

സോവിയറ്റ്‌രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പ്രവർത്തനവൈപുല്യത്തെയാണ് ബഡ്ജറ്റ്‌ചിലവുകൾ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നത്.

ജനങ്ങളുടെ ഭൗതികവും സാംസ്കാരികവുമായ നിലവാരം ഉയർത്തുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള ബഡ്ജറ്റ്‌ചിലവുകൾ ദൃഢഗതിയിലാണ് വർദ്ധിച്ചത്. വീടനിർമ്മാണം, വ്യാപരവികസനം, കൂലിവർദ്ധനവ്, ജനങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ ആനുകൂല്യങ്ങൾ, സൗജന്യങ്ങൾ, (അവധി, വൈദ്യസേവനം, കൂടുതൽ വായനശാലകൾ, ക്ലാസ്സുകൾ, വിശ്രമ കേന്ദ്രങ്ങൾ, വിനോദകേന്ദ്രങ്ങൾ മുതലായവ) മുതലായവയ്ക്കുള്ള ചിലവുകൾ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. അതേയവസരത്തിൽ ഭരണനിർവ്വഹണത്തിനു കുറച്ചുമാത്രമാണ് ചിലവുചെയ്തത്. സൈനികാവശ്യങ്ങൾക്കുള്ള ചിലവ് തുടച്ചുയായി കുറച്ചുകൊണ്ടുവന്നത് സോവിയറ്റ്‌രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സമാധാനനയത്തെയാണ് കാണിക്കുന്നത്. സമാധാനപരമായ സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയ്ക്കും സാംസ്കാരിക പുനർനിർമ്മാണത്തിനും വേണ്ടിയാണ് ബഡ്ജറ്റ്‌വരുമാനത്തിലധികവും ചിലവുചെയ്തിരുന്നതെങ്കിലും സോവിയറ്റ്‌യൂണിയൻ അതിന്റെ രാജ്യരക്ഷാശക്തിയുടെ കാര്യം വിസ്തരിക്കുന്നില്ല.

മുമ്പത്തെ കൊല്ലങ്ങളിലെന്നപോലെ, സോവിയറ്റ് റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെ സമാധാനപരമായ സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥ വികസിപ്പിക്കുക, വിവിധ ജനവിഭാഗങ്ങൾ തമ്മിൽ പരസ്പരസൗഹൃദം വളർത്തുക, അനേകം ദേശീയവിഭാഗങ്ങളടങ്ങുന്ന സോവിയറ്റ്‌രാഷ്ട്രത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുക, സോവിയറ്റ്‌രാജ്യത്തിലധിവാസിക്കുന്ന കമ്മ്യൂണിസത്തിലേയ്ക്ക് പുരോഗമിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സൗഹൃദം ശക്തിപ്പെടുത്തുകയെന്ന സോവിയറ്റ്‌നയമാണ് 1951-65 കാലഘട്ടത്തിലെ ബഡ്ജറ്റുകളും പ്രതിഫലിപ്പിച്ചത്.

അദ്ധ്യായം നാലു്

സോവിയറ്റ് ഔദ്യോഗിക ബഡ്ജറ്റിന്റെ ആസൂത്രണവും രൂപീകരണവും നിർവ്വഹണവും

വിവിധ ബഡ്ജറ്റുകൾ തയ്യാറാക്കലും അംഗീകരിക്കലും നടപ്പിലാക്കലും സംബന്ധിച്ച മാറ്റങ്ങൾ, സോവിയറ്റ് ബഡ്ജറ്റ് സമ്പ്രദായം വികസിപ്പിക്കുന്നതിലും ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിലും പ്രധാന പങ്ക് വഹിക്കുന്നുണ്ട്. കേന്ദ്രീകൃത ജനാധിപത്യതത്വമനുസരിച്ചാണ് (കേന്ദ്രനിർദ്ദേശവും പ്രാദേശികമുൻകയ്യും യോജിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്) യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. ഔദ്യോഗിക ബഡ്ജറ്റ് തയ്യാറാക്കുന്നതും അംഗീകരിക്കുന്നതും നടപ്പിലാക്കുന്നതും. ഈ തത്വം യൂണിയന്റെയും റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെയും പ്രാദേശിക സോവിയറ്റ്കളുടെയും പരമാധികാരത്തെയും ബഡ്ജറ്റ്സമ്പ്രദായത്തിന്റെ അവികലതയെയും സോവിയറ്റ്രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സാമ്പത്തികനയത്തെയും കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നു.

ഔദ്യോഗിക ബഡ്ജറ്റിന്റെ കാട്ട് തയ്യാറാക്കൽ

സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ സമ്പദ്വ്യവസ്ഥ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നതു പദ്ധതിയനുസരിച്ചാണ്. ഔദ്യോഗിക ബഡ്ജറ്റും റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെ ബഡ്ജറ്റുകളും ദേശീയ സാമ്പത്തികവികസന പദ്ധതികൾക്കനുസൃതമായാണ് തയ്യാറാക്കുന്നതു്.

സാമ്പത്തികവഷം ജനവരി ഒന്നുമുതൽ ഡിസമ്പർ മുപ്പത്തിയൊന്നുവരെയാണ്. നടപ്പുവർഷത്തിലെ സാമ്പത്തികലക്ഷ്യങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിട്ടുള്ളതാണ് സ്റ്റേയിററ് ബഡ്ജറ്റ്. പ്രാപ്തമായ സാമ്പത്തികസമിതികൾ സാമ്പത്തികവികസനപദ്ധതിയുടെ കരടുപകർപ്പിനോടൊപ്പം സ്റ്റേയിററ് ബഡ്ജറ്റിന്റെ കരടുപകർപ്പും തയ്യാറാക്കുന്നു. കരടുബഡ്ജറ്റ് തയ്യാറാക്കുകയെന്ന പ്രവൃത്തി ഇപ്പോൾ പ്രാദേശികാധികൃതന്മാർ ആരംഭിക്കുകയും റിപ്പബ്ലിക്കൻ അധികൃതന്മാർ അത് തുടരുകയും യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. ധനകാര്യമന്ത്രിയുടെ ആപ്പീസ് അത് മുഴുമാക്കിയെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉല്ലാഭനത്തിനുള്ള സാമ്പത്തികപദ്ധതിയുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ, അധ്വാനത്തിന്റെ അളവിലുള്ള വർദ്ധനവും, തദനുസാരമുള്ള ഉല്ലാഭനച്ചിലവിലെ കുറവും, വ്യാപാരവികസനം എന്നിവ കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടാണ് ബഡ്ജറ്റുവരുമാനങ്ങളുടെ കരടു തയ്യാറാക്കുന്നത്.

മൂലധനനിക്ഷേപപദ്ധതികൾ, പൊതുവിദ്യാഭ്യാസം, പൊതുജനാരോഗ്യം, പ്രത്യേക യോഗ്യതയുള്ളവർക്കുള്ള പരിശീലനം മുതലായവയ്ക്കുള്ള ചിലവുകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് ബഡ്ജറ്റ് ചിലവുകൾ.

സാമ്പത്തികപദ്ധതികളുടെയും പ്രതീക്ഷകളുടേയും അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് വിവിധ ബഡ്ജറ്റുകളുടെ കരടുപകർപ്പുകൾ തയ്യാറാക്കപ്പെടുന്നത്. കോസ്റ്റ് അക്കൗണ്ടിങ്ങ് അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന എല്ലാ സംരംഭങ്ങളും മന്ത്രികാര്യాలയങ്ങളും വകുപ്പുകളും സാമ്പത്തികപദ്ധതികൾ തയ്യാറാക്കുന്നു. സംരംഭങ്ങളുടേയും സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയുടെ മറ്റു ശാഖകളുടേയും വരവുകളേയും ചിലവുകളേയും അവയ്ക്കു സ്റ്റേയിററ് ബഡ്ജറ്റുമായുള്ള ബന്ധങ്ങളെയും സാമ്പത്തികപദ്ധതികൾ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു. ടേൺറോവർ നികുതി, ആദായങ്ങളിൽനിന്നുള്ള കിഴിവുകൾ, ബഡ്ജറ്റിലേയ്ക്കു ചെല്ലേണ്ടതായ മറ്റു വരുമാനങ്ങൾ, ബഡ്ജറ്റുവരുമാനം ചിലവു ചെയ്യേണ്ടതായ സമ്പ്രദായം എന്നിവയും ഈ സാമ്പത്തികപദ്ധതികളിൽ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നു. സംരംഭങ്ങൾക്കും സംഘടനകൾക്കും

സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും ധനം മുഴുവനുമായോ ഭാഗികമായോ ചിലവാക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രധാനരേഖകൾ എസ്റ്റിമെററകളാണ്. (പ്രതീക്ഷകൾ) ഈ എസ്റ്റിമെററകൾ ഒരു സ്ഥാപനത്തിന് മാത്രമായിട്ടുള്ളതോ (സ്കൂൾ, ആസ്സെട്ടി മുതലായവ) ഒരു പ്രദേശത്തെ ഒരേ മാതൃകയിലുള്ള ഒരു കൂട്ടം സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് ഒന്നായിട്ടുള്ളതോ (ഒരു റിപ്പബ്ലിക്കിലെയോ, ജില്ലയിലേയോ, നഗരത്തിലേയോ സ്കൂളുകളോ, ആസ്പത്രികളോ, മറ്റുള്ളവയോ) ആയിരിക്കും.

ബഡ്ജറ്റ് ആസൂത്രണം ചെയ്യുമ്പോൾ ഒരേതരത്തിലുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ, സംരംഭങ്ങൾ, ഇടപാടുകൾ എന്നിവയ്ക്ക് ആസൂത്രണം ചെയ്തിട്ടുള്ള വരവുകളിലും ചിലവുകളിലും ഐക്യമുണ്ടാകുമെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തേണ്ടതാണ്.

വരവും ചിലവും സംബന്ധിച്ച് ബഡ്ജറ്റിൽ തരംതിരിക്കലുകൾ ഉള്ളതുമൂലം അങ്ങിനെയുള്ള ഐക്യം സുഗമമാകുന്നു. ഈ തരംതിരിവിനനുസരിച്ച് എല്ലാ വരവുകളും ചിലവുകളും ഒരു പ്രത്യേക ക്രമമനുസരിച്ചാണ് (ഒന്നിന്റെ പിറകെ മറെറാന്ന് എന്ന രൂപത്തിൽ) ശുപ്തം ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. (വരവിന്റെ മാതൃകയും സ്വഭാവവും ചിലവിന്റെ സ്വഭാവവും ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ടെന്നത്) അതുകൊണ്ട് എല്ലാ ബഡ്ജറ്റുകളിലേയും വരവുകൾ ഭാഗങ്ങളായും ഖണ്ഡികകളായും വകുപ്പുകളായും വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

വിവിധ രൂപങ്ങളിലുള്ള വരുമാനങ്ങൾ വിഭാഗങ്ങളിലും സ്റ്റേയിററവരുമാനത്തിന്റെ മാതൃകയും, സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയുടെ ശാഖ, മന്ത്രികാര്യലയങ്ങൾ എന്നിവ ഖണ്ഡികകളിലും ടേബിൾ വർ നികുതികൊടുക്കുന്ന വ്യവസായശാഖകൾ, മറ്റു നികുതികൾ കൊടുക്കുന്നവർ വകുപ്പുകളിലും ഉൾപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കും.

ശുപ്തകൾ, വിഭാഗങ്ങൾ, ഖണ്ഡികകൾ, വകുപ്പുകൾ എന്നിവയായി ബഡ്ജറ്റ് ചിലവുകൾ വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ദേശീയ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചിലവുകൾ ഒന്നാം ശുപ്തയിൽ തരംതിരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; സാമൂഹ്യ-സാംസ്കാരിക നട

വടികൾ രണ്ടാം ശ്രദ്ധിലും രാജ്യരക്ഷ മുതലായവ മൂന്നാം ശ്രദ്ധിലും ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഈ ശ്രദ്ധകൾക്കുള്ളിൽ ചിലവുകൾ വിഭാഗങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പ്രദേശങ്ങൾ, ശാഖകൾ എന്നിവയനുസരിച്ചാണ് ഈ വിഭാഗങ്ങൾ ക്രമപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഉദാഹരണത്തിന്, വിവിധമന്ത്രികാര്യాలയങ്ങളുടെയും വകുപ്പുകളുടെയും ചിലവുകൾ ഒന്നാം ശ്രദ്ധിലെ വ്യത്യസ്തവിഭാഗങ്ങളിലാണ് കാണിച്ചിരിക്കുക. സാമൂഹ്യ-സാംസ്കാരികവികസനത്തിനുള്ള ചിലവുകൾ വിഭാഗങ്ങളായി (വിദ്യാഭ്യാസം, പൊതുജനാരോഗ്യം മുതലായവ) വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വിഭാഗങ്ങൾ ഖണ്ഡികകളായി തരംതിരിക്കപ്പെടുന്നു. പ്രത്യേക സ്ഥാപനങ്ങൾക്കുള്ള (വിദ്യാലയങ്ങൾ, അനാഥ ശുശ്രൂഷാകേന്ദ്രങ്ങൾ മുതലായവ) മുതൽമുടക്കുകൾ ഈ ഖണ്ഡികകളിൽ കാണിച്ചിരിക്കും. ഖണ്ഡികകൾ, വകുപ്പുകൾ ആയി തരംതിരിച്ചിരിക്കുന്നു. കൂലി, കൂലിവൽനവും, ആഫീസ് ചിലവ്, പഠിപ്പിക്കൽ എന്നിവയ്ക്കുള്ള ചിലവുകളായി ഖണ്ഡികകൾ തരംതിരിച്ചിരിക്കും.

ഡ. എസ്. എസ്. ആർ. ധനകാര്യമന്ത്രികാര്യം, റിപ്പബ്ലിക്കൻ ധനകാര്യമന്ത്രികാര്യങ്ങൾ, പ്രാദേശിക സാമ്പത്തികസമിതികൾ എന്നിവ ബഡ്ജറ്റ് തയ്യാറാക്കുന്നതു സംഘടിപ്പിക്കുകയും പട്ടികകൾ തയ്യാറാക്കുകയും കീഴെയുള്ള ഗവൺമെന്റുസമിതികൾ, എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മിറ്റി വകുപ്പുകൾ, ബഡ്ജറ്റ് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന സ്ഥാപനങ്ങൾ, സാമ്പത്തികസമിതികൾ, എന്നിവയ്ക്ക് എസ്റ്റിമേറ്റുകളും സാമ്പത്തികപദ്ധതികളും തയ്യാറാക്കുന്നതിൽ നേതൃത്വം നൽകുകയും ഇവയിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന രേഖകൾ പഠിക്കുകയും (കീഴ്ഘടകങ്ങളിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന കരടുബഡ്ജറ്റ്, സാമ്പത്തികപദ്ധതികൾ, എസ്റ്റിമേറ്റുകൾ, മറ്റു രേഖകൾ മുതലായവ) ഒട്ടാകെയുള്ള ബഡ്ജറ്റ് ലഭിക്കത്തക്കവിധം അവയെ ഏകീകരിക്കുകയും, ഏകീകരിച്ച ബഡ്ജറ്റ് രേഖ അർഹമായ എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മിറ്റിയോ മന്ത്രിസഭയോ സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

നിലവിലുള്ള ബഡ്ജറ്റ് നടപ്പിലാക്കുന്നത് പരിശോധിച്ചുകൊണ്ടാണ് പുതിയ ബഡ്ജറ്റ് സാധാരണ തയ്യാറാക്കുക. സാമ്പത്തികവഷംമൂലം കഴിഞ്ഞിടത്തോളംകാലത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും ബാക്കിയുള്ളകാലത്തു് നടക്കാതിരിക്കുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളെയും വേർതിരിച്ചു പരിശോധിച്ചുകൊണ്ടാണിതു് സാധിക്കുന്നതു്.

സംരംഭങ്ങളും സ്ഥാപനങ്ങളും മന്ത്രികാര്യലയങ്ങളും വകുപ്പുകളും സമർപ്പിക്കുന്ന സാമ്പത്തികപദ്ധതികളെയും എസ്റ്റിമേറ്റുകളെയും ധനകാര്യസൂത്രണക്കാർ പരിശോധിക്കുന്നു. ലഭിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന വരുമാനങ്ങളും വരവിനും ചിലവിനുമുള്ള അടിസ്ഥാനങ്ങളായ നിക്ഷേപങ്ങളും അദ്ധ്വാനലക്ഷ്യങ്ങളും ശരിയായിട്ടുണ്ടോ എന്നും നീതീകരിക്കത്തക്കതാണോ എന്നുമാണു് അവർ നോക്കുക. താഴെ പറയുന്നവിധത്തിലാണു് ബഡ്ജറ്റിന്റെ കരടു് തയ്യാറാക്കുന്ന ജോലി പുരോഗമിക്കുന്നതു്. യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. മന്ത്രികാര്യലയങ്ങളും വകുപ്പുകളും സമർപ്പിക്കുന്ന കരടുസാമ്പത്തികപദ്ധതികളുടെയും മതിപ്പുകളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. ധനകാര്യവകുപ്പു് യൂണിയൻബഡ്ജറ്റിന്റെ കരടു് തയ്യാറാക്കുന്നു. മന്ത്രികാര്യലയങ്ങളുടെയും വകുപ്പുകളുടെയും പ്രതിനിധികളും ധനകാര്യവകുപ്പുപ്രതിനിധികളും കൂടി ഈ കരടുബഡ്ജറ്റ് പരിശോധിക്കുന്നു.

അഖിലയൂണിയൻ, കേന്ദ്ര ട്രേഡ് യൂണിയൻ കൗൺസിലുമായി ആലോചിച്ചുകൊണ്ടു്, യൂണിയൻ ധനകാര്യവകുപ്പു് സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസ് ബഡ്ജറ്റിന്റെ കരടും പരിശോധനയ്ക്കു് വിധേയമാക്കുന്നു. അപ്രകാരംതന്നെ യൂണിയൻറിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെ പ്രതിനിധികളുമൊത്തു് റിപ്പബ്ലിക്കൻ ബഡ്ജറ്റുകളും യൂണിയൻ ധനകാര്യവകുപ്പു് പരിശോധിക്കുന്നു.

യൂണിയൻ ബഡ്ജറ്റ്, യൂണിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കൻ ബഡ്ജറ്റുകളും, സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസ് ബഡ്ജറ്റ് എന്നിവയുടെ കരടുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണു് യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ.

കരടുബഡ്ജറ്റ് തയ്യാറാക്കുന്നതു്. പിന്നീടുതു് യു. എസ്സു്. എസ്സു്. ആർ. മന്ത്രിസഭയ്ക്കു് സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.

സ്റ്റേയിററ് ബഡ്ജറ്റിന്റെ അംഗീകാരം

ഒരേവിധത്തിലാണു് യു. എസ്സു്. എസ്സു്. ആർ. സ്റ്റേയിററ് ബഡ്ജറ്റും റിപ്പബ്ലിക്കൻ ബഡ്ജറ്റുകളും പ്രാദേശികബഡ്ജറ്റുകളും അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നതു്. യു. എസ്സു്. എസ്സു്. ആർ. സ്റ്റേയിററ് ബഡ്ജറ്റിന്റെ കരടുപകർപ്പു് ധനകാര്യവകുപ്പു് ഗവണ്മെന്റിനും മന്ത്രിസഭയ്ക്കും സമർപ്പിക്കുന്നു.

ഈ കരടുബഡ്ജറ്റിനെപ്പറ്റിയും അതു സംബന്ധിച്ചുള്ള സ്റ്റേയിററ് പ്ലാനിങ്ക് കമ്മീഷന്റെ പ്രമേയത്തെപ്പറ്റിയും യു. എസ്സു്. എസ്സു്. ആർ. മന്ത്രിസഭ ആലോചിക്കുകയും സാമ്പത്തികപദ്ധതികളും എസ്റ്റിമേറ്റുകളും സംബന്ധിച്ചു് മന്ത്രികാര്യാലയങ്ങളും വകുപ്പുകളും തമ്മിൽ ഉണ്ടാകാൻ ഇടയുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ പരിഹരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. റിപ്പബ്ലിക്കൻ ബഡ്ജറ്റുകളും, സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസ് ബഡ്ജറ്റും ഇപ്രകാരമുള്ള പരിഗണനയ്ക്കു് വിധേയമാക്കപ്പെടുന്നതാണു്. ഗവണ്മെന്റു് അംഗീകരണത്തിനുശേഷം, ബഡ്ജറ്റ് യു. എസ്സു്. എസ്സു്. ആർ. സുപ്രീം സോവിയറ്റിന്റെ മുമ്പാകെ സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.

സുപ്രീംസോവിയറ്റിലെ യൂണിയൻ സോവിയറ്റിന്റേയും ദേശീയവിഭാഗങ്ങളുടെ സോവിയറ്റിന്റേയും പ്രതിനിധികളടങ്ങിയ സ്ഥിരം ബഡ്ജറ്റ് കമ്മീഷനുകളാണു് ബഡ്ജറ്റിനെപ്പറ്റി ആദ്യമായി ആലോചന നടത്തുന്നതു്.

തങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികപദ്ധതികളേയും എസ്റ്റിമേറ്റുകളേയും പറ്റി യു. എസ്സു്. എസ്സു്. ആർ. മന്ത്രികാര്യാലയങ്ങളും വകുപ്പുകളും സമർപ്പിക്കുന്ന റിപ്പോർട്ടുകളും വരുമാനങ്ങളേയും ചിലവുകളേയും പറ്റി യൂണിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കൻ മന്ത്രിസഭകളും സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസ് ബഡ്ജറ്റിനെപ്പറ്റി കേന്ദ്ര ട്രേഡ് യൂണിയൻ കൗൺസിലും നൽകുന്ന റിപ്പോർട്ടുകളും ബഡ്ജറ്റ് കമ്മീഷനുകൾ പരി

ശോധിക്കുകയും അവയുടെ തീരുമാനങ്ങളും ശിപാർശകളും യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. സുപ്രീംസോവിയറ്റിന് സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സ്റ്റേയിറ്റ്ബഡ്ജറ്റ്സംബന്ധിച്ചു യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. മന്ത്രിസഭ നൽകുന്ന റിപ്പോർട്ടും ബഡ്ജറ്റ്കമ്മീഷനുകളുടെ പ്രമേയവും ബഡ്ജറ്റ് ആലോചനാസമയത്ത് സുപ്രീംസോവിയറ്റിലെ ഡെപ്യൂട്ടിമാരിൽനിന്നു വരുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങളും സുപ്രീംസോവിയറ്റ് പരിഗണിക്കുന്നതാണ്. ജനാധിപത്യാടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ബഡ്ജറ്റിനെപ്പറ്റി ചർച്ചകൾ. മന്ത്രികാര്യലയങ്ങൾ വകുപ്പുകൾ, സംരംഭങ്ങൾ, സ്ഥാപനങ്ങൾ, സംഘടനകൾ എന്നിവയുടെ കീഴിലുള്ള സാമ്പത്തികവും ധനകാര്യപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ, ഉല്പാദനം എന്നിവ പരിപൂർണ്ണമായും പരിശോധിക്കപ്പെടുന്നു. അടുത്ത കൊല്ലത്തേയ്ക്കുള്ള യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. സ്റ്റേയിറ്റ്ബഡ്ജറ്റ് നടപ്പുസാമ്പത്തികവഷത്തിന്റെ അവസാനത്തിലാണ് അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നതും അതിന് നിയമപ്രാബല്യം സിദ്ധിക്കുന്നതും.

യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. സുപ്രീംസോവിയറ്റ് താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു:

a) സ്റ്റേയിറ്റ്ബഡ്ജറ്റുവരുമാനം ഒരു സംഖ്യ എന്ന നിലയിൽ അംഗീകരിക്കുന്നു. എന്നാൽ പ്രധാന വരുമാനമാറ്റങ്ങളെ ഇനങ്ങളായി തിരിക്കുന്നു. (ഗവണ്മെന്റ് അധീനത്തിലുള്ളവയും സഹകരണസംഘങ്ങളുടെ കീഴിലുള്ളവയുമായ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള വരുമാനങ്ങൾ) അപ്രകാരംതന്നെ ചിലവുകളേയും ഇനങ്ങളായി തരംതിരിക്കുന്നു. (സാമ്പത്തിക-സാമൂഹ്യ-സാംസ്കാരിക വികസനത്തിനുള്ള ചിലവുകൾ, രാജ്യരക്ഷ, ഭരണച്ചിലവ് മുതലായവ)

b) യൂണിയൻബഡ്ജറ്റിനെ പ്രത്യേകം അംഗീകരിക്കുന്നു.

c) ഓരോ യൂണിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കിന്റേയും സ്റ്റേയിറ്റ്ബഡ്ജറ്റിലെ മൊത്തവരുമാനത്തേയും മൊത്ത ചിലവിനേയും അംഗീകരിക്കുന്നു.

d) അഖിലയൂണിയൻ സ്റ്റേയിററ് നികുതികളിൽനിന്നും ആദായനികുതികളിൽനിന്നും യൂണിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെ ബഡ്ജറ്റിലേയ്ക്കുള്ള കിഴിവുകളെ (വിഹിതം) അംഗീകരിക്കുന്നു.

യൂണിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെ മന്ത്രിസഭകൾ അംഗീകരിച്ച റിപ്പബ്ലിക്കൻ കരടുബഡ്ജറ്റുകൾ അംഗീകരണാർത്ഥം റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെ സുപ്രീം സോവിയറ്റുകൾക്ക് സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.

ഭാരോ യൂണിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെയും സുപ്രീംസോവിയറ്റ് കരടുബഡ്ജറ്റിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുന്നു. അതേയവസരത്തിൽത്തന്നെ ബന്ധപ്പെട്ട റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ മന്ത്രിസഭയ്ക്കുവേണ്ടി ധനകാര്യമന്ത്രിയും ബഡ്ജറ്റുകമ്മീഷനും നൽകുന്ന റിപ്പോർട്ട് റിപ്പബ്ലിക്കൻ സുപ്രീംസോവിയറ്റ് കേൾക്കുന്നു. ബഡ്ജറ്റുകമ്മീഷന്റെ നിഗമനങ്ങളെപ്പറ്റിയും ബഡ്ജറ്റിനെപ്പറ്റിയുള്ള ചർച്ച നടക്കുന്നവസരത്തിൽ ഡെപ്യൂട്ടിമാർ നൽകുന്ന നിദ്ദേശങ്ങളെപ്പറ്റിയും സുപ്രീംസോവിയറ്റ് പരിഗണിക്കുന്നു. അതേയവസരത്തിൽത്തന്നെ ബന്ധപ്പെട്ട റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ മന്ത്രിസഭയ്ക്കുവേണ്ടി ധനകാര്യമന്ത്രിയും ബഡ്ജറ്റുകമ്മീഷനും നൽകുന്ന റിപ്പോർട്ട് റിപ്പബ്ലിക്കൻ സുപ്രീംസോവിയറ്റ് കേൾക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ബഡ്ജറ്റുകമ്മീഷന്റെ നിഗമനങ്ങളെപ്പറ്റിയും ബഡ്ജറ്റുചെയ്യപ്പെടുമ്പോൾ ഡെപ്യൂട്ടിമാർ ഉന്നയിക്കുന്ന നിദ്ദേശങ്ങളെപ്പറ്റിയും സുപ്രീംസോവിയറ്റ് പരിഗണിക്കുന്നു. ഡെപ്യൂട്ടിമാരുടെ വിശദമായ ബഡ്ജറ്റുചർച്ച, ബഡ്ജറ്റുവരുമാനത്തെപ്പറ്റിയും ചിലവിനെപ്പറ്റിയും ഭേദഗതികളുവരുത്തുന്നതിനുള്ള അവകാശം, വാദപ്രതിവാദത്തിന് നൽകുന്ന പ്രചരണചരണം എന്നിവ സോവിയറ്റ് ബഡ്ജറ്റുസമ്പ്രദായത്തിന്റെ ജനാധിപത്യസ്വഭാവത്തിന് ഉറപ്പുനൽകുന്നു.

റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെ സുപ്രീംസോവിയറ്റുകൾ തങ്ങളുടെ ബഡ്ജറ്റുകളെപ്പറ്റി പര്യലോചിക്കുമ്പോൾ, യൂണിയൻ സുപ്രീംസോവിയറ്റ് തങ്ങൾക്ക് വ്യവസ്ഥചെയ്തിട്ടുള്ള വരുമാനങ്ങളുടെയും ചിലവുകളുടെയും തുകകളിൽ ഭേദഗതിവരുത്തുന്നതിനാവ

ശൃഷ്ടിപ്പോലെയോ റിപ്പബ്ലിക്കൻ സുപ്രീംസോവിയറ്റ്കൾക്കവകാശമുണ്ടോ. പക്ഷെ അഖിലയൂണിയൻ ആദായങ്ങളിൽനിന്നും നികുതികളിൽനിന്നും റിപ്പബ്ലിക്കുകൾക്കനുവദിച്ചിട്ടുള്ള വിഹിതങ്ങളിൽ മാറ്റം വരുത്താവുന്നതല്ല. റിപ്പബ്ലിക്കൻ ബഡ്ജറ്റുകൾ നടപ്പിലാക്കുമ്പോൾ പദ്ധതിസംഖ്യയിൽ കൂടുതൽ വരുമാനമുണ്ടാകുന്ന പക്ഷം അത് റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെ ദേശീയ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയ്ക്കും സാമൂഹ്യ-സാംസ്കാരിക വികസനത്തിനുംവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

യൂണിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ സുപ്രീംസോവിയറ്റ് താഴെ പറയുന്നവ അംഗീകരിക്കുന്നു:

a) യൂണിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ വരുമാനത്തെ ഒരു സംഖ്യയെന്ന നിലയിൽ അംഗീകരിക്കുന്നു; എന്നാൽ പ്രധാന വരുമാനമാറ്റങ്ങളെ ഒരു സംഖ്യയെന്ന നിലയിൽ ഇനംതിരിച്ചുകൊടുക്കുന്നു; ചിലവുകളെയും ഒരു സംഖ്യയെന്നനിലയിൽ അംഗീകരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ദേശീയ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥ, സാമൂഹ്യ-സാംസ്കാരികാവശ്യങ്ങൾ, ഭരണനിർവ്വഹണം, നീതിന്യായം എന്നിവയ്ക്കുള്ള ചിലവുകളെ ഇനംതിരിച്ചുകാണിക്കുന്നു.

b) യൂണിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെയും ആട്ടോണമസ് റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെയും പ്രദേശങ്ങളുടെയും ബഡ്ജറ്റിലെ വരുമാനത്തെയും ചിലവുകളെയും അംഗീകരിക്കുന്നു.

c) അഖിലയൂണിയൻ സ്റ്റേയിറ്റ് വരുമാനത്തിൽനിന്നും നികുതികളിൽനിന്നും പ്രാദേശികബഡ്ജറ്റുകൾക്കുള്ള വിഹിതത്തെ അംഗീകരിക്കുന്നു.

d) ബഡ്ജറ്റ് പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നവരുടെ പക്കലുള്ള റെക്കം കയ്യിരുപ്പിനെ അംഗീകരിക്കുന്നു.

റിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെ കീഴിലുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ, മേഖലകൾ, നഗരങ്ങൾ എന്നിവയുടെ ബഡ്ജറ്റുകളും ഇതേവിധത്തിൽതന്നെ അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നു. എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മിറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ടിന്റെയും ബഡ്ജറ്റ് കമ്മീഷന്റെ നിഗമനങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനം

നത്തിൽ പ്രാദേശിക സോവിയറ്റ് ബഡ്ജറ്റിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുകയും പ്രാദേശിക ബഡ്ജറ്റ് ചർച്ചാവേളയിൽ പൊന്തിവരുന്ന, ഡെപ്യൂട്ടികളുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ, പരിഗണിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇപ്രകാരംതന്നെയാണ് ജില്ലാ-പട്ടണ-ഗ്രാമസോവിയറ്റുകളും അവയുടെ ബഡ്ജറ്റുകളെപ്പറ്റി പര്യായോചന നടത്തുന്നത്. ജില്ലാ സാമ്പത്തികവകുപ്പ് തയ്യാറാക്കിയ കരടുബഡ്ജറ്റ് ജില്ലാ സോവിയറ്റിന്റെ എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മിറ്റിയുടെ സമർപ്പിക്കുന്നു. ഈ എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മിറ്റിയാകട്ടെ, പ്ലാനിങ്ക്മ്മിഷന്റെ ശുപാർശകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലും വില്ലേജ്-പട്ടണ സോവിയറ്റ് എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മിറ്റികളുടെ അഭ്യർത്ഥനകളുടെ സാന്നിധ്യത്തിലും കരടുബഡ്ജറ്റിനെപ്പറ്റി പര്യായോചന നടത്തുന്നു. കരടുബഡ്ജറ്റിനെപ്പറ്റി അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടായാൽ അത് എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മിറ്റിയോ അല്ലെങ്കിൽ പ്രത്യേകനിയുക്തമാകുന്ന കമ്മീഷനോ പരിഹരിക്കുന്നതാണ്. ബഡ്ജറ്റ് ചർച്ചാവേളയിൽ ഉന്നയിക്കപ്പെടുന്ന ഭേദഗതികളോടുകൂടി കരടുബഡ്ജറ്റിനെ ജില്ലാ എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മിറ്റി ജില്ലാ സോവിയറ്റിന്റെ മുമ്പിൽ സമർപ്പിക്കുന്നു.

ഈ കരടുബഡ്ജറ്റ് ജില്ലാസോവിയറ്റിന്റെ പരിഗണനയ്ക്കു വരുന്നതിനു മുമ്പ്, അതിനെപ്പറ്റി ബഡ്ജറ്റ് കമ്മീഷൻ പര്യായോചിക്കുന്നതാണ്. ഈ കമ്മീഷനും ജില്ലാസോവിയറ്റ് ഡെപ്യൂട്ടിമാരും നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ഭേദഗതികൾ പരിഗണിച്ചശേഷമാണ് ജില്ലാസോവിയറ്റ് ആ ബഡ്ജറ്റ് അംഗീകരിക്കുന്നത്.

മേഖല, ജില്ല, പട്ടണ സോവിയറ്റുകൾ താഴെ പറയുന്നവയ്ക്ക് അംഗീകാരം നൽകുന്നു:

- a) ജില്ലയിലെയോ പ്രദേശത്തെയോ ഒട്ടാകെയുള്ള വരുമാനം; എന്നാൽ പ്രധാന വരുമാനമാറ്റങ്ങളെ ഇനംതിരിച്ചു കാണിക്കുന്നു.

ഒട്ടാകെയുള്ള ചിലവു. എന്നാൽ പ്രാദേശിക സമ്പദ്വ്യവസ്ഥ, സാമൂഹ്യ-സാംസ്കാരികാവശ്യങ്ങൾ, പ്രാദേശികഭരണം എന്നിവയ്ക്കുള്ള ചിലവുകൾ ഇനംതിരിച്ചുകാണിക്കുന്നു.

b) അഖിലയൂണിയൻ സ്റ്റേയിററ് ആദായങ്ങളിൽനിന്നും നികുതികളിൽനിന്നും ജില്ലാസോവിയറ്റിനോ ഗ്രാമസോവിയറ്റിനോ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള വികിരതം അംഗീകരിക്കുന്നു.

c) റൊക്കം കയ്യിരുപ്പിനെ അംഗീകരിക്കുന്നു.

മേഖല (Region) ബഡ്ജറ്റുകൾ മേഖലയുടെ കീഴിലുള്ള ജില്ലകളുടെയും നഗരങ്ങളുടെയും ഗ്രാമങ്ങളുടെയും ബഡ്ജറ്റുകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയാണ്.

സ്റ്റേയിററ് ബഡ്ജറ്റ് നടപ്പിലാക്കൽ

യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. സുപ്രീംസോവിയറ്റ് അംഗീകരിച്ച യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. സ്റ്റേയിററ് ബഡ്ജറ്റും യൂണിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കുകളിലെ സുപ്രീംസോവിയറ്റുകളുംഗീകരിച്ച റിപ്പബ്ലിക്കൻ ബഡ്ജറ്റുകളും നിയമപ്രാബല്യമുള്ളവയാണ്. ഗവണ്മെന്റിന്റെ എല്ലാ ഘടകങ്ങളും എല്ലാ സംരംഭങ്ങളും സമ്പത്തു ലാഭിപ്പിക്കുന്ന സംഘടനകളും സ്ഥാപനങ്ങളും അവയ്ക്ക് അംഗീകാരം നൽകുവാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. ധനകാര്യവകുപ്പ്, യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. മന്ത്രികാര്യലയങ്ങൾ, വകുപ്പുകൾ, റിപ്പബ്ലിക്കൻ മന്ത്രിസഭാകൌൺസിലുകൾ എന്നിവ മുഖേനയാണ് യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. മന്ത്രിസഭ ബഡ്ജറ്റ് നടപ്പിലാക്കുന്നത്. ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ള വരുമാനം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനേയും ഉൽപാദന-സാമ്പത്തികലക്ഷ്യങ്ങൾ നിറവേറുന്നതിന് ഉറപ്പുവരുത്തുവാൻ വിധത്തിൽ വരുമാനങ്ങൾ നിർദ്ദിഷ്ടലക്ഷ്യങ്ങൾക്കു മാത്രമായി ചിലവു ചെയ്യുന്നതിനേയും ഇവ നിയന്ത്രിക്കുന്നു. ലഭ്യമായ വരുമാനങ്ങളേയും ചിലവുകൾക്കായുള്ള ധനവിനിയോഗത്തേയും യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. ധനകാര്യവകുപ്പും അതിന്റെ സമിതികളും

നിയന്ത്രിക്കുന്നു. സാമ്പത്തികഘടകങ്ങളിൽനിന്നു് പണം സ്വീകരിക്കുന്ന വകുപ്പുകളുടേയും സംഘടനകളുടേയും കണക്കുകൾ ഈ സമിതികൾ പരിശോധിക്കുകയും പ്രവർത്തനപുരോഗതിക്കും പരിഷ്കാരത്തിനുമുള്ള ശുപാർശകൾ, ആവശ്യമുണ്ടെന്നു് തോന്നുന്ന വക്ഷം, നല്ലകയും ചെയ്യുന്നു.

ബഡ്ജറ്റു് നടപ്പിലാക്കുന്നതിനിടയിൽ സംഘടനകളിൽനിന്നും സംരംഭങ്ങളിൽനിന്നും സമയം കഴിഞ്ഞിട്ടും പിരിയാത്തതു് ബഡ്ജറ്റിലേയ്ക്കു് ചെല്ലേണ്ടതുമായ നിക്ഷേപങ്ങളും മറ്റും പിരിച്ചെടുക്കുവാനും മുൻപു് അവയ്ക്കു് നല്കിയിട്ടുള്ള പണം ഭൂതപയോഗപ്പെടുത്തുകയോ, നിയമങ്ങളും ചട്ടങ്ങളും തെറ്റിക്കുകയോ, ആസൂത്രിതപദ്ധതികൾ നിറവേറാതിരിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അവയ്ക്കുള്ള ധനസഹായം ചുരുക്കുകയോ നിർത്തുകയോ ചെയ്യുവാനും സാമ്പത്തികസമിതികൾക്കധികാരമുണ്ടു്. ബഡ്ജറ്റിൽ ഇനംതിരിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ ഉപവിഭാഗങ്ങൾക്കും സാമ്പത്തികസമിതികൾ നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള വരവും ചിലവും ഇനംതിരിച്ചുകൊണ്ടാണു് ബഡ്ജറ്റു് പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നതു്. ഏതു ബഡ്ജറ്റിനും വരുമാനവും ചിലവും സംബന്ധിച്ചു് ഒരു നിദ്ദേശം ഉണ്ടായിരിക്കും. ബന്ധപ്പെട്ട സാമ്പത്തിക സമിതികളുടെ തലവന്മാർ ആ നിദ്ദേശം അംഗീകരിക്കുന്നു. ബഡ്ജറ്റു് പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നതിൽ ഈ നിദ്ദേശം പ്രധാനമായ കർമ്മരേഖയാണു്. ബഡ്ജറ്റു് നടപ്പിലാക്കുന്നതിനു് ഒരു വഴികാട്ടിയാണിതു്. ഇതു് വരവുകളേയും ചിലവുകളേയും നിയന്ത്രിക്കുന്നു.

റോക്കും സംഖ്യയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ബഡ്ജറ്റു് പ്രവർത്തനം യു. എസ്സു്. എസ്സു്. ആർ. ട്രെയിററു് ബാങ്കു് മുഖേനയാണു് നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്നതു്. സംരംഭങ്ങൾ, സംഘടനകൾ, ജനത എന്നിവയിൽനിന്നു് ഈ ബാങ്കിന്റെ ഘടകങ്ങൾ പണം സ്വീകരിക്കുകയും അങ്ങിനെ കിട്ടുന്ന പണം ബന്ധപ്പെട്ട ബഡ്ജറ്റു് കണക്കുകളിൽ വരവുവെച്ചുകൊണ്ടു് ബഡ്ജറ്റുകൾക്കു് വിതരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. സംരംഭങ്ങൾ, സംഘടനകൾ,

സ്ഥാപനങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്കു ബാങ്ക് പണമനുവദിക്കുന്നത് സാമ്പത്തികസമീതികൾ നല്കുന്ന നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചാണ്. യൂണിയൻ ബഡ്ജറ്റിനേറയും റിപ്പബ്ലിക്കൻ ബഡ്ജറ്റുകളുടേയും വരവു ചിലവുകളുടെ കണക്കുകൾ സൂക്ഷിക്കുക, സ്റ്റേയിററ് വരുമാനത്തിനേറയും നികുതികളുടേയും ഒരോഹരി റിപ്പബ്ലിക്കൻ പ്രാദേശിക ബഡ്ജറ്റുകളിലേയ്ക്കു മാറുക, കൂലിനല്കാനുള്ള നിക്ഷേപത്തിന്റെ ഉപയോഗം, ഭരണനിയന്ത്രണച്ചിലവ്, ബഡ്ജറ്റുപ്രവർത്തനം സംബന്ധിച്ച മറ്റു പ്രവൃത്തികൾ എന്നിവയുടെമേൽ നിയന്ത്രണം ചെലുത്തുക ഇത്യാദി കാര്യങ്ങളും ബാങ്ക് നിയന്ത്രിക്കുന്നു.

സ്റ്റേയിററ് ബഡ്ജറ്റ് നിധികളുടെ ഉപയോഗം നിയന്ത്രിക്കുന്നത് യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. ധനകാര്യമന്ത്രികാര്യലയവും റിപ്പബ്ലിക്കൻ ധനകാര്യമന്ത്രികാര്യലയങ്ങളും പ്രാദേശിക സാമ്പത്തിക സമീതികളുമാണ്. ബഡ്ജറ്റ് നടപ്പാക്കുന്നത് സംബന്ധിച്ച് ഇവ കണക്കുകൾ സൂക്ഷിക്കുകയും റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ റിപ്പോർട്ടുകൾ ബന്ധപ്പെട്ട സ്റ്റേയിററ് അധികാരികൾക്ക്—മന്ത്രിസഭാകൗൺസിലുകളും സോവിയറ്റ്കളുടെ നിയന്ത്രണസമീതികളും—സമർപ്പിക്കുന്നു. സ്റ്റേയിററ് ബഡ്ജറ്റ് നടപ്പിലാക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച ഈ റിപ്പോർട്ടുകളെ യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. സുപ്രീംസോവിയറിന്റെ ബഡ്ജറ്റ് കമ്മീഷനുകൾ പരിശോധിക്കുകയും അവയുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. സുപ്രീംസോവിയറിന് സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. സ്റ്റേയിററ് ബഡ്ജറ്റ് നടപ്പിലാക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച റിപ്പോർട്ട് യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. സുപ്രീംസോവിയറിന് അംഗീകരിക്കുന്നു. റിപ്പബ്ലിക്കൻ പ്രാദേശിക ബഡ്ജറ്റുകളുടെ നിയന്ത്രണം സംബന്ധിച്ച റിപ്പോർട്ടുകൾ അവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അധികാരികളുടെ അംഗീകരിക്കുന്നു. അടുത്ത കൊല്ലത്തേയ്ക്കുള്ള ബഡ്ജറ്റുകളോടൊപ്പമാണ്, ബഡ്ജറ്റ് നടപ്പിലാക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച, മേൽപ്പറഞ്ഞ റിപ്പോർട്ടുകൾ അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നത്.

ഭാഗം മൂന്നാം

വായ്പാസമ്പ്രദായത്തിന്റെ ചരിത്രം

ആധുനികസമൂഹത്തിന് ഒരു സാമ്പത്തികസമ്പ്രദായം മാത്രമല്ല ഒരു വായ്പാ (കടംകൊടുക്കൽ) സമ്പ്രദായവും ആവശ്യമുണ്ട്. സാമ്പത്തികസമ്പ്രദായത്തെപ്പോലെത്തന്നെ വായ്പാസമ്പ്രദായവും സാധനങ്ങളുടെ ഉല്പാദനവും പണസമ്പ്രദായവുമായി അടുത്തു ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

I grasp that V. Perazhgin will be a Marxist believer - by the result of out of this book -

അദ്ധ്യായം ഒന്ന്

വായ്പാസമ്പ്രദായത്തിന്റെ നിർവ്വചനം

വായ്പാസമ്പ്രദായത്തിന്റെ പങ്കിനെപ്പറ്റിയും പ്രാധാന്യത്തെപ്പറ്റിയും ഉള്ളടക്കത്തെപ്പറ്റിയും വിവരിക്കുകയും ഈ സമുദായത്തിലൊ മറ്റേതെങ്കിലും സമുദായത്തിലൊ അതു ഏതേതു രൂപങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളുന്നുണ്ടെന്ന് ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

വായ്പാസമ്പ്രദായമെന്താണ്?

വിപുലമായ തോതിൽ പ്രായോഗികമായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന ആ വാക്കിനെപ്പറ്റി എഴുപ്പമായ നിർവ്വചനം നിർദ്ദേശിക്കാതെത്തന്നെ, വായ്പ, സാധാരണമായി മനസ്സിലാക്കപ്പെട്ടതുപോലെ, ഒരു കടമൊ ബാധ്യതയൊ ആണെന്ന് പറയാം. ഒരു വായ്പയിലൊ ബാധ്യതയിലൊ അടങ്ങിയ സംഖ്യയല്ല പ്രധാനം; വായ്പ കൊടുക്കുന്ന കക്ഷിയും വാങ്ങുന്ന കക്ഷിയും തമ്മിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ബന്ധങ്ങളാണ്. ഈ ബന്ധങ്ങൾക്കു വ്യക്തമായും ഒരു സാമ്പത്തികബന്ധമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട്, ഒരു വ്യക്തിയൊ, സംരംഭമൊ, രാജ്യമൊ, മടക്കിക്കൊടുക്കാമെന്ന വ്യവസ്ഥയിന്മേൽ, താല്പാലികാവശ്യത്തിനായി, വേറെ മൂല്യങ്ങളിലേയ്ക്കു തിരിയുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന സാമ്പത്തികബന്ധങ്ങളെയാണ് കടം (വായ്പ) പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതെന്ന് പറയുകയായിരിക്കും കൂടുതൽ ശരിയാവുക. സാധാരണനിയമമെന്ന നിലയിൽ, കടംകൊടുക്കുന്നത് ഒരുദ്ദേശം വെച്ചുകൊണ്ടാണ്—കടത്തിന്മേലുള്ള പലിശ.

ആർ ആർക്കു കടം കൊടുക്കുന്നുവെന്നും ഏതു രൂപത്തിലും എന്തു വ്യവസ്ഥയിന്മേലും കൊടുക്കുന്നുവെന്നുമുള്ള കാര്യങ്ങൾ ജനങ്ങളുടേയും വർഗ്ഗങ്ങളുടേയും സാമ്പത്തികസ്ഥിതിയേയും സാമൂഹ്യസമ്പ്രദായത്തേയും ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നത്. കടംസംബന്ധിച്ച ബന്ധങ്ങൾ ആധുനികസമുദായത്തിൽ വ്യാപകമാണ്. ബാങ്കുകളെപ്പോലെയുള്ള പ്രത്യേകസ്ഥാപനങ്ങൾ വായ്പകൾ നൽകുന്നതിനുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മിക്കവാറും എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും ഇങ്ങനെയുള്ള അനേകം സ്ഥാപനങ്ങളുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് വായ്പാസമ്പ്രദായത്തെ രണ്ടുവിധത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കാം: ഒന്നാമതായി വായ്പയുടെ സ്വഭാവമനുസരിച്ച്; രണ്ടാമതായി വായ്പകൊടുക്കുന്ന പ്രത്യേക സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഒട്ടാകെയുള്ള സംഖ്യയനുസരിച്ച്. വായ്പാസമ്പ്രദായത്തിന്റെ പ്രഥമനിർവ്വചനമിങ്ങനെ വായിക്കാം: ഒരു പ്രത്യേക രാജ്യത്തിലെ ഒരു പ്രത്യേകസമുദായത്തിൽ സ്ഥാപിതമായ സാമ്പത്തികരൂപങ്ങളും വായ്പകൊടുക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളും ചേർന്നതാണ് വായ്പാസമ്പ്രദായം.

രണ്ടാമത്തെ നിർവ്വചനമിങ്ങനെ വായിക്കാം: ഒരു പ്രത്യേക രാജ്യത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേകസമയത്തു് അല്ലെങ്കിൽ പ്രത്യേകദശയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന വായ്പനൽകുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ആകത്തുകയാണ് —മൊത്തത്തിലുള്ളതാണ്—വായ്പാ സമ്പ്രദായം.

ആധുനിക ജനസമുദായങ്ങളിൽ (മുതലാളിത്ത—സോഷ്യലിസ്റ്റ്) ഏതെല്ലാം വായ്പാസമ്പ്രദായങ്ങളുണ്ടെന്നും കോളനിഭരണം വലിച്ചെറിഞ്ഞ് വികസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽ വായ്പാസമ്പ്രദായമെങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്നും നമുക്കിനി പരിശോധിക്കാം.

മുതലാളിത്ത രാജ്യങ്ങളിലെ വായ്പാസമ്പ്രദായം

എല്ലാ മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളിലും രണ്ടു തരത്തിലുള്ള വായ്പകളുണ്ട്—വ്യാപാരവായ്പയും ബാങ്ക്വായ്പയും. വ്യാപാരവായ്പ

യുടെ കാര്യത്തിൽ കൊടുക്കുന്നവൻ വാങ്ങുന്നവൻ, ഒരു പ്രത്യേക തീയതിക്ക് മടക്കിക്കൊടുക്കാമെന്ന വ്യവസ്ഥയിന്മേൽ, കടംകൊടുക്കുന്നു. ഈ കടം അനുവദിക്കുന്നതും വാങ്ങുന്നതും, മിക്ക സംഗതികളിലും, മുതലാളിമാർ തമ്മിലായിരിക്കും. വ്യവസായികൾ തങ്ങളുടെ സാധനങ്ങൾ വ്യാപാരികൾക്ക് കടമായി കൊടുക്കുന്നു. കച്ചവടക്കാർ ഈ സാധനങ്ങൾ പരസ്പരം കടംകൊടുക്കുന്നു. അവർ വ്യവസായികൾക്കും കടംകൊടുക്കുന്നു. അസംസ്കൃതസാധനങ്ങൾ, യന്ത്രങ്ങൾ, ഉപകരണങ്ങൾ എന്നിവ പരസ്പരം കടംകൊടുത്തുകൊണ്ടു്, ഈ രൂപത്തിലുള്ള വായ്പയെ വ്യവസായികൾ മിക്കപ്പോഴും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു. മുതലാളിമാർ തമ്മിൽ സാധനങ്ങളുടെ രൂപത്തിലുള്ള വ്യാപാരപരമായ കടംകൊടുക്കൽ, മുതലാളിത്തസമുദായത്തിലെ വായ്പാസമ്പ്രദായത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമാണു്. എന്നിരുന്നാലും മുതലാളിത്തവായ്പാസമ്പ്രദായത്തിന്റെ രൂപം അതമാത്രമല്ല. ബാങ്കിൽനിന്നുള്ള വായ്പയുടെ കാര്യത്തിൽ വായ്പ കൊടുക്കുന്നതു് മൂലധന(റോക്കം)മായിട്ടാണു്. പണാധിപന്മാരായ പണമൂലധനത്തിന്റെ ഉടമകളായ മുതലാളിമാരോ ബാങ്കുകളോ ആണു് വ്യാപാര—വ്യവസായ മുതലാളിമാർക്കു് കടംകൊടുക്കുന്നതു്.

പണമുതലാളിമാർക്കു നേരിട്ടോ ബാങ്കുകൾമുഖേനയോ പണമൂലധനം വ്യവസായിക്കും വ്യാപാരിക്കും വായ്പയായി കൊടുക്കാവുന്നതാണു്. ബാങ്കുകൾമുഖേന പണമൂലധനം വായ്പയായി നല്കുന്നതിനെ ബാങ്ക് വായ്പയെന്നു പറയുന്നു. വൻകിട സാമ്രാജ്യത്തരാജ്യങ്ങളിലെ പ്രധാനമായ വായ്പാസമ്പ്രദായമാണിതു്. മുതലാളിത്തവായ്പാസമ്പ്രദായംകൊണ്ടുള്ള ഗുണം മുതലാളിമാർക്കാണു്. മൂലധനത്തിന്റെ, പ്രത്യേകിച്ചു് പണത്തിന്റെയോ വായ്പമൂലധനത്തിന്റെയോ ഗതിയുമായി(വളച്ചു, ശേഖരണം)ബന്ധപ്പെട്ടതാണിതു്. തങ്ങളുടെ സംരംഭങ്ങൾ വികസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും ഉല്പാദനം ത്വരിതപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും തങ്ങളുടെ മൂലധനം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ, വായ്പയായി വാങ്ങുന്ന പണം, മുതലാളിമാരെ സഹായിക്കുന്നു. തൊ

ഴിലാളിച്ചുചുഷണം ശക്തിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് അവർ കൂടുതൽ ലാഭം അടിച്ചെടുക്കുന്നു. തൊഴിലാളികളുടെ ചിലവിൽ കൂടുതൽ പണക്കാരാകുവാൻ പരസ്പരവായ്പാസമ്പ്രദായം അങ്ങിനെ മുതലാളിമാർക്കു് ഉപകരണമാകുന്നു. സാമ്രാജ്യത്തരാജ്യങ്ങളുടെ കയ്യിൽ വായ്പയായികിട്ടുന്ന പണം കോളനികളിലും ആശ്രിതരാജ്യങ്ങളിലുമുള്ള സമ്പത്തു് ഉററിയെടുക്കുന്നതിനു് മുതലാളിമാർക്കു് സഹായമാവുകയും അങ്ങിനെ കൊള്ളയടിയുടേയും വർദ്ധിച്ചു ചുഷണത്തിന്റെയും ഉപകരണമാവുകയും ചെയ്യുന്നു.

അനേകം ബാങ്കുകളെയും കടംകൊടുക്കുന്ന മറ്റു സ്ഥാപനങ്ങളെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണു് ആധുനികമുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളിലെ വായ്പാസമ്പ്രദായം. മുടങ്ങിക്കിടക്കുന്ന പണമൂലധനത്തെയും ജനങ്ങളുടെ സ്വകാര്യദായത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തെയും ഇവ ശേഖരിക്കുകയും ലാഭത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കടംകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ബാങ്കുകൾക്കു പുറമെ, കടംകൊടുക്കുന്ന വിവിധ സഹകരണസ്ഥാപനങ്ങൾ, നിക്ഷേപട്രസ്റ്റുകൾ, സേവിങ്ങ്സ് ബാങ്കുകൾ, ഇണ്ടികസ്ഥാപനങ്ങൾ എന്നിവയും വായ്പാസമ്പ്രദായത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. മുതലാളിത്തസമുദായത്തിലെ വായ്പാസമ്പ്രദായം മുതലാളിമാരായ അധികാരിവർഗ്ഗത്തിനു് കീഴു്പ്പെട്ടതും അവരുടെ താല്പര്യങ്ങളെ സേവിക്കുന്നതുമാണു്. ഈ സമ്പ്രദായം സാമ്രാജ്യത്തത്തിനു് കീഴിൽ വികസിക്കുകയും കടംകൊടുക്കുന്ന അനേകം സ്ഥാപനങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

വായ്പകൊടുക്കുവാനുള്ള പണമൂലധനത്തിന്റെ സിംഹഭാഗവും വൻകിട ബാങ്കുകളുടെ പക്കൽ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുകയാണു്.

കുത്തകബൃഷ്ടാസിക്കു് (ബാങ്കടമകൾക്കു്) ഏറ്റവുമധികം ലാഭമുണ്ടാക്കുകയെന്ന ഏക ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി വിവിധ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്ന ശക്തമായ കുത്തകസ്ഥാപനങ്ങളാണു് ആധുനിക മുതലാളിത്തബാങ്കുകൾ. ഈ ബാങ്കുകൾ താഴെ പറയുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നു:

a) കടംകൊടുക്കൽസംബന്ധിച്ച പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഇവ ഇടത്തട്ടുകാരാണ്; പണമുതലാളിമാരിൽനിന്ന് ഇവ പണംവാങ്ങി വ്യവസായികൾക്കും വ്യാപാരികൾക്കും വായ്പനൽകുന്നു.

b) സഖ്യകൾ കൊടുക്കുന്ന ഘട്ടങ്ങളിൽ ഇടത്തട്ടുകാരായി വർത്തിക്കുന്നു. മതലാളിമാരുടെയും മറ്റു മതസ്ഥന്മാരുടെയും പണം സൂക്ഷിച്ചു അവർക്കുവേണ്ടി പണം കടംകൊടുക്കുന്നു.

c) മുടങ്ങിക്കിടക്കുന്ന (Idle Money) മൂലധനമായി മാറുന്നു. സമുദായത്തിലെ വിവിധ ജനവിഭാഗങ്ങളുടെ ചെറിയ സമ്പാദ്യങ്ങളും ആദായങ്ങളും ശേഖരിക്കുകയും അതിനെ, പണമൂലധനരൂപത്തിൽ വ്യവസായികൾക്കും വ്യാപാരികൾക്കും കടംകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവരുടെ കയ്യിൽ ഈ വായ്പാധനം മൂലധനമായി മാറുന്നു.

പുറമെ, അനേകം ബാങ്കുകളെ പണം സൃഷ്ടിക്കുവാനും (ബാങ്ക്നോട്ടുകൾ പുറപ്പെടുവിക്കുവാനും) അധികാരപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

കുത്തകമുതലാളിത്തത്തിന് കീഴിൽ വൻകിട ബാങ്കുകൾ ഷെയറുകൾ (ഓഹരികൾ) വാങ്ങുകയും മറ്റുള്ളവർക്കു വില്പനയും ചെയ്യുന്നു. അതായത് പുതിയ സംരംഭങ്ങളും ട്രാൻസ്പോർട്ട്സ്ഥാപനങ്ങളും വ്യാപാരക്കമ്പനികളും സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിൽ പങ്കെടുക്കുന്നുവെന്നർത്ഥം. ആധുനിക ബാങ്കുകൾ ഇങ്ങിനെ ശക്തിയുള്ള കുത്തകസ്ഥാപനങ്ങളായി മാറുകയും വമ്പിച്ച പണമൂലധനത്തിന്മേൽ സ്വാധീനമുള്ളവായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. സാമ്പത്തികജീവിതത്തിന്റെ കേന്ദ്രങ്ങളായും ഉല്പാദനോപകരണങ്ങളിൽ ഏറിയ കൂറിന്റേയും അസംസ്കൃതവിഭവമാറ്റങ്ങളുടെയും ഉടമസ്ഥന്മാരായും ഈ ബാങ്കുകൾ പരിണമിക്കുന്നു. കുത്തകബാങ്കുകൾ അവയുടെ കൊള്ളയടിസ്ഥാനം ഏറ്റവും നഗ്നമായി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതു് കോളനികളിലും ആശ്രിതരാജ്യങ്ങളിലുമാണ്. ഈ രാജ്യങ്ങളിലെ സമ്പത്തു് സ്വായത്തമാക്കുവാനും ഇവയിലെ ജനങ്ങളുടെ മേലുള്ള ചൂഷണം ശക്തിപ്പെടുത്തുവാനും ഈ ബാങ്കുകൾ തങ്ങളുടെ രാജ്യങ്ങളെ സ്വന്തമാക്കുന്നു.

മുതലാളിത്തലോകത്തിലെ കടംകൊടുക്കൽ സമ്പ്രദായം, തൊഴിലാളികളും മുതലാളിമാരും തമ്മിലുള്ളതും കോളനികളുള്ള രാജ്യങ്ങളും അവയുടെ കോളനികളും തമ്മിലുള്ളതുമായ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ മുൻകാലീകൃതവെന്നാണിതെല്ലാം കാണിക്കുന്നത്.

സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലെ വായ്പാസമ്പ്രദായം, മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളിലുള്ളതിനെയപേക്ഷിച്ച്, തുലോം വ്യത്യസ്തമാണ്.

സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലെ വായ്പാസമ്പ്രദായം

മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനെ ചൂഷണംചെയ്യുകയോ ശക്തിയുള്ള രാജ്യങ്ങൾ ആശ്രിതരാജ്യങ്ങളിലെ സമ്പത്തു് അടിച്ചെടുക്കുകയോ ചെയ്യുകയെന്ന അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ബന്ധങ്ങളെയല്ല സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമുദായത്തിലെ വായ്പാസമ്പ്രദായം വ്യക്തമാക്കുന്നത്. നേരെമറിച്ച്, ഉല്പാദനോപകരണങ്ങളുടെ കൂട്ടായ പൊതുടടമാവകാശമെന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ബന്ധങ്ങളെയാണ് വ്യക്തമാക്കുന്നത്. ഉല്പാദനവികസനത്തിനും സാമ്പത്തികജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ വശങ്ങളുടേയും പുരോഗതിക്കും വേണ്ടിയുള്ളവയാണ് ആ ബന്ധങ്ങൾ. സൗഹൃദപരമായ സഹകരണം, പരസ്പരസഹായം എന്നിവയാണ് ഈ ബന്ധങ്ങൾക്ക് നിദാനം. ഭൗതികസമ്പത്തിന്റെ വലിച്ചുവരുന്ന ഉല്പാദനാവശ്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയിലെ ധനാഗമമാറ്റങ്ങൾ പുനർവിതരണം ചെയ്യുന്നതിനാണ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് ലോകത്തിലെ ആസൂത്രിതമായ വായ്പ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത്. മുടങ്ങിക്കിടക്കുന്ന പണം ആവശ്യക്കാർക്കു കൊടുത്തുകൊണ്ടാണ്, ധനം സംബന്ധിച്ച, ഈ പുനർവിതരണം നിവൃത്തിപ്പെടുത്തുന്നത്. വായ്പ പലിശയോടുകൂടി തിരിച്ചടയ്ക്കേണ്ടതാണ്.

സാമ്പത്തികവികസനത്തിന്റെ വസ്തുനിഷ്ഠമായ വ്യവസ്ഥകൾ (സ്ഥിതി) അനുസരിച്ചാണ് വായ്പയുള്ള ആവശ്യം, സോഷ്യലിസത്തിനു കീഴിൽ, ഉരുട്ടിവിടുന്നത്. സംരംഭങ്ങളും സംഘടന

കളും സ്ഥാപനങ്ങളും നടത്തുന്ന സാമ്പത്തികവും ധനപരവുമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കിടയിൽ ഉണ്ടാകുന്നതും മുടങ്ങിക്കിടക്കുന്നതുമായ പണം താല്പാലികമായി അവ പുറത്തുവിടുന്നു. കൂലികൊടുക്കുവാനും സാധനസാമഗ്രികൾ വാങ്ങുവാനുമുള്ള പണം ശേഖരിച്ചുകിടക്കുക, തയ്യാറുള്ള ഉല്പാദിതവസ്തുക്കൾ വിറ്റഴിയുക, അവയുടെ പണം ഉപയോഗിക്കാതെകിടക്കുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള പരിതഃസ്ഥിതികളിലാണ് മുടങ്ങിക്കിടക്കുന്ന പണം കൈവിടപ്പെടുന്നത്. ഉല്പാദനത്തിന്റെ കാലികസ്വഭാവംമൂലം കാഷ്ചികസഹകരണസംഘങ്ങളിലും മുടങ്ങിക്കിടക്കുന്ന പണം കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. വിളവെടുപ്പിനു ശേഷമാണ് ആദായം ലഭിക്കുക. ചിലവുകൾകൊടുക്കേണ്ടതുമായ വായ്പ. സമ്പത്തുല്പാദിപ്പിക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും ഇത് ബാധകമാണ്; ചിലവിനെക്കാളധികം ബഡ്ജറ്റുവരുമാനമുണ്ടാവുകയും റിസർവ്വ്ഫണ്ടുകളിലോ റെക്കമായോ പണം ശേഖരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, നേരെമറിച്ച് ചില സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക്, ചിലപ്പോൾ പണം അത്യവശ്യമായി വരുന്നു. കാലികമായ സ്റ്റോക്ക് ശേഖരിക്കുവാനും സാധനങ്ങൾ ധാരാളം വാങ്ങിവെക്കുവാനും ഉല്പാദനം വികസിപ്പിക്കുവാനുമാണ് പണം ആവശ്യമായി വരുന്നത്.

ഇങ്ങനെയുള്ള പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ താല്പാലികമായി മുടങ്ങിക്കിടക്കുന്ന പണം ആവശ്യക്കാർക്കു കൊടുക്കുവാൻ അനുവദിക്കുന്നത് സ്വഭാവവികാരമാത്രമാണ്. വായ്പമുഖേനയാണ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയിൽ ഈ ചുമതല നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്നത്. സംരംഭങ്ങൾ, സ്ഥാപനങ്ങൾ, സാമ്പത്തികസമ്പ്രദായം എന്നിവയിലെ മുടങ്ങിക്കിടക്കുന്ന പണവും ജനങ്ങളുടെ റെക്കംസമ്പാദ്യത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗവും, സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയെ പുരോഗമിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, താല്പാലികമായി, ഉപയോഗിക്കുവാൻ വായ്പസമ്പ്രദായം അനുവദിക്കുന്നു. മുടങ്ങിക്കിടക്കുന്ന പണത്തെ, സമുദായത്തിന്റെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി, സംരംഭങ്ങളും സമ്പത്തുല്പാദിപ്പിക്കുന്ന സംഘടനകളും താല്പാലികമായി ഉപയോഗിക്കുന്ന രീതിയായിരിക്കണം വായ്പസമ്പ്രദായം.

സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമുദായത്തിൽ നിഷേധാത്മകമല്ലാത്ത ഒരു പങ്കാണ് വായ്പ വഹിക്കുന്നത്. ഉല്പാദനവികസനത്തിനുവേണ്ടി മുടങ്ങിക്കിടക്കുന്ന പണം ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് വായ്പാസമ്പ്രദായം അനുവദിക്കുന്നു. വായ്പാബന്ധങ്ങൾ സംരംഭങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികപ്രവർത്തനങ്ങളിന്മേലുള്ള ധനപരമായ നിയന്ത്രണം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും സാധനങ്ങളും അധ്വാനവും വരുമാനങ്ങളും എങ്ങിനെയുപയോഗിക്കുന്നുവെന്നു പരിശോധിക്കുവാൻ ബാങ്കുകൾക്ക് സൗകര്യം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

സോഷ്യലിസ്റ്റ് നിർമ്മാണത്തിന്റെ പ്രാരംഭഘട്ടത്തിൽ വ്യാപാരക്കടവും ബാങ്ക് കടവും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. ചില സംരംഭങ്ങളും സമ്പത്തുല്പാദിപ്പിക്കുന്ന സംഘടനകളും ഒരു നിശ്ചിതതീയതിക്കു പണം കൊടുക്കാമെന്ന വ്യവസ്ഥയിന്മേൽ, ബിൽസ് ഓഫ് എക്സ്ചെയിഞ്ച്* കൊടുക്കുകയും വാങ്ങുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു്, മറ്റുള്ളവയ്ക്കു് സാധനങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതിനെയൊന്നു് വ്യാപാരക്കടമെന്നു പറയുന്നതു്. എന്നിരുന്നാലും അങ്ങിനെയുള്ള വായ്പയിൽ പണത്തിന്റെ അനാസൂത്രീതമായ പുനർവിതരണം അന്തർദ്ദീനമായിട്ടുണ്ടു്; സംരംഭ-സ്ഥാപനങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിന്മേലുള്ള ബാങ്ക് നിയന്ത്രണത്തെ അതു ക്ഷീണിപ്പിക്കുകയും സാമ്പത്തികാസൂത്രണത്തെ തടയുകയും ചെയ്യുന്നു. സോഷ്യലിസ്റ്റ് നിർമ്മാണത്തിന്റെ പിന്നീടുള്ള ഘട്ടങ്ങളിൽ, സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമ്പദ്വ്യവസ്ഥ വികസിക്കുകയും ആസൂത്രണം പുരോഗമിക്കുകയും ചെയ്തതോടുകൂടി, വ്യാപാരക്കടത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു് ബാങ്ക് കടം (വായ്പ) നിലവിൽവന്നു.

* സംരംഭങ്ങളും, സംഘടനകളും നൽകുന്ന പ്രോമിസ്സറിനോട്ടുകളാണ് (വാശ്ശത്തപത്രങ്ങൾ) ബിൽസ് ഓഫ് എക്സ്ചെയിഞ്ച്. അവ കൈമാററം ചെയ്യപ്പെടാവുന്നവയും ബാങ്കുകൾ ഡിസ്കൗണ്ടുചെയ്തുകൊടുക്കുന്നവയുമാണ്. ബിൽസംഖ്യ ബാങ്കുകൾ റെക്കോർഡായി കൊടുക്കുമെന്നു സാരം.

ബാങ്ക് വായ്പ, ഗവണ്മെന്റ് വായ്പ, അന്താരാഷ്ട്രീയ വായ്പ, ഉപഭോക്താക്കളുടെ വായ്പ എന്നിവയാണ് വികസിച്ച സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമുദായത്തിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന വായ്പയുടെ പ്രധാന രൂപങ്ങൾ. ബാങ്ക് കൊടുക്കുന്ന കടം ദീർഘകാലത്തേയ്ക്കുള്ളതും ഗ്രന്ഥകാലത്തേയ്ക്കുള്ളതുമാകാം. തങ്ങളുടെ സമ്പത്തുകൾ വലിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി സംരംഭങ്ങൾക്കും സമ്പത്തുല്പാദിപ്പിക്കുന്ന സംഘടനകൾക്കും ഒരു മാസം മുതൽ ഒരു കൊല്ലം വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തേയ്ക്ക് ബാങ്കുകൾ ഗ്രന്ഥകാലവായ്പകൾ അനുവദിക്കുന്നു.

ഇങ്ങനെ കടംകൊടുക്കുന്ന സംഖ്യ—ഇതിനെ ചിലപ്പോൾ ഉപയോഗത്തിലിരിക്കുന്ന മുതലിന്മേലുള്ള വായ്പ എന്നും പറയാറുണ്ട്—പല കാരണങ്ങൾകൊണ്ടുമുണ്ടാകുന്ന താല്ക്കാലിക പണദോർലഭ്യം നികത്തുവാനും മറ്റുമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു. വായ്പാസംഖ്യ ഉപയോഗിക്കുന്നകാലത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് വായ്പാവ്യവസ്ഥകൾ നിർണ്ണയിക്കപ്പെടുന്നത്.

സംരംഭങ്ങളുടെ പുനഃസംഘടനയ്ക്കും പുതിയ ഉപകരണങ്ങൾ മുതലായവ ഏല്പിക്കുവാനുമായി ഒരു കൊല്ലത്തിലധികംകാലത്തേയ്ക്ക് സാധാരണമായി അനുവദിക്കുന്നതാണ് ദീർഘകാലവായ്പ.

സോഷ്യലിസത്തിന് കീഴിൽ താഴെ പറയുന്ന തത്വങ്ങളനുസരിച്ചാണ് ബാങ്ക് കടം സംഘടിപ്പിക്കുന്നതും നടപ്പിലാക്കുന്നതും.

- a) ഏതെങ്കിലും സംരംഭത്തിന്റെ പദ്ധതിയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള നടപടികൾക്ക് ധനസഹായം നല്കുവാനാണ് ബാങ്ക് വായ്പ അനുവദിക്കുന്നത്.
- b) വായ്പ കൊടുക്കുന്നതു നേരിട്ടാണ്. ഏതെങ്കിലും സ്ഥാപനത്തിന് ബാങ്ക് നേരിട്ടു വായ്പ നല്കുന്നു.
- c) കടം വാങ്ങിയ സംഖ്യ മടക്കിക്കൊടുക്കണം.
- d) ഒരു പ്രത്യേക കാലഘട്ടത്തേയ്ക്കാണ് വായ്പ അനുവദിക്കുന്നത്. ആ കാലഘട്ടത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ കടം തിരിച്ചടയ്ക്കുകയും വേണം.

e) ഒരു ഉദ്ദേശത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് കടമനു വദിക്കുന്നത്. അതായത് വാങ്ങിയ കടം പലിശയോടുകൂടി തിരിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നർത്ഥം. പലിശനിരക്ക് ഗവൺമെന്റ് നിശ്ചയിക്കുന്നതാണ്.

ഗവൺമെന്റും കടമെടുക്കുന്ന. കടമെടുക്കുന്ന സംഖ്യയുടെ അധികഭാഗവും ജനങ്ങളുടെ സമ്പാദ്യമാണ്. ഈ സംഖ്യ ജനങ്ങളുടെ നന്മയ്ക്കായി ഗവൺമെന്റ് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു. സേവിംഗ്സ് ബാങ്കുകളിൽക്കൂടി ജനങ്ങളുടെ നിക്ഷേപങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടും ഗവൺമെന്റ് കടപ്പത്രങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ച് ജനങ്ങളെക്കൊണ്ടും അവ വാങ്ങിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുമാണ് ഇതിലേയ്ക്കുള്ള സംഖ്യകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നത്.

വിദേശവ്യാപാരം, വ്യാപാരപരമല്ലാത്ത പ്രവർത്തനങ്ങൾ (ട്രാൻസ്പോർട്ട് (ഗതാഗതം) ടൂറിസം (വിനോദയാത്ര) മുതലായവ) മുതലായവ നടവഴികൾക്കിടയിൽ ഒരു രാജ്യം മറെറൊരു രാജ്യത്തിന് നൽകുന്ന വായ്പയാണ് അന്താരാഷ്ട്രീയ വായ്പ.

വ്യാപാരപരമായ കടംകൊടുക്കലാണ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലെ ഉപഭോക്തൃവായ്പ. വ്യാപാരസംഘടനകൾ ജനങ്ങൾക്ക് അനുവദിക്കുന്ന വായ്പയാണിത്. ജനങ്ങൾ വാങ്ങിക്കുന്ന തുണി, വീട്ടുസാമാനങ്ങൾ മുതലായ ഉപഭോഗവസ്തുക്കൾ സംബന്ധിച്ചുള്ളതാണ് ഈ വായ്പ. വാങ്ങുന്നവൻ വാങ്ങിയ സാധനത്തിന്റെ വില തവണകളായി കൊടുക്കുന്നു. അത്തരം കടംവീടുന്നതുസംബന്ധിച്ചുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ ഗവൺമെന്റ് ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. സാധനം വാങ്ങിയതിന്റെ പണം, വാങ്ങുന്നവന്റെ കൂലിയിൽനിന്ന് കുറച്ചു, മാസഗഡുവുകളായി തിരിച്ചടയ്ക്കുന്നു.

സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമുദായത്തിൽ എല്ലാ വായ്പാബന്ധങ്ങളും സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയുടെ ആസൂത്രിതവികസനത്തിന്മേൽ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളവയാണ്. അതുകൊണ്ട് വായ്പാസമ്പ്രദായങ്ങളും ആസൂത്രിതമാണ്. ഗവൺമെന്റിന്റെ വായ്പാസ്ഥാപനങ്ങൾ കടംകൊടുക്കുന്നതുസംബന്ധിച്ച പദ്ധതികൾ ആവിഷ്കരിക്കുകയും നട

പ്പിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ജനങ്ങളുടെ താല്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, ആസൂത്രിമായ വായ്പാസമ്പ്രദായത്തെ പ്രധാനവും ഉപയോഗപ്രദവുമായ ഉപാധിയായി ഗവൺമെന്റ് കാണുകയും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്റ്റേയിറ്റ് ബാങ്ക്, സേവിങ്ങ്സ് ബാങ്കുകൾ, പണയം വാങ്ങുന്ന ഷാപ്പുകൾ എന്നിവയുൾപ്പെട്ടതാണ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലെ വായ്പാസമ്പ്രദായം.

പണയഷാപ്പുകൾ ജനങ്ങൾക്ക് ജാമ്യത്തിന്മേൽ—ഇഴടിന്മേൽ—കടംകൊടുക്കുകയും കടംകൊടുക്കുന്ന സംഖയിന്മേൽ പലിശ വാങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു.

സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലെ കടംകൊടുക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങൾ ഗവൺമെന്റ് കീഴ്തക്കയും ഗവൺമെന്റ് ഉടമയിലുള്ളവയുമാണ്. ജനങ്ങളുടെ താല്പര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയാണവ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. ഗവൺമെന്റുടേതല്ലാത്തവയുടെ നിയന്ത്രണത്തിന്റെ ഉയർന്ന കേന്ദ്രാധികാരങ്ങളാണ് വായ്പാസമ്പ്രദായത്തെ നടപ്പിലാക്കുന്നതും നിയന്ത്രിക്കുന്നതും.

സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമ്പദ് വ്യവസ്ഥ ശക്തിപ്പെടുത്തുവാനും വികസിപ്പിക്കുവാനും സോഷ്യലിസ്റ്റ് നിർമ്മാണം ത്വരിതപ്പെടുത്തുവാനും ജനങ്ങളുടെ ഭൗതികവും, സാംസ്കാരികവുമായ നിലവാരം ഉയർത്തുവാനുമാണ് വായ്പാസമ്പ്രദായത്തേയും അതിന്റെ സ്ഥാപനങ്ങളേയും ഗവൺമെന്റ് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത്. വായ്പാസമ്പ്രദായമണിനെ സമുദായത്തെ സേവിക്കുകയും സമുദായത്തിന്റെ പുരോഗമനപരമായ വികാസത്തെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

വികസിച്ചുവരുന്ന രാജ്യങ്ങളിലെ വായ്പാസമ്പ്രദായം മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളുടേതിൽനിന്നും സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളുടേതിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ്.

വികസിച്ചുവരുന്ന രാജ്യങ്ങളിലെ വായ്പാസമ്പ്രദായം.

കോളണിപാരതന്ത്ര്യത്തിൽനിന്ന് അടുത്തകാലത്ത് വിമുക്തമായ രാജ്യങ്ങളിലെ വായ്പാസമ്പ്രദായത്തിന്, അവയുടെ അവ

സാന്നിദ്ധ്യപോയതും പ്രതിബന്ധാത്മകവുമായ പാരമ്പര്യംനിമിത്തം, കോട്ടതട്ടിട്ടുണ്ട്. കോളനിമർദ്ദനം നടമാടുന്ന ഘട്ടത്തിൽ ഈ രാജ്യങ്ങളിലെ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയിൽ മേധാവിത്വം വഹിച്ചിരുന്നത് മുതലാളിത്തവായ്പാസമ്പ്രദായത്തിന്റെ ആസൂത്രിതരൂപങ്ങളായിരുന്നു. കുത്തകബാങ്ക് വായ്പയും ഹുണ്ടികക്കാരുടെ വായ്പയും കെട്ടുപിണഞ്ഞാണ് പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്. ഈ ഹുണ്ടികക്കാർ വായ്പകളിനേൽ വമ്പിച്ചുപലിശയാണ് അധ്വാനിക്കുന്ന ജനങ്ങളിൽനിന്നു തട്ടിപ്പിറിച്ചിരുന്നത്. വിദേശപണമൂലധനവും വിദേശവായ്പാസ്ഥാപനങ്ങളും ഈ രാജ്യങ്ങളിലെ വായ്പാസമ്പ്രദായത്തിൽ മേധാവിത്വം വഹിച്ചിരുന്നു. ഈ രാജ്യങ്ങളിൽ ദേശീയ വായ്പാസ്ഥാപനങ്ങൾ മിക്കവാറും ഇല്ലെന്നതന്നെ പറയാം. കോളനിവാഴ്ചയുടെ പാരമ്പര്യത്തിൽനിന്നു വിമുക്തമാകുന്നതിനുവേണ്ടി അവ തങ്ങളുടെ മുൻ ഭരണാധികാരികളുടെ വായ്പാസ്ഥാപനങ്ങളെ പുറന്താക്കുകയും സ്വതന്ത്രവും ദേശീയവുമായ ഒരു വായ്പാസമ്പ്രദായം പടുത്തുയർത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ സമ്പ്രദായം വികസിക്കുന്നതോടുകൂടി, തങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികവും സാംസ്കാരികവുമായ വളർച്ച ത്വരിതപ്പെടുത്തുന്നതിനും ജനതയെ വിദേശമൂലധനത്തിൽനിന്നും ബാങ്കുകളിൽനിന്നും നിശ്ശേഷം മോചിപ്പിക്കുന്നതിനും വികസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന രാജ്യങ്ങൾക്കു സാധിക്കുന്നതാണ്.

ഒരു ദേശീയവായ്പാസമ്പ്രദായം എങ്ങനെ സൃഷ്ടിക്കാമെന്ന് മാലിറിച്ചബ്ബിക്ക് കാണിച്ചുതന്നിട്ടുണ്ട്. മാലി (മുമ്പത്തെ ഫ്രഞ്ച് സുഡാൻ) ഒരു കോളനിയായിരുന്നപ്പോൾ അതിന്റെ വായ്പാസമ്പ്രദായം തികച്ചും ഫ്രഞ്ച് മൂലധനത്തിന്റെ സഹായത്താലും നിയന്ത്രണത്തിലുമായിരുന്നു. വായ്പനല്ലാത്ത പ്രത്യേക ഘടകങ്ങൾവഴി എല്ലാ ബാങ്കുകളെയും ഫ്രാൻസ് നിയന്ത്രിച്ചു. രാജ്യത്തു പ്രചരിച്ചിരുന്ന കറൻസിനേടുകൾ പുറപ്പെടുവിച്ചിരുന്നത് ഒരു ഫ്രഞ്ച് ബാങ്കായിരുന്നു. തന്മൂലം ഈ ബാങ്കിനു വമ്പിച്ച ലാഭമാണ് ലഭിച്ചിരുന്നത്. അനേകം ഫ്രഞ്ച് കോളനികൾ

സ്വതന്ത്രമായപ്പോൾ ഈ ബാങ്ക് മാറിയ പരിതസ്ഥിതികൾക്കനുസരിച്ച് അതിന്റെ പേരൊന്നു മാറി. മാലായിൽ കറൻസി പുറപ്പെടുവിച്ചിരുന്നത് ഈ ബാങ്കിന്റെ ഒരു പ്രത്യേക ഏജൻസിയായിരുന്നു. 1962 ജൂലായിവരെ ഇതു തുടർന്നു. 1962 ജൂലായിൽ മാലിഗവൺബാങ്ക് ഒരു പണപ്പരിഷ്കാരം നടപ്പിലാക്കുകയും അതിന്റെ സ്വന്തം നാണയമായ മാലി ഗ്രാങ്ക് (.0036 ഗ്രാം ശുദ്ധസ്വർണ്ണം) ഇറക്കുകയും ചെയ്തു. രാജ്യത്തിലേയ്ക്കു വിദേശകറൻസി ഒളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് ഇതോടെ അവസാനിച്ചു. മാലിയുടെ ദേശീയ ബാങ്ക് കറൻസിയും പുറപ്പെടുവിച്ചു. പണം പുറപ്പെടുവിക്കുവാനുള്ള കുത്തകാധികാരം ഈ ബാങ്കിന് നൽകി. സ്വകാര്യബാങ്കുകളുടെ പ്രവർത്തനം നിയന്ത്രിക്കുവാനും ഈ ബാങ്കിനെ ചുമതലപ്പെടുത്തി. ഫ്രഞ്ച് ബാങ്കിന്റെ കീഴിലായിരുന്ന കറൻസിനിയന്ത്രണം മാലി ബാങ്കിന്റെ കീഴിലാക്കി.

താഴെ പറയുന്ന നിയന്ത്രണങ്ങളടങ്ങിയ ഒരു സമ്പ്രദായമാണ് കറൻസി നിയന്ത്രണം അല്ലെങ്കിൽ കറൻസി ഉപയോഗത്തിനുള്ള പരിധി.

1. വിദേശരാജ്യങ്ങളിലേയ്ക്കും പണമടയ്ക്കുന്നത് നിയന്ത്രിക്കുക.
2. സ്വർണ്ണം, ബാങ്കനോട്ടുകൾ, സെക്യൂരിറ്റികൾ എന്നിവ പുറമേയ്ക്കയയ്ക്കുന്നത് നിയന്ത്രിക്കുക.
3. വിദേശ കറൻസി സ്വതന്ത്രമായി വില്ക്കുന്നതും വാങ്ങുന്നതും നിരോധിക്കുക.
4. ഔദ്യോഗികവിനിമയത്തോടനുസരിച്ച് ഖജനാവുകളിലൊ സ്റ്റേയിറ്റ് ബാങ്കിലൊ വിദേശകറൻസി മാറ്റംചെയ്യുവാൻ, അത് കൈവശം വെക്കുന്നവർക്കു, കടപ്പാടുണ്ടാക്കുക.

വിദേശമൂലധനത്തിന്റെ തുളച്ചുകയറ്റത്തിൽനിന്ന് റിപ്പബ്ലിക്കിനെ രക്ഷിക്കുവാനുള്ള പ്രധാനമാർഗ്ഗമായിരുന്നു കറൻസിനിയന്ത്രണം മാലി സ്റ്റേയിറ്റ് ബാങ്കിന്റെ അധീനത്തിലാക്കിയത്. റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ ആഭ്യന്തരകാര്യങ്ങളിൽ വിദേശരാജ്യങ്ങൾ ഇടപെടുന്നതിനെ അതു തടഞ്ഞു. സ്റ്റേയിറ്റ് ബാങ്ക് സംഘടിപ്പിക്കു

പ്ലേട്ടപ്പോൾ റെസ്റ്ററിൽനിന്നും 1000000000 മാലി ഗ്രാക്ക് ബാങ്കിന്റേ മൂലധനമായി മാറിവെച്ചു.

ഗ്രന്ഥം കമ്മേർഷിയൽ (വ്യാപാരപരമായ) ബാങ്കുകളുടെ പല ശാഖകളും മാലിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും അവയെ മാലി സ്റ്റേറ്റ് ബാങ്ക് കൂടുതലായി നിയന്ത്രിച്ചുവരുന്നു. മാലിയുടെ വകയായ കമ്മേർഷിയൽ ബാങ്കുകളും പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ദേശീയവികസനത്തിനുവേണ്ടി ആഭ്യന്തരവും വൈദേശികവുമായ ധനാഗമമാഗ്നങ്ങൾ ശേഖരിക്കുകയാണവയുടെ ലക്ഷ്യം. കേന്ദ്ര കാഷികവായ്പാബാങ്കും രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മാലി ഗവണ്മെന്റിന്റെ വായ്പാനയമനുസരിച്ച് ഈ ബാങ്കുകളും വായ്പാസമ്പ്രദായവും രാജ്യത്തിന്റെ സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയേയും—പ്രധാനമായി കൃഷിയേയും വ്യവസായത്തേയും—ജനങ്ങളുടെ ആരോഗ്യത്തേയും സംസ്കാരത്തേയും ജനകീയ ഐക്യത്തേയും സാമ്പത്തികസ്വാതന്ത്ര്യത്തേയും പുരോഗമിപ്പിക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്നു.

മാലി ഗവണ്മെന്റും സൂഫാനീസ് യൂണിയൻ പാർട്ടിയും സോഷ്യലിസം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രാരംഭപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ മുഴുകിയിരിക്കുകയാണ്.

വായ്പാസമ്പ്രദായം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിലും അതുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിലും സോവിയറ്റ് യൂണിയന് ലഭിച്ച പരിചയത്തെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കുന്നതും, മാലിയുടെ പ്രധാന ചുമതലകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനും, ആ രാജ്യത്തിന് സഹായകമായിരിക്കും.

അദ്ധ്യായം രണ്ടു്

സോവിയറ്റ് വായ്പാസമ്പ്രദായം

സോവിയറ്റ് വായ്പാസമ്പ്രദായം ദീർഘവും കെട്ടുപിണഞ്ഞതുമായ വളർച്ചയിൽ കൂടിയാണ് പ്രയാണം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. രാജ്യത്തിന്റെ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥ പുനരുദ്ധരിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണ് സോവിയറ്റ് വായ്പാസമ്പ്രദായം ഉടലെടുത്തതു്. സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയുടെ അടിത്തറ പണിയുവാനും സോഷ്യലിസ്റ്റ് നിർമ്മാണം ശക്തിപ്പെടുത്തുവാനും അതു് ജനങ്ങളെ സഹായിച്ചു. ഇന്നിപ്പോൾ കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ ഭൗതികവും സാങ്കേതികവുമായ അടിസ്ഥാനം പണിയുന്നതിനു് ഗവൺമെണ്ടും ജനങ്ങളും ഫലപ്രദമായി ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു ഉപകരണമാണതു്.

സോവിയറ്റ് വായ്പാസമ്പ്രദായം എങ്ങിനെ സംഘടിപ്പിച്ചുവെന്നും സോഷ്യലിസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം നിർമ്മിക്കുന്നതിനു് അതിനെ യെങ്ങിനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയെന്നും ഗ്രഹിക്കുന്നതു് രസാവഹമായിരിക്കും.

ഈ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ രൂപീകരണം

പുതിയ സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥയോടൊപ്പമാണു് സോവിയറ്റ് വായ്പാസമ്പ്രദായം നിലവിൽവന്നതു്; രാജ്യം പുരോഗമിച്ചു തോടുകൂടി അതു് വളരുകയും നന്നാവുകയും ചെയ്തു. ആദ്യം മുതൽക്കു തന്നെ ഈ സമ്പ്രദായത്തിൽ, സാറിസ്റ്റ് ഷ്യയിലുണ്ടായിരുന്ന സമ്പ്രദായത്തെയുപേക്ഷിച്ചു്, അടിസ്ഥാനപരമായ വ്യത്യാസ

മുണ്ടായിരുന്നു. ആദ്യംതന്നെ ബാങ്കിങ്ങ് സമ്പ്രദായത്തിൽ മൗലികമായ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തി. വൻകിട ബാങ്കുകളെക്കൂടാതെ സോഷ്യലിസം പടുത്തുയർത്തുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് ലെനിൻ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഉല്പാദനവും വ്യാപാരവും നിയന്ത്രിക്കുവാനും പണപ്രചാരം ശക്തിപ്പെടുത്തുവാനും പുതിയ സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥ വളർത്തുവാനും ആവശ്യമായ സ്റ്റേയിറ്റ് ഉപകരണമാണ് ബാങ്കുകളെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം.

രാജ്യത്തിന്റെ സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയെ നിയന്ത്രിച്ചുനിൽക്കുവാനാണ് വൻകിട കുത്തകബാങ്കുകളെ റഷ്യൻ മൂലധനക്കാരും വിദേശമൂലധനക്കാരും ഉപയോഗിച്ചത്.

ലെനിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുണ്ടായിരുന്ന സോവിയറ്റ് ഗവർണ്മെന്റിന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ആദ്യത്തെ നടപടി സ്റ്റേയിറ്റ് ബാങ്കിന്റെ ദേശവല്ലരണമായിരുന്നു. അതിനെത്തുടർന്ന് എല്ലാ സ്വകാര്യ വ്യാപാരബാങ്കുകളും ദേശവല്ലരിക്കപ്പെട്ടു. ബാങ്കിങ്ങ് ഇടപാട് ഗവർണ്മെന്റ് കുത്തകയാക്കി. ആർ. എസ്സ്. എഫ്. എസ്സ്. ആറിൽ പീപ്പിൾസ് ബാങ്ക് രൂപവല്ലരിച്ചു. മോസ്കോയിലെ പീപ്പിൾസ് കോഓപ്പറേറ്റീവ് ബാങ്ക് നിലനിൽക്കുകയും സഹകരണസംഘടനകളെ സഹായിക്കുവാൻ അതിനെ ചുമതലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. പിന്നീടതിനെ ആർ. എസ്സ്. എഫ്. എസ്സ്. ആറിലെ പീപ്പിൾസ് ബാങ്കുമായി യോജിപ്പിക്കുകയും സ്വതന്ത്ര സഹകരണശാഖയായി വർത്തിക്കുവാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു. 1918-ൽതന്നെ ഈ ശാഖ 668 ദശലക്ഷം ഡോളർ പുതിയ വായ്പകളായി നല്കി. ഈ സംഖ്യയുടെ ഏകദേശം പകുതിയും ഉപഭോക്തൃസഹകരണസംഘങ്ങൾക്കാണ് നല്കിയത്.

ദേശവല്ലരിക്കപ്പെട്ട സംരംഭങ്ങളെ സഹായിക്കുവാൻവേണ്ടി സമ്പത്തുല്പാദിപ്പിക്കുന്ന സംഘടനകളുടെയും തൊഴിലാളിസംഘടനകളുടെയും പ്രതിനിധികളടങ്ങുന്ന ഒരു ലോൺ ആൻറ് ഡിസ്കൺട് കമ്മിറ്റിയെ പീപ്പിൾസ് ബാങ്ക് രൂപീകരിച്ചു. ഉല്പാ

ദനാവശ്യങ്ങൾക്കു വായ്പയും ധനവും നൽകുന്നതിനെയും കുറുപ്പും കണക്കിൽനിന്നു പണം വാങ്ങുന്നതിനേയും ഈ കമ്മറ്റി നിയന്ത്രിച്ചു.

ബ്രഷ്പാസിയുടെ ധനശേഷി നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനു കുറുപ്പും കണക്കിൽനിന്നു പണം വാങ്ങുന്നതു നിയന്ത്രണാധീനമാക്കി. പണമെല്ലാം ബാങ്കുകളിലെ കുറുപ്പും കണക്കിലേയ്ക്കു ചെന്നുചേരുന്നതു നടപടികളും എടുക്കുകയുണ്ടായി.

ആഭ്യന്തരസമരപര്യവസാനത്തിനുശേഷമുണ്ടായ കേന്ദ്രപ്രശ്നം സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയെ പുനരുദ്ധരിക്കുകയും സോഷ്യലിസ്റ്റു സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയ്ക്കു ആവശ്യമായ കളം ഒരുക്കുകയുമായിരുന്നു. അക്കാലത്തെ വായ്പാസമ്പ്രദായത്തിന്റെ പ്രധാനമായും ബാങ്കുകളുടെ പ്രധാന ചുമതല ഗവർണ്മെന്റ് അധീനത്തിലുള്ളവയും സഹകരണാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളവയുമായ സംരംഭങ്ങൾക്കു കടം കൊടുത്തു അവയെ സ്വകാര്യ മുതലാളിത്തസംരംഭങ്ങളുമായുള്ള സമരത്തിൽ സഹായിക്കുകയെന്നതായിരുന്നു. ആ ചുമതലയുടെ ഒരു ഭാഗം അലപാനിക്കുന്ന കൃഷിക്കാർക്കു സാമ്പത്തികസഹായം നൽകലായിരുന്നു. വായ്പമുഖാന്തിരം ഗവർണ്മെന്റിന്റെയും സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെയും വ്യാപാരം വികസിപ്പിക്കുകയും പട്ടണവും ഗ്രാമവും തമ്മിലുള്ള സാമ്പത്തികബന്ധവും തൊഴിലാളികൾക്കു ഐക്യവും ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു.

അങ്ങിനെയുള്ള വായ്പാസമ്പ്രദായം സ്റ്റേയിററുബാങ്കിന്റെ കൈകളിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. വ്യവസായം, കൃഷി, വ്യാപാരം, എന്നിവയുടെ വികാസത്തെ പുരോഗമിപ്പിക്കുവാനും പണമിടപാടു നിയന്ത്രിക്കുവാനും ആരോഗ്യകരമായ പണപ്രചാരത്തിനുറപ്പുവരുത്തുവാനുള്ള മറ്റു നടപടികൾ ഏറ്റെടുത്തുവാനും ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടു് 1921 അവസാനത്തിൽ ആർ. എസ്സ്. എഫ്. എസ്സ്. ആറിന്റെ സ്റ്റേയിററുബാങ്ക് രൂപീകൃതമായി.

എന്നിരുന്നാലും പരിമിതമായ ശാഖകൾ മാത്രമുണ്ടായിരുന്ന സ്റ്റേയിററ് ബാങ്കിന് ഈ ചുമതലകൾ മുഴുവനും നേരിടുന്നതിന് കഴിവുണ്ടായില്ല. അതിന്റെ അനുബന്ധമായി അനേകം വായ്പാ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഏല്പിട്ടുത്തേണ്ടിവന്നു. സ്റ്റേയിററ് ബാങ്കിന് താഴെ യുള്ള ഈ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഈ ബാങ്കിന്റെ നേതൃത്വപരമായ പങ്കിന് കോട്ടമൊന്നും വരുത്തിയില്ല.

പ്രത്യേകതരത്തിലുള്ള ബാങ്കുകളുടേതായ ഒരു സമ്പ്രദായത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തെ കുറിക്കുന്നതാണ് 1922-24 കാലഘട്ടം. ആദ്യമായി രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടത് (1922) കൺസ്കൂലേഷൻ കോളാപ്പറേറീവ് ബാങ്കായിരുന്നു. 1923-ൽ ഇതിനെ അഖില രാഷ്ട്ര കോളാപ്പറേറീവ് ബാങ്കായി പുനഃസംഘടിപ്പിച്ചു. കമ്മെഴ്സ്യൽ ആൻഡ് ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ബാങ്ക്, ഉക്രേനിയൻ കോളാപ്പറേറീവ് ബാങ്ക്, രാഷ്ട്ര കമ്മെഴ്സ്യൽ ബാങ്ക് (വിദേശവ്യാപാരം വികസിപ്പിക്കുന്നതിന് ഉത്തരവാദിപ്പെട്ടത്) എന്നിവ പ്രത്യേകതരം ബാങ്കുകളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. 1924-ൽ ഈ കമ്മെഴ്സ്യൽ ബാങ്കിനെ യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. ഫോറിൻ ട്രെയിഡ് ബാങ്കായി പുനഃസംഘടിപ്പിച്ചു. സ്വകാര്യമേഖലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ക്രെഡിറ്റ് (കടം) കോളാപ്പറേറീവ് സൊസൈറ്റികൾക്കും പ്രവർത്തന സ്വാതന്ത്ര്യമനുവദിച്ചു. കൃഷിയും കൈത്തൊഴിലുകളും വികസിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ ക്രെഡിറ്റ് സേവിംഗ്സ് സൊസൈറ്റികൾ സ്ഥാപിക്കുവാനും അനുവാദം നൽകി.

ഗവൺമെന്റുതലത്തിൽ കടംകൊടുക്കുവാൻ ഏല്പാടുകളുണ്ടാക്കിയതിനു പുറമെ, പരസ്പര വായ്പാസഹകരണസംഘങ്ങളുടെ ഒരു ശൃംഖലതന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു. വായ്പ ആവശ്യമുള്ള ചെറുകിട ഉല്പാദകരെ ഈ സൊസൈറ്റികളിൽ സംഘടിപ്പിച്ചു. മെമ്പർഷിപ്പ് ഫീസ്സും മെമ്പർമാർ സൊസൈറ്റിയിൽ നിക്ഷേപിക്കുന്ന പണവും അനുവദിക്കപ്പെട്ട വായ്പകളിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന പലി

ശയ്യും ബാങ്കുവായ്പയും ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നുള്ള ധനസഹായവുമായിരുന്നു സൊസൈറ്റിയുടെ മൂലധനം.

കരകൗശലക്കാരെയും ശില്പികളെയും മറ്റും സഹായിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ട്രെഷർക്രെയിറ്റർ സൊസൈറ്റികൾ പട്ടണങ്ങളിലും സാധുക്രഷിക്കാക്കു സഹായം നൽകിക്കൊണ്ടു് അവരെ പണക്കാരായ അയൽപക്കക്കാരിൽ (സ്വകാര്യമുതലാളിമാർ) നിന്നു് വിമോചിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കാഷിക ക്രെയിറ്റർ സൊസൈറ്റികൾ ഗ്രാമങ്ങളിലും സ്ഥാപിച്ചു. ഈ ക്രെയിറ്റർ സൊസൈറ്റികളോടു് സഹകരിക്കുവാൻ പണക്കാരായ കൃഷിക്കാരെയും പ്രേരിപ്പിച്ചു. തന്മൂലം ഈ പണക്കാരായ കൃഷിക്കാർ സാധുക്രഷിക്കാക്കു നേരിട്ടു് പണംകൊടുത്തു് ഉപദ്രവമുണ്ടാക്കുന്നതില്ലാതാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. സൊസൈറ്റികളിൽ ചേർന്നു പാവപ്പെട്ട കുടുംബക്കാക്കു പല ആനുകൂല്യങ്ങളും അനുവദിക്കപ്പെട്ടു. അവരെ മെമ്പർഷിപ്പു് ഫീസിൽനിന്നു് ഒഴിവാക്കുകയോ ചുരുങ്ങിയ ഫീസു് കൊടുക്കുകയോ ചെയ്ത തവണകളായി ആ ഫീസു് അടയ്ക്കുവാൻ അനുവദിക്കുകയോ ചെയ്തു.

കാഷികവായ്പാ സഹകരണസംഘങ്ങളുടെ വിപുലമായ വളർച്ച, കൃഷിക്കാക്കു് എളുപ്പം വായ്പചിട്ടുന്നതിനു് സൗകര്യമുണ്ടാക്കുകയും നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽനിന്നു ചുഷകന്മാരെ പുറത്താക്കുവാൻ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു. 1942ൽ സെൻട്രൽ അഗ്രികൾച്ചറൽബാങ്കു് (കേന്ദ്ര കാഷികബാങ്കു്) രൂപീകരിച്ചു. ഗവണ്മെന്റു് വക പണം കൃഷിക്കാക്കു അനുവദിക്കുകയെന്നതായിരുന്നു ആ ബാങ്കിന്റെ ലക്ഷ്യം. ഉക്രെയിനിൽ ഒരു കാഷികബാങ്കും സ്ഥാപിക്കുകയുണ്ടായി. സെൻട്രൽ കമ്മ്യൂണൽ ബാങ്കിന്റെ (കേന്ദ്ര സാമൂഹ്യബാങ്കു്) കീഴിൽ പ്രാദേശിക കമ്മ്യൂണൽ ബാങ്കുകൾ രൂപീകരിച്ചു.

1926ൽ വായ്പാസമ്പ്രദായം അതിന്റെ അവസാനരൂപത്തിലെത്തിയിരുന്നു. 1926 ഒക്ടോബർ 1-ാംന-യ്ക്കു് ശാഖകൾ 2000-യുടെ 1374 വായ്പാസ്ഥാപനങ്ങൾ നിലവിൽവന്നു. അവയുടെ വിവരം ചുവടെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന പട്ടികയിൽ കാണാം.

	സ്ഥാപനങ്ങളുടെ എണ്ണം	ശാഖകളുടെ എണ്ണം
സ്റ്റെയിററ് ബാങ്ക്	1	486
കമ്മേഴ്സ്യൽ ബാങ്കുകൾ	6	120
കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് ബാങ്കുകൾ	2	97
കമ്മ്യൂണൽ ബാങ്കുകൾ	45	120
കാഷിക വാല്യാസസ്രദയം (താഴെ പറയുന്നവയുൾപ്പെടെ)	78	134
കേന്ദ്ര കാഷിക ബാങ്ക്	1	—
റിപ്പബ്ലിക്കൻ ബാങ്കുകൾ	6	17
കാഷിക വാല്യാസോസൈറ്റികൾ	71	117
പരസ്പര വാല്യാസോസൈറ്റികൾ	285	—
ആകെ	417	957

മേൽപ്പറഞ്ഞവയ്ക്കു പുറമെ 9114 കാഷികവായ്പായുണിയനകളുമുണ്ടായിരുന്നു.

ബാങ്കുകൾ റീഫ്കാല-ഹ്രസ്വകാലവായ്പകൾ അനുവദിച്ചിരുന്നു.

1923-ൽ 541 ശേലക്ഷം രൂബിളിന്റെ ബാങ്കുവായ്പകൾ 1926-ൽ 3420 ശേലക്ഷം രൂബിളായി വർദ്ധിച്ചു. ആറിരട്ടിയിലധികമാണ് ഈ വർദ്ധനവ്. വായ്പകളുടെ വിതരണം ശേലക്ഷക്കണക്കിൽ ചുവടെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

(ചട്ടിക അടുത്ത പേജിൽ)

ഹ്രസ്വകാലവായ്പയുടെ മുന്നിൽ രണ്ടു ഭാഗവും കൊടുത്തതു യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. സ്റ്റെയിററബാങ്കിന്റെ ആപ്പീസ്സുകളായിരുന്നു.

അക്കാലത്തു കടലാസ്സുവായ്പ (ബിൽസ് ഓഫ് എക്സ്ചെയിഞ്ച്—കൈമാറ്റം) നിയമവിധേയമാക്കുകയുണ്ടായി. സാ

	ഹ്രസ്വകാലം	ദീർഘകാലം	മൊത്തം
1923 ഒക്ടോബർ 1	419	122	541
1924 „ „	952	219	1171
1925 „ „	2087	415	2502
1926 „ „	2580	840	3420

ധനങ്ങളുടെയൊ ബിൽസ് ഓഫ് എക്സ്ട്രെയിഞ്ചുകളുടെയൊ ഉറപ്പിന്മേൽ ബാങ്കുകൾ കടംകൊടുത്തു. ബിൽസ് ഓഫ് എക്സ്ട്രെയിഞ്ച് ഡിസ്കൗണ്ടുകളെയെല്ലാം ബിൽസ് ഓഫ് എക്സ്ട്രെയിഞ്ച് ഈടാക്കിയിട്ടുള്ള സ്വെഷൽ കറൻസി അക്കൗണ്ടു പ്രവർത്തനങ്ങളും ബാങ്കുകളെ എപ്പോഴും പ്രവർത്തനനിരതമാക്കി.

ബാങ്ക് വരുമാനങ്ങളിൽ ഇവ ഉൾപ്പെടുന്നു. a) നിക്ഷേപങ്ങളിലേയ്ക്കും കറൻസി അക്കൗണ്ടുകളിലേയ്ക്കും വരുന്ന, മുടങ്ങിക്കിടക്കുന്ന പണം, (ഇത് 1923-നെയപേക്ഷിച്ച് 1926-ൽ ആറരടി വർദ്ധിച്ചു) b) ഓഹരികൾ വില്പനയുമൂലം ലഭിക്കുന്ന പണം. (ഈ പണം മൂന്നു കൊല്ലങ്ങൾക്കിടയിൽ പത്തിരടി വർദ്ധിച്ചു.)

വായ്പകൾ വാങ്ങിയിട്ടുള്ള പ്രധാനസ്ഥാപനങ്ങളുടെ വിവരവും വായ്പകളിലുള്ള മാറ്റങ്ങളും (ശതമാനക്കണക്കിൽ) ചുവടെ കൊടുക്കുന്നു.

(പട്ടിക അടുത്ത പേജിൽ)

ഈ പണത്തിന്റെ ഭൂരിഭാഗവും ഗവൺമെന്റ് സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും സഹകരണസ്ഥാപനങ്ങൾക്കും സംഘടനകൾക്കും കടംകൊടുക്കുവാനാണ് വിനിയോഗിച്ചത്. സ്വകാര്യമൂലധനത്തോടു അവനടത്തിയെന്ന സമരത്തിൽ അവയ്ക്ക് ഈ പണം ഉപകരിച്ചു.

	1923	1924	1925	1926
ഗവണ്മെന്റ് സംരംഭങ്ങൾ	61.0	72.0	77.5	81.0
സഹകരണ സ്ഥാപനങ്ങൾ	27.5	26.0	20.0	17.0
സ്വകാര്യവ്യക്തികളും സ്ഥാപനങ്ങളും	11.5	2.0	2.5	2.0

വായ്പാസമ്പ്രദായത്തിനുള്ള വരുമാനമാറ്റങ്ങൾ പരിമിതമായിരുന്നതിനാൽ, ഗവണ്മെന്റ് വ്യവസായികസംരംഭങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനമൂലധനത്തിലുള്ള കുറവ് നികത്തുവാനേ വായ്പകൾ അനുവദിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. മൂലധനനിക്ഷേപങ്ങൾക്കായി കുറച്ചു വായ്പകളും അനുവദിക്കുകയുണ്ടായി.

അക്കാലത്ത് വ്യവസായികസംരംഭങ്ങൾക്ക് പ്രവർത്തനമൂലധനത്തിനുള്ള പണം അത്യാവശ്യമായിരുന്നു. തുണി, ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ, മറ്റു ഉപഭോഗവസ്തുക്കൾ എന്നിവയുണ്ടാക്കുന്ന വ്യവസായങ്ങൾക്ക് വായ്പയുടെ കാര്യത്തിൽ മുൻഗണന നൽകേണ്ടിവന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവ സാധനങ്ങളുടെ ഉല്പാദനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവയും വായ്പകൾ വേഗം തിരിച്ചടയ്ക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവയുമായിരുന്നു.

1925-മുതൽ ഇന്ധന (കൽക്കരി, എണ്ണ) വ്യവസായത്തിനും ലോഹനിർമ്മാണവ്യവസായത്തിനും വലിയ തോതിൽ വായ്പകൾ അനുവദിച്ചു.

പുനരുദ്ധാരണഘട്ടത്തിൽ (1922-26) സോവിയറ്റ് വായ്പാസമ്പ്രദായം ഒരു ഉറച്ച അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടു. സോഷ്യലിസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം നിർമ്മിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിനാവശ്യമായ വളച്ചു സമ്പാദിക്കുവാൻ ഇതുപകരിക്കുകയുണ്ടായി.

പ്രാരംഭവെളിച്ചം

ദൂതഗതിയിലുള്ള വ്യവസായവല്ലഭരണം, ചിന്നിച്ചിതറിക്കിടന്നിരുന്ന കൃഷിസ്ഥലങ്ങളുടെ സഹകരണപന്ഥാവിലേയ്ക്കുള്ള മാറ്റം, അതിനെത്തുടർന്നുണ്ടായ വൻതോതിലുള്ള കാഷികോല്പാദനം എന്നിവ സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയുടെ അടിസ്ഥാനം നിർമ്മിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിലെ സവിശേഷതകളായിരുന്നു.

അതിവേഗം വികസിച്ചുവന്ന ഘനവ്യവസായങ്ങൾ സോവിയറ്റ് യൂണിയനെ വ്യവസായികരിച്ചു. സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയുടെ ആഭ്യന്തര ധനശേഖരം അതിനാവശ്യമായ പണമുണ്ടാക്കി. സാധുക്കളും ഇടത്തരക്കാരുമായ കൃഷിക്കാരെ, സ്വമേധയാലുള്ള യോജിപ്പിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഉല്പാദകസഹകരണ സംഘങ്ങളിൽ ചേർത്തുകൊണ്ടാണ് കൂട്ടുകൃഷി നടപ്പിലാക്കിയത്. ഈ സംഘങ്ങൾക്ക് ഭൗതികവും സാമ്പത്തികവുമായ എല്ലാ സഹായങ്ങളും ഗവൺമെന്റ് നൽകി.

സോഷ്യലിസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം നിർമ്മിക്കുകയെന്ന പ്രശ്നം, വാസ്താവസന്ദ്രഭാവത്തിന് പുതിയ ചുമതലകളുണ്ടാക്കി. രാജ്യത്തെ വ്യവസായവല്ലഭിപ്പിക്കുവാനും കൃഷിയെ കൂട്ടുകൃഷിയിലേയ്ക്കു പരിവർത്തനം ചെയ്യിപ്പിക്കുവാനും വമ്പിച്ച ധനവ്യയം ആവശ്യമായിവന്നു. ഈ ധനാഗമമാറ്റങ്ങളുണ്ടാക്കുവാനും അവയെ സാധ്യമാക്കുവാനും ഏറ്റവും നല്ല രീതിയിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാനും ബാങ്കുകൾ ശക്തിയായി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിവന്നു.

സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും സംഘടനകളുടെയും ജനങ്ങളുടെയും ധനാഗമമാറ്റങ്ങൾ സംയോജിപ്പിക്കുകയും ധനം ശേഖരിക്കുകയും ചെയ്യുക, ഈ മാറ്റങ്ങളെ പ്രധാനമായും വ്യവസായവല്ലഭരണത്തിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുവിടുക, പദ്ധതിയനുസരിച്ചു വായ്പകൾ നൽകുന്നതിന് ഉറപ്പുവരുത്തുക (പ്രത്യേകിച്ചും ഘനവ്യവസായങ്ങൾക്കും കൂട്ടുകൃഷിക്കും) ഉല്പാദനത്തിലും വ്യാപാരത്തിലും സാമ്പത്തികനിയന്ത്രണമേല്പിക്കുക, മുതലുകളുടെ കൈമാറ്റം ത്വരിതപ്പെടുത്തു

കയും ചിലവ് കഴിയുന്നത്ര ചുരുക്കുകയും ഉല്പാദനക്ഷമമല്ലാത്ത ചിലവുകൾ കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നീ കാര്യങ്ങളുടെ മേൽ നോട്ടം ബാങ്കുകൾ വഹിക്കേണ്ടിയിരുന്നു.

ഇങ്ങിനെയുള്ള പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ, ദീർഘകാലവായ്പയെ ഹ്രസ്വകാലവായ്പയിൽനിന്നു വേർതിരിക്കുവാനും വായ്പകൾ വിദഗ്ദ്ധമായ ആസൂത്രണാടിസ്ഥാനത്തിലാക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം ബാങ്കുകളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമായ പരിധി നിശ്ചയിക്കുവാനും വേണ്ടി ബാങ്കുകളുടെ സംഘടനാപരമായ അടിസ്ഥാനം മാറ്റേണ്ടതാവശ്യമായിവന്നു.

പുനരുദ്ധാരണകാലഘട്ടത്തിൽ വായ്പാസമ്പ്രദായത്തിന്റെ വ്യത്യസ്തഘടകങ്ങളും താല്പാലികാടിസ്ഥാനത്തിലാണ് സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. അവയുടെ പ്രവർത്തനപരിധി നിർണ്ണയിച്ചിരുന്നതു് നിലവിലിരുന്ന പരിതസ്ഥിതികളായിരുന്നു. പുതിയ പരിതസ്ഥിതികളിൽ ആസൂത്രിത സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയ്ക്കുവശ്യമായ കേന്ദ്രീകരണതത്വം പുതിയ മാറ്റങ്ങൾവഴി നടപ്പിലാക്കേണ്ടിവന്നു. വിവിധ വായ്പാസ്ഥാപനങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് അതിർത്തി നിശ്ചയിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. പഴയ പരിതസ്ഥിതികൾക്കനുസരിച്ച രൂപമെടുത്ത പഴയ വായ്പാസമ്പ്രദായം പുതിയ ചുമതലകൾക്കും പുതിയ പരിതസ്ഥിതികൾക്കും യോജിക്കാതെയായി. തന്മൂലം ധനദുർവ്യയത്തിനും ചുവപ്പനാടയുടെ പ്രോത്സാഹനത്തിനും ഇടയായി.

പുതിയ പരിതസ്ഥിതിയും വായ്പാസമ്പ്രദായത്തിന്റെ സംഘടനാപരമായ സംവിധാനവും തമ്മിലുള്ള ചൊരുത്തക്കേടിന്റെ മറ്റൊരു ഫലം, വിവിധ വായ്പാസ്ഥാപനങ്ങൾ ഒരേവിധത്തിലുള്ള പ്രവൃത്തിചെയ്യുകയെന്നതായിരുന്നു. മൊത്തമായ ഉല്പാദനമോ വില്പനയോ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ ബാങ്കുകൾ ഏതു വ്യവസായശാഖയെ സേവിക്കണമെന്നു വെച്ചിരുന്നുവോ ആ ശാഖയിലെ സംരംഭങ്ങളും സംഘടനകളുമായിമാത്രമല്ലാ മറ്റുള്ളവയുമായും ഇടപാടുകൾ ചെയ്തു. അതിന്റെ ഫലമായി ഈ സംരംഭങ്ങൾക്കും സംഘടനകൾക്കും ഒന്നിലധികം ബാങ്കുകളിൽനിന്നു്

വായ്പകൾ ലഭിക്കുവാനിടയായി. പണം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിലുള്ള ബാങ്ക് നിയന്ത്രണത്തെ ഇതു ദുർബ്ബലമാക്കി. ഇതു ബാങ്കുകൾ തമ്മിൽ അനാരോഗ്യകരമായ മത്സരം സൃഷ്ടിക്കുകയും വായ്പകൾ നൽകുന്ന പ്രധാന ഏജൻസിയായ സ്റ്റേയിററ് ബാങ്കിന്റെ നിലയ്ക്കു ക്ഷീണമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ പരിതസ്ഥിതിയ്ക്കു പരിഹാരമുണ്ടാക്കുവാനാണ് വായ്പാപരിഷ്കാരം എപ്പെടുത്തിയത്.

വായ്പാസമ്പ്രദായത്തിന്റെ ആസൂത്രിതനിയന്ത്രണം ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനു്, സ്റ്റേയിററ് ബാങ്ക് എല്ലാ ബാങ്കുകൾക്കും വായ്പ അനുവദിക്കുമെന്നും വായ്പയുടെ ഉപയോഗം, ഗവൺമെന്റിന്റെ വായ്പാനയമനുസരിച്ചു്, സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയുടെ എല്ലാ ശാഖകളിലേയ്ക്കും എല്ലാ ധനാഗമമാഗ്നങ്ങളും തിരിച്ചുവിടുമെന്നും യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. സ്റ്റേയിററ് ബാങ്കിന്റെയും സേവിങ്ങ്സ് ബാങ്കുകളുടെയും സ്റ്റേയിററ് ഇൻഷുറൻസ് സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും സോഷ്യൽ ഇൻഷുറൻസ് സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും മുടങ്ങിക്കിടക്കുന്ന പണം സൂക്ഷിക്കുമെന്നും കല്പനയായി.

കടംകൊടുക്കുന്ന എല്ലാ സ്ഥാപനങ്ങളെയും സ്റ്റേയിററ് ബാങ്കിനധീനമാക്കിയത് സംഘടനാപരമായ ഒരു പ്രധാന നടവടിയായിരുന്നു; കടംകൊടുക്കൽസമ്പ്രദായത്തെ അതു അവികലമാക്കി.

വിവിധ ബാങ്കുകളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു് അതിരുകൾ നിണ്ണയിച്ചു. ബാങ്കുകൾക്കും, സംഭരണ ഏജൻസികൾ, ട്രാൻസ്പോർട്ട്, ഗവൺമെന്റ് വ്യാപാരസംരംഭങ്ങൾ, വൻകിട വ്യവസായസംരംഭങ്ങൾ മുതലായ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയിലെ പ്രധാന ഘടകങ്ങൾക്കു് വായ്പ നൽകുവാൻ സ്റ്റേയിററ് ബാങ്കിനെ അധികാരപ്പെടുത്തി. സ്റ്റേയിററ് ബാങ്ക്, കോളാപ്പറേറീവ് ബാങ്ക്, ഉച്ചക്രേനിയൻ ബാങ്ക്, കേന്ദ്ര കാഷീകബാങ്ക് എന്നിവ ഏതേതു സഹകരണസംഘങ്ങൾക്കു് കടംകൊടുക്കണമെന്നു കാണിക്കുന്ന പ്രത്യേക ലിസ്റ്റുകൾ തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടു. പ്രാദേശിക ഗവൺമെന്റുവ്യവസായങ്ങളെയും വ്യാപാരസംരംഭങ്ങളെയും സ്റ്റേയിററ് ബാങ്കിന്നും പ്രാദേശിക കമ്മ്യൂണൽ ബാങ്കുകൾക്കുമായി വിഭജിച്ചു. ഹ്രസ്വകാലവായ്പകൾക്കു പുറമെ

വ്യവസായങ്ങൾക്ക് ദീർഘകാലവായ്പകൾ നൽകുവാനും സ്വേഷൽ ബാങ്കുകളെ അധികാരപ്പെടുത്തി.

പദ്ധതിക്കനുസരിച്ച പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതിന് ഉറപ്പുവരുത്തുവാൻ വേണ്ടി, സംരംഭങ്ങളുടെയും ധനോല്പാദനസംഘടനകളുടെയും ഉല്പാദനവും സാമ്പത്തികപദ്ധതികളും അനുസരിച്ച് വായ്പ നൽകുകയെന്ന തത്വം നിലനിർത്തുകയും വികസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു. ഉല്പാദനാവശ്യങ്ങൾക്കും കാഷ്ചികവിഭവങ്ങൾ, അസംസ്കൃതപദാർത്ഥങ്ങൾ എന്നിവ സംഭരിക്കുന്നതിനും പ്രചാരത്തിലുള്ള സാധനങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച ക്രയവിക്രയങ്ങൾക്കു വായ്പ നൽകുന്നതിനും പ്രത്യേകോദ്ദേശവായ്പകൾ ഏറ്റെടുത്തി.

കാഷ്ചികവാസ്തവസമ്പ്രദായമനുസരിച്ചാണ് ഗവണ്മെന്റ് കൃഷിക്ക് സഹായം നൽകിയത്. തുടക്കത്തിൽ ഈ സമ്പ്രദായം ആവിഷ്കരിച്ചത് സാഹകരണതത്വമനുസരിച്ചാണ്. പിന്നീടത് കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് അടിസ്ഥാനത്തിലും നടത്തപ്പെട്ടു. 1931-32ൽ അതിനെ ഒരു സ്റ്റേയിറ്റ് സമ്പ്രദായമായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി.

സോഷ്യലിസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനവും അതിന്നാദ്യം വേണ്ടതായ സജ്ജീകരണങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കുന്ന അവസരത്തിലുള്ള വായ്പാ സൗകര്യങ്ങളുടെ വളർച്ച താഴെ പറയുന്ന കണക്കുകളിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

1925-29 കാലഘട്ടത്തിൽ ദേശീയ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയ്ക്കനുവദിച്ച വായ്പ നാലുമടങ്ങ് വർദ്ധിച്ചു. ഹ്രസ്വകാലവായ്പ 2.5 മടങ്ങും ദീർഘകാലവായ്പ 13 മടങ്ങും വർദ്ധിച്ചു. 1925ൽ ആകെ കൊടുത്ത വായ്പയുടെ 16.6 ശതമാനവും ദീർഘകാലവായ്പയായിരുന്നു. 1929ൽ ദീർഘകാലവായ്പയുടെ ശതമാനം 54.1 ആയി ഉയർന്നു. ദീർഘകാല-ഹ്രസ്വകാലബാങ്കു വായ്പാവിതരണത്തിന്റെ പട്ടിക ചുവടെ കൊടുക്കുന്നു.

(പട്ടിക അടുത്ത പേജിൽ)

	ഒക്ടോബർ 1				ജൂലായ് 1
	1925	1926	1927	1928	1929
ഹ്രസ്വകാലം	2087	2580	3794	4486	4758
ദീർഘകാലം	415	840	2357	4144	5577
ഒട്ടൊകെ	2502	8420	6151	8630	10,335

1926-29 കാലഘട്ടത്തിലെ പരിഷ്കാരംമൂലമുണ്ടായ മാറ്റങ്ങൾ മറെറാരു പട്ടികയിലും കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

1926-നും 1929-നും മദ്ധ്യേ സ്റ്റേയിറ്റ് ബാങ്ക് കൊടുത്ത വായ്പ ഇരട്ടിയായി. എല്ലാ ബാങ്കുകളുംകൂടി കൊടുത്ത ഹ്രസ്വകാല വായ്പ 1926 ഒക്ടോബർ 1-ാംന-യിലെ 56.4 ശതമാനത്തിൽ നിന്നും 1929 ജൂലായി 1-ാംന-യ്ക്ക് 73 ശതമാനമായി ഉയർന്നു. 1926-ൽ സ്റ്റേയിറ്റ് ബാങ്ക് അനുവദിച്ച ദീർഘകാലവായ്പ ഒട്ടൊകെയുള്ള ദീർഘകാലവായ്പയുടെ 40 ശതമാനമായിരുന്നു. 1929-നോടുകൂടി സ്റ്റേയിറ്റ് ബാങ്ക് കൊടുത്തിരുന്ന ദീർഘകാലവായ്പ ഒട്ടൊകെയുള്ള ദീർഘകാലവായ്പയുടെ 4.7 ശതമാനമായി കുറഞ്ഞു. എന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ വ്യവസായബാങ്കുകളും കമ്മ്യൂണൽ ബാങ്കുകളും കൊടുക്കുന്ന ദീർഘകാലവായ്പയും കാഷ്ചികവായ്പയും അതിനകം വലിച്ചിരുന്നു. 1926 ഒക്ടോബർ 1-ാംന-യോടുകൂടി ഒട്ടൊകെ കൊടുത്ത ഹ്രസ്വകാലവായ്പയുടെ 16 ശതമാനം ജോയിന്റ് സ്റ്റോക്ക് ബാങ്കുകൾ കൊടുത്തു. എന്നാൽ 1929 ജൂലായി 1-ാംന-യോടുകൂടി ഇവയുടെ വായ്പ 1.5 ശതമാനമായി കുറഞ്ഞു.

(പട്ടിക അടുത്ത പേജിൽ)

	1926 ഒക്ടോബർ 1			1929 ജൂലായ് 1		
	ഘ്രസപകാല വായ്പ	ദീപികാല വായ്പ	ഒട്ടാകെയുള്ള വായ്പയുടെ തുകം (പകു)	ഘ്രസപകാല വായ്പ	ദീപികാല വായ്പ	ഒട്ടാകെയുള്ള വായ്പയുടെ തുകം (പകു)
1. യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. സ്റ്റേയിറംബാക്	56.4	40.0	52.6	73.0	4.7	36.1
2. ജോയിന്റ് സ്റ്റോക്ക് ബാങ്ക് ഘ്രസപകാല വായ്പ	19.0	7.5	16.0	3.0	0.2	1.5
3. ഇൻവന്ററിയിൽ ബാങ്ക്	—	—	—	—	32.8	18.0
4. കമ്മ്യൂണൽ ബാങ്കുകൾ	9.0	32.8	14.6	7.6	24.7	17.0
5. കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് ബാങ്കുകൾ	4.6	1.2	3.8	6.0	2.0	3.6
6. കാഷികബാങ്കുകളുടെ കാഷികവാസ്തുസമ്പ്ര ദായം	9.1	18.5	11.5	10.2	35.6	23.7
7. മൂലപത് (പരസ്പര സഹായ) ക്രഡിറ്റ് സൊസൈറ്റികൾ	1.9	—	1.5	0.2	—	0.1
ഒട്ടാകെ	100	100	100	100	100	100

കേന്ദ്ര കമ്മ്യൂണൽ ബാങ്കും പ്രാദേശിക കമ്മ്യൂണൽ ബാങ്കുകളും നൽകിയ വായ്പകൾ രണ്ടിരട്ടി വർദ്ധിച്ചു. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് ബാങ്കുകളുടെ വായ്പാപ്രവർത്തനങ്ങൾ, അവയുടെ പങ്കുസരിച്ച്, വർദ്ധിക്കുകയുണ്ടായില്ല. പക്ഷെ റൊക്കമായിട്ടുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ മൂന്നിരട്ടിയിലധികം വർദ്ധിക്കുകയുണ്ടായി. കേന്ദ്ര കാഷികബാങ്കിന്റെ വായ്പകളും മറ്റു ബാങ്കുകളുടെ വായ്പകളും 11.5 ശതമാനംകുറുത് 23.7 ശതമാനംവരെ വർദ്ധിക്കുകയുണ്ടായി. വായ്പ നൽകിയ സംഖ്യ 1926-ൽ 390 ദശലക്ഷം ഡോളറായിരുന്നതു് 1929-ൽ 2472 ദശലക്ഷം ഡോളറായി വർദ്ധിച്ചു (6.3 ഇരട്ടിയിലധികം).

അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന കൃഷിക്കാരെ സഹകരണമാറ്റത്തിലേയ്ക്കു് പരിവർത്തനംചെയ്യുവാൻ കാഷികവായ്പാസമ്പ്രദായത്തിൽ നിക്ഷേപിച്ചു വന്നിട്ടു ധനം സഹായകമായി.

രാജ്യത്തിലെ വിജയകരമായ വ്യവസായവല്ല്യരണം, ഭൂരിപക്ഷം കൃഷിക്കാരുടെയും കൂട്ടുകൃഷിയിലേയ്ക്കുള്ള പ്രയാണം, മൊത്ത വ്യാപാരവും ചില്ലറവ്യാപാരവും ഗവർണ്മെണ്ടിന്റെയും സഹകരണസ്ഥാപനങ്ങളുടെയും കൈകളിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കൽ, ജനങ്ങളുടെ ജീവിതനിലവാരത്തിന്റെയും സാംസ്കാരികനിലവാരത്തിന്റെയും ഉയർച്ച എന്നിവ സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയ്ക്കു് ഭദ്രമായ ഒരടിസ്ഥാനമിടുവാൻ സഹായിച്ചു. പിന്നീടുണ്ടായതു് പൊതുജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ രംഗങ്ങളിലും സോഷ്യലിസം പടുത്തുയർത്തുവാനും അതിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുവാനുമുള്ള പരിപൂർണ്ണ നീക്കമായിരുന്നു.

സോഷ്യലിസ്റ്റ് നിർമ്മാണഘട്ടത്തിലെ സോവിയറ്റ് വായ്പാസമ്പ്രദായം

യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആറിൽ സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയുടെ അടിസ്ഥാനനിർമ്മാണം ഒന്നാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിക്കു ലത്തു് (1928-32) മുഴുവൻമാക്കി. സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയുടെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് രൂപങ്ങൾക്കു് മേധാവിത്വം സിദ്ധിച്ചു.

സോഷ്യലിസം വേണമൊ മുതലാളിത്തം വേണമൊ എന്ന പ്രശ്നം സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ ജനകീയ വിധി സോഷ്യലിസത്തിന് അനുകൂലമായിട്ടായിരുന്നു.

ഇതീകണ്ണിവർഗ്ഗങ്ങളെ നിഷ്കാസനംചെയ്തു; മനുഷ്യനെ മനുഷ്യൻ ചൂഷണംചെയ്യുന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനവും മാർഗ്ഗങ്ങളും ഇല്ലാതാക്കി.

രാജ്യത്തിലെ പുതിയ സാമ്പത്തികസ്ഥിതികൾക്കും സോവിയറ്റ് ജനതയുടെയും ഗവർണ്മെണ്ടിന്റെയും കടമകൾക്കും അനുസൃതമായവിധത്തിൽ വായ്പാസമ്പ്രദായത്തെ ശരിപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. 1930-32 കാലഘട്ടത്തിലെ വായ്പാപരിഷ്കാരമായിരുന്നു ഏറ്റവും പ്രധാനമായ സാമ്പത്തികനടപടികളിലൊന്ന്.

സോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസായത്തിന്റേയും വൻതോതിലുള്ള കൂട്ടുകൃഷിയുടേയും ഗവർണ്മെന്റ്—സഹകരണവ്യാപാരത്തിന്റേയും വളർച്ചയും ആസൂത്രണത്തിന്റെ ഉയർന്ന മാനദണ്ഡവും സ്റ്റേയിറ്റ് ബാങ്കിന്റെ നേതൃത്വപരമായ പങ്കും വായ്പാസമ്പ്രദായത്തിൽ പരിഷ്കാരമുണ്ടാക്കേണ്ടതായ ആവശ്യകതയുളവാക്കി. വായ്പാസമ്പ്രദായത്തിന്റെ നിലവിലുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും രൂപങ്ങളും വായ്പനല്കുന്ന സമ്പ്രദായവും മാറിയ പരിതസ്ഥിതികൾക്ക് യോജിച്ചതായിരുന്നില്ല.

വായ്പാപരിഷ്കാരത്തിനുമുമ്പ്, സംരംഭങ്ങളും സാമ്പത്തിക സംഘടനകളും തമ്മിലുള്ള ധനപരമായ ഇടപാടുകൾ പ്രധാനമായും ബിൽസ് ഓഫ് എക്സംചെയിഞ്ച് മുഖേനയായിരുന്നു. ബാങ്കുകളുടെ തലയ്ക്കുമീതെയുള്ള ഇടപാടുകളായിരുന്നു ഇവ. സംരംഭങ്ങൾ തമ്മിൽ വ്യാപാരപരമായ വായ്പകൾ ധാരാളം കൊടുത്തിരുന്നു. ബാങ്കിങ് സമ്പ്രദായത്തിന് ധാരാളം കണ്ണികളുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് പണം പലതിന് സരിച്ചാണോ ചിലവിടുന്നതെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തുവാൻ സാധ്യമല്ലായിരുന്നു. വായ്പകൊടുക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച ആസൂത്രണത്തിൽ അത് കയ്യിട്ട്; കോസ്റ്റ് അക്കൗണ്ടിംഗ് തത്വങ്ങളെ അത് ലംഘിക്കുകയും സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയിൽ അനാസൂത്രീതമായ സാമ്പത്തികപുനർവിതരണത്തിനിട

യാക്കുകയും ചെയ്തു. സാമ്പത്തികാച്ചടക്കത്തിന് അത് കുറവു വരുത്തി; ധനവിനിയോഗസരണിയിലത് കുഴപ്പങ്ങളുണ്ടാക്കി. വാസ്തവം പറഞ്ഞാൽ നിലവിലുള്ള വായ്പാസമ്പ്രദായം സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയുടെ വളർച്ചയുമായ വളച്ചുരുട്ട് ഒരു തടസ്സമായിത്തീർന്നു.

വായ്പാപരിഷ്കാരത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം ഈ വൈപരീത്യങ്ങളെയും വിഷമങ്ങളെയും നീക്കുകയെന്നതായിരുന്നു. വ്യാപാരപരമായ വായ്പ റദ്ദാക്കിക്കൊണ്ടു് തൽസ്ഥാനത്തു് ബാങ്ക് നേരിട്ടു കടം കൊടുക്കുകയെന്ന സമ്പ്രദായം നടപ്പിൽവരുത്തലായിരുന്നു ഇതിന്റെ ഫലം. കൊടുക്കുന്ന കടം മടക്കിക്കൊടുക്കുവാനുള്ള സാധ്യത, കടംകൊടുക്കുന്നതിനുള്ള മുതലുണ്ടായിരിക്കുക എന്നീ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ബാങ്കുകൾ കടം കൊടുത്തിരുന്നതു്. അതേയവസരത്തിൽതന്നെ കടം തീർക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച പുതിയതും ശാസ്ത്രീയവുമായ വ്യവസ്ഥകളുണ്ടാക്കി (രേഖാമൂലമുള്ള അധികാരപ്പെടുത്തലനുസരിച്ചാണ് ബാങ്ക് കടംകൊടുക്കുക). എല്ലാ ഹ്രസ്വകാല വായ്പകൾ കൊടുക്കുവാനും കണക്കുകൾ തീർക്കുവാനും സ്റ്റെയിററ് ബാങ്കിനെ ഏല്പിച്ചു; ദീർഘകാലവായ്പകളുടേയും മൂലധനനിക്ഷേപങ്ങളുടേയും ഭരണച്ചുമതല സ്റ്റേഷൻ ബാങ്കുകൾക്കു് നല്കി. ഈ ബാങ്കുകൾ സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയുടെ ഭാരോ ശാഖകളെയാണ് പരിസേവിച്ചതു്. വ്യാപാരപരമായ വായ്പയ്ക്കു പകരം ബാങ്ക് വായ്പ ഏല്പിച്ചുതുകയും പലതിനിച്ചുഹണത്തിൽ യഥാർത്ഥ പുരോഗതിയുണ്ടെങ്കിൽമാത്രം കടംകൊടുക്കുകയെന്ന തത്വം നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്തതിനെത്തുടർന്നു്, വായ്പനൽകലും പലതിപുർത്തീകരണവും തമ്മിൽ നേരിട്ടുള്ള ബന്ധമുണ്ടായി. സാമ്പത്തികപലതികൾ നിറവേറുന്നതിന്മേൽ ബാങ്കുകൾക്കിപ്പോൾ നേരിട്ടുള്ള നിയന്ത്രണമുണ്ടാവുകയും കോസ്റ്റ് അക്കൗണ്ടിംഗ് തത്വത്തെ അതു് സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു. അസംസ്കൃതപദാർത്ഥങ്ങളുടേയും മറ്റും കാലികമായ സംഭരണം, പ്രവർത്തനമൂലധനത്തിലുണ്ടാകുന്ന കുറവു നികത്തൽ

മുതലായ പ്രത്യേകാവശ്യങ്ങൾക്കാണ് ഔട്ടറിംഗ് ബാങ്ക് വായ്പകൾ നൽകിയത്.

സംരംഭങ്ങൾക്ക് പ്രവർത്തനമൂലധനം നൽകിക്കൊണ്ടും അതിന്റെ ഉപയോഗങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടും സംരംഭങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനവൈദഗ്ദ്ധ്യം പ്രകടിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഒരു പ്രധാന നടപടിയും സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി. പുതിയ സമ്പ്രദായം സരിച്ച സമ്പത്തുല്ലാഭിപ്പിക്കുന്ന സംഘടനകൾക്കും മറ്റും അസംസ്കൃതപദാർത്ഥങ്ങൾ വാങ്ങി ശേഖരിക്കുവാൻ വേണ്ടത്ര മൂലധനം ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. മാറ്റമധ്യത്തിലുള്ള ചരക്കുകൾക്ക് വേണ്ട ചിലവ്, കാലികമായ ഉല്പാദനനടപടികൾക്ക് വേണ്ടതായ മുൻകൂർ, അസംസ്കൃതവസ്തുക്കൾ, ഇന്ധനം മുതലായ കാലികസ്റ്റോക്കുകൾ ശേഖരിച്ചുവെക്കുന്നതിനും ഉല്പാദനം സംബന്ധിച്ച മറ്റാവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനും വേണ്ടതായ ചിലവ് എന്നിങ്ങനെ നിർദ്ദിഷ്ടമായ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിമാത്രമാണ് ഹ്രസ്വകാലവായ്പകൾ അനുവദിച്ചിരുന്നത്.

സമ്പത്തുല്ലാഭിപ്പിക്കുന്ന സംഘടനകൾക്ക് സ്വന്തമായി പ്രവർത്തനമൂലധനമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നുവെന്ന വസ്തുത, ഈ ധനം ഉപയോഗിക്കുന്നതിലുള്ള വ്യക്തിപരമായ ഉത്തരവാദിത്വം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും സംരംഭങ്ങളുടെ സ്വന്തം ധനവും കടമായി കിട്ടുന്ന ധനവും ചിലവാക്കുന്നതിൽ ഒരതിർത്തി കല്പിക്കുകയും സ്വന്തം ധനം നിലനിർത്തുവാനും വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനും സംരംഭങ്ങൾക്കും സംഘടനകൾക്കും പ്രചോദനമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. തന്നെയും മല്ല, കരുതൽസ്റ്റോക്കുകൾ ഉണ്ടാക്കിവെയ്ക്കുന്നതിൽ സാധാരണതപം സൃഷ്ടിക്കുവാനും മൊത്തമായ ഉല്പാദനവും മൊത്തമായ വ്യാപാരവും അവയുടെ ഉപയോഗവും നിയന്ത്രിക്കുവാനും സംരംഭങ്ങൾക്കു സാധിച്ചു.

സംരംഭങ്ങൾ തമ്മിൽ ബിൽസ് ഓഫ് എക്സ്ചെയ്ചിഞ്ച് മുഖേനയുള്ള ഇടവാടുകൾ വേണ്ടെന്നുവെച്ചതിനെത്തുടർന്ന്, കരുതൽസ്റ്റോക്കുകളും എത്തിച്ചേരുന്നവാനുള്ള ചരക്കുകളും ലഭിക്കുവാനുള്ള

പണവും അടിസ്ഥാനമാക്കി ഹ്രസ്വകാലവായ്പകൾ അനുവദിക്കുന്നതു് സ്റ്റേയിറ്റ് ബാങ്കിന്റെ വായ്പാപ്രവർത്തനങ്ങളിലെ ഒരിനമായി. 1932 അവസാനത്തോടുകൂടി അധികൃതമായ എല്ലാ ഹ്രസ്വകാലവായ്പകളും മറ്റും സ്റ്റേയിറ്റ് ബാങ്കിന്റെ ഹസ്തുങ്ങളിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായി.

സ്റ്റേയിറ്റ് ബാങ്ക് അങ്ങിനെ എല്ലാ ഹ്രസ്വകാലവായ്പകളും കൊടുക്കുവാനുള്ള സ്ഥാപനവും രാജ്യത്തിലെ വിതരണകേന്ദ്രവുമായിത്തീർന്നു. 1930 ജനുവരിയിൽ ഈ ബാങ്കിനു് 589 ശാഖകളുണ്ടായിരുന്നു. 1932 ജനുവരി 1-ാംന-യ്ക്കു് ശാഖകളുടെ എണ്ണം 2465 ആയി വർദ്ധിച്ചു.

എല്ലാ ജില്ലാ കാർഷികവായ്പാ സഹകരണ സംഘങ്ങളും 1931ൽ സ്റ്റേയിറ്റ് ബാങ്കിൽ ലയിച്ചതാണു് ഈ ശാഖകളുടെ വർദ്ധനവിനുള്ള കാരണം. 1929 ഒക്ടോബർ 1-ാംന-യ്ക്കു് ബാങ്ക് അനുവദിച്ച ഹ്രസ്വകാലവായ്പ 5053 ദശലക്ഷം രൂബിളായിരുന്നു. 1933 ജനുവരി 1-ാംന-യ്ക്കു് ഈ സംഖ്യ 10567 ദശലക്ഷം രൂബിളായി വർദ്ധിച്ചു.

ദീർഘകാലവായ്പകൾ അനുവദിക്കുന്നതിനു് 1932ൽ നാലു പ്രത്യേക ബാങ്കുകൾ സ്ഥാപിച്ചു. പ്രോം ബാങ്ക് (വ്യവസായത്തിനു്) ടോർഗ് ബാങ്ക് (വ്യാപാരത്തിനു്) സെൽക്കോസ്റ്റ് ബാങ്ക് (കൃഷിക്കു്) സിക്സാം ബാങ്ക് (കേന്ദ്ര കമ്മ്യൂണൽ ബാങ്ക്) എന്നിവയാണു് ഈ പ്രത്യേക ബാങ്കുകൾ. ആദ്യത്തെ മൂന്നു ബാങ്കുകളും കേന്ദ്ര ധനകാര്യവകുപ്പിന്റെ കീഴിലാണു്. കേന്ദ്ര കമ്മ്യൂണൽ ബാങ്ക്, കമ്മ്യൂണൽ വായ്പാസമ്പ്രദായത്തിന്റെ കീഴിലും.

ലാഭങ്ങൾ, തേമാനഫണ്ടു് മുതലായ എല്ലാ വരുമാനങ്ങളും ഈ ബാങ്കുകളിലാണു് കേന്ദ്രീകരിച്ചതു്. മൂലധനനികേഷപങ്ങൾക്കുള്ള പണം ഈ ബാങ്കുകൾ നൽകയും നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു് ആ പണം ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ നിയന്ത്രണം പാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ജില്ലാ കാർഷികവായ്പാ സഹകരണസംഘങ്ങൾ സ്റ്റേയിറ്റ് ബാങ്കിൽ ലയിപ്പിച്ചതിനെത്തുടർന്നു കാർഷികോല്പാദനത്തിനുള്ള

ദീർഘകാലവായ്പകൾ കൊടുക്കുന്ന ഉത്തരവാദിത്തം സ്റ്റേയിറ്റ് ബാങ്ക് ഏറ്റെടുത്തു. പുതുതായി രൂപീകരിച്ച സെൽക്കോസ് ബാങ്കാണ് പിന്നീട് ആ ചുമതല ഏറ്റെടുത്തത്.

1930ലും അതിനുശേഷവും രൂപംപ്രാപിച്ചവന്ന വായ്പാ സമ്പ്രദായത്തിന്, സോഷ്യലിസം പൂർണ്ണമായി നടപ്പിലാക്കുന്ന ഘട്ടത്തിലും, വലിയ വ്യത്യാസം സംഭവിച്ചില്ല. കടംകൊടുക്കുക, ഉപയോഗിക്കുക, മടക്കിക്കൊടുക്കുക എന്നിവ സംബന്ധിച്ച വായ്പാതന്ത്രങ്ങളിൽ ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തുകമാത്രമാണുണ്ടായിട്ടുള്ളത്.

സാമൂഹ്യവല്ലരിക്കപ്പെട്ട സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയുടെ എല്ലാ രംഗങ്ങളിലുമുണ്ടായ ദ്രുതഗതിയിലുള്ള പുരോഗതി ദേശീയ സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയിലേയ്ക്ക് കൂടുതൽ വായ്പാനിക്ഷേപങ്ങൾ ചെമ്പേരുവാനിടയാക്കി.

രണ്ടും മൂന്നും പഞ്ചവത്സരപദ്ധതികാലഘട്ടങ്ങളിൽ സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ എല്ലാ ബാങ്കുകളിലുമുണ്ടായ വായ്പാനിക്ഷേപങ്ങളുടെ ദശലക്ഷക്കോടിയിലുള്ള കണക്ക് ചുവടെ കൊടുക്കുന്ന പട്ടികയിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.

താഴെ കൊടുക്കുന്ന വർഷങ്ങളുടെ തുടക്കത്തിൽ	ഹ്രസ്വകാല വായ്പ		ദീർഘകാല വായ്പ	മൊത്തം	സ്റ്റേയിറ്റ് ബാങ്കുകളുടെ ശതമാനം
	മൊത്തം	സ്റ്റേയിറ്റ് ബാങ്ക് നൽകിയത്			
1933	10,692	10,452	6292	16,984	62.1
1938	40,895	40,698	6848	47,743	85.3
1941	55,700	55,009	8167	63,867	86.0

1933_40 കാലഘട്ടത്തിൽ എല്ലാ വാസ്താനിക്ഷേപങ്ങളും കൂടി 3.7 മടങ്ങു വർദ്ധിച്ചു. ഹ്രസ്വകാലവാസ്തു 5 ഇരട്ടിയിലധികവും ദീർഘകാലവായ്പ 1.3 ഇരട്ടിയും വർദ്ധിച്ചു.

വായ്പാസംഖ്യകളുടെ—1941 ആദ്യത്തിൽ 86 ശതമാനം—ഭൂരിഭാഗവും സ്റ്റേയിററ് ബാങ്കിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലായിരുന്നു.

1933_40 കാലഘട്ടത്തിൽ സ്റ്റേയിററ് ബാങ്കിന്റെ വാസ്താനിക്ഷേപം 5.3 ഇരട്ടിയായി വർദ്ധിച്ചു. ഇതിൽ ഘനവ്യവസായത്തിനുള്ള ഓഹരി 10 ഇരട്ടിയിലധികമായിരുന്നു; ഇണിവ്യവസായമുറപ്പെടെയുള്ള ചെറുകിടവ്യവസായത്തിനുള്ള ഓഹരി 13 ഇരട്ടിയും ഭക്ഷ്യവ്യവസായത്തിന് 6.3 ഇരട്ടിയും കൃഷിക്ക് 1.5 ഇരട്ടിയും വ്യാപാരത്തിന് 7.4 ഇരട്ടിയുമായിരുന്നു.

1957-ൽ ടെർഗ് ബാങ്ക് (വ്യവസായം) അവസാനിപ്പിക്കുകയും അതിന്റെ പ്രവർത്തനം സെൽക്കോസ് ബാങ്ക് (കൃഷി) സിക്രോ ബാങ്ക് (കേന്ദ്ര കമ്മ്യൂണൽ ബാങ്ക്) ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്തു.

1959-വരെ ദീർഘകാല മൂലധനനിക്ഷേപങ്ങൾക്കുള്ള ധനമീറക്കിയതും കടംകൊടുത്തതും പ്രോബാങ്കം സെൽക്കോസ് ബാങ്കം സിക്രോബാങ്കം അവയുടെ അനേകം ശാഖകളുമായിരുന്നു. സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയുടെ വിവിധശാഖകളിലുള്ള വൻകിടനിർമ്മാണത്തിന് ധനം നൽകിയത് ബന്ധപ്പെട്ട സ്പെഷൽ ബാങ്കുകളായിരുന്നു.

അനേകം ദീർഘകാലനിക്ഷേപബാങ്കുകളുടെ അസ്തിത്വവും അവയുടെ സമാനമായ പ്രവർത്തനങ്ങളും, മൂലധനനിക്ഷേപപദ്ധതികൾ മുഴുവനാക്കുന്നതിൽ നിയന്ത്രണം ചെലുത്തുന്നതിന് വിഷമമുണ്ടാക്കി. പല സംഗതികളിലും പല ബാങ്കുകളും ഭരണവിധത്തിലുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് പണം കൊടുത്തു. വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങൾ നടത്തുന്ന വീടുനിർമ്മാണപദ്ധതിക്ക് പ്രോബാങ്ക് (വ്യവസായം) പണംകൊടുത്തു. കാഷ്ചികസംഘടനകൾ നടത്തുന്ന വീടു

നിർമ്മാണപദ്ധതിക്ക് സെൽക്കോസ് ബാങ്ക് (ക്രൂഷി) പണംകൊടുത്തു. ചിലപ്പോൾ പതിവുകാരൻ ഒരു ബാങ്കുമായി ഇടപാടുചെയ്തപ്പോൾ കരാറുകാരൻ വേറൊരു ബാങ്കുമായി ഇടപാടുചെയ്തു. തന്മൂലം ബാങ്കുകളിറങ്ങുന്ന ദീർഘകാലനിക്ഷേപങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചു ഒരു പരിഷ്കാരം ആവശ്യമായിവന്നു. 1959-ൽ സെൽക്കോസ് ബാങ്കും കമ്മ്യൂണൽ ബാങ്കുകളും അവസാനിപ്പിച്ചു. അവയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ റ്റ്രെയിഡിംഗ് ബാങ്ക് ഏറ്റെടുത്തു. പ്രോം ബാങ്കിന്റെ പേര് സ്റ്റ്രോയി ബാങ്ക് (നിർമ്മാണബാങ്ക്) എന്നാക്കി. റ്റ്രെയിഡിംഗ് വായ്പാസമ്പ്രദായത്തിൽ വേറെ മാറ്റങ്ങളൊന്നും വരുത്തിയില്ല. അതിപ്പോൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നിർമ്മാണത്തിന്റെ ഉദ്ദേശത്തെ വിജയകരമായി സേവിച്ചുവരുന്നു.

അദ്ധ്യായം മൂന്ന്

ഇന്നത്തെ സോവിയറ്റ് വായ്പാസമ്പ്രദായം

വികസിതവും ആധുനികവും സാമൂഹ്യവൽകൃതവുമായ വായ്പാ സമ്പ്രദായമാണ് സോവിയറ്റ് യൂണിയന് ഇപ്പോഴുള്ളത്. സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമ്പദ് വ്യവസ്ഥ ശക്തിപ്പെടുത്തുവാനും വികസിപ്പിക്കുവാനും ജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തോളം സംസ്കാരികനിലവാരവും ഉയർത്തുവാനും കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ ഭൗതികവും സാങ്കേതികവുമായ അടിസ്ഥാനം പടുത്തുയർത്തുന്നത് തപരിതപ്പെടുത്തുവാനും അതിനെ മറ്റു സാമ്പത്തികോത്തോലകങ്ങളെ (Lever) മൊന്നിച്ചു ഉപയോഗപ്പെടുത്തിവരണം.

സോവിയറ്റ് വായ്പാസമ്പ്രദായത്തെ പറ്റിയുള്ള വിവരണം

ഒരു പദ്ധതിയനുസരിച്ചാണ് സോവിയറ്റ് വായ്പാസമ്പ്രദായം പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. ആസൂത്രിതമായ സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് അത് നിലകൊള്ളുന്നത്. വായ്പാസമ്പ്രദായം ഒരു ഗവൺമെന്റുകൾക്കുതകയാണു്; എല്ലാ വായ്പാ സ്ഥാപനങ്ങളും ഗവൺമെന്റിന്റേതാണ്. ഗവൺമെന്റ് അധികാരത്തിന്റേയും ഭരണത്തിന്റേയും ഉയർന്ന സമിതികളാണ് അവയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത്. വായ്പാസമ്പ്രദായത്തിന്റെ ഘടനയും പ്രവർത്തനങ്ങളും തീരുമാനിക്കുന്നതും അവയ്ക്ക് നേതൃത്വം നൽകുന്നതും ഗവൺമെന്റാണ്. വായ്പാസമ്പ്രദായത്തിന്റെ പ്രധാനരൂപം ബാങ്കുവായ്പയാണ്.

സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയിലെ മുടങ്ങിക്കിടക്കുന്ന പണം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നിർമ്മാണത്തിനുവേണ്ടി, പ്ലാൻ അനുസരിച്ച്, പുനർവിതരണം ചെയ്യുന്നതിന് സോവിയറ്റ് വായ്പാസമ്പ്രദായം സഹായിക്കുന്നു. ആഭ്യന്തരമായ സാമ്പത്തികക്കുടിപ്പുണ്ടാക്കുവാൻ ആവശ്യമായ പണത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം നികത്തുന്നത് സോവിയറ്റ് വായ്പയാണ്. സ്വപ്നനാണുത്തിന് പകരമായി വായ്പാധനം (ബാങ്ക്നോട്ടുകൾ) ഉപയോഗിക്കുവാൻ വായ്പാസമ്പ്രദായം സാധ്യമാക്കുന്നു.

സംഖ്യകൾ റെക്കർത്തിലല്ലാതെ കൊടുക്കുന്നതിന് വായ്പാ ഇടപാടുകൾ (വിവിധ സംരംഭങ്ങൾക്കു ബാങ്കുകൾ വായ്പ അനുവദിക്കൽ) അനുവദിക്കുന്നു.

സോവിയറ്റ് വായ്പാസമ്പ്രദായം നിരന്തരമായി വികസിച്ചുവരുന്നു; അതിപ്പോൾ അങ്ങേയറ്റം സംഘടിതവും ഏകീകൃതവുമായ സമ്പ്രദായമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

സോവിയറ്റ് വായ്പാസമ്പ്രദായത്തിന്റെ ഘടന

താഴെപ്പറയുന്നവ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ ആധുനിക വായ്പാസമ്പ്രദായബന്ധങ്ങൾ: a) ദീർഘകാല-ഘ്രസകാലബാങ്ക്വായ്പ. b) സേവിങ്ങ്സ് ബാങ്കുകളിലുള്ള ജനങ്ങളുടെ നിക്ഷേപം. c) മൂന്നു ശതമാന ഷോഡതിവായ്പാ വിതരണം (സേവിങ്ങ്സ് ബാങ്കുകൾ ഇവ സ്വതന്ത്രമായി വില്പനകയും വാങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു) d) മറ്റു രാജ്യങ്ങൾക്ക് വായ്പ അനുവദിക്കൽ. e) വ്യാപാരക്കടം അനുവദിക്കൽ (തവണകളായി അടച്ചുവീട്ടാവുന്നവിധം ജനങ്ങൾക്ക് സാധനങ്ങൾ വിൽക്കൽ) f) വ്യക്തിപരമായ മുതലുകൾ ഈടിന്മേൽ ജനങ്ങൾക്ക് കടം കൊടുക്കൽ (Pawnshops)

സംരംഭങ്ങളുടെയും സംഘടനകളുടെയും മറ്റും ഉല്പാദനം തടസ്സമില്ലാതെ നടത്തുവാനും ഉല്പാദനലക്ഷ്യങ്ങൾ വിജയകരമായി നിറവേറുവാനും ആവശ്യമുള്ളതും ഉപയോഗത്തിലുള്ളതുമായ ധനം

നിലനിർത്തുവാനും ബാങ്കുവായ്പ സഹായിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ബാങ്കുവായ്പകൾ ഈ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ധനോപയോഗത്തെ തപരി തപ്പെടുത്തുകയും ധനം ലഭ്യമാകുമ്പോൾ ശാസ്ത്രീയമായും ഉപയോഗി ക്കുവാൻ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വ്യവസായവും കൃഷിയും തമ്മിലുള്ള സാമ്പത്തികബന്ധങ്ങൾ വികസിപ്പിക്കുവാനും ശക്തിപ്പെടുത്തുവാനും അതു സഹായിക്കുന്നു. കാഷ്ടിക സഹകരണസംഘങ്ങൾക്ക് ദീർഘകാലവായ്പകൾ അനുവദിക്കുന്നതുമൂലം, അവയ്ക്ക് വലിയ സാമ്പത്തികസഹായമാണ് ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യുന്നത്.

യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. ഞെയിററ് ബാങ്ക്, ഞെയിററ് സേവിങ്ങ്സ് ബാങ്കുകൾ, ഞെയിററ് പോൺഷോപ്പുകൾ, *സ്ത്രോയിബാങ്ക്, വ്നെഷ് ടോർഗ് ബാങ്ക് എന്നിവയാണിന്നു വായ്പാ സമ്പ്രദായം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത്.

കുറൻസിനോട്ടുകൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ഏക കേന്ദ്രം ഞെയിററ് ബാങ്കാണ്. നിർമ്മാണമൊഴിച്ചുള്ള ദേശീയ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയുടെ എല്ലാ രംഗങ്ങളിലേയ്ക്കും ഈ ബാങ്കുവായ്പകൾ അനുവദിക്കുന്നു. കണക്കുകൾ തീക്കുന്നതിന്റെ കേന്ദ്രവും രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഖജനാവും ഈ ബാങ്കുതന്നെയാണ്.

വ്നെഷ് ടോർഗ് ബാങ്ക് വിദേശവ്യാപാരത്തിനുള്ള വായ്പകൾ അനുവദിക്കുകയും അന്താരാഷ്ട്രീയ കണക്കുകൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.

സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയിലെ കൃഷിയൊഴിച്ചുള്ള (ഗവണ്മെന്റുവകയും സഹകരണപ്രസ്ഥാനുവകയും) എല്ലാ രംഗങ്ങളിലെയും ഗവണ്മെന്റ് സംരംഭങ്ങളുടെയും സംഘടനകളുടെയും മൂലധന നിക്ഷേപങ്ങൾക്കുള്ള പണം നൽകുന്നത് സ്ത്രോയിബാങ്കാണ്. കെട്ടിടനിർമ്മാണക്കരാറുകാർക്കും ഈ ബാങ്ക് വായ്പകൾ അനുവദിക്കുന്നു.

സംരംഭങ്ങൾക്ക് വായ്പ അനുവദിക്കൽ

അസംസ്കൃത സാധനങ്ങൾ, ഇന്ധനം, നിർമ്മാണം പകർച്ചയായ സാധനങ്ങൾ, പുതിയായ സാധനങ്ങൾ എന്നിവ കാലാ

കാലങ്ങളിൽ ശേഖരിച്ചുവെക്കുന്നതിന് വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമായ ഹ്രസ്വകാലവായ്പകൾ സ്റ്റേയിററബാങ്ക് നൽകുന്നു. പലതിനിവ്വഹണം കവച്ചുവെക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച താല്പാലികാവശ്യങ്ങൾക്കും സംരംഭത്തിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിനായി തമായി വരുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കും പുതിയ ഉപകരണങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും ഉപഭോഗവസ്തുക്കളുടെ നിർമ്മാണം വികസിപ്പിക്കുന്നതിനും ഇങ്ങിനെ വായ്പകൾ കൊടുക്കാറുണ്ട്.

കാലാകാലങ്ങളിൽ സ്റ്റോക്കുകൾ സംഭരിച്ചുവെക്കുന്നതിനും പ്ലാൻ ചെയ്തതിലധികം സ്റ്റോക്കുചെയ്യേണ്ടിവരുമ്പോഴുള്ള ചിലവുകൾ നിവ്വഹിക്കുന്നതിനും സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് വായ്പകൾ നൽകാറുണ്ട്. കാരണം, ഈ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ പക്കലുള്ള പണം ഈ ചിലവുകൾക്ക് ചിലപ്പോൾ മതിയാവുന്നതല്ല.

സംരംഭങ്ങൾക്ക് വായ്പകൾ അനുവദിക്കുമ്പോൾ, അവ താഴ്ന്നതരം ചരക്കുകളുണ്ടാക്കുവാനും ആവശ്യത്തിലധികം വരുന്നതും അനാവശ്യവുമായ ചരക്കുകൾ നിർമ്മിക്കുവാനും ആ പണം ഉപയോഗിക്കുന്നില്ലെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തുവാൻ ബാങ്ക് ശ്രദ്ധിക്കാറുണ്ട്. പലതിയിൽ നിഷ്കഷിച്ചിട്ടുള്ളതിലധികം വരുന്ന നിർമ്മിതവസ്തുക്കളിന്മേലോ എളുപ്പം വിറ്റഴിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത സാധനങ്ങളിന്മേലോ ബാങ്ക് കടംകൊടുക്കുകയില്ല. വായ്പ നൽകുമ്പോൾ, ആ വായ്പ കൈവശമുള്ള സ്റ്റോക്കുകളുടെ (മുതലുകളുടെ) ഉറപ്പിന്മേലാണോ വാങ്ങുന്നതെന്ന് സ്റ്റേയിററബാങ്ക് പരിശോധിക്കാറുണ്ട്; കയ്യിരിപ്പുള്ള മുതലുകളുടെ സ്റ്റോക്ക് പുസ്തകങ്ങളിൽ ശരിക്കു കാണിച്ചിട്ടുണ്ടോയെന്നും സ്റ്റോക്ക് ശരിക്കു സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടോയെന്നും ബാങ്ക് അന്വേഷിക്കാറുണ്ട്. നഷ്ടങ്ങൾ നികത്തുവാനായി വായ്പാസംഖ്യ ഉപയോഗിക്കുന്നത് തടയുവാനാണ് ഈ പരിശോധന.

ഉല്പാദനലക്ഷ്യവും ചരക്കുകളുടെ മൊത്തം ഉല്പാദന പലതികളും നിറവേറുന്നതിൽ സംരംഭങ്ങൾക്ക് താല്പാലിക ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ നേരിടുന്ന അവസരത്തിൽ അവയ്ക്കു നൽകുന്ന സാമ്പത്തികസഹായത്തിന്റെ ഒരു രൂപമാണ് താല്പാലികാവശ്യങ്ങൾക്കുള്ള വാ

സ്ത്രീകൾ. ഉല്ലാഭനവും ഉല്ലാഭിതവസ്തുക്കളുടെ ഗുണവും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും ആവശ്യമായ വസ്തുക്കൾ യഥാസമയം ശേഖരിക്കുന്നതിനും ആവശ്യമുണ്ടാകുമ്പോഴാണ് ഈ വായ്പയുടെ ആവശ്യം വരുന്നത്. ചിലപ്പോൾ ഒരു സംരംഭത്തിന് അങ്ങിനെയുള്ള വായ്പയുടെ ആവശ്യം നേരിടുന്നു. മേലെയുള്ള ഘടകം മുതൽക്കു മാസത്തേയ്ക്കുള്ളതോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു മാസത്തേയ്ക്കുള്ളതോ ആയ ഉല്ലാഭനപദ്ധതിയിൽ മാറ്റം വരുത്തുമ്പോഴോ അല്ലെങ്കിൽ സംരംഭത്തിന്റെ അടുത്ത മൂന്നുമാസത്തേയ്ക്കു നീക്കിവെച്ച സംഖ്യയുടെ പേരിൽ ചരക്ക് സപ്ലൈ ചെയ്യുന്നവർ ചരക്കയയ്ക്കുമ്പോഴോ ആണ് ഈ വായ്പയുടെ ആവശ്യം നേരിടുന്നത്. (നീക്കിവെച്ച പണം വരുന്ന ചരക്കിന്റെ വില കൊടുക്കുന്നതിന് ഉപയോഗിക്കുവാൻ പറ്റാത്തവുമ്പോൾ എന്നർത്ഥം.)

പുതിയ ഉപകരണങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും ഉല്ലാഭനയന്ത്രങ്ങളിൽ പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തുന്നതിനും പുതിയ ഉപകരണങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി സ്റ്റേയിറ്റ് ബാങ്ക് നൽകുന്ന വായ്പകളാണ് പ്രത്യേകം പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നത്. മൂന്നു കൊല്ലം വരെയുള്ള കാലത്തേയ്ക്കാണ് ഈയാവശ്യങ്ങൾക്കുള്ള വായ്പകൾ അനുവദിക്കുക. നിക്ഷിപ്തമുതൽ പൂർണ്ണമായും പുനഃശക്തമാക്കുകയും വായ്പാനുകൂല്യം വഴി വരുമാനം ശരിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു നിശ്ചിതസമയത്തിന് വായ്പാസംഖ്യ മടക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന വ്യവസ്ഥയിന്മേലാണ് വായ്പ നൽകപ്പെടുന്നത്.

തങ്ങളുടെ ഉപകരണസാമഗ്രികളും ഉല്ലാഭനമുറകളും ഉല്ലാഭനം സംഘടിപ്പിക്കലും നന്നാക്കുവാൻ സംരംഭങ്ങൾക്കു കഴിവുണ്ടാക്കുന്നതാണ് ഈ ബാങ്കുവായ്പ.

ഉപഭോഗവസ്തുക്കൾ നിർമ്മിക്കുവാനും അവയുടെ ഗുണം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനും സ്റ്റേയിറ്റ് ബാങ്ക് വായ്പകൾ നൽകാറുണ്ട്. ഇതിന്റെ കാലാവധി ഒരു കൊല്ലമാണ്. ലാഭത്തിൽനിന്നു കടം വീട്ടുന്നതിനും സാധനങ്ങളുടെ ഉല്ലാഭനം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും വായ്പ

പര്യാപ്തമാകണമെന്ന വ്യവസ്ഥയിന്മേലാണ് വായ്പ അനുവദിക്കുന്നത്.

മേല്പറഞ്ഞ വായ്പകൾക്കു പുറമെ സംരംഭങ്ങളുടെ ഇളകാത്ത (സ്ഥിരം) മുതലുകളായ വസ്തുക്കളിന്മേൽ വരുത്തുന്ന തൃലധനചിലവുകൾ (Capital repairs) വഹിക്കുവാനോ തൃലധനനഷ്ടപങ്ങൾക്കു് സംഭവിക്കുന്ന ന്യൂനതകൾ പരിഹരിക്കുവാനോ വായ്പകൾ അനുവദിക്കപ്പെടുന്നു. തേമാനത്തിന്റെ പേരിൽ കിഴിവ് തള്ളപ്പെടുന്ന സംഖ്യയേക്കാളധികം ഈ ചിലവു് വരുമ്പോഴാണ് ഇത്തരം വായ്പകളനുവദിക്കുന്നത്.

വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന —മാറ്റമദ്ധ്യത്തിലുള്ള—ചരക്കുകളുടെ പേരിൽ അനുവദിക്കുന്ന വായ്പയാണ് വളരെയധികം സാധാരണമായിട്ടുള്ളതു്. ചരക്കുകൾ കയറി അയക്കുന്ന തീയതിയും സംഖ്യ കൊടുക്കേണ്ടതായ തീയതിയും പൊരുത്തപ്പെടാതെ വരുമ്പോഴാണ് സംരംഭങ്ങൾക്കു് ഇത്തരം വായ്പ അനുവദിക്കുന്നത്. സംഖ്യ ലഭിച്ചുവെന്നു വാങ്ങുന്നവന്റെ ബാങ്കിൽനിന്നു വില്ലുന്നവന്റെ (നിർമ്മാതാവിന്റെ) ബാങ്കിനു് വിവരം കിട്ടിയ ഉടനെ ഈ വായ്പ റദ്ദാക്കപ്പെടുന്നു.

വ്യവസായസംരംഭങ്ങൾക്കു് സ്റ്റെയിററ്ബാങ്ക് വായ്പ അനുവദിക്കുമ്പോൾ അവയുടെ ഉല്പാദനം, വില്പന, ലാഭപലനങ്ങൾ, എന്നിവയിന്മേൽ ബാങ്ക് നിയന്ത്രണമേല്പെടുത്തുന്നു. ചുമതലപ്പെടുത്തിയ ആവശ്യങ്ങൾക്കാനോ സംരംഭങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ധനവും വായ്പാസംഖ്യയും ഉപയോഗിക്കുന്നതെന്നും ബാങ്ക് അന്വേഷിക്കാറുണ്ടു്. സ്റ്റോക്കുകളുടെ സ്ഥിതിയും കണക്കുകളുടെ നിലയും ബാങ്ക് പരിശോധിക്കുകയും ബാങ്കിലേയ്ക്കു ചെല്ലുവാനുള്ള പണം സമയത്തിനടയ്ക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഉറപ്പുവരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഒരു സംരംഭത്തിനു് അതിന്റെ കുറഞ്ഞുലമല്ലാതെ പണസംബന്ധമായ വിഷമം നേരിടുമ്പോൾ യഥാസമയം വായ്പ നല്കി സഹായിക്കുവാൻ സ്റ്റെയിററ്ബാങ്ക് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുപ്രകാരമായ പ്രവർത്തനമൂലമാണു് ആ വിഷമം നേരിടുന്നതെ

കിൽ, ഭരണപരവും സാമ്പത്തികവുമായ കുറവുകൾ ഉല്പാദിക്കുന്നതിന് നടവടികൾ എടുക്കുവാൻ സ്റ്റേയിററ്ബാങ്ക് ആ സംരംഭത്തിന്റെ മാനേജ്മെന്റിനോടാവശ്യപ്പെടുന്നു. ആവശ്യമായ നടപടികൾ ആ സംരംഭം എടുക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അക്കാത്യത്തിലിടപെടുവാൻ മേലെയുള്ള സമ്പദ്സംഘടനയോട് ബാങ്ക് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതാണ്. അങ്ങിനെയുള്ള സംരംഭങ്ങളുടെനേരെ സ്റ്റേയിററ്ബാങ്ക് സാമ്പത്തികോപരോധം ഏല്പിക്കുന്നതാണ്. കടംകൊടുക്കുന്നതു ബാങ്ക് നിർണ്ണയം. മേലെയുള്ള സംഘടനകൾ ഉറപ്പു കൊടുത്താൽ മാത്രമേ വായ്പ അനുവദിക്കുകയുള്ളൂ. വായ്പയുടെ കാലാവധി അവസാനിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് വായ്പ കൊടുത്തു തീർക്കാൻ ബാങ്ക് ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

ഗവൺമെന്റ് ഉടമയിലുള്ള കാഷ്ചികസംരംഭങ്ങൾക്കും സ്റ്റേയിററ്ബാങ്ക് കടം കൊടുക്കുന്നതാണ്. കാലാകാലങ്ങളിലുള്ള ഉല്പാദനപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ചിലവുകൾ വഹിക്കുവാനും കാലിത്തീറ്റ, ഇന്ധനം, കാഷ്ചികോപകരണങ്ങളുടെ സ്റ്റേയർപാർട്ടുകൾ മുതലായവ സ്റ്റോക്കുചെയ്യുവാനും മറ്റുമായിട്ടാണ് ഇവയ്ക്കു വായ്പ അനുവദിക്കുന്നത്.

കാഷ്ചിക സഹകരണ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും സ്റ്റേയിററ്ബാങ്കിൽനിന്ന് ഹ്രസ്വകാലവായ്പകൾ ലഭിക്കുന്നു. ഉല്പാദനം സംബന്ധിച്ച ചിലവുകൾ വഹിക്കുന്നതിനും ഉല്പാദന-സാമ്പത്തിക പദ്ധതികളിൽ പാഞ്ഞിട്ടുള്ള മൂലധനനിക്ഷേപങ്ങളുണ്ടാക്കുവാനുമാണ് ഈ സ്ഥാപനങ്ങൾ കടം വാങ്ങുന്നത്. മൂലധനനിക്ഷേപത്തിന് നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള തുക (ആദായം) ക്രമമായി കിട്ടാതിരിക്കുമ്പോഴും മൂലധനനിക്ഷേപം മുടക്കേണ്ട ഘട്ടത്തിൽ ആദായം ലഭിക്കാതിരിക്കുമ്പോഴുമാണ് മൂലധനനിക്ഷേപത്തിലേയ്ക്കുള്ള വായ്പകൾ ഈ സംരംഭങ്ങൾക്ക് അനുവദിക്കുന്നത്. ഉല്പാദനാവശ്യങ്ങൾക്കുള്ള വായ്പയുടെ കാലാവധി സാധാരണമായി ഒരു കൊല്ലമാണ്. പ്രായം കുറഞ്ഞ കന്നുകാലികളെ വാങ്ങുവാൻ അനുവദിക്കുന്ന വായ്പയുടെ കാലാവധി രണ്ടുകൊല്ലം വരേയ്ക്കാണ്.

സ്ഥിരമുതലുകളുടെ (ഉല്പാദനത്തിനുള്ള കെട്ടിടങ്ങൾ, പരിസരങ്ങൾ, സ്തുളുകൾ എന്നിവ നിർമ്മിക്കൽ, ഉപകരണങ്ങൾ, കന്നുകാലികൾ എന്നിവ വാങ്ങൽ, തോട്ടങ്ങളുണ്ടാക്കൽ, കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ നന്നാക്കൽ) വികസനത്തിനുവേണ്ടിയാണ് കാഷികസംരംഭങ്ങൾ സ്റ്റേയിററ് ബാങ്കിൽനിന്ന് ദീർഘകാലവായ്പകൾ വാങ്ങുന്നത്. ഒരു സംരംഭം അതിന്റെ കടംവീട്ടുന്നത് അതിന്റെ സഹകരണാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ഉല്പാദന (ധന) ശേഖരണത്തിൽ നിന്നാണ്. ഈ വായ്പയുടെ കാലാവധി 3 മുതൽ 15 കൊല്ലം വരെയാണ്. ആവശ്യത്തിന്റെ രൂപമനുസരിച്ചായിരിക്കും വായ്പയുടെ കാലാവധി.

വ്യവസായസംരംഭങ്ങൾക്ക് സ്റ്റേയിററ് ബാങ്ക് വായ്പ നൽകുന്നതുപോലെത്തന്നെയാണ് കൺസ്ട്രക്ഷൻബാങ്ക് (നിർമ്മാണബാങ്ക്) കെട്ടിനിർമ്മാണക്കരാറുകാർക്ക് ഹ്രസ്വകാലവായ്പകൾ അനുവദിക്കുന്നത്. കെട്ടിനിർമ്മാണസാമഗ്രികൾ വാങ്ങുവാനും നിർമ്മാണയന്ത്രങ്ങൾ റിപ്പയർ ചെയ്യുവാനും മറ്റുമായി വാങ്ങാവുന്ന വായ്പകൾ അനുവദിക്കുന്നത്.

നിർമ്മാണസംരംഭങ്ങൾക്കും കടം അനുവദിക്കപ്പെടുന്നു. വൻകിട യന്ത്രങ്ങളും മറ്റും വാങ്ങുവാനും യന്ത്രവല്ലഭരണം നടപ്പിലാക്കുവാനും നിർമ്മാണപദ്ധതി (മൂന്നു മാസത്തേയ്ക്കുള്ളത്) ലക്ഷ്യത്തിൽ ക്വയിന്റ് നിറവേറുകയും നിർമ്മാണത്തിനു കൊള്ളിച്ച വക (മൂന്നു മാസത്തേയ്ക്കുള്ളത്) പോരാതെ വരികയും ചെയ്യുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ബാധ്യത തീർക്കുവാനാണ് വായ്പകൾ സ്വീകരിക്കുന്നത്.

വ്യാപാരസംരംഭങ്ങൾക്കും സംഘടനകൾക്കും വായ്പനൽകുന്നത് യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. സ്റ്റേയിററ് ബാങ്കാണ്. ഒരു സംരംഭത്തിന് സ്റ്റോക്കുകൾ സൃഷ്ടിക്കുവാനും (സ്വന്തം മുതലുകളേക്കാളധികം) സപ്ലൈ ചെയ്യുവാനുള്ള സാധനങ്ങൾ വാങ്ങിവെയ്ക്കുവാനും ഒട്ടാകെത്തുള്ള വില്പന, സംരംഭത്തിന്റെ കുറവുകൊണ്ടല്ലാതെ, പ്ലാനിൽ വ്യവസ്ഥചെയ്തിട്ടുള്ളതിനേക്കാൾ കുറവുമ്പോൾ

ഉണ്ടാകുന്ന താല്പാലികാവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുവാനുമാണ് ആ സംരംഭം വായ്പ വാങ്ങുന്നത്.

യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയിൽ ഇന്ന് നില്ക്കുന്ന പ്രധാന വായ്പാബന്ധങ്ങളിലൊന്നാണ്.

യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആറിലെ

വായ്പയുടെ ആസൂത്രണം

യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. വായ്പാസമ്പ്രദായത്തിന്റെ പ്രധാന സ്വഭാവം അത് ആസൂത്രണമാണെന്നുള്ളതാണ്. സംഖ്യയും വിഭവവിനിയോഗവും അവയുടെ ഉറവിടങ്ങളും ഒരു പ്രത്യേക കാലത്തേയ്ക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നത് മുൻകൂട്ടി തീരുമാനിക്കുന്നവെന്നുള്ളതാണ് ആസൂത്രണത്തിന്റെ അർത്ഥം. (അഞ്ചുകൊല്ലം, ഒരു കൊല്ലം, മൂന്നുമാസം, ഒരു മാസം എന്നിങ്ങനെയുള്ള കാലത്തേയ്ക്ക് എന്നർത്ഥം) അതായത് ആക്ഷ എത്ര പണം എന്തുദേശത്തിന്, എത്രകാലത്തേയ്ക്ക് കൊടുക്കും എന്നെല്ലാം മുൻകൂട്ടി പ്ലാൻ ചെയ്യുന്നവെന്ന് സാരം.

സംരംഭങ്ങളുടേയും സമ്പത്തുല്പാദിപ്പിക്കുന്ന സംഘടനകളുടേയും സാമ്പത്തികപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു സഹായം നൽകുവാനും ഗവർണ്മെന്റ്‌യനം ആവശ്യത്തിനും യുക്തിക്കും ചേർന്നവിധത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനാവശ്യമായ സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയുടെ ആഭ്യന്തരവരുമാനമാറ്റങ്ങൾ ശേഖരിക്കപ്പെടുവാനും വായ്പകൾ നിർണ്ണയിച്ച അളവിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാനുമാണ് വായ്പയുടെ ആസൂത്രണത്തെ ഗവർണ്മെന്റ് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത്.

വായ്പനൽകുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളും സമ്പത്തുല്പാദിപ്പിക്കുന്ന സംഘടനകളുമാണ് വായ്പാപദ്ധതികൾ തയ്യാറാക്കുന്നത്. സംരംഭങ്ങളുടേയും ഉല്പാദന-സാമ്പത്തികപദ്ധതികളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിട്ടുള്ളവയും പണപ്രചാരത്തിന്റെ പദ്ധതിയും സ്റ്റേയിററബിളിറ്റിയായി അടുത്തു ബന്ധപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളവയുമാണ് ഈ വായ്പാപദ്ധതികൾ.

സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയ്ക്കും അതിന്റെ സാമ്പത്തികാസൂത്രണത്തിനുമൊപ്പം വായ്പാസൂത്രണവും വികസിച്ചുവന്നു.

യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആറിലെ എല്ലാ ബാങ്കുകളുടേയും വാര്യാപ്രവർത്തനങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച ഒന്നാമത്തെ സംക്ഷിപ്തപദ്ധതി (മൂന്നാമത്തേത്) 1925-ൽ തയ്യാറാക്കി. സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയുടെ രംഗങ്ങളും ഒറ്റയ്ക്കുള്ള സംരംഭങ്ങളനുസരിച്ച് വായ്പകൾ പോകുന്ന മാറ്റങ്ങളും ഈ പദ്ധതി 1926-ൽ വ്യക്തമാക്കി. 1928നു ശേഷം വാഷിംഗ്ടൺ വായ്പാപദ്ധതികൾ തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടു. ഇപ്പോൾ വായ്പകൾക്കുള്ള ആസൂത്രിതാവശ്യം നിർണ്ണയിക്കുന്നത് റിപ്പബ്ലിക്കൻ അടിസ്ഥാനത്തിലും പ്രാദേശികാടിസ്ഥാനത്തിലുമുള്ള സമ്പദ്സംഘടനകളാണ്. ഈ പദ്ധതികൾ (ആവശ്യങ്ങളടങ്ങിയവ) ബാങ്കുകളുടെ റിപ്പബ്ലിക്കൻ-പ്രാദേശിക ഘടകങ്ങളിലേയ്ക്ക് അയയ്ക്കുന്നു. ഈ ഘടകങ്ങൾ അവയെ കേന്ദ്രബാങ്കുകളിലേയ്ക്ക് അയയ്ക്കുന്നു. വായ്പാനിധികളുടെ കേന്ദ്രീകൃതമായ ആസൂത്രണം നിവൃത്തിയാക്കുന്നത് യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. സ്റ്റേയിറ്റ് ബാങ്ക് ഡയറക്ടർബോർഡും യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ. കൺസ്യൂമർ ബാങ്കും സ്റ്റേറ്റ് ബാങ്കുകളിലാണ്.

സ്റ്റേയിറ്റ് ബാങ്കിന്റെ വായ്പാപദ്ധതികളിലൂടെ സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയുടെ വിവിധശാഖകൾക്കുംവേണ്ടി (വ്യവസായം, കൃഷി മുതലായവ) തയ്യാറാക്കപ്പെടുന്നു. റിപ്പബ്ലിക്കൻകൾക്കും മേഖലകൾക്കും പ്രദേശങ്ങൾക്കുമുള്ളവ മേഖലാടിസ്ഥാനത്തിലാണ് തയ്യാറാക്കപ്പെടുന്നത്. ഏതുതരം വായ്പ, വാങ്ങുന്നതാർ, എന്തുദ്ദേശത്തിനുവേണ്ടി, എന്തു ജാമ്യം കൊടുക്കുന്നു എന്നീ കാര്യങ്ങളെല്ലാം പദ്ധതികളിൽ വ്യവസ്ഥചെയ്യപ്പെടുന്നു. മുന്തൂക്കം മാസത്തേയ്ക്കുള്ള പദ്ധതികൾക്കു പുറമെ സ്റ്റേയിറ്റ് ബാങ്ക് വാഷിംഗ്ടൺ പദ്ധതിയും തയ്യാറാക്കുന്നു.

വായ്പകൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യുന്നതിൽ പദ്ധതിരൂപീകരണം മാത്രമല്ല ഉൾപ്പെടുന്നത്; അവയുടെ നിവൃത്തിയും സംബന്ധിച്ച നിവൃത്തികളും ഉൾപ്പെടുന്നു. പദ്ധതിനിവൃത്തിനിയന്ത്രണത്തെ

സഹായിക്കുവാനും പദ്ധതിയിൽനിന്നുള്ള പാളിച്ചകളെ തെളിയിച്ചുകാട്ടുവാനും വായ്പാസംഖ്യകൾ ഫലപ്രദമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള നടപടികൾ എടുക്കുവാനും വായ്പാ ഇടവാടുകൾ എടുപ്പം തീർക്കുവാനും സാമ്പത്തികാച്ചടക്കം ശക്തിപ്പെടുത്തുവാനും ഈ നിർദ്ദേശം ഉപകരിക്കുന്നു.

സ്റ്റേയിറ്റ് ബാങ്കിന്റെ വായ്പാപദ്ധതിയുടെ ചുരുക്കം ഒരു ബാലൻസ് ഷീറ്റ് ന്റെ (ആയവ്യയക്കണക്ക്) രൂപത്തിലാണ് തയ്യാറാക്കപ്പെടുന്നത്. ഒരു ഭാഗത്ത് വരുമാനമാറ്റങ്ങളുടെ (നിധികൾ, ബാങ്കുലാഭം, സ്റ്റേയിറ്റ് ബന്ധുരൂപം, നിക്ഷേപം, കറൻറ് കണക്ക് മുതലായവ) അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇനംതിരിച്ച ബാങ്കുകളുടെ സാമ്പത്തികസാധ്യതകളും മറുഭാഗത്ത് ഈ സാമ്പത്തികസാധ്യതകളുടെ വിനിയോഗവും (സ്റ്റോക്കുകളിന്മേലുള്ള വായ്പ, പുതിയ ഉപകരണങ്ങൾക്കുള്ള വായ്പ, താല്ക്കാലികാവശ്യങ്ങൾക്കുള്ള വായ്പ, എത്തിച്ചേരാനുള്ള ചരക്കുകളിന്മേലുള്ള വായ്പ മുതലായവ) കാണിച്ചിരിക്കും.

സ്റ്റേയിറ്റ് ബാങ്ക് തയ്യാറാക്കുന്ന വായ്പാപദ്ധതി ഗവൺമെന്റ് അംഗീകരണത്തിനുശേഷം നടപ്പിലാക്കപ്പെടുന്നു.

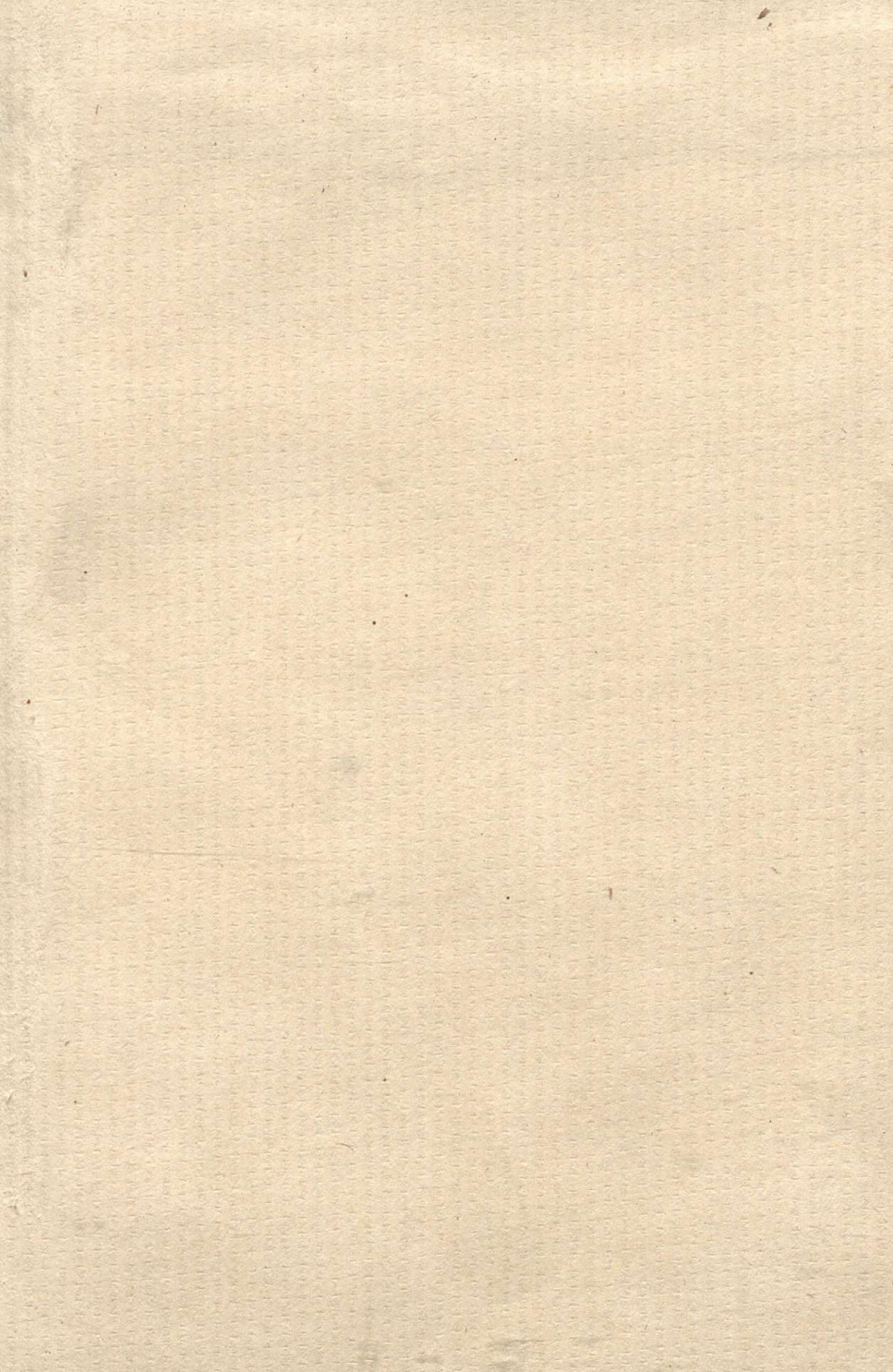
കൺസ്ട്രക്ഷൻ ബാങ്കിന്റെ വായ്പാപദ്ധതി താഴെ പറയുന്ന വയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകമായി തയ്യാറാക്കപ്പെടുന്നു. 1) കെട്ടിടനിർമ്മാണസംരംഭങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഹ്രസ്വകാലവായ്പകൾ. 2) ദീർഘകാലവായ്പകൾ. ഒരു കൊല്ലക്കാലത്തേക്കാണ് ഹ്രസ്വകാലപദ്ധതി തയ്യാറാക്കുന്നത്. മൂന്നു മാസത്തേയ്ക്കുള്ള വായ്പകളുടെയും വായ്പാമാറ്റങ്ങളുടെയും വിവരം അതിൽ കാണിച്ചിരിക്കും. ഓരോ മുത്തൂന്നു മാസം കൂടുമ്പോഴുള്ള നീക്കിബാക്കിയും (വായ്പകളും അതിനുള്ള വരുമാനങ്ങളും) വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. ഒരു കലണ്ടർവർഷത്തേക്കാണ് ദീർഘകാലവായ്പാപദ്ധതി തയ്യാറാക്കുന്നത്. ആസൂത്രണം ചെയ്യപ്പെട്ട വായ്പകളുടെ സംഖ്യയും മുമ്പ് അനുവദിച്ച വായ്പകൾ തിരിച്ചടയ്ക്കുന്നതുമൂലമുള്ള വരുമാനങ്ങളും

അതിൽ കാണിച്ചിരിക്കും. മരൊരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ അതു നീക്കിപ്പോക്കിയല്ലോ പ്രത്യേക ആസൂത്രണം ചെയ്യപ്പെട്ട വരുമാനങ്ങളുടെ ആകെത്തുകയോ മൊത്തം സംഖ്യയോ ആണ്. കൺസ്ട്രക്ഷൻ ബാങ്കിന്റെ വാസ്തുപദ്ധതി. സ്റ്റേയിറ്റ് ബാങ്കിന്റെ രൂപംകൊണ്ടതെന്ന, മേഖലാടിസ്ഥാനത്തിലാണ് തയ്യാറാക്കപ്പെടുന്നത്. റിപ്പബ്ലിക്കൻ മന്ത്രിസഭകളുടെയും വകുപ്പുകളുടെയും പ്രാദേശിക സോവിയറ്റ് എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മിറ്റികളുടെയും ആവശ്യങ്ങൾ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് വാസ്തുപദ്ധതി തയ്യാറാക്കപ്പെടുന്നത്.

യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആറിലെ വായ്പയുടെ ആസൂത്രണം, ഉല്പാദനത്തിന്റെയും വ്യാപാരത്തിന്റെയും വളർച്ച ത്വരിതപ്പെടുത്തുന്നതിലും പണത്തിന്റെ കൈമാറ്റം സുഗമമാക്കുന്നതിലും കോസ്റ്റ് അക്കൗണ്ടിങ്ങ് തത്വവും സോഷ്യലിസ്റ്റ് സംരംഭങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികാടിസ്ഥാനവും വികസിപ്പിക്കുകയും ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിലും വായ്പയ്ക്കുള്ള പങ്ക് വരുമാനമാകുന്നു.

It is a fine book

M330.047

Cl.No. LIT - F Acc.No. 80153

Author ലിറ്റിനി, തമ്പരസ്.വി

Title ധനമൃഗം ഭരണമൃഗം

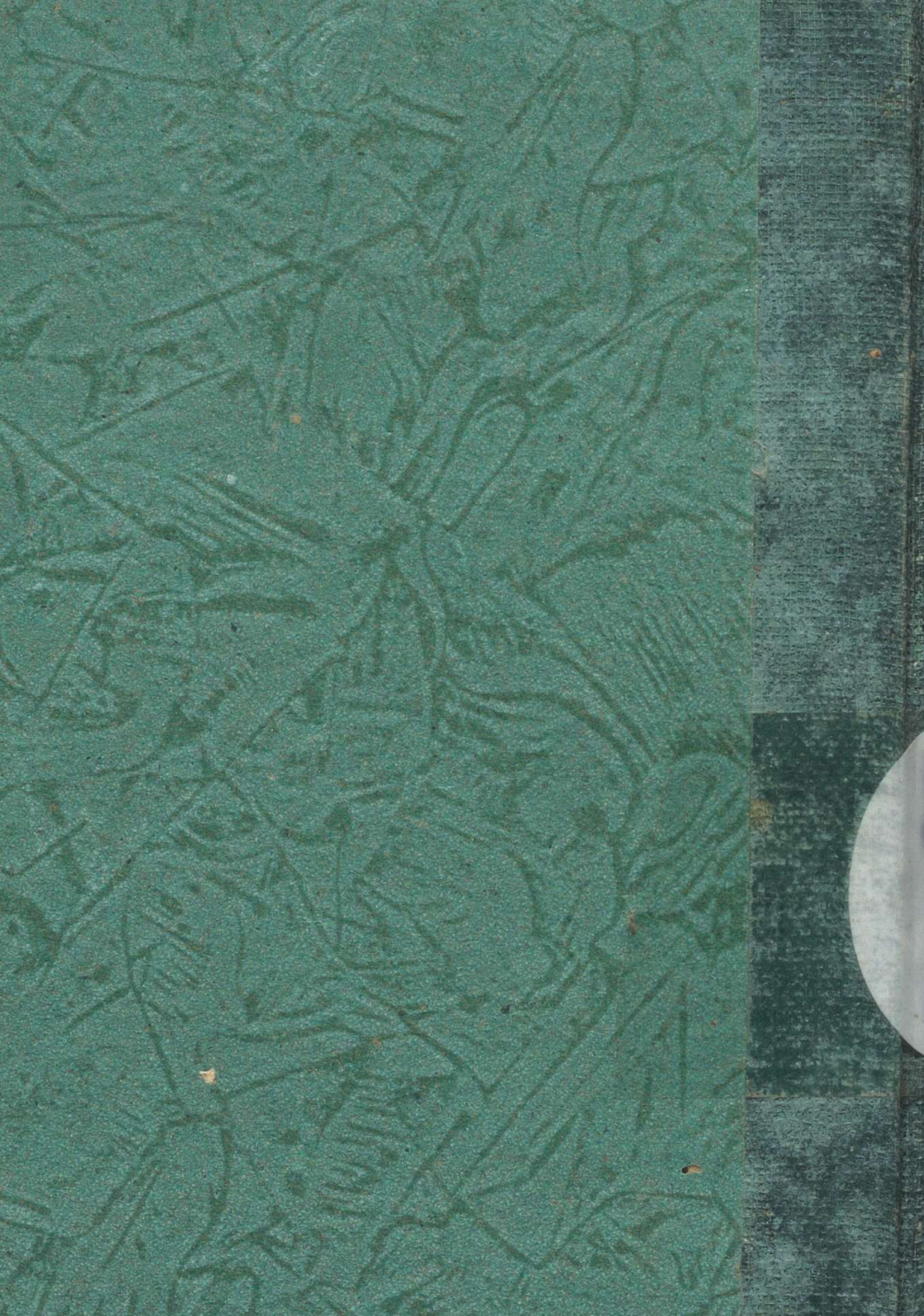
M

80153

330.047

LIT - F

ലിറ്റിനി, തമ്പരസ്.വി
ധനമൃഗം ഭരണമൃഗം.

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

Call No. M330.014 Acc. No. 80153

Author എ.പി. സി. ഇ. പി.

Title കൊല്ലം കടലിടം